Col. (r) FLORIAN GÂRZ

CAVALERII APOCALIPSEI

- *CIA, KGB, AVO şi războiul pentru Ardeal*
- *Învăţăturile lui Hitler pentru... SUA*
- *SUA visează la falimentul UE*
- *Ruşii vor... Marea Neagră*
- *Ceauşescu pregătea bomba atomică*
- *G.W. Bush – noul... Antichrist ?*

Editura OBIECTIV CRAIOVA

Colecţia EXPLOZIV

Col. (r) FLORIAN GÂRZ

CAVALERII APOCALIPSEI

Editura OBIECTIV CRAIOVA

NOTELE EDITURII

•**„OBIECTIV" este marcă înregistrată la OSIM din 1995, cu toate drepturile ce decurg din Lege.**

Editura *OBIECTIV* nu are nimic în comun cu următoarele publicaţii apărute fără acordul nostru: *„Euro Obiectiv (2000)"* Hunedoara, *„Obiectiv mehedinţean"*, *„Obiectiv de Gorj"*, *„Obiectiv de Vâlcea"*, *„Obiectiv de Dâmboviţa"*, *„Ziarul Obiectiv"* - Sibiu, *„Cotidianul Obiectiv"* Braşov, *„Obiectiv jurnal de Tulcea"*, *„Obiectiv Vocea Brăilei"*, *„Obiectiv"* Vaslui, *„Obiectiv Vocea Sucevei"*.

Rugăm procurorii să se autosesizeze, chiar dacă nu suntem investitori americani...

•Aşteptăm cititorii să ne comunice dacă n-au primit cărţile comandate.

•Rămânem deschişi colaborării (manuscrise, difuzare, etc.).

DIFUZORI "ŢEPARI"

•**„CALYPSO" SRL Bucureşti** (fam. Lupaşcu) - str. Pascal Cristian 4-6, Sector 6; tel. 01/627.24.80; 094.553.546-dna L.; 094.658.747 - dl. L.;

•**„Ell Press" Zalău** (Cristian Stamate, telefoane devenite «fantomă»);

•**„Oldan Press" Cluj-Napoca** (Bogdan Potra; 064/197.532; 431.617; 092.294.049; Str. Avram Iancu 29);

•**„SUPI DIF Press" Timişoara** (Marius Soporan, Mihai Pridie; str. Mircea cel Bătrân 5; 056/124.226; 094.790.827);

•**„Palermo Prod-comserv" Tg. Mureş** (Peter Klosz, 065/250.665; 094.886.610; str. Ialomiţei nr. 8/30);

•**„Difuzarea cărţii şi bunurilor culturale" SRL Vaslui** (Iulian Buganu - 0235/361.655).

•**„ABC Libris" S.A. Reşiţa** (dir. Iancu Cotosban - 0255/211.795; 0744.780.634) - str. 1 Decembrie 1918, nr. 30-32;

•**„CHRISTIAN '94" S.R.L. Bucureşti** - Daniel Mureşan - 021/222.18.32; 0722.500.540) - str. Iacob Negruzzi 46, S1;

•**„SEVERIN" S.R.L. Dr.T.Severin** - str. Traian 60; tel.0252/317.192; 312.205 (dna. A. Păiş).

• În atenţia celor în drept şi a celor interesaţi...

Copyright :

Editura OBIECTIV CRAIOVA

Tel./Fax: 0251/418.943; 0351/402.390; 0744.708.957
O.P.8, CP 812 - Craiova, cod 200.940, Dolj
Web: www.edituraobiectiv.ro
E-mail: edituraobiectiv@rdslink.ro

Tipărit la: tipografia cassandra

I.S.B.N. 973-7974-19-0

BIOGRAFIE

Colonel (r) FLORIAN GÂRZ

S-a născut la **1 aprilie 1935**, în satul **Borozel**, comuna Borod, din județul **Bihor**. În urma Dictatului de la Viena din **1940**, familia s-a refugiat în Banat.

A absolvit şapte clase în municipiul **Reşița**, remarcându-se ca un elev de excepție. De la vârsta de **16 ani**, s-a dedicat carierei militare, urmând **cursurile Liceului Militar "Dimitrie Cantemir"**, pe care l-a absolvit în **1954**, făcând parte dintr-o "promoție de aur" care l-a inclus şi pe marele poet, scriitor şi dramaturg **Marin Sorescu.**

A absolvit Şcoala Militară de ofițeri "Nicolae Bălcescu" **în 1957**, Academia de Înalte Studii Militare în **1972** şi Cursul Post-Academic de Strategie în **1986**, toate cu titlul de **şef de promoție.**

Cariera militară, de la gradul de locotenent până la cel de colonel, şi-a derulat-o **în cadrul Direcției de Informații Militare.**

Între 1961 şi 1975, a îndeplinit misiuni pe linie de cercetare strategică la **Londra, Beijing şi Ankara.**

În momentele de tensiune maximă ale epocii războiului rece, cum au fost criza rachetelor din Cuba din 1962, "Războiului de 6 zile" din 1967 şi "Războiul Yom Kipur din 1973, debarcarea militară turcească din Cipru în 1974, conflictul militar anglo-argentinian din Atlanticul de Sud din 1982, precum şi fenomenele de criză din fosta lume comunistă, mai ales cele din Polonia de după 1981, s-a dovedit a fi un **expert atât în culegerea de informații, cât şi în cea de analiză şi**

prognoză, anticipând cu precizie evoluții acolo unde servicii străine de informații de mare prestigiu au eşuat.

În perioada **1978-1981** a condus activitatea de culegere de informații în spațiul statelor membre în N.A.T.O., iar în perioada **1982-1984** a fost **şeful Secției analiză-sinteză din D.I.M.** A fost **destituit din această funcție** de către ministrul Apărării Naționale, general Constantin Olteanu, pentru **"atitudine necorespunzătoare față de comandantul suprem"** în **iunie 1984**(solicitase demisia lui Nicolae Ceauşescu).

În perioada **1991-1997**, a deținut funcția de **consilier în Departamentul pentru Apărare, Siguranță Națională şi Ordine Publică şi de şef al Secratriatului Consiliului Suprem de Apărare a Țării din ca-drul Preşedinției României.**

Este autor a numeroase studii de specialitate, printre care ***„Surprinderea în războiul modern"*** şi ***„Bătălia aeroterestră 2000",*** publicate în anii '80 şi confirmate, în special de războiul din Golful Persic din 1990-1991.

Cărțile sale ***„Jugoslavia în flăcări"*** (1993), ***„N.A.T.O. – Globalizare sau dispariție"*** (1995), ***„Expansiunea spre est a N.A.T.O."*** (1997) sunt modele de geopolitică aplicată, constituind material bibliografic în toate centrele de învățământ superior, atât militare, cât şi civile.

A mai publicat, la Editura OBIECTIV: ***„CIA contra KGB*** (1999), ***„Ghidul spionului român"*** (2001), ***„Spionajul total în acțiune"*** (2001), ***„Democrația hienelor / Spionaj, sânge şi teroare"*** *şi* ***„Spionaj şi diversiune"*** (2002), ***„Spionajul şi Puterea"***, ***„Spionaj şi sex"*** (2003), ***„Noua Apocalipsă" şi „Apocalipsa şi România"*** (2004).

Cei care-l cunosc, din țară şi străinătate, îl apreciază ca pe **un analist politico-militar ce nu a fost nicicând surprins de evenimente.**

CUVÂNTUL EDITORULUI

„Istoria se repetă" nu este doar o vorbă de duh, reprezintă **un adevăr** de care Omenirea s-a convins periodic. Motiv pentru care a concluzionat că **cine nu cunoaşte realităţile trecutului poate repeta chiar greşelile propriei naţiuni.**

Germania a declanşat primul război mondial sperând la o hegemonie europeană care asigura şi preluarea unor colonii, bogate în resurse naturale, de la Marea Britanie şi Franţa.

Urmările acestui prim conflict mondializat prin implicarea SUA au fost atât de **catastrofale** pentru Austro-Ungaria, Germania (desfiinţate ca imperii) sau Rusia (bolşevizată) iar Europa atât de aproape de completa comunizare, încât Berlinul ar fi trebuit să uite de pretenţiile expansioniste. N-au renunţat la ele nici Kaiserul şi generalii săi dar nici Hitler.

Adevărul istoric este că **Germania a fost împinsă spre un nou război chiar de clauzele Tratatului de la Versailles**, atât de grele şi umilitoare, încât era de aşteptat că orgoliul nemţesc va exploda într-un târziu. Atât de bine prevăzut şi de programat, astfel că doi reprezentanţi ai Ocultei recunoşteau, imediat după semnarea Tratatului, că... **garanta un război în max. 20 ani.**

Am mai scris, anterior, că **spiritul organizat şi raţional al germanilor le asigură o evoluţie atât de rapidă şi de periculoasă pentru alte Mari Puteri, încât periodic au fost atraşi în conflicte devastatoare...**

Germania păruse să înveţe bine lecţiile istoriei. **După unificarea din 1990**, stimulată de Gorbaciov pentru a crea probleme Vestului, **vechiul spirit expansionist a reînviat la Berlin.** Dorind să-şi extindă influenţa în jurul graniţelor proprii (pentru început), **Germania a pus umărul la divizarea Cehoslovaciei şi Jugoslaviei**, fără să ia în calcul că, astfel, **făcea jocul SUA de fărâmiţare şi divizare a Europei. S-a repliat, însă, rapid** după ce a constatat implicarea masivă americană în măcelul din Bosnia-Herţegovina, **devenind „motorul" unificării Bătrânului Continent.**

Dl. Florian Gârz, autorul prezentei lucrări, aminteşte de marea dilemă contemporană: **Germania se va europeniza, ori Europa...se va germaniza ?**

După ultimul război mondial, deşi a trecut mai întâi prin ani cumpliţi şi a fost o ţară divizată şi sub ocupaţie, **Germania a revenit miraculos la o poziţie planetară de vârf.** Mucaliţii au constatat şi o schimbare esenţială în anii postbelici: *„Evreii fac acum război iar nemţii comerţ..."*

Drept dovadă, conflictul din Palestina nu se mai încheie iar **Germania a devenit, în 2004, cel mai mare exportator mondial,** atingând un nivel de **731** miliarde euro (cu **10%** mai mare faţă de cel din 2003), **depăşind cu peste 100 miliarde euro SUA** (locul II), **deşi condiţiile i-au fost defavorabile** (aprecierea euro faţă de dolar „scumpind" exporturile germane). **Balanţa comercială** a înregistrat şi ea un **surplus record** (exporturi/importuri), de la 129,9 (2003) la 155,6 miliarde euro. În acest timp, **SUA au un deficit record**, de peste 400 miliarde dolari, provocat de primul mandat G.W. Bush, după ce „fustangiul" Bill Clinton adusese cea mai mare prosperitate din istoria ţării...

Despre **România**, ce se mai poate spune? După ce l-au acuzat pe **Ceauşescu** că „a înrobit" ţara cu **13** miliarde dolari pentru a crea *„mormane de fier vechi"* (dixit Petre Roman), **guvernanţii post-decembrişti au „tocat" şi mai multe miliarde**, în aceeaşi perioadă, **producând...**

nimic, în afară de sărăcie galopantă şi un deficit care creşte an de an ! Pentru 2005 se prevede deja un minus de **10 miliarde euro.**

*

Cel târziu pe **4 mai a.c.**, o nouă serie de **6 titluri** îşi va începe livrările către firmele specializate în difuzarea de cărţi. Le găsiţi pe ultimele poziţii ale talonului de comandă dar şi pe coperta-verso a oricărui volum din cele 6 şi nu le mai nominalizez.

Lucrarea de faţă va fi, deci, în bună măsură pe piaţă în **9 mai**, când vor fi...**sărbătoriţi 60 ani de la al II-lea război mondial**, iar fastul va fi mai mare ca acum 10 ani, când se împlineau 50. Uimirea dumneavoastră este pe deplin îndreptăţită. Cei care au reţinut deja simbolistica numerică a iudeo-masoneriei au şi explicaţia: **6 este o „cifră sacră" pentru evrei** încă din antichitate (a se vedea Vechiul Testament, Josephus Flavius etc)...

Volumul de faţă nu este absolut deloc unul aniversar, festiv. Nici nu-i stă în obicei autorului, dar nici Editurii *OBIECTIV !* Pur şi simplu, paginile următoare se doresc un **serios avertisment de a învăţa lecţiile istoriei. Folositor inclusiv politicienilor români, care par a repeta greşelile înaintaşilor din anii '30**, când s-au pus „bazele" dezastrelor ce au urmat...

Acum, când **Europa serbează...hegemonia americană şi sovietică de după război (1945-1999)**, autorul prezentei lucrări ne oferă o serie de **informaţii incendiare şi necunoscute** opiniei publice din România (conform stilului cu care ne-a obişnuit) ce ar trebui să se constituie în **serioase învăţăminte ale României pentru...al treilea război mondial.**

Nu suntem absolut deloc panicarzi !

În alte „Cuvinte" şi lucrări personale, inclusiv în ***„Noua Apocalipsă",*** am arătat că, în **15 august 1871, Albert Pike,** „satanistul-şef" al SUA, **a întocmit**, la cererea lui Giuseppe Mazzini, cunoscut ca revoluţionar dar în realitate Marele Maestru al Masoneriei Universale, **un plan pentru obţinerea dominaţiei mondiale.** Ca o pastişă la „războaiele zeilor" menţionate şi descrise pe tăbliţele sumeriene, pilonii planului erau **trei războaie mondiale.**

Pentru relevanţă, repet ce se prevede în cazul celui de-**al treilea război mondial:**

*„III - **conflictul dintre sionişti şi arabi, extins în toată lumea**, va fi urmat de: conflictul dintre nihilişti şi atei, **prăbuşirea socială generală** (prin brutalitate şi bestialitate nemaivăzute), **distrugerea creştinismului** şi ateismului, impunerea doctrinei luciferice şi **înfiinţarea Guvernului Mondial, cu sediul la Ierusalim.**"**

În pregătirea „războiului final", **familia Bush este folosită din nou**, cu cele mai sigure rezultate ! Nu este nici glumă proastă şi nici vreo diversiune, doar o realitate...

Prescott Bush, bunicul lui G.W. Bush şi tatăl lui George Bush, a fost **unul din cei şapte directori ai celei mai mari bănci de investiţii din New York**, *„Union Banking"*, **care l-a ajutat pe Hitler să ajungă la putere.** În urma unei ample investigaţii începută în 1942 (când războiul deja devastase Europa), **banca şi trei companii ale familiei Bush au fost lichidate** pentru operaţiuni comerciale, interzise de lege, cu Germania.

Până atunci, tatăl şi bunicul celor doi preşedinţi americani, **masonul Prescott Bush,** îşi făcuse pe deplin „datoria" ! În **1920**, devenise **proprie-**

---

* **N. edit.:** ***„Noua Apocalipsă",*** pag. 140 - Ed. OBIECTIV.

tarul unei mari companii navale americano-germane „American Ship and Commerce", **care s-a implicat activ în campania electorală care a dus**, în ianuarie 1933, **la instalarea lui Hitler în funcția de Cancelar.**

Conducerea firmei şi-a folosit influența în Guvernul american şi a reuşit să blocheze apariția de articole antihitleriste în mass-media de peste Ocean. A fost asigurată totodată intrarea liberă în SUA a unor emisari ai lui Hitler, care au răspândit în presă **articole favorabile** acestuia şi **partidului nazist.***

După anul 2000, SUA au înregistrat o situație neaşteptată, la care, probabil, „părinții fondatori" s-au răsucit în mormânt: **„dinastia Bush" !**

George Bush a fost mulți ani **directorul CIA** (finanțând traficul de droguri spre...SUA şi pe Norriega), apoi **vicepreşedinte** în Administrația Reagan, cea mai agresivă...până la el.

În **ianuarie 1989**, a ajuns la Casa Albă şi construirea „Noii Ordini Mondiale" a făcut primii paşi importanți: în **1989**, Europa a fost cuprinsă brusc de pasiunea revoluțiilor, în **1990** s-a unificat Germania şi a început divizarea Jugoslaviei, în **1991** a dispărut URSS iar Irak-ul a fost bombardat sălbatic de SUA, în **1992** s-a divizat Cehoslovacia. Anterior, americanii mai încercaseră să ducă în ranița democrația şi în Somalia dar au „şters-o englezeşte" după o serie de „manifestări de simpatie" ale „băştinaşilor"...

SUA aveau nevoie de o pauză, pentru a se evita reacții negative chiar în interiorul țării.

A fost preferat un alt mason de vârf, **Bill Clinton**, genul de „playboy" care putea linişti populația şi masca pregătirile pentru „marile lovituri" ce aveau să vină. Timp de **8 ani**, Clinton s-a confundat cu o **creştere economică şi o prosperitate unice în istoria SUA** dar şi cu **creşterea fără precedent a cheltuielilor militare.** Se pregătea „Marele Bal"...

Prin **octombrie 1998**, i-am pus în gardă pe „purtătorii de ochi albaştri", cu care îmi fusese „blindată" redacția revistei *„OBIECTIV MAGAZIN"*, **să se pregătească pentru un *„an plin".*** Porneam de la o logică simplă: în opinia iudeo-masonilor, **1999** era un ***„an al Satanei"*** (666 inversat) iar acest fapt **trebuia demonstrat**...Logică simplă dar confirmată ! Simbolismul nu presupune imaginație, doar respectare întocmai.

În 1999, după 8 ani, **România înregistra noi pagube imense de la „partenerul american"**: un alt bombardament sălbatic, de data aceasta în „inima" Europei, **Jugoslavia**, cu daune de 300 miliarde dolari. „Noul Hitler", Slobodan Miloşevici, va fi arestat iar țara „democratizată". O democrație ce va fi apoi exportată în Georgia şi Ucraina, cu ajutorul organizațiilor „civice" conduse din umbră de CIA: Fundația Söröş, USAID etc.

Unele informații arată că **Bill Clinton s-ar fi opus operațiunii din Jugoslavia**, motiv pentru care a devenit **indezirabil** şi lovit cu **„afacerea Lewinsky"**, instrumentată prin Mossad. Chiar dacă a lăsat Americii un **surplus bugetar de 219 miliarde dolari.**

În *„Noua Apocalipsă"* am arătat că **Oculta are preşedinți SUA programați pe...20 ani.**

Al Gore n-a ştiut ori şi-a făcut iluzii şi **era să încurce planificarea, în 2000 ! G.W. Bush** trebuia să ajungă la Casa Albă şi a ajuns, deşi anterior **falimentase toate firmele pe care le administrase**...

---

* **N. edit.:** ZIUA, 22.10.03, p.20 - *„Bunicul lui G.W. Bush, sponsorul lui Hitler".*

Totul s-a rezolvat în Florida, unde era guvernator...Jebb Bush, fratele lui G.W., după un haos electoral şi **fraude neîntâlnite până atunci în istoria SUA.** Miza era prea mare şi G.W. Bush a fost declarat învingător (cu câteva zeci de voturi), în urma unui proces în care ambii candidaţi au avut avocaţi evrei.

„Specialiştii în pagube", familia Bush, reveneau la Casa Albă ! **Bush Sr.** o părăsise cu un **deficit de 290,4 miliarde dolari** în 1992, iar **juniorul** îi va „îmbunătăţi" „performanţa":**480** (401 oficial) în 2003...

În **2004**, scenariul se va repeta până la un punct: **aceleaşi fraude** electorale neobişnuite în SUA. Cu diferenţa că, fiind de origine iudaică **John Kerry** a înţeles mai repede jocurile şi **s-a recunoscut învins când încă mai avea şanse de a câştiga !...**

Încă o dată, **G.W. Bush** era **„ales" împotriva poporului**, care nu îl considera (42%) nici onest şi nici demn de încredere şi îl votase anterior drept...„prostul anului". Actualul preşedinte războinic **se sustrăsese obligaţiilor militare în perioada războiului din Vietnam, ca şi Bill Clinton.**

Tot în Florida, **58.000** de buletine de vot s-au „evaporat"...cât pierderile americane în Vietnam !

Nici „oamenii lui Bush" nu erau mai simpatizaţi, **Donald Rumsfeld** (secretarul Apărării), cu **„perlele" sale**, fiind subiect al unei culegeri „de poezie" şi unei comedii muzicale.

Există totuşi o explicaţie. Dacă Rumsfeld ş.a. sunt de origine iudaică, **G.W. Bush a semnat, chiar înainte de alegeri, o lege prin care Departamentul de Stat e obligat** (în ciuda opoziţiei sale) **să monitorizeze manifestările antisemite la nivel mondial.** Acuzaţia lui John Kerry că, în 2001, *„l-a lăsat pe Ossan ben Laden să fugă în munţii Tora Bora, din Afganistan"* nu mai conta...

Ce a urmat după venirea lui G.W. Bush la Casa Albă, în ianuarie 2001, ştim foarte bine.

Cu excepţia „pudelului" Tony Blair şi a celor obişnuiţi să pupe „pantoful sultanului", **întreaga Omenire îl critică dar nu-i pasă şi se pregăteşte de...al III-lea război mondial: invadarea Iranului.**

Planul lui Albert Pike se cere a fi respectat ad-litteram iar **Casa Albă nu e singurul pion.**

Ministrul de Externe al Franţei, Dominique de Villepin, ne-a dovedit, în **august 2003**, că „aleşii" lucrează foarte organizat pentru finalizarea planului Pike, adversităţile mediatizate fiind curate diversiuni: aceasta **a propus constituirea unei guvernări mondiale**, capabilă să apere interesele tuturor...

*

În ziua în care americanii intrau în Bagdad, dl. **Gârz** îmi spunea telefonic: ***„Nici nu ştiu în ce viespar au intrat ! Vietnamul n-a fost nimic pe lângă ce va urma**, de nu vor şti pe unde să mai scoată cămaşa !..."*

Deşi este vorba de o invazie pur şi simplu, în care au murit peste 100.000 de civili irakieni, deşi justificarea a fost o minciună sfruntată, Saddam nu avea „arme de distrugere în masă" (exceptând cele primite de la SUA în războiul cu Iran), **s-a găsit un parlamentar norvegian independent, Jan Simonsens , care să-i propună pe G.W. Bush şi Tony Blair pentru... Premiul Nobel pentru Pace !** Fără comentarii...

Mai lucid, un istoric francez (tot) de origine iudaică, **Emmanuel Tod**, a publicat o carte intitulată ***„Adio putere mondială americană".*** Opiniile sale coincid cu cele exprimate adeseori de autorul prezentei lucrări, dl Gârz:

„Pentru SUA, Irakul reprezintă ceea ce a fost Afganistanul pentru URSS în 1976: începutul sfârşitului.

Când, la vremea respectivă, am prezis sfârşitul Uniunii Sovietice, nimeni nu a vrut să mă creadă.

În prezent, americanii prezintă aceleaşi simptome pe care le-a prezentat în trecut URSS, adică duc o ***politică oarbă faţă de realitate****, dar şi economia lor a «orbit» din punct de vedere ideologic.* ***SUA răspândesc în lume o conştiinţă*** *la fel de* ***falsă****, cum a făcut, la vremea respectivă, Uniunea Sovietică.*

(...) Preşedintele ***G.W. Bush doreşte să divizeze Europa*** *pentru că UE a câştigat o sută de milioane de noi consumatori."* *

Miguel Angel Bastenier, director adjunct al ziarului spaniol „El Pais" şi licenţiat al Universităţii din Cambridge, aduce completări:

*„****Statele Unite au pierdut războiul din Irak*** *pe plan politic şi nu pe plan militar, pentru că* ***nu există voinţă politică de a stabiliza situaţia acolo.***

Irakul explodează chiar în aceste clipe. Argumentul că forţele americane trebuie să rămână acolo pentru ca Irakul să nu explodeze nu e valabil.

Scopul SUA a fost de a se instala în regiunea Golfului Persic *şi astfel să controleze ţări ca Arabia Saudită, Iordania sau Iranul.*

Fostul lider de la Bagdad, ***Saddam Hussein, nu tolera terorismul islamic. Intervenţia americană a deschis frontierele Irakului****, bine controlate de Saddam Hussein,* ***pentru terorismul internaţional*** (majoritatea analiştilor subliniază că, după războiul din Irak, Al Qaeda s-a întărit - n. edit.).

Războiul din Irak a fost declanşat pentru interesele Statelor Unite şi pentru interesele Israelului. *G.W. Bush are un număr de* ***4-5 consilieri sionişti*** (sunt mai mulţi - n. edit.). *de extremă dreapta."* **

„Frăţia" SUA-Israel, în care **SUA este...Ministerul Apărării israeliene** este veche şi binecunoscută. Orice proiect de rezoluţie prezentat la ONU şi care ar putea afecta Israelul este respins de SUA, prin dreptul lor de veto.

Toate acestea trezesc **reacţii de respingere.** Per Ahlmark, fost viceprimar al Suediei, constată că **antisemitismul, antisionismul şi antiamericanismul sunt din ce în ce mai virulente** şi se întâlnesc **în Europa** de azi:

„Există ***Micul Satan*** *şi* ***Marele Satan****, SUA vor să domine lumea (...) Aceste opinii se regăsesc şi în sondajele care arată că* ***europenii consideră SUA şi Israelul adevărate obstacole la adresa păcii mondiale."***

Per Ahlmark aminteşte şi sloganul în vogă la manifestările antirăzboi din Europa: ***„Hitler are doi copii: Bush şi Sharon."*** ***

Deşi acuzat adeseori că este doar o creaţie şi o unealtă a CIA, ca dovadă şi implicarea sa în schimbările de regim din Georgia şi Ucraina, alături de fundaţii ale Agenţiei, **George Sörös** (evreu ungur) a lansat un **atac devastator împotriva politicii externe a Administraţiei Bush**, în ultima sa carte: ***„Balonul de săpun al supremaţiei americane".***

Culmea este că G. Sörös susţine aici şi o pledoarie pentru **decenţă în politica externă !**

---

* **N. edit.:** ZIUA, 22.08.03, p.5 - *„Irakul, începutul sfârşitului pentru SUA"* (D.E.).

** **N. edit.:** ZIUA, 22.05.04, p.5 - *„Statele Unite au fost înfrânte de Irak"* (D.E.).

*** **N. edit.:** ZIUA, 02.07.04, p.7 - *„«Suedizarea» Europei".*

Celelalte afirmații sunt surprinzător de asemănătoare cu cele ale... antiglobaliștilor dar și cu previziunile subsemnatului în 12.09.01:

„Indiferent de justificările oferite pentru îndepărtarea lui Saddam Hussein, nu există nici o îndoială că ***Irakul a fost invadat sub motive false.***

Declarația de război împotriva terorismului *s-a constituit într-o* ***deghizare a unei politici externe agresive.***

Principiile acestei politici sunt următoarele: relațiile internaționale sunt relații de forță și nu de legalitate, ***puterea prevalează*** *iar legea legitimează asta."*

Solicitarea neoconservatorilor, încă din 1998, de invadare a Irakului are o justificare tipică oligarhiei de peste Ocean:

„SUA nu mai aveau un inamic care să poată justifica nivelul înalt al cheltuielilor militare.

Atacurile de la 11 septembrie au îndepărtat aceste obstacole, *iar Administrația Bush a reușit să manipuleze teama americanilor pentru a-și atinge propriile scopuri. Această răsucire a dus la o violare a standardelor americane."* *

Semn că, într-adevăr, **SUA au pierdut războiul din Irak** (războiul începând după ocupare, insurgența fiind pregătită anticipat de Saddam), **Casa Albă și Pentagonul solicită tot mai insistent sprijin extern.** Foarte prețios și pentru a-și legaliza invazia.

În **10.02.05**, a început la Nisa reuniunea miniștrilor Apărării din țările membre NATO.

Donald Rumsfeld a venit hotărât să obțină **obligativitatea participării la operațiunile externe pentru toate țările membre** și a atacat, virulent și cu aroganță, țările care nu vor să-și trimită ofițerii în Irak, pentru a instrui „armata democratică" de la Bagdad.

Franța, Germania și Spania au rămas foarte ferme: nu vor călca în Irak dar vor antrena militari irakieni în Quatar, Arabia Saudită sau Spania.

Reprezentată de ministrul Apărării, Teodor Atanasiu, **România** s-a arătat, din nou, „partener fidel". După ce se obligase să renunțe la datoria irakiană (multe miliarde de dolari, cu dobânzile !), s-a aflat din nou **printre cele mai „săritoare" state în sprijinul SUA**: a acceptat să își crească contribuția în Irak (cu un batalion de infanterie)...

În contrast, **Spania** și-a retras militarii, nu datorită atentatelor de la Madrid, ci pentru că **majoritatea populației** s-a declarat clar **împotriva participării la războiul din Irak.**

*

Conform unui **sondaj**, ***Eurobarometru***, realizat **la cererea Comisiei Europene** și publicat la început de **noiembrie 2003**, statele considerate de europeni drept o **amenințare la adresa păcii** sunt **Israelul (59%), SUA, Iran, și Coreea de Nord (53%).** Aceștia au sancționat prompt o realitate arhicunoscută: prin intermediul SUA, Israelul și iudeo-masoneria își văd liniștite de planurile lor de **expansiune** (de la Tigru până la Nil) și de **dominație mondială**, fără să le pese de opinia „restului" Omenirii...

Administrația Bush a încercat o replică firavă dar a făcut doar să confirme percepția generală. Cel trimis să convingă de dorința SUA *„de a extinde stabilitatea, pacea și libertatea în întreaga lume"* a fost **Adam Ereli**, purtător de cuvânt al Departamentului de Stat (Externe). De origine iudaică...

---

* **N. edit.:** ZIUA, 08.01.05, p.7 - *„Balonul de săpun al supremației americane" (G.D.).*

Percepția a rămas aceeaşi şi în 2004 şi probabil pericolul la adresa păcii este într-atât de mare, încât, în **mai 2004**, (ex)preşedintele **Ion Iliescu**, „partenerul fidel al SUA", a făcut o declarație incendiară **la BBC**: *„Transferarea automată a experienței unei țări asupra altei țări poate duce la rezultate opuse celor aşteptate.* ***Democrația nu poate fi impusă din afară.***"

Opinia directorului-adjunct de la *„El Pais"* că **războiul din Irak a fost declanşat pentru interesele SUA şi ale Israelului** va fi confirmată de o nouă dezvăluire incendiară: Janis Karpinski, fostul comandant militar al închisorii de la Abu Ghraib (lângă Bagdad), aflată în centrul uni scandal mediatic privind maltratarea deținuților irakieni de către militarii americani, a declarat, în iulie 2004, că **la anchete au participat, încă din 2003, şi ofițeri irakieni...**

Opinia publică mondială nu poate să nu aibă un **sentiment de frustrare şi o reacție de respingere față de modul în care se împarte „dreptatea" pe glob. SUA** insistă pe tema pericolului extrem pe care l-ar reprezenta unele țări care vor să se apere...exact de expansionismul american, în schimb sunt **mute când e vorba de puterile nucleare existente, inclusiv Israel.** Iranul este satanizat pentru un program de creare a energiei atomice, deşi nu există nici-o probă încă de fabricare a bombei atomice, în timp ce **Israelul** i-a transmis clar directorului Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (AIEA) că **nu are de gând să semneze Tratatul de Neproliferare Nucleară şi nici să renunțe le politica sa de ambiguitate** privind arsenalul său atomic. Israelul este suspectat că ar deține **200 de ogive nucleare**, cu care poate transforma țările arabe într-un deşert total...

Până şi **Pentagonul** îşi pregăteşte recunoaşterea eşecului invaziei din Irak ! Conform unui bilanț propriu dat publicității în **05.01.05,** în Irak au fost răniți peste **10.000** de militari americani, din care **5.000 - grav** (mutilări, orbiri etc.) iar **1.300 morți**. De remarcat că cifrele nu includ şi contractorii civili sau bodyguarzii companiilor americane care „reconstruiesc" Irakul.

De ce ar fi comunicat Pentagonul astfel de date care îi afectează imaginea de invincibilitate construită după bombardamentele din Irak (1991) şi Jugoslavia (1999) ?

Simplu: **pentru a oferi un motiv *„Soluției Salvador"***, o contrainsurgență apocaliptică pe care o pregăteşte şi o va lansa în curând ! **În realitate, cifrele erau mult mai mari**: 1.500 de morți, 25.000 de mari mutilați, 35.000 cu severe tulburări mentale...

Ce înseamnă aceasta vom afla doar răsfoind presa anilor '80 despre atrocitățile din Salvador şi Guatemala. **În Salvador, din 5 milioane de locuitori, 700.000 au fost asasinați ori au dispărut !** Printre aceştia, muncitori, studenți, țărani şi familiile lor, mii de persoane nevinovate (raport Amnesty International, din 1982).

Raportul din iunie 1980 al „Socorro Juridico", societate de consiliere legală a arhidiocezei catolice din El Salvador, menționa că „echipele morții" făcuseră peste **2.000 de victime în numai 50 zile** şi oferea **imagini de coşmar:**

„Cruzimea torturilor contra victimelor represiunii a fost fără precedent. Corpuri scalpate, decapitate sau cadavre dezmembrate au fost descoperite atârnând de copaci sau înfipte pe garduri."

„Echipele morții" din cele două state erau **susținute și instruite de militarii și consilierii americani trimiși de Administrația Reagan-Bush**, deci tatăl îl poate învăța multe pe fiu...

În **Guatemala**, cifrele sunt și mai cutremurătoare, conform unei comisii ONU, care a stabilit că „echipele morții", susținute de trupe speciale americane, făcuseră **200.000** de victime, la o populație redusă. În același timp, președintele Guatemalei, **Efraim Rios Montt** (de origine iudaică), era **susținut de Ronald Reagan.**

Unul dintre corifeii „războiului murdar" din America Latină a fost Elliot Abrams (tot de origine iudaică), în timpul Administrației Reagan-Bush fiind asistent al secretarului pentru afaceri inter-americane și principalul avocat al dictaturilor de extremă dreapta din America Centrală. **Acum este consilier pentru zona Orientului Mijlociu al Administrației G.W. Bush.**

Cei de la Pentagon sunt mai mult decât optimiști în ce privește succesul „Soluției Salvador" în Irak: *„Mergem să le facem felul «băieților răi»"*...

„Soluția Salvador își propune trimiterea unor „echipe ale morții" pentru **asasinarea unor lideri ai opoziției locale, masacrarea civililor de la sate, incendierea localităților „ostile", deportarea populației, răspândirea de agenți chimici și biologici etc.**

„Misiunea" pare, de astă dată, însă mult mai dificilă. Rezistența irakiană are **200.000** de membri (și crește permanent), **depozite** de muniții **pregătite** din timp **de Saddam Hussein**, și mai ales o **susținere fanatică din partea populației**. Colaboraționiștii eventuali sunt asasinați.

Pentagonul speră, însă, în divizarea acestei unități a irakienilor, dorind să-și alieze forțele kurde (Peșmerga) și milițiile șiite, împotriva sunniților (apropiați religios Iranului), ceea ce va conduce, se dorește, la un **aprig război civil irakian.**

Deoarece **mai are în „program" Iranul, Siria și Venezuela** și se simte „blocat" în Irak, G.W. Bush a semnat, în ianuarie 2005, ordinul prezidențial care aprobă „Soluția Salvador"...*

*

Americanii pretind, am văzut, că ar fi meniți să *„extindă stabilitatea, pacea și libertatea în lume"* dar, curios, **pe unde trec ei apare haosul**: revolte, lupte de stradă, războaie civile și distrugerea muzeelor, adică a istoriei respectivei țări. Așa s-a întâmplat la **București** (Biblioteca Universitară) sau **Bagdad**, dar și în **Haiti**.

Pe **1 martie 2004**, fostul președinte haitian Jean-Bertrand Aristide a primit un mărțișor nedorit: firmanul de mazilire. Acesta a declarat apoi, imediat, la CNN că a fost **forțat să renunțe la putere la presiunile militarilor americani.** Firește, Ambasada SUA s-a arătat jignită de acuzație...

Puterea a fost preluată rapid de indivizi cu trecut dubios, printre care și Louis-Jodel Chamblain, **fost comandant al unor „echipe ale morții"** din timpul dictatorului Jean-Claude Duvalier dar și lider al Frontului pentru Dezvoltare și Progres (?!), responsabil pentru mii de crime în anii '90.

„Nici n-a plecat bătrânul" (Aristide) și au început **tipicele devastări la Muzeul de Artă din Port-au-Prince**, sub pretext că exponatele aces-

---

* **N. edit.:** ZIUA / Dosare ultrasecrete, 05.02.05, pag. I - *„Pentagonul lansează «contrainsurgența» în Irak"* (Vladimir Alexe).

tuia... reprezintă răul. Ca şi în Bagdad, **sub privirile impasibile ale soldaţilor americani**, care păzeau Palatul Prezidenţial, în apropiere.

Cele mai mari pagube le-a suferit sala dedicată operelor de artă voodoo, exponatele fiind aruncate pe fereastră, vandalii strigând: *„Diavolul"* şi *„Lucifer".*

Americanii ştiu de ce, ei au dat comanda !

Haiti a mai fost sub „protectoratul" SUA între 1925-1934. **Preşedinţii americani aveau să cunoască, însă, puterea letală a magiei voodoo.** W. Wilson, Harding şi Coolidge au murit misterios, H. Hoover a cunoscut Marea Criză Economică (1929-33) şi nici Bill Clinton n-a fost prea fericit la sfârşit de mandat *...

*

Am văzut că **şi Venezuela se află în „programul de intervenţii" al Casei Albe.** S-ar putea crede că datorită criticilor preşedintelui Hugo Chavez, cunoscut pentru orientarea sa de stânga, la adresa „imperialismului american".

Acestea sunt doar motive, cauza este alta: **Venezuela este al 5-lea exportator mondial de petrol** iar **SUA şi-au propus** un obiectiv extrem de ambiţios, ca prim pas pentru dominaţia mondială absolută: **controlul majorităţii resurselor de petrol şi gaze naturale de pe Terra...**

Într-un articol trimis, în **12.09.01**, principalelor cotidiane şi săptămânale din Capitală, **menţionam că 11 septembrie a fost o diversiune americană, dirijată de Ocultă, cu câteva scopuri evidente**: restrângerea drepturilor cetăţeneşti, satanizarea lumii arabe, lărgirea NATO spre Est, instalarea Guvernului Mondial în 2010 etc.** **Totul s-a confirmat, punct cu punct**, până la ultimul, în plină derulare.

Totodată, dl. Gârz a dezvăluit interesul pentru Irak al **familiei de petrolişti Bush**, afectat anterior de Saddam dar şi la ce trebuie să ne aşteptăm (previziune din 2002):

*„**În anii viitori**, indiferent cine se va afla la Casa Albă, **americanii vor «descoperi» organizaţii şi conspiraţii teroriste, precum şi alte «crime organizate», cu precădere în statele lumii musulmane şi din America Latină, bogate în petrol.***

*(...) **Iranul cooperează cu Rusia şi Uniunea Europeană**, fapt pentru care preşedintele G.W. Bush a inclus această ţară, pe care a pierdut-o în 1979, în aşa-zisa «Axă a Răului», deopotrivă cu Irakul şi Coreea de Nord."****

În ***„SECRETELE TERREI"* - vol. V**, încheiată în **28.03.03**, arătam în premieră că războiul din Afganistan din anii '70-80, „revoluţiile" din 1989, bombardarea Jugoslaviei şi extinderea spre Est, până în Caucaz, **au drept cauză resursele de petrol şi gazele naturale din zona Mării Caspice.** La acea dată, **subiectul era strict secret** iar mass-media încă nu-l aflase, exceptând unele afirmaţii secretoase (din 1997) ale expreşedintelui Emil Constantinescu. Ulterior, au început să apară, timid, primele articole iar astăzi deja se cam ştiu suficiente informaţii care să ne ofere un „tablou al viitorului" dorit de SUA.

Pe tema resurselor energetice din Caucaz s-a adunat un întreg dosar de articole şi note de presă. Dintre acestea, ca de obicei, un

---

* **N. edit.:** Amănunte în *„Serviciile secrete şi parapsihologia"* - **vol. I**, p.173-174.

** **N. edit.:** Amănunte în Cuvântul editorului la *„Teroriştii printre noi".*

*** **N. edit.:** Amănunte în *„Spionaj şi diversiune"*, pag. 180-181.

material de întindere semnat **Vladimir Alexe** aduce elemente noi, senzaționale şi prezintă foarte bine **programul SUA de acaparare a celei mai importante bogății a Omenirii, energia.***

Unele informații din articolul menționat deschid **noi perspective, nemenționate**, la cele pe care le-am specificat în 28.03.03.

Aflăm, mai întâi, că prin acapararea resurselor petroliere ale Irakului (de fapt, ale Golfului), **SUA ar putea să scadă prețul barilului de petrol până la 12 dolari** *„pentru a distruge însă industria de petrol a Rusiei şi Rusia însăşi".*

Respectivele scopuri sunt însă doar colaterale, deşi binevenite ! Tot în 28.03.03, făceam o dezvăluire pe care politicienii şi serviciile secrete din România ar trebui s-o ia în calcul cu toată seriozitatea ! Între timp, Editura OBIECTIV a publicat o lucrare ce aduce completări de senzație şi absolut necunoscute multor români: ***„Extraterestrul român"*** (2004).

Relevam atunci o ciudată **risipire a resurselor energetice**, în special în lumea occidentală, principalul acuzat fiind **SUA** şi propuneam un scenariu: **ce s-ar întâmpla dacă Terra şi-ar epuiza resursele energetice cunoscute până acum** (petrol în special) **iar SUA ar fi singurele posesoare ale unei noi surse de energie !...** Tot mai numeroasele **aprinderi voite de sonde petroliere** dovedesc acest plan ascuns.

Când Rusia a anunțat că resursele sale de petrol se află în prag de epuizare s-a crezut că e vorba de o nouă diversiune KGB/FSB. Ultimele estimări arată că **resursele de petrol tradiționale vor secătui în max. 10-15 ani !** Aceasta în condițiile în care **cererea de consum creşte permanent** şi în proporții greu de prognozat.

Cu atât mai mult repet sfatul din urmă cu doi ani: **România trebuie să facă tot posibilul să-şi păstreze cât mai intacte şi ultimele rezerve naturale !**

O altă informație devine extrem de prețioasă: **oleoductul ucrainean Odesa-Brody va acoperi 75% din importul actual de petrol al UE şi 34% din cel de gaze naturale.**

Ştim foarte bine că Viktor Iuşcenko a fost instalat preşedinte prin eforturile **SUA**, care **au determinat până şi serviciile secrete ucrainiene să „colaboreze".** Dat fiind faptul că, în urmă cu nici două luni, **49%** din populație dorea să trăiască într-o uniune cu Rusia şi Belarus şi numai **29,3%** „în Europa democratică", iar Iuşcenko era în urmă cu **5%** în sondaje, pare tot mai evident faptul că **„serviciile" şi-au făcut pe deplin „datoria" la numărarea voturilor !** Vorba lui Stalin după 1945: *„Nu contează cine votează, contează cine numără..."*

Informația de mai înainte devine deci foarte importantă, conducând la două concluzii extrem de folositoare pentru a cunoaşte viitorul.

Europa vrea să fie independentă, îşi creează instituții, armată proprie etc. Foarte bine şi frumos, doar că **a neglijat să-şi asigure independența energetică iar în viitor va fi „jucată" de SUA şi Rusia !** Variante ? O apropiere plină de concesii față de una din cele două Mari Puteri, „relații privilegiate" cu Iran, China sau Asia de Est, unde se află viitorul petrolier al Terrei (conducând la un conflict de interese cu SUA), ori descoperirea de noi rezerve chiar pe teritoriul Europei. Deocamdată

---

* **N. edit.:** ZIUA / Dosare ultrasecrete, 12.02.05, pag. II-III - *„Eurasia şi tentativa SUA de supremație globală"* (Vladimir Alexe).

sateliții americani lucrează 24 ore din 24 iar firmele de peste Ocean apar mereu primele...

A doua concluzie ne interesează 200% ! Dacă magistrala ucraineană asigură importul energetic al UE în procentele amintite, rezultă clar că **România va deveni un „protectorat" american**, dată fiind importanța conductei ce leagă Georgia (americanizată) de Triest (Italia proamericană) ! Situație în care **va intra în conflict de interese cu Europa şi Rusia...**

Ne aflăm din nou într-un „triunghi", ca şi Ceauşescu, din care doar China ne-a fost prietenă sau cel puțin aliat corect. Astăzi **suntem iar *„la răscruce de vânturi"***, într-un moment decisiv pentru istoria noastră.

România nu mai are resursele de petrol cu care mareşalul Antonescu îşi impunea personalitatea în fața lui Hitler dar **păstrează aceeaşi poziție geostrategică importantă.** Care poate aduce avantaje sau dezastre, funcție de cum e folosită. **O poziție moderată dar fermă ne poate aduce bunăstare şi progres**, chiar dacă va fi controlat de Marile Puteri. Din păcate, deocamdată, **Președinția a oferit semnale contradictorii.** Nu poți lansa sloganul cu *„Axa Bucureşti-Londra-Washington"* (amintește de Axa Berlin-Roma-Tokyo !) şi să loveşti în interesele *„Bechtel"* (firmă a CIA) sau *„EADS"* (firmă iudaică), apoi să completezi că *„Axa trece şi pe la Bruxelles"...*

Traian Băsescu poate repeta imensa eroare a lui Emil C., care se credea deja „lider regional" după câteva zâmbete diplomatice. Deşi a mai fost temperat ulterior, **pretenția de a „face jocurile" (SUA) la Marea Neagră presupune şi o ripostă a Rusiei**, ca şi în cazul „protectoratului" nemărturisit asupra Moldovei. Pe moment, **Voronin** a fost „anesteziat" de personalitatea energică a noului preşedinte român dar reacțiile n-au întârziat să apară. „Tras de mânecă", la scurt timp a ieşit cu **cel mai mizerabil atac la adresa românilor** (*„canibali"* !) iar cei din UE ne-au sfătuit elegant să ne preocupăm mai mult de accederea noastră în UE (nesigură), decât de garanții pentru Moldova...

Într-un alt „Cuvânt", în 2003, scriam că **România poate deveni... Rai sau Iad**, funcție de cum va şti să profite de această nouă oportunitate, magistrala din Caucaz până în Spania...

*

În prezenta lucrare, autorul ne oferă suficiente învățăminte ale ultimului război mondial pentru a şti cum să ne aşezăm „de partea corectă a istoriei". Unii, mai puțin informați, vor interpreta în fel şi chip paginile care urmează. Inclusiv afirmația că, **alături de americani, ne aflăm** de multişor ***„de partea incorectă".***

Nu ne interesează nici „prietenia" şi nici interesele Marilor Puteri. Când eşti sub ocupație, nu mai are importanță cine e „protectorul", SUA, UE sau Rusia „tot un drac" ! **Contează doar ca România să-şi păstreze suveranitatea şi bazele existenței în continuare, ca țară şi națiune.** Deocamdată, nefiind o putere expansionistă şi totalitară, **Europa Unită este cea mai bună variantă pentru noi**, în condițiile în care neutralitatea nu mai e acceptată tuturor, care ne-ar feri de dominația SUA şi Rusiei. **Aceasta este cheia lucrărilor d-lui Gârz...**

O serie de informații privind planurile de viitor ale SUA, din articolul amintit, semnat Vladimir Alexe, confirmă încă o dată poziția autorului prezentei lucrări.

Despre **Zbigniew Brzezinski** (evreu polonez), fostul director fondator al Comisiei Trilaterale (C.T.) şi consilier de securitate al membrului C.T. Jimy Carter, am mai scris că e **strategul Ocultei Mondiale,** cu dovezile de rigoare.

Încă din **1977**, în volumul ***„Marea tablă de şah"***, acesta afirma:

„Eurasia este tabla de şah pe care se joacă lupta pentru supremaţie mondială".

După cum arătam prin 2002, tocmai se descoperiseră (cu sateliţii) imensele rezerve din Azerbaidjan, Uzbekistan, Kazasthan, ceea ce a condus la intrarea URSS în Afganistan, „şocurile" din 1989 sau 1999 etc.

În **12.09.01** arătam că „atentatele teroriste" de la New York vor permite SUA să „intre sub fusta Mamei Rusia", sub masca „cruciadei antiteroriste". Ceea ce s-a întâmplat.

Moscova s-a plâns adeseori că NATO îi doreşte încercuirea. Nu NATO, SUA !

Aflăm elemente noi ale planului american. **Casa Albă a atras de partea sa aproape toate republicile din sudul fostei URSS**, apoi a mai lovit decisiv în **Ucraina** (urmează **Moldova**).

Rusia încearcă să-şi păstreze influenţa în zona Caucazului prin unele enclave separatiste (Osetia de Sud sau Abhazia). Are însă mari probleme cu **Cecenia**, cântată de Ray Charles, pe care SUA o sprijină discret. **Dacă rezistenţa cecenă va învinge, Rusia va fi „eliminată" din Caucaz iar SUA vor deveni stăpâne în zonă !** Ce urmează pare un vis de-a dreptul nebunesc:

„Dacă Cecenia «scapă de ruşi», atunci - de pildă - SUA s-ar putea gândi, mai departe, la o «eliberare» a Siberiei (!?). ***Eliberarea Siberiei*** *este menţionată în «Global Trends* ***2015****» al CIA din aprilie 2004 ca* ***obiectiv pe termen mediu.****"*

Cum **rezervele de ţiţei ale Rusiei**, par a ajunge doar **până în 2010** iar până acum au cam „acaparat" exportul, pierderea Caucazului ar însemna, într-adevăr, „moartea" economică a ţării...De reţinut că **„Lukoil" este a doua companie petrolieră a lumii.**

Alte informaţii arată că **raportul CIA prevede chiar dizolvarea Rusiei şi divizarea ei în 6-8 ţări până în 2015** (anterior, estimările-dorinţe ajunseseră la **40** ţări !). Principala cauză aţi aflat-o deja: căderea preţului la petrol...

Rusia mai este lovită şi altfel, prin invadarea cu opium ieftin din Afganistan sub...supraveghere americană. Casa Albă a „eliberat" ţara respectivă de talibani, l-a lăsat pe Ossama ben Laden să scape, s-a lăudat cu o reconstrucţie rapidă dar ajutoarele trimise au fost minimale. O soluţie ieftină tot a fost găsită: afganii au primit „mână liberă" şi acum (2003) exportul de opium le aduce **2,3** miliarde dolari, peste **50%** din întregul PIB al ţării.

Majoritatea culturilor de mac fuseseră distruse de regimul taliban. După 2001, însă, vechea ocupaţie a fost reluată şi s-a ajuns ca peste **70% din drogurile derivate din opium, din Marea Britanie**, să provină din Afganistan, ca şi...**75% din cantitatea mondială de opium**...

În octombrie 2004, **Putin** avea să tragă un **semnal de alarmă** cu destule subînţelesuri: *„Trupele americane din Afganistan nu fac mai nimic pentru stoparea fluxului de droguri dinspre această ţară spre Europa Occidentală, prin regiunile Asiei Centrale şi ale Rusiei."*

În continuare, vom vedea un adevărat **„stil de lucru"** pe care îl întâlnim surprinşi atât la Israel şi evreii „mondiali", cât şi la UDMR, în România: acela **de a acuza primul, preventiv...**

În **08.02.04**, *„Washington Times"* titra: ***„Moştenirea sovietică zăboveşte în Rusia".***

Dincolo de observaţia corectă (pentru noi) cu Transnistria, ce deranja aşa de mult la Washington ?

„La 12 ani după colapsul URSS, Rusia îşi menţine posturile militare ale perioadei Războiului Rece (le avea dinainte de război - n.E.D.) *din **Georgia, Armenia, Tadjikistan, Moldova** şi **Kazasthan**, un post radar (!) în **Azerbaidjan** şi o facilitate de lansare rachete din **Kazasthan**."*

Emmanuel Tod vorbea, pe bună dreptate, de ***„orbirea politică"*** **a SUA.** Probabil aţi văzut „tupeul" Rusiei, să nu se dea la o parte, că... *„Vin americanii !"*

Tot în **februarie 2004**, Stephan M. Minikes, **ambasadorul SUA la OSCE**, încerca să... „scoată castanele din foc" cu mâini europene... El îşi exprima îngrijorarea faţă de atitudinea dominatoare a Rusiei vizavi de statele din vecinătatea ei. Cu alte cuvinte, *„politica Rusiei" faţă de vecini este una dintre cele mai mari provocări pe care trebuie să le înfrunte OSCE".* În folosul SUA...

Vedem încă o dată că trebuie să faci ce spune , nu ce face popa:

„Rusia vrea să se întoarcă la vremea statelor clientelare. Această tendinţă ne îngrijorează profund." *

Şi pe noi ! Numai că nu poate fi ocolită întrebarea logică: **ce ar face SUA dacă Rusia ar „democratiza" ţările din America Centrală şi Latină ?...**

Bineînţeles că Rusia s-a arătat adeseori îngrijorată şi *„nemulţumită de extinderea NATO".* Ca să nu spună SUA...

Totuşi, ministrul rus al Apărării, **Serghei Ivanov** (de origine iudaică) a subliniat (**08.04.04**):

„Dacă principiul atacurilor preventive va fi legitim în politica internaţională, Rusia nu va avea altă opţiune decât de a se adapta şi a-şi apăra interesele naţionale.

*Totuşi, **orice acţiune a NATO care nu are aprobarea ONU ar trebui considerată ilegală, inclusiv războaiele preventive**, cum este cel din Irak.*

*Moscova nu poate închide ochii în faţa faptului că **bazele NATO se apropie** de oraşele şi complexele militare din vestul Rusiei."*

Până aici, poziţia Kremlinului pare logică şi de bun-simţ aducându-i noi puncte la imagine, în baza poziţiei defensive începută de Gorbaciov.

Rusia nu mai e „moştenitoare a Imperiului Răului" (URSS), şi-au zis **cei de la Kremlin** şi în februarie 2005 **şi-au dat în petic !**

Pe sistemul *„ei sunt de vină !",* **Putin & comp.** au considerat că SUA s-au „dezvăluit" suficient ca „Imperiu al Răului" şi **au ieşit la contraatac.** Au făcut-o fie neprofesionist, fie ameninţând cu disperarea celui încolţit: *„la-l de pe mine, că-l omor !"...*

Gleb Pavlovski, consilierul politic al lui Putin, ne arată ce ne aşteaptă dacă îşi revine „ursul siberian":

- prioritatea politicii externe va fi **transformarea Rusiei într-una din puterile mondiale;**

---

* **N. edit.:** ZIUA, 16.02.04, - *„SUA, îngrijorate de expansionismul Rusiei".*

• **Moscova nu va mai respecta nici opiniile şi nici interesele Occidentului** faţă de statele vecine Rusiei, ci Kremlinul va acţiona mult mai agresiv în această zonă;

• *„(...) **orice ţară** care va promova doctrina unui rol redus al Rusiei va crea, cu siguranţă, un **conflict** în relaţiile cu această ţară";*

• Moscova recunoaşte oficial că **va încerca să infiltreze agenţi de influenţă** în partidele şi ONG-urile din ţările foste sovietice; atât în partidele aflate la putere, cât şi în cele de opoziţie...;

• ***„Rusia va deveni din nou o putere mondială şi va avea o zonă globală de interese (...) Chiar şi admiterea unora din aceste ţări în UE şi NATO nu înseamnă că ele au ieşit din zona noastră de interes.** Statele baltice sunt în mod clar în zona noastră de interes (...)"*

(Din paginile următoare, veţi constata că zonele de interes ale URSS expuse lui Hitler, în special **zona Mării Negre**, sunt aceleaşi ca şi acum...).

*„**Noi ne vom folosi cu siguranţă de aderarea lor la noi organizaţii** pentru a intensifica monitorizarea intereselor şi influenţelor noastre în aceste ţări."*

• *„**Belarus** reprezintă, pentru Moscova, **modelul optim de integrare cu Rusia.** Este un aliat model."*

Toate acestea ar trebui să dea fiori, nu numai la Bucureşti, ci şi la Bruxelles !

A fost „ursul siberian" **în hibernare** până acum sau Putin **„joacă la cacialma"**, lipsit de orice mijloace de putere să reziste expansionismului american ?

Chiar dacă situaţia ar fi reală, **pericolul rămâne**. După mai bine de 60 de volume editate şi care „mi-au trecut prin mână", după 11 lucrări publicate, trei ani de revistă şi tot atâţia ca redactor de presă centrală, am constatat un fapt curios pentru unii: fiind mai „tânăr" ca apariţie pe scena istoriei, **Vestul prezintă o naivitate evidentă în comparaţie cu viclenia specifică Estului.** KGB, Securitatea, STASI etc au umilit de multe ori marile „servicii" occidentale, surprinzându-le cu o imaginaţie profesională ce le fusese inaccesibilă. Mai mult, **esticii sunt capabili de o răbdare ieşită din comun.** Nu numai meticulozitatea lor a devenit celebră, ci şi capacitatea de a-şi programa acţiunile pe termen lung (China are planuri de dezvoltare pe 100 ani !).

Din lucrările Editurii OBIECTIV ştim deja că **reformarea URSS a început încă din timpul fostului şef KGB Andropov** şi a fost continuată de emulul acestuia, Gorbaciov, la presiunile aceluiaşi KGB.

Temutul serviciu a fost primul care a sesizat pericolul „implozieі" sovietice şi a înaintat propunerile cuvenite. **Nu cumva, KGB-ul ştia foarte bine ce se pregătea pentru 1989 şi următorii ani şi a făcut paşii înapoi necesari ? La fel, Securitatea...**

Una dintre primele măsuri ale lui „Gorby", fostul director KGB, a fost... „europenizarea" Serviciului. Apoi, „destalinizarea" ţării. Că iudeo-masonul Gorbaciov a trădat Rusia în cele din urmă, e altă poveste...

După 1989, atât Rusia, cât şi România, două state aflate pe un drum greşit şi în prag de faliment, au beneficiat de **scutiri de datorii** (Rusia), ori de **ajutoare occidentale generoase.**

Războiul nu s-a mai purtat la suprafaţă, ci subteran şi el a fost crunt, cu lovituri şi contralovituri. **Pare să fi fost câştigat de Occident** dar să nu uităm că Rusia este condusă acum de un fost colonel KGB (re-

lația Germania) iar economia României este dominată de foşti ofiţeri sau colaboratori ai Securității, care au „blindat" lista celor 300 de miliardari...

În concluzie, **e foarte posibil ca Moscova să fi dat „ordinul de retragere" iar acum să fi ajuns la concluzia că e momentul să revină în „cărțile" politicii mondiale. Poate chiar ca o soluție disperată**, Vestul câştigând (aproape) bătălia...

Oricum, consilierul lui Putin a tras câteva **semnale** foarte importante şi **îngrijorătoare**:

- **Rusia vrea să reia controlul asupra fostelor republici din URSS, apoi din lagărul socialist**;
- cine se va opune va intra într-un conflict inegal;
- chiar dacă acum sunt membre NATO sau UE, respectivele țări aparțin „sferei de interese" tradiționale a Moscovei şi nu vor fi ocolite;
- reprezentanții țărilor respective la NATO şi UE sunt vechi/noi agenți KGB/FSB iar Rusia va avea agenți în „inima" celor două organizații, monitorizând fidelitatea respectivelor țări;
- cel mai grav: **toate aceste țări trebuie să se aştepte la un „protectorat" şi un regim dictatorial asemănător celui din Belarus.**

Mulțam, ştim de mult sistemul !

Mai grav, pentru noi, este că Rusia e pornită „pe contre" cu UE şi NATO iar **România se află în poziția cea mai delicată**: la granița ambelor organisme... Dl Gârz nu conteneşte, de peste 5 ani, să avertizeze asupra pericolului acestei poziții în caz de intrare în NATO, adică „sub umbrela americană"...În acest timp, preşedintele Băsescu se anunță „protector" al Moldovei şi Mării Negre ! Până una-alta, **Rusia rămâne o piață extraordinară dar nefolosită, principalul nostru furnizor de resurse energetice şi încă o Mare Putere.**

Până la funcționarea magistralei din România mai sunt 6 ani, nesiguri, chiar dacă Traian Băsescu pare dispus să se rupă integral de trecut, partid, prieteni etc. numai pentru a rămâne 10 ani la Cotroceni...

*

În ***„Apocalipsa şi România"***, dl Gârz a avut o surprinzătoare „ieşire" împotriva **UDMR**, cu date şi informații publicate **în premieră în România.** De ce a făcut-o ? Am înțeles imediat în cel mai scurt timp după apariția cărții !...

„Papá al serviciilor secrete româneşti" mutase din nou în avans, **arătându-ne ce va urma !**

Politicienii români nu au priceput, din nou, nimic şi au acordat UDMR poziții şi mai înalte, tot mai incredibile în statul român.

Rezultatul s-a văzut la fel de rapid: **pretențiile şi acțiunile UDMR au sporit, ajungând de-a dreptul insultătoare.** De 1 decembrie 2003, UDMR n-a avut bani de tricolor la coroană (titlu de presă). Autonomie teritorială şi circul panourilor care anunțau Ținutul Secuiesc. Culmea tupeului: UCM va reclama la Bruxelles că indicațiile pentru medicamente nu sunt scrise şi în maghiară ! În acest timp, prin filmul *„Trianon"*, asasinii de români şi criminalii de război sunt mediatizați ilegal în Ardeal, spunându-ni-se că e vorba de „un film european"...

Fireşte, în opinia unora, cei care semnalează asemenea insulte aduse poporului român devin automat „şovini". În acest timp, românii nu sunt **asimilați** doar în Ungaria, ci şi în Harghita şi Covasna, după ce majoritatea au fost alungați în 1990.

Fostul premier al Ungariei, **Viktor Orban**, nu oboseşte să clameze despre şovinismul şi „canibalismul" românilor. În schimb, ***„Hanul secuiesc"* de la Băile Tuşnad**, unde este **asociat cu un... *„canibal"* român** îi funcţionează din plin...

Pentru alţi „prieteni", românii ar fi antisemiţi declaraţi şi participanţi activi la Holocaust, deşi **România devenise pentru evrei unica salvare** (alături de Spania „fascistului" Franco) **din Europa anilor 1939-45,** deci ar trebui să ne *„asumăm istoria".*

Ni se transmite acest lucru chiar din Parlamentul...României.

Poate ar fi bine ca **nu numai românii să-şi *„asume istoria" !*** Vom vedea acest lucru din paginile următoare.

Un „amănunt": **din cei 5 *„Cavaleri ai Apocalipsei",* Churchill** a fost **mason** de rang înalt, mult timp **filo-semit** convins, care „a pus umărul" la crearea statului Israel iar **ceilalţi patru** pur şi simplu **de origine iudaică**...

Ce au însemnat al doilea război mondial şi holocaustul ne spune **Paul Johnson** într-o carte (re)editată chiar de Editura HASEFER, a Federaţiei Comunităţilor Evreieşti din România (1999), ***„O istorie a evreilor":***

„Primul război mondial a făcut posibil statul sionist. Al doilea război mondial a făcut aparitia lui esentială (...)

(Planul Pike a fost respectat şi împlinit, o recunoaştere indirectă... Vom vedea imediat şi rolul Holocaustului - „ridicarea la Iahve")

Holocaustul şi noul Sion au fost organic legate. Asasinarea a şase milioane de evrei a fost unul dintre factorii care au determinat crearea Statului Israel" (pag. 405-406).

În concluzie, **România nu are nici-un motiv să serbeze un război pe care nu l-a dorit**, a fost creat de dorinţa de putere a unora şi din care a ieşit „ciuntită" şi ocupată de iudeo-bolşevicii de la Moscova...

Între timp, **steaua roşie a devenit albastră iar regizorii din aceeaşi şcoală.** Să sperăm că **istoria nu se va repeta în România !**

14.02.05

Eugen DELCEA

ÎNVĂȚĂMINTELE ROMÂNIEI PENTRU... RĂZBOIUL III MONDIAL

În memoria lui Nicolae Titulescu

Europa serbează... hegemonia americană şi sovietică !...

La **9 mai 2005**, întreaga omenire a marcat împlinirea a **60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial.** În istoria universală, ziua de 9 mai a primit consacrarea de ***„Ziua Victoriei"***, iar după încetarea Războiului Rece a devenit şi ***„Ziua Europei".****

Cu tot aspectul său triumfalist, ziua de 9 mai 1945 a fost, **în realitate, o *„zi neagră"* pentru Europa.** Trecută prin „potopul de foc" al celor două războaie mondiale (1914-1918 şi 1939-1945), **Europa**, care timp de 500 ani a stăpânit lumea, constituind centrul de bază al puterii economice, politice, tehnologice şi culturale al acesteia, **s-a sinucis** pur şi simplu, ieşind din istorie şi **intrând sub hegemonia dură a** celor două superputeri - **S.U.A. şi** fosta **U.R.S.S.**, singurele state care s-au bucurat cu adevărat de rezultatele celui de-al doilea război mondial.

Perioada **1914-1945** este considerată de către unii istorici, printre care şi William R. Keylor, profesor la Universitatea din Boston, drept ***„războiul de 30 ani"* al secolului XX.** Aceasta pentru că cel de-al doilea război mondial a fost o consecinţă directă a rezultatelor primului război mondial, iar aşa-zisa perioadă interbelică a fost foarte scurtă şi marcată de permanente explozii naţionale, sociale şi de conflicte militare.

Două dintre principalele protagoniste ale primului război mondial, **Germania şi Rusia, au fost excluse total de la aranjamentele de pace de la Versailles** (1919-1920), noile frontiere ale Europei şi ale lumii fiind trasate fără a se ţine cont de interesele acestora, fapt ce a constituit o **imensă greşeală politică.**

România – de partea benefică a Istoriei

Datorită geniului politic al lui Ionel I.C. Brătianu, în cursul primului război mondial, **România** s-a aflat **de partea corectă a istoriei.** Deşi a suferit pierderi usturătoare pe câmpurile de bătaie, iar o mare parte a ţării (Oltenia, Muntenia, Dobrogea, inclusiv capitala Bucureşti) a căzut sub ocupaţia armatelor Puterilor Centrale (Germania şi Austro-Ungaria) şi aliaţilor acestora (Bulgaria şi Turcia), România a încheiat primul război mondial aflându-se **în tabăra învingătorilor**, iar **benefi-**

---

* **N. edit.:** 9 mai este şi... Ziua Independenţei pentru România. Semn că „zeii" ţin foarte mult la respectarea adevărului istoric ! La începuturi, RAMANIA (numele real al României actuale, unde trăiau „man"-ii / fiii lui Ram, zeul Soarelui) se confunda cu Europa şi invers (vezi Nicolae Densuşianu - *„Dacia Preistorică"*)...

ciile au fost **imense**. Pe harta Europei a apărut **„România Mare"**, prin care s-a înfăptuit visul de 2.000 de ani al tuturor românilor.

În **aprilie 1918**, chiar în timpul desfăşurării războiului, Consiliul Național al **Basarabiei** a proclamat **unirea** provinciei cu România. Tratatul semnat la Paris la 28 octombrie 1920 de către Marea Britanie, Franța, Italia şi Japonia recunoaşte unirea Basarabiei cu România.

S.U.A., care au jucat un rol major în elaborarea Tratatului de pace de la Versailles, **nu au semnat acest tratat.** Istoricii americani din vremea respectivă, ca şi cei din zilele noastre au considerat şi continuă să considere că România a anexat Basarabia în urma unei acțiuni militare împotriva Rusiei.

La **1 decembrie 1918**, Adunarea Națională de la Alba Iulia a proclamat **unirea Transilvaniei cu România**, dar nu în prezența armatei române, cum s-au petrecut lucrurile în Basarabia. În afară de Ungaria, nici un alt stat din lume nu a calificat actul istoric de la 1 decembrie 1918 drept o „anexiune". Această mare unire a fost **recunoscută prin Tratatul de la Trianon, semnat la 4 iunie 1920** de către Puterile Aliate şi Asociate, pe de o parte şi Ungaria, pe de altă parte. Din partea României, Tratatul de la Trianon a fost semnat de Ioan Cantacuzino şi Nicolae Titulescu.

În baza acestui tratat, vechiul Regat al României se întregeşte cu o suprafață de **102.000 km^2** şi o populație de **5.700.000 locuitori.** În lumina Tratatului de la Trianon, Transilvania cuprindea **Ardealul** propriu-zis, cu o suprafață de 57.000 km^2, dar şi **Banatul, Crişana** şi **Maramureşul**.

Federalizarea României – visul Budapestei

Din anul 1920 şi până în zilele noastre, **Ungaria nu s-a împăcat cu ideea pierderii Transilvaniei.** În ziua ratificării Tratatului de la Trianon, întregul parlament hortist de la Budapesta s-a ridicat în picioare şi a jurat într-un singur glas: *„Nem, nem, soha!"* (Nu, nu, nicioadată !). Deasupra Ungariei post-Trianon a fost înălțată „Crucea sfântă", ca semn al „durerii şi doliului național" perpetuu. Această cruce va fi îndreptată, gândesc ungurii de la Budapesta şi de pretutindeni, numai după ce efectele Tratatului de la Trianon vor fi înlăturate.

Paradoxal este faptul că, exceptând primul război mondial, cu toate că se urăsc de moarte, **românii şi ungurii au fost mereu de aceeaşi parte a baricadei.** România şi Ungaria au fost **„aliate" în cadrul „Pactului Tripartit"** în timpul celui de-al doilea război mondial, luptând alături de Germania nazistă, împotriva Națiunilor Unite (S.U.A., fosta U.R.S.S., Marea Britanie, Franța şi celelalte națiuni aliate).

În epoca Războiului Rece, România şi Ungaria au fost „aliate" în cadrul **Tratatului de la Varşovia**, patronat de fosta U.R.S.S., iar din anul 2004, „dușmani istorici", România şi Ungaria sunt din nou „aliate", de data aceasta în cadrul **N.A.T.O.**, sub hegemonia S.U.A. Dacă lucrurile vor evolua aşa cum se spune, după 1 ianuarie 2007, românii şi ungurii se vor găsi „frați" în **Uniunea Europeană**, cu o Constituție unică, un imn, o stemă şi un drapel, toate unice.

Iată dar că, împinşi de la spate de istorie, **românii şi ungurii sunt „condamnaţi" să trăiască împreună.** Cu toate acestea, cercurile politice de la **Budapesta nu renunţă la planurile lor** de a pătrunde şi cuceri poziţii în Transilvania, această perlă unică a Europei.

Nemaiputând spera într-o modificare a frontierei dintre Ungaria şi România, cercurile politice ungare **mizează pe obţinerea autonomiei de către populaţia maghiară din Transilvania** (circa 1.400.000), **adică pe federalizarea României.** Pentru atingerea acestui scop, **Budapesta contează pe sprijinul S.U.A.**, precum şi pe cel al **Germaniei şi Austriei.** Ungaria a aderat la N.A.T.O. cu gândul la Transilvania şi, cel mai probabil, România a aderat la N.A.T.O. gândind la Basarabia. Şi Bucureştiul şi Budapesta se vor înşela amarnic în aşteptările lor în ceea ce priveşte N.A.T.O....

Potrivit Tratatului de la Saint Germain din 10 septembrie 1919, **Bucovina**, cu o suprafaţă de **10.442 km^2** a intrat în compunerea României.

România – victima Rusiei

În contextul primului război mondial au fost viciate, de o manieră ireparabilă şi cu efecte apocaliptice, relaţiile dintre România şi Rusia. Cauzele acestei situaţii ce pare fără ieşire şi după 87 ani sunt **tezaurul** naţional al României, însuşit în mod samavolnic de către Rusia bolşevizată în 1917 şi **problema Basarabiei şi Bucovinei de Nord.** Cert este că, pe fondul celor două cauze fundamentale ale contenciosului româno-rus, relaţiile dintre Rusia şi România pot fi asimilate cu cele dintre criminal şi victimă, **România fiind de departe, victima.**

Ştiinţa criminalistică, atunci când îi sunt respectate principiile şi normele, demonstrează că, în multe dintre cazuri, în relaţiile dintre criminal şi victimă, vina nu este în totalitate numai a criminalului. **De multe ori, victimele comit greşeli** care le ajută să ajungă în această postură. Iată un exemplu simplu în acest sens. Indiferent de împrejurările în care se produce, violul este o crimă şi este sancţionat ca atare în Codul Penal. Se ştie însă, în acelaşi timp, că o femeie (fată) care frecventează barurile şi discotecile pe timp de noapte, lăsându-se atrasă în cercuri dubioase şi mai consumă şi droguri, are mult mai multe şanse să cadă pradă violului, decât femeile care nu fac acest lucru. Printr-un comportament iraţional, victima îl poate stimula pe criminal. Cam aşa s-au petrecut lucrurile şi între România şi Rusia. Câteva greşeli comise de către clasa politică românească şi guvernele de la Bucureşti din 1917 încoace i-au stimulat pe ruşi să-şi pună în aplicare acţiunile criminale.

Tezaurul – un furt... garantat de Marile Puteri

Să începem cu **problema tezaurului**. Istoria primului război mondial consemnează faptul că, **fără a fi silite de nimeni**, ci numai de propria spaimă de a nu-şi pierde averile, guvernul şi cercurile particulare bogate din România au **transportat la Moscova, în decembrie 1916, tezaurul Băncii Naţionale** în sumă de **314.580.456 lei** exprimată

în lingouri de aur şi bijuteriile reginei Maria a României, evaluate, în acea epocă, la 7.000.000 lei-aur.

În **iulie 1917**, pe timpul primei faze a bătăliei de la Mărăşeşti, guvernul României, prezidat de Ionel I.C. Brătianu, a trimis în Rusia şi restul valorilor din Moldova, care aparţineau fie statului, fie altor instituţii sau particularilor. Noul transport consta dintr-o sumă de aproape un **1,6 miliarde lei** aparţinând Băncii Naţionale din care aproape 600.000 lei-aur efectiv, iar restul, în valoare de peste **6 miliarde lei** consta în valori, efecte şi obiecte de preţ depuse spre păstrare de particulari, aflate în depozitele tezaurului public, Băncii Naţionale, Casei de Depuneri. Apoi: **manuscrisele şi documentele istorice** cele mai importante din Arhivele statului şi de la Academia Română, cele mai preţioase **tablouri** din Pinacoteca statului şi din celelalte muzee şi colecţii particulare, cuprinzând, între altele, cea mai însemnată parte a operei marelui **Nicolae Grigorescu***.

Întregul tezaur al României a fost depozitat în subsolurile Băncii de Stat din Moscova (Palatul Armurilor din Kremlin).

„Tezaurul român din Moscova" a fost **luat în primire de guvernul rus cu procese verbale în regulă**, prin care acesta se obliga să-l păstreze şi să-l înapoieze, transportându-l în România, **sub garanţia onoarei sale şi a girului puterilor aliate.** Subliniem că era vorba de „guvernul revoluţionar rus", instaurat în urma „revoluţiei de palat" din februarie 1917, care a condus la răsturnarea absolutismului ţarist reprezentat de împăratul Nicolae al II-lea (1894-1917).

Dacă a fi avut un serviciu de spionaj adecvat şi dacă ambasadorul României la Sankt Petersburg, Diamandi, ar fi fost un diplomat de marcă, guvernul României ar fi trebuit să ştie că, în decembrie 1916, Rusia era un cazan sub presiune, gata să explodeze, iar în tot cursul anului 1917 în Rusia domnea un haos general, şi probabil că **s-ar fi abţinut** de la necugetata măsură de a trimite la Moscova tezaurul României. Condiţiile de mai sus nu au fost îndeplinite. Revoluţia socialistă din Octombrie 1917 (7 noiembrie) a înlăturat de la putere „guvernul provizoriu" căruia România îi predase tezaurul său, „cu acte în regulă".

După 72 ani, Rusia s-a răzbunat la Revoluţie...

A urmat a doua mare greşeală comisă de guvernul României, care a pecetluit pur şi simplu soarta tezaurului nostru.

În cursul nopţii de **21-22 decembrie 1917** a avut loc o **şedinţă extraordinară a guvernului** prezidată de Ionel I.C. Brătianu, cu participarea marilor comandanţi ai Armatei, care **a hotărât întoarcerea armelor împotriva Rusiei bolşevice.** Această extraordinară hotărâre a

---

* **N. aut.:** Constantin Kiriţescu - *Istoria. Războiul pentru întregirea României 1916-1919,* Editura Casei Şcoalelor, Bucureşti 1921, Ediţia II-a, volumul III, pag.29-36.

fost luată **sub presiunea aliaților occidentali şi cu acordul tacit al Germaniei.***

După ce, timp de un an de zile, trei armate ruseşti (Armata 4-a, Armata 6-a şi Armata 9-a), cu un total de 43 de divizii au luptat cot la cot cu Armata 1 şi Armata 2-a române, acestea au devenit, peste noapte, armate duşmane...

Istoria militară autentică a României, cea nemutilată şi distorsionată de interese politice de conjunctură, consemnează faptul că în bătălia de la Mărăşeşti, cea mai glorioasă bătălie din câte le-au purtat vreodată românii, derulată în perioada 24 iulie-21 august 1917, cele care s-au acoperit de glorie au fost Armata 1 română şi Armata 4-a rusă.

În cele **29 de zile** ale „potopului de foc" de **la Mărăşeşti, pierderile Armatei 1 române**, în morți, răniți şi dispăruți s-au ridicat la **26.800** de militari, iar **ale Armatei a 4-a ruse** la **25.000** de militari. Morții şi răniții celor două armate aliate s-au ridicat la 34.676 de soldați, subofițeri şi ofițeri. În Mausoleul de la Mărăşeşti, osemintele eroilor români şi ruşi odihnesc împreună (Mareşalul Alexandru Averescu - *Notițe zilnice din războiu - 1916-1918,* Editura Cultura Națională, Bucureşti, 1935, pag.220-225). Aportul armatei ruse în bătălia de la Mărăşeşti a fost scos din istorie.

Nu toți membrii guvernului României au fost de acord cu hotărârea de a intra în război cu Rusia. Marele om politic **Take Ionescu a declarat că atacarea ruşilor era un act catastrofal** şi, nevoind să-şi asume răspunderea, şi-a prezentat demisia.

Atâta timp cât luptele dintre trupele române şi cele ruseşti, precum cele de la Galați, Paşcani, Spătăreşti şi Mihăileni s-au derulat pe teritoriul României, Rusia bolşevică nu a adoptat o poziție oficială. **Urmărind trupele ruseşti în retragere, Armata română a pătruns pe teritoriul Basarabiei** care, la vremea respectivă, făcea parte din Imperiul Rusesc încă din 1812, ca urmare a cedării acesteia Rusiei, de către Imperiul Otoman.

Unirea cu Basarabia – „pătată" de erori politice

Operațiunile Armatei române pentru eliberarea Basarabiei, străvechi pământ românesc, au fost declanşate la **20 ianuarie** şi s-au încheiat la **12 martie 1918.**

La **9 aprilie** a fost pronunțată public **Declarația de Unire** a „Sfatului Țării Republicii Democratice Moldoveneşti", care suna astfel: *„În numele poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară Republica Democratică Moldovenească (Basarabia), în hotarele ei dintre Prut, Nistru, Dunăre, Marea Neagră şi vechile granițe cu Austria, ruptă de Rusia acum o sută şi mai bine de ani din trupul vechei Moldave,* ***în puterea***

---

* **N. edit.:** După exact 72 ani, tot cu acordul tacit al Germaniei, Moscova şi-a luat revanşa împotriva naționalismului românesc, întruchipat de Ceauşescu !

Kabbala consideră că 72 este numărul lui Yahwe. „Întâmplător", Ceauşescu a trăit 72 ani (neîmpliniți) iar bolşevismul a rezistat tot 72 ani...

21 decembrie era şi ziua de naştere a lui...Stalin.

***dreptului istoric şi dreptului de neam**, pe baza principiului că **noroadele singure să-şi hotărască soarta lor**, de azi înainte şi pentru totdeauna **se uneşte cu mama sa România**".*

În legătură cu acest eveniment epocal, în istoriografia română, precum şi în comentariile politice, există mari controverse. Fără a intra în polemică cu istoricii români, analizând lucrurile la rece, de pe poziţiile prevederilor dreptului internaţional de la acea vreme, două lucruri sunt greu de ignorat şi anume:

- Declaraţia de unire a Basarabiei cu România s-a produs **după ocuparea acesteia de către trupele române** şi nu înainte;

- la data emiterii „Declaraţiei Sfatului Ţării", **Basarabia nu era un stat independent, recunoscut internaţional**, ca să-şi poată hotărî singură soarta.

Strălucitul comandant de armată care a fost **mareşalul Alexandru Averescu**, personalitate cu un larg orizont politic, a înţeles ca nimeni altul acest lucru. Iată ce a scris acesta, la **28 februarie 1918,** în jurnalul său de însemnări zilnice: *„Acum câteva zile a venit la mine Domnul Inculeţ, preşedintele republicei (Basarabia), să-mi spuie că **Parlamentul lor (Sfatul Ţării) este aproape în unanimitate pentru unirea cu România.** Când voim să venim, se va face imediat, căci ei sunt gata. I-am spus că trebuie făcute mai întâiu demersurile necesare pentru a li se recunoaşte calitatea de **stat independent**, putând a dispune, cu deplină libertate, de sine însuşi".*

Aceste „demersuri" puteau fi făcute numai pe lângă guvernul Rusiei bolşevice, condus de **V.I. Lenin** de la Sankt Petersburg, dar nu s-au făcut. Profitând de „Decretul privind dreptul popoarelor la autodeterminare" emis de Lenin, finlandezii au făcut acest lucru, iar liderul bolşevic **a semnat un decret privind independenţa Finlandei**, valabil şi în zilele noastre.* Aşa ar fi trebuit să procedez şi basarabenii.

Pe de altă parte, **unirea Basarabiei cu România, după ce aceasta a fost ocupată militar, era în contradicţie cu *„Declaraţia în 14 puncte"*** (bunul Dumnezeu s-a mulţumit cu 10 puncte) **a preşedintelui S.U.A. W. Wilson, de la 1 ianuarie 1918**, care cheama statele beligerante la încheierea unei păci „fără anexiuni".

Oricât s-ar zbate istoricii şi politicienii români să pună în lumină „drepturile istorice" cu privire la Basarabia, normele de drept internaţional nu pot fi ignorate.

Tezaurul trebuie „remis în mâinile poporului român"

La **26 ianuarie 1918**, în urma pătrunderii trupelor române în Basarabia, **Rusia bolşevică rupe relaţiile diplomatice cu România, declarându-i război.** Este clar ca lumina zilei că starea de beligeranţă dintre România şi Rusia, provocată de guvernul român încă de la 22

---

* **N. edit.:** Stalin considera, însă, că înţelegerile sunt făcute pentru a fi... încălcate şi, în baza Pactului Ribbentrop - Molotov (anexele secrete), a invadat Finlanda în 1939...

decembrie 1917, a fost folosită, de V.I. Lenin şi guvernul bolşevic de la Sankt Petersburg, ca **pretext pentru confiscarea tezaurului României.**

Ţinând cont de faptul că, la vremea lui, Ionel I.C. Brătianu se număra printre cei mai mari oameni politici ai Europei, este exclus ca pe durata furtunoaselor dezbateri din noaptea de 21-22 decembrie 1917, acesta să nu fi luat în calcul şi posibilitatea confiscării tezaurului României de către bolşevici. Probabil că **Ionel I.C. Brătianu a sperat ca**, la tratativele de pace, după încheierea războiului, sub presiunile Franţei, Marii Britanii, S.U.A. şi Italiei, **Rusia să fie obligată să returneze tezaurul confiscat.** Pe de altă parte, **realizarea României Mari** constituia un **obiectiv strategic mai important** decât recuperarea tezaurului.

După instaurarea stării de război dintre România şi Rusia, guvernul Brătianu a primit o **radiogramă semnată de Troţki** în numele „Consiliului Comisarilor Poporului" de la Sankt Petersburg, în care se făceau cunoscute următoarele:

- **relaţiile diplomatice** cu România sunt **rupte;** membrii Legaţiunii Române şi toţi agenţii autorităţilor române vor fi expulzaţi pe drumul cel mai scurt;
- **tezaurul în aur** al României care se găseşte la Moscova nu va mai putea fi obţinut de „oligarhia română";
- Consiliul comisarilor ia asupră-şi **toată răspunderea** pentru conservarea acestui fond, care **va trebui să fie remis în mâinile poporului român.**

Iată că, din 26 ianuarie 1918, au trecut mai bine de 87 ani, dar tezaurul nu a mai fost *„remis în mâinile poporului român",* aşa cum s-au angajat în faţa întregii lumi „comisarii bolşevici" în frunte cu V.I. Lenin.

Această declaraţie de război a constituit şi constituie, şi în zilele noastre, un document caracteristic pentru mentalitatea conducătorilor Rusiei, nu numai din epoca comunistă, ci din toate timpurile. Tezaurul României, încredinţat ca depozit sacru în mâinile Rusiei şi garantat, nu numai prin declaraţiile formale ale Puterilor Aliate, dar mai ales cu onoarea statului rus, a fost confiscat, adică **însuşit în modul cel mai banditesc de către guvernul rus.** A fost o procedură unică în istoria naţiunilor civilizate, o pată pe obrazul Rusiei, de care nu s-a curăţat nici până în zilele noastre.

Cu toate greşelile victimei, adică ale României, ţinând cont de împrejurările istorice în care a ajuns tezaurul României la Moscova, confiscarea acestuia rămâne **o crimă calificată, un abuz de încredere**, care nu face cinste naţiunii ruse.

Basarabia – „bomba cu explozie întârziată"

Starea de beligeranţă dintre România şi Rusia, sub o formă tacită, nu a încetat nici după încheierea primului război mondial, **autorităţile de la Bucureşti nerecunoscând fosta U.R.S.S. până în 9 iunie 1934,** când au fost restabilite relaţiile diplomatice dintre cele două ţări. Meritul acestui act i-a revenit în totalitate lui **Nicolae Titulescu, unul dintre cei mai mari oameni politici, diplomaţi şi vizionari ai secolului XX.**

Modul cum a fost „soluționată" problema Basarabiei în anul 1918 a constituit **„bomba cu explozie întârziată" care a condus la destrămarea României Mari în anul 1940.** Urmărind efecte politice de moment, conjuncturale, oamenii politici, nu numai din România, ci de pretutindeni, s-au dovedit şi continuă să se dovedească incapabili să anticipeze efectele pe termen lung ale acțiunilor lor, atât pe plan intern, cât şi pe plan internațional. Euforia românilor din anul de glorie 1918 s-a transformat în dezastrele şi disperarea acestora în anul 1940.

În perioada interbelică 1920-1939, clasa politică din România, ca de altfel, întreaga națiune română, au fost departe de a se fi ridicat la cerințele stringente ale României Mari.

În însemnările sale de război din ziua de **28 noiembrie 1917**, generalul Alexandru **Averescu**, comandantul Armatei a 2-a române, scria: *„Un popor care suferă corupția şi imbecilitatea în capul său, greu poate realiza fapte mari".* Câtă dreptate a avut marele comandant şi om politic, A. Averescu, atât în vremurile lui, cât şi în cele de la începutul secolului XXI !...

România Mare putea deveni o putere regională

„Potopul de foc" al primului război mondial a zdruncinat şi schimbat din temelii ordinea politică din Europa şi din lume. Dispar imperiile german, austro-ungar, rusesc şi otoman, dar se naşte imperiul bolşevic, denumit U.R.S.S., care va influența de o manieră dramatică întregul curs al istoriei mondiale.

În perioada interbelică, România Mare a pierdut o imensă şansă istorică de a deveni o putere economică şi militară regională, aşa cum o visa Ionel I.C. Brătianu.* Au existat o serie de factori materiali care, exploatați rațional de către o clasă politică responsabilă şi eficientă, ar fi făcut posibilă atingerea obiectivului de mai sus. România a ieşit din primul război mondial cu **teritoriul şi populația dublate.** Țara dispunea de petrol, gaze, cherestea, minereuri valoroase şi de cel mai bun pământ arabil din Europa. Cei **22 de ani** cât a durat **România Mare** ar fi fost de ajuns ca aceasta să atingă **măcar parametrii minimi ai unei societăți industrializate.**

Acest lucru nu a fost posibil, în primul rând datorită prezenței în fruntea statului a unei **clase politice de tip fanariot**, caracterizată prin iresponsabilitate, ineficiență şi corupție în cel mai înalt grad. În România Mare, ca de altfel, în toate celelalte state din Peninsula Balcanică, **experimentul democratic a eşuat lamentabil.** Firava democrație din România a căzut **pradă dictaturii** regale, dictaturii legionare de scurtă durată şi apoi, între 1941-1944, dictaturii militare. La data prăbuşirii

---

* **N. edit.:** De la Burebista încoace, Marile Puteri nu şi-au dorit acest lucru ! Emil Constantinescu n-a înțeles nimic din istorie (dorindu-se „lider regional") şi s-a retras suspect din cursa pentru prezidențiale. Pentru a masca „mazilirea" şi pentru că era la modă, a dat vina pe securişti... Ca să înțelegem cine erau „păpuşarii" de peste Ocean, la scurt timp s-a votat o lege în stil american, care îi garantează un viitor liniştit.

României Mari, peste **65%** din populație era **analfabetă**, mediul **urban** reprezenta doar **20%** din totalul populației, iar **industria era controlată în proporție de 85% de capitalul străin.**

În loc să-şi construiască o economie modernă şi, pe această bază, o armată puternică, guvernanții de la Bucureşti au recurs la tot felul de manevre şi jonglerii politice, în speranța că vor putea menține România Mare în hotarele recunoscute prin Tratatul de Pace de la Versailles. Printre acestea, aş reaminti **accentul exagerat pus pe „garanțiile" rezultate din calitatea de membru a statului român în Liga Națiunilor**, înființată la 10 ianuarie 1920.

Apărarea militară a României Mari s-a bazat, printre altele, pe **„Mica Înțelegere"**, organizație defensivă, antirevizionistă, înființată la **16 februarie 1933** prin Pactul semnat la Geneva de către Cehoslovacia, Jugoslavia şi România, precum şi pe **Pactul Înțelegerii Balcanice**, semnat la **9 februarie** la Atena, de către Grecia, Jugoslavia, România şi Turcia. Toate acestea s-au dovedit a fi nişte ***„castele din cărți de joc"*** care s-au prăbuşit la prima adiere de vânt...

Antisemit, regele Carol II făcea politică evreiască !...

Guvernanții de la Bucureşti, indiferent de partidul din care făceau parte au ignorat, din incompetență, rea-voință, groază viscerală de comunism sau toate la un loc, o dimensiune externă **de importanță vitală pentru supraviețuirea României Mari** şi anume **relațiile cu fosta U.R.S.S.** Singurul om politic din România (nu a făcut parte din nici un partid) care a înțeles că supraviețuirea României Mari în granițele ei din 1920 depindea, mai presus de orice, de relațiile politice, economice şi militare cu fosta U.R.S.S., a fost Nicolae Titulescu.

După ce, prin eforturi extraordinare a reuşit să realizeze restabilirea relațiilor diplomatice dintre România şi Rusia, rupte în anul 1918, Nicolae Titulescu a perseverat şi, după negocieri asidue purtate cu M.M. Litvinov, comisarul pentru Afaceri Externe al U.R.S.S., în **iunie 1936**, la **Montreaux**, a fost elaborat un **proiect de tratat româno-sovietic** care urma să reglementeze, pe baza respectării reciproce a integrității teritoriale, independenței şi suveranității, asistența mutuală între cele două state în cazul agresiunii împotriva uneia dintre ele. Mai pe înțelesul tuturor, **la 21 iulie 1936**, prin acest proiect de tratat, în care cele două Părți contractante se angajau să-şi respecte reciproc integritatea teritorială, **U.R.S.S. recunoştea, de fapt, apartenența Basarabiei la regatul României Mari.**

Cum a răspuns clasa politică ce conducea țara la acea dată acestei oportunități de aur, care cel mai probabil că nu se va mai repeta niciodată, vom vedea în rândurile ce urmează. În loc să dea curs semnării acestui tratat, pentru a cărui negociere **Nicolae Titulescu avusese mandat din partea guvernului,** la **29 august 1936**, sub pretextul unei remanieri guvernamentale, pentru „omogenizarea cabinetului", **N. Titulescu este înlăturat**, într-un mod barbar, din guvernul condus de Gheorghe Tătărescu.

Se pune întrebarea legitimă: oare, ce forțe diabolice au intervenit între **12 iulie 1935**, când regele Carol al II-lea şi Guvernul Tătărescu îl autorizaseră pe Nicolae Titulescu să semneze un Pact de asistență mutuală cu U.R.S.S. şi **29 august 1936**, când genialul diplomat român, o personalitate apreciată şi respectată în absolut toate capitalele lumii a fost demis din guvern? *

Pe primul loc în comiterea acestei crime, împotriva intereselor vitale ale României Mari a fost mâna evreiască reprezentată de către Magda Lupescu-Wolf, metresa regelui Carol al II-lea şi evreii din camarila regală, care îl urau de moarte pe Nicolae Titulescu.

Pe locul următor s-au situat acțiunile subterane ale serviciilor de spionaj din Germania şi Italia. **Atât Hitler, cât şi Mussolini au avut în vedere asasinarea lui N. Titulescu.**

Blestemul rusesc

La începutul lunii **septembrie 1936, M.M. Litvinov**, comisarul pentru Afaceri Externe al U.R.S.S. i-a comunicat lui N. Titulescu că **nu mai consideră valabil Proiectul Tratatului** de asistență mutuală româno-sovietic parafat la 21 iulie 1936, deoarece interpretează demiterea lui (N.T.) drept *„o schimbare a politicii externe româneşti".* Această „comunicare" marca, de fapt, **începutul sfârşitului României Mari**. Nu este în intenția autorului acestei cărți promovarea unor idei şi concepții filo-ruse, dar **semnarea în anul 1936 a unui Tratat de asistență mutuală cu U.R.S.S. ar fi fost de natură să ferească România de multe nenorociri.**

Dacă, în cele din urmă, pe fondul evoluției grave a situației politico-militare din Europa şi din lume, state puternice precum **Franța, Marea Britanie şi S.U.A. au semnat asemenea tratate cu U.R.S.S.**, de ce n-ar fi făcut-o şi România, la momentul oportun ? Nimeni nu trebuie să uite, şi nici nu vom uita, că **România a avut de suferit de pe urma războaielor pe care le-a purtat Imperiul Rusiei cu alte puteri ale timpului**, fiind victima unor amputări teritoriale ca urmare a tratatelor de pace încheiate cu adversarii. Cel mai grav dintre acestea a fost Tratatul de Pace între Rusia şi Turcia, încheiat la Bucureşti la **28 mai 1812**, în urma căruia **Basarabia** a fost **anexată la Rusia țaristă.** Prin Tratatul de Pace ruso-turc, încheiat la Adrianopole, în **14 septembrie 1828**, Rusia a pus stăpânire şi pe al treilea braț al Dunării (**Sf. Gheorghe**), iar **Principatele Române** fiind plasate sub **protectorat rusesc.** Prin Tratatul de Pace de la Berlin, din **13 iulie 1878**, România a pierdut **sudul Basarabiei**, care a fost încorporat **în imperiul țarist.****

---

* **N. edit.:** Olteanul Nicolae Titulescu era extrem de apreciat şi la Liga Națiunilor, deloc întâmplător, fiind şi mason. Ca mason, ştia foarte bine ce se pregăteşte pentru viitor Omenirii iar ca patriot a dorit să-şi pună țara la adăpost din timp...

I.G. Duca a fost încă un mason nedorit de Magda Lupescu şi asasinat la insistențele sale !

** **N. edit.:** Prusia şi Rusia au „mulțumit" României, astfel, pentru „umărul" pus la declinul Imperiului Otoman...

Pe cât sunt de adevărate aceste date, tot atât de adevărat este şi faptul că, în anumite momente decisive ale istoriei României, precum Războiul de Independenţă (**1877-1878**), Războiul de Întregire a Neamului (**1916-1917**) şi în bătălia pentru eliberarea părţii de nord-vest a Transilvaniei din toamna anului **1944**, armata României a luptat **alături de trupele ruseşti**, nu de cele americane, alături de care acum luptăm în Afganistan şi în Irak...

Titulescu – patriot, mason, mare om politic şi vizionar

Comportamentul Rusiei faţă de Principatele Române, iar după 1859 faţă de România, nu a fost ceva ieşit din comun, ci **unul absolut specific tuturor Marilor Puteri**, atât în secolele trecute, cât şi la începutul secolului XXI.

Iată câteva exemple. În anul 1713, **Anglia** a ocupat în mod samavolnic „Stânca Gibraltarului" aparţinând Spaniei. Litigiul dintre cele două state membre în N.A.T.O. este deschis şi în zilele noastre, iar Spania a declarat că nu va renunţa niciodată la suveranitatea asupra Gibraltarului.

Între **1846-1850**, prin ample acte de agresiune, care au culminat cu **ocuparea capitalei Mexicului**, S.U.A. a smuls acestei ţări latino-americane, care abia îşi cucerise independenţa de sub dominaţia Spaniei, imense şi bogate teritorii, precum **Texasul, New Mexico, Arizona, Utah şi California.** Cine ar îndrăzni să le ceară guvernanţilor de la Washington cedarea către Mexic a ceea ce a fost cotropit în modul cel mai gangsteresc posibil? În mod practic, în cei patru ani de război, **S.U.A. au anexat o jumătate din teritoriul Mexicului; iar după 1990 încearcă să „anexeze" tot Globul.**

Cu toate că foarte puţini istorici, oameni politici şi analişti din România post-totalitară recunosc acest lucru, **soarta României Mari din anul 1940 ar fi fost cu totul alta, dacă clasa politică românească ar fi pus în aplicare strategia politicii externe interbelice elaborată de Nicolae Titulescu.**

Din anul 1939 şi până în anul 2005, politicienii români de toate culorile, împreună cu mediile academice (elita culturală), condamnă la unison tratatul Ribbentrop-Molotov semnat la 23 august 1939, între Germania nazistă şi U.R.S.S., pentru consecinţele catastrofice pe care acesta le-a avut asupra României Mari. Pentru cei ce sunt în stare să privească adevărul istoric în faţă şi să-l recunoască, **dacă România ar fi semnat, în anul 1936, Pactul de asistenţă mutuală cu U.R.S.S.,** parafat de Nicolae Titulescu şi M.M. Litvinov, **efectele „Pactului Ribbentrop-Molotov" nu s-ar fi produs.**

Nicolae Titulescu a fost primul om politic al Europei şi al lumii care era ferm convins că Germania va porni un război contra U.R.S.S., indiferent dacă va ajunge sau nu la un acord cu aceasta.

N. Titulescu a insistat, pe lângă Carol al II-lea şi guvernanţii de la Bucureşti, **să încheie un Tratat de asistenţă mutuală cu U.R.S.S. înainte de a se produce o apropiere între aceasta şi Germania.** Actul era de importanţă vitală. Dacă nu se va face acest lucru, sublinia

genialul diplomat român, atunci orice apropiere dintre Germania şi Rusia va avea loc fără noi şi împotriva noastră. N. Titulescu a subliniat cu tărie că războiul care se anunța ca inevitabil dintre Germania şi U.R.S.S. trebuia să găsească România alături de U.R.S.S.

Pactul Ribbentrop-Molotov – salvarea U.R.S.S. !

Semnarea pactului de asistență mutuală cu U.R.S.S. se impunea cu atât mai mult cu cât **Franța**, marea noastră aliată, semnase la **2 mai 1935 Tratatul franco-sovietic** de asistență mutuală.

După cum arată reputatul istoric american William R. Keylor*, semnarea de către Moscova a Tratatului din 23 august 1939 cu Germania s-a datorat faptului că Franța a refuzat să transforme Tratatul semnat cu U.R.S.S. în 1935, într-o alianță militară, Marea Britanie a ezitat să ofere garanții ferme pentru menținerea status quo-ului în Europa Centrală şi de Est, iar mai presus de toate, datorită excluderii U.R.S.S. de la **Conferința de la München din 29-30 septembrie 1938.** La această conferință au participat Hitler, Daladier, Mussolini şi Neville Chamberlain, reprezentând Germania, Franța, Italia şi Marea Britanie. Cu acest prilej s-a ajuns la un acord potrivit căruia **Regiunea Sudetă**, parte integrantă a Cehoslovaciei, împreună cu toate instalațiile (inclusiv cele militare) şi cu toate bunurile ce se găseau pe teritoriul ei a fost **cedată Germaniei naziste.**

I.V. Stalin a interpretat rezultatele Conferinței de la München drept un „cec în alb" acordat lui Hitler pentru expansiunea Germaniei spre est. Place sau nu, dar I.V. Stalin a avut dreptate. Hitler nu s-a mulțumit doar cu Regiunea Sudetă, ci a ocupat întreaga Cehoslovacie. În septembrie 1939, Germania a atacat şi ocupat Polonia (pe care a împărțit-o cu U.R.S.S.), iar la 22 iunie 1941 a atacat U.R.S.S. Pentru cei care ştiu istorie şi geopolitică, **Pactul Ribbentrop-Molotov a salvat U.R.S.S. de la distrugere.** Dacă Hitler ar fi atacat U.R.S.S. în anul 1939, aceasta ar fi fost ştearsă de pe harta lumii...

În cei **doi ani de răgaz** oferiți de blestematul Pact Ribbentrop-Molotov, U.R.S.S. şi-a mutat, la est de Urali, toată industria de război şi a introdus în fabricația de masă modele noi de armament, în special tancuri (T-34, cel mai bun din războiul doi mondial), artileria şi aviația, cu care, în final, a câştigat războiul.

Semnând Pactul Ribbentrop-Molotov, Germania nazistă şi-a semnat sentința de condamnare la moarte. Acest pact a fost în totalitate în avantajul U.R.S.S., iar ulterior în avantajul Națiunilor Unite care au luptat împotriva Germaniei, dar cu efecte dezastruoase pentru România Mare.

---

* **N. aut.:** William R. Keylor *„The Twentieth Century World"*, Editura Oxford University Press, New York, 1992, pag.180-184.

România a dezamăgit Rusia: n-a luptat...

Neurmând linia politicii externe gândite de marele om politic N. Titulescu, România Mare s-a condamnat şi ea la moarte.

Procesul dezmembrării României Mari din 1940, cel mai negru an din istoria românilor, a început din direcţia U.R.S.S., având ca punct de plecare declaraţia de război a guvernului României din noaptea de 21-22 decembrie 1917.

Dezmembrarea României Mari în anul 1940 s-a derulat după următoarele **secvenţe**:

La **26 iunie 1940**, guvernul sovietic trimite guvernului României un ultimatum prin care îl somează să cedeze, în termen de 48 de ore, adică până la 28 iunie orele 14,00, Basarabia şi Bucovina de Nord. În caz de refuz, Grupul de Armate de sud, comandat de generalul G.K. Jukov, urma să declanşeze operaţiunile militare împotriva României.

După cum se ştie, **regele Carol a II-lea, care se pronunţase pentru rezistenţă militară hotărâtă, a fost neutralizat de oamenii politici şi comandanţii superiori ai Armatei***. Generalul Ion Antonescu, cel mai înflăcărat susţinător al opunerii rezistenţei, era sub stare de arest.

Faptul că trupele ruseşti erau comandate de către cel mai strălucit general din armata sovietică, ce tocmai îi zdrobise pe japonezi în bătălia de la Halkân-Gol din Mongolia, denotă că **Moscova se aştepta ca România să opună rezistenţă armată.**

Modelul finlandez

Ruşii tocmai trecuseră prin amara experienţă a războiului cu Finlanda, o ţară cu o populaţie de 3,5 milioane de locuitori, dar care în iarna 1939-1940 a provocat înfrângeri umilitoare pentru armata Rusiei. Finlandezii s-au bătut cu un eroism ce le-a atras respectul întregii lumi, inclusiv al ruşilor. Mica dar formidabila armată finlandeză a fost comandată de generalul (ulterior mareşal) Carl Gustav Mannerheim (1867-1955), fost general în armata ţaristă pe durata primului război mondial.

Foarte puţini dintre români ştiu că **generalul Mannerheim a luat parte la marea bătălie de la Mărăşeşti**, în calitate de **comandant de corp de armată**, având în subordine două divizii ruseşti şi o divizie românească. Ca şi mareşalul Ion Antonescu, mareşalul Mannerheim s-a aliat cu Germania şi a luptat împotriva U.R.S.S. în perioada 1941-1944, dar după ce a recucerit teritoriile pierdute în campania din 1939-1940 **s-a oprit pe linia vechii frontiere dintre Finlanda şi U.R.S.S.**, fără a mai face un pas. Dacă armata Finlandei ar fi participat la bătălia pentru Leningrad (Sankt Petersburg), aşa cum i-a cerut cu disperare Hitler, probabil că Leningradul ar fi căzut. Fără să-şi facă probleme de

---

* **N. edit.:** Rezultă două întrebări: a existat o dictatură regală ?; a avut cu adevărat Carol al II-lea o rezistenţă armată sau a dorit să pară altfel în faţa Istoriei ?

Dictatura lui Carol II este o realitate istorică...

conştiinţă, în anul 1945, **în ultimele luni ale celui de-al doilea război mondial, Mannerheim a întors armele împotriva Germaniei.** Dacă şi mareşalul Ion Antonescu ar fi procedat în acelaşi mod iar la 23 august 1944 ar fi întors şi el armele împotriva Germaniei, mai mult ca sigur că I.V. Stalin l-ar fi distins pe el cu „Ordinul Victoria" şi nu pe regele Mihai, aşa cum a făcut-o.*

Diktatul de la Viena – „modelul" de trădare pentru politicieni

Suprafaţa totală anexată de U.R.S.S. în 1940 a fost de **51.000 km²** şi o populaţie de aproximativ **3,8 milioane** de locuitori. La **2 august 1940**, prin decizia Sovietului Suprem al U.R.S.S. a fost **creată Republica Sovietică Socialistă Moldovenească**, încorporând Tiraspolul, Dubăsari şi Râbniţa. În noua „republică" au fost colonizaţi **13.000 de „specialişti"** din Rusia, Ucraina şi Belorusia, iar **10.000 de basarabeni** au fost **deportaţi în Asia sovietică.**

Nu încape nici cea mai mică discuţie că **cedarea fără luptă a Basarabiei şi Bucovinei de Nord** a constituit o **greşeală politică enormă.** Atunci când îţi aperi fiinţa naţională nu mai faci nici un „raport de forţe" şi nu-ţi numeri duşmanii, ci pur şi simplu, te baţi !...

În acelaşi an, 1940, armata **Olandei** a rezistat timp de **5 zile** în faţa formidabilei armate germane, iar armata **Belgiei** a rezistat **7 zile**. Ambele ţări au capitulat dar, chiar din momentul capitulării, Olanda şi Belgia îşi înscriau numele pe „lista de aur" a ţărilor învingătoare în cel de-al doilea război mondial. România putea face la fel.

Pe bună dreptate, generalul **Ion Antonescu**, viitorul „şef al statului", **a condamnat** în cei mai vehemenţi termeni **laşitatea clasei politice din România**, care a permis sfârtecarea României Mari în cursul anului 1940, fără a trage un cartuş.

Încurajată de lipsa rezistenţei armatei faţă de pretenţiile teritoriale ale U.R.S.S., **Ungaria şi-a intensificat presiunile asupra României.** Bucurându-se de sprijinul Germaniei şi Italiei, Ungaria hortistă a târât România la „Arbitrajul **(Diktatul) de la Viena"**, în urma căruia, la **30 august 1940**, acceptă să cedeze partea de nord-vest a Transilvaniei cu o suprafaţă de **43.492 km²** şi o populaţie de **2,6 milioane** de locuitori. În loc să-şi fi pus semnătura pe „Diktatul de la Viena", germanofilul **Mihail Manoilescu** (1891-1950) făcea mai bine să-şi fi tras un glonţ în tâmplă ! Prin actul său, M. Manoilescu a creat un precedent

---

* **N. edit.:** „Insurecţia română" era programată pe 26 august 1944. Parisul şi Micul Paris trebuiau eliberate în aceeaşi zi. Schimbarea de program a fost impusă de vestea şocantă că mareşalul urma să plece la Focşani, pentru a semna Tratatul cu URSS, prin care Armata Roşie se obliga să traverseze doar nordul României. În plus, în mijlocul Armatei, Ion Antonescu rămânea Conducătorul, iar partidele politice, Mihai I şi comuniştii nu mai puteau visa la Putere !

Drept mulţumire pentru informaţia decisivă transmisă, decriptorul de la MAE, Grigore Niculescu-Buzeşti, va ajunge apoi ministru de Externe...

extrem de periculos şi permanent, pentru România, demonstrând că politicienii **români**, dacă sunt „strânşi cu uşa" sunt **dispuşi să semneze orice, pentru a-şi salva averile, viaţa şi poziţiile...**

În România, trădarea este cultivată !

Autorul acestei cărţi este ferm convins că, în anul 2005 şi în anii care vor urma, în România există şi vor exista numeroşi oameni politici gata să semneze un document (acord, tratat, „diktat" sau înţelegere) în urma căruia să rezulte „federalizarea" României. **„Federalizarea" este cel mai mare pericol ce planează asupra României în perioada actuală.**

Graţie incompetenţei şi iresponsabilităţii clasei politice româneşti, **U.D.M.R. a participat la guvernare din 1997 până în 2004**, timp în care **a realizat autonomia culturală şi economică** a judeţelor cu populaţie majoritar maghiară. În prezent, **U.D.M.R., dirijat de Budapesta şi cu sprijinul Washingtonului**, unde diaspora maghiară este mai influentă decât oricare altă diasporă străină din S.U.A., **presează** şi va presa tot mai mult **pentru obţinerea autonomiei politico-administrative**, obiectiv de care se află foarte aproape. **Autostrada Braşov-Borş** nu va fi altceva decât **artera strategică ce va lega Ungaria de enclava maghiară din România.*** În această problemă, ca şi în problemele apărute între România şi Ucraina, **N.A.T.O. nu va mişca un deget în favoarea noastră.**

Trădătorii de neam vor ieşi din nou în faţă, aşa cum au ieşit întotdeauna, mai ales că **în România trădarea este chiar cultivată.** Aceasta o dovedeşte „cazul generalului Mihai **Pacepa**",** care a fost reabilitat şi recompensat sub presiunile stăpânilor de la Washington deşi el este **cel mai mare trădător din istoria neamului românesc.**

De la România Mare la...România pitică !

La **7 septembrie 1940**, Regatul României cedează Bulgariei **Cadrilaterul**, în suprafaţă de **6.921 km^2.**

În numai **două luni**, România Mare **a pierdut o treime din teritoriu** şi circa **5 milioane** de oameni din populaţia ţării. **Germania** celui de-al treilea Reich, nu numai că a fost de acord, dar a **impus României aceste cedări teritoriale.**

În ciuda acestui fapt, **la 20 noiembrie 1940, România aderă la Pactul Tripartit**, încheiat în 27 septembrie la Berlin, pe termen de 10 ani, între Germania, Italia şi Japonia, prin care aceştia îşi exprimau dorinţa de a colabora în vederea instituirii unei „noi ordini" în Europa şi

---

* **N. edit.:** „Autostopiştii politici" au primit, în decembrie 2004, poziţii şi mai solide (!): Bela Karoly - vicepremier iar învăţământul, Integrarea în Europa şi agricultura - „feude" ale UDMR... B.K. insistă pentru autostradă.

Autostrada Braşov-Borş va fi realizată de o „unitate" CIA, Bechtel, condusă de acţionari evrei. Amănunte-şoc în ***„Istoria secretă a Omenirii".***

** **N. edit.:** De origine iudaică (evreu ceh).

Asia. Tare mult seamănă dorința S.U.A. de a se folosi de N.A.T.O. pentru instaurarea Războiului Rece cu „dorința" semnatarilor Pactului Tripartit din 1940...

Aderarea României la Pactul Tripartit semăna foarte mult cu îmbrățișarea dintre călău și victimă. **În virtutea acelui tratat, România a pierdut, numai pe frontul de est, circa 550.000 de soldați, morți, răniți și dispăruți, pentru interesele lui Hitler.** Intrați în N.A.T.O., soldații români sunt trimiși în Afganistan și Irak, spre a muri pentru interesele lui G.W. Bush. Pe Hitler nu l-a interesat absolut deloc pe unde trec frontierele României, ci unde se află **petrolul românesc, fără de care Germania nazistă nu ar fi putut declanșa și purta cel de-al doilea război mondial.**

La împlinirea a 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial, ar fi cazul ca oamenii de bună credință din această țară greu încercată să înțeleagă și să accepte faptul că, în perioada **22 iunie 1941-23 august 1944**, România s-a aflat **de partea greșită a istoriei.** În această perioadă, însumând circa 1.176 de zile, România, angajată pe frontul de est germano-sovietic, a luptat împotriva marii familii a Națiunilor Unite.

Vinovată de aducerea României în această situație dezastruoasă a fost **întreaga clasă politică și nu numai mareșalul Ion Antonescu**, așa cum s-a încercat și se încearcă a se prezenta lucrurile. Ion Antonescu nu a fost om politic, ci **un patriot și un militar strălucit**, care a fost sedus de victoriile extraordinare ale Germaniei din perioada 1939-1940, așa cum a fost sedus și guvernul Franței de la Vichy, profascist, condus de Pétain și Laval (iulie 1940-august 1944).

Românii au scurtat războiul...și au plătit !

Cele **242 de zile**, între 23 august 1944 și 30 aprilie 1945, pe durata cărora Armata României a luptat **alături de Națiunile Unite**, nu s-au dovedit suficiente ca, prin Tratatul de Pace de la Paris din 1947, încheiat cu fostele state satelite ale Germaniei, să ne fi fost recunoscut statutul de cobeligeranți. România a terminat cel de-al doilea război mondial **ca țară înfrântă.** Acesteia nu i-a fost iertat rolul uriaș pe care l-a jucat petrolul românesc în asigurarea funcționării mașinii de război germane.

La **23 august 1944**, în al 12-lea ceas, aflată în fața unui dezastru total, România a întors armele împotriva Germaniei naziste, alăturându-se coaliției Națiunilor Unite. **După sacrificii imense și total inutile, România a ajuns în tabăra aliaților ei tradiționali** care au contribuit la înălțarea României Mari în anii primului război mondial, adică exact așa cum s-ar fi putut ajunge încă din anul 1936, dacă s-ar fi urmat linia politică și strategia elaborată de Nicolae Titulescu.

În anul 2004, la 60 ani de la înfăptuirea lui, actul de la 23 August este profund controversat. Deși a fost înregistrat de către istoria universală ca **unul din actele majore ale celui de-al doilea război mondial, pe care l-a scurtat cu cel puțin șase luni,** 23 august 1944 este taxat, în unele cercuri politice, militare și chiar academice, drept *„un act de trădare"* a unui *„mare aliat"* cu care am luptat *„umăr la umăr"*

împotriva bolşevismului, ignorându-se total faptul că fosta U.R.S.S. constituia principala putere militară a coaliției Națiunilor Unite.

Românii nu au trădat pe nimeni la 23 august 1944, ci au corectat o eroare mortală comisă de către o clasă politică incompetentă.* Printre perlele gândirii politice ale fondatorului statului modern german, „cancelarul de fier" **Otto von Bismark**, lăsate moştenire națiunii sale, a fost şi următoarea: ***„Nici o națiune din lume nu este obligată să se sacrifice pe sine, pe altarul unei alianțe".*** Trebuie totuşi să recunoaştem că România a făcut sacrificii imense „pe altarul alianței" cu Germania în perioada 22 iunie 1941 - 23 august 1944, de pe urma cărora **suferă consecințe şi în zilele noastre.** Este vorba de pierderea Basarabiei şi Bucovinei de nord, pecetluirea soartei tezaurului național şi imense datorii de război.

Ruşii au stors din România, nu 300 milioane dolari, cât a prevăzut Tratatul de Pace de la Paris din 1947, ci **peste 2 miliarde dolari.** Nici o țară, din fostul bloc comunist est-european nu a fost jefuită în halul în care a fost România, tocmai pentru că armatele sale au cucerit **Odesa**, au devastat în mare măsură **Crimeea**, au ajuns până în **Caucaz**, dar mai ales pentru că au fost alături de forțele germane la **Stalingrad**, cea mai mare bătălie din istoria Omenirii.

Istoricii români, specialişti în distorsionarea adevărului prin metoda omisiunii au tratat şi tratează Națiunile Unite extrem de superficial. Toate paginile care nu convin sunt smulse, în mod barbar, din cartea de istorie. S-a ajuns până acolo încât întreaga epocă a socialismului să fie scoasă din istorie. Iată de ce România nu are o istorie națională credibilă...

„Nu avem alternativă" – o laşitate politică

Dintre toate, „ideile" susținute în epoca numită post-totalitară, adică după 1989, **cea mai stupidă şi mai condamnabilă este cea potrivit căreia *„opțiunea războiului alături de Germania nu a avut alternativă"***, susținută de către istoricii Florin Constantiniu, Alexandru Duțu şi Mihai Retegan, în cartea lor *„România în război: 1941-1945"*, Editura Militară, Bucureşti, 1995 pag.23-46.

Dacă aş încerca să pun în lumină „argumentele" la care au recurs cei trei istorici, de altfel oameni valoroşi pe care îi cunosc şi față de care nutresc un respect deosebit, aş presta un efort inutil. Teza potrivit căreia *„România nu a avut o alternativă la războiul alături de Germania"* este **o insultă directă la adresa memoriei marelui om politic şi diplomat Nicolae Titulescu** şi la adresa tuturor națiunilor lumii care au luptat împotriva Germaniei naziste, Italiei fasciste şi Japoniei militariste.

---

* **N.E.D.:** Culmea tupeului: în 1988, în Plovdiv (eram în delegație la Târgul Internațional), un bulgar era revoltat că...l-am trădat pe Hitler ! Răspunsul a fost prompt: „Voi nu l-ați trădat şi pe 9 septembrie i-ați primit pe ruşi cu flori ?!"...

Revin şi subliniez: diplomația română a fost şi trebuie să rămână „arma" de bază a țării.

Interesele României în anii celui de-al doilea război mondial, inclusiv aşa-zisa independenţă a ţării, **nu puteau fi slujite alături de Germania, ci numai alături de Naţiunile Unite**, aşa cum am şi ajuns de altfel. Nicolae Titulescu poate fi acuzat de orice, numai de simpatii pro-comuniste şi pro-sovietice, nu. El a fost însă singurul om politic din România Mare care a înţeles că supravieţuirea acesteia depindea de găsirea unui modus vivendi cu fosta U.R.S.S. Nu a fost ascultat, ba mai mult, a fost zdrobit pur şi simplu de către clasa politică mărginită şi incompetentă a vremii. **Aşa s-a procedat în România cu toţi oamenii săi de geniu** şi tot aşa se procedează şi în zilele noastre, ale „democraţiei" şi economiei de piaţă.

Expresia *„nu avem alternativă"* a fost utilizată şi în cazul „eforturilor" de aderare la N.A.T.O. O asemenea sintagmă în practica politică denotă incapacitate de gândire, sărăcie de idei, iar în ultimă analiză chiar **laşitate**. Există alternative la orice în lume şi americanii au găsit o alternativă la lipsa victoriei în Vietnam. S-au retras.

„Ulii" americani insistă pentru un război cu Rusia !

Să ne rugăm bunului Dumnezeu ca **România să nu se sacrifice pe sine pe altarul N.A.T.O.** atunci când se va pune problema, aşa cum s-a pus şi la 23 august 1944. Cei care au militat cu „ardoare" pentru aderarea României la N.A.T.O. nu vor putea garanta niciodată că expansiunea spre est a acestei alianţe, prin eforturile unilaterale ale Washingtonului, nu are în vedere, în perspectiva secolului XXI, pregătirea şi declanşarea unui **război împotriva Rusiei**...

În perioada 1945-1950, timp în care a guvernat ca un monarh absolut Japonia, generalul american **MacArthur** (1880-1964) a făcut, în repetate rânduri, declaraţii de felul următor: *„Mă văd în fruntea unor armate americano-japoneze, cucerind Rusia până la Baikal"*. In anul 2005, sub bagheta S.U.A., **N.A.T.O. este interesat în Caucaz şi Asia Centrală.**

În cartea sa autobiografică purtând titlul: *„My American Journey"*, scrisă împreună cu Joseph E. Persico, apărută la Editura Random House din New York, în anul 1995, secretarul de stat în Administraţia G.W. Bush (2001-2004), la pag. 401 **generalul Colin Powell**, a scris: *„Cu toate că Războiul Rece s-a topit, ideea dominantă în care sunt fixaţi comandanţii militari americani este cea a unui război cu Rusia"*.

Zbigniew Brzezinski*, profesor la Universitatea Harvard, fost consilier pentru problemele de securitate a susţinut în trecut şi susţine şi în anul 2005 că *„posedarea de către ruşi a imensului spaţiu euro-asiatic este intolerabilă"*.

---

* **N. edit.:** Agent al clanului Rockefeller, preşedinte-fondator al Comisiei Trilaterale, consilier „de securitate" al ex-preşedintelui Jimy Carter (dar şeful său în Comisia Trilaterală), mason, membru de vârf în mai multe organizaţii oculte şi strateg al Ocultei Mondiale.

Atenţie: aproape tot ceea ce a „prevăzut" în cărţile sale s-a împlinit întocmai ! Inclusiv „revoluţiile" din 1989 şi „democratizarea" Ucrainei...

România – partener sau... miel sacrificat ?

Istoria ne arată că, **în ultimele trei secole, Rusia a făcut obiectul unor invazii de proporţii catastrofice, care i-au pus sub semnul întrebării însăşi existenţa.**

În secolul XVIII, Rusia a fost invadată de **armata suedeză** sub conducerea regelui Carol al XII-lea. Petru cel Mare înfrânge armata suedeză invadatoare în marea bătălie de la Poltava, din 1709, cu sacrificii imense.

În secolul XIX, anul 1812, Rusia este invadată de **imensa armată a lui Napoleon Bonaparte**, încheiată cu ocuparea şi incendierea Moscovei dar şi cu zdrobitoarea înfrângere a marelui cuceritor. Din cei peste **500.000** de soldaţi cu care a pornit să cucerească Rusia, marele împărat s-a întors la Paris cu mai puţin de **2.500** de soldaţi.

În secolul XX, Rusia sovietică a fost invadată de **armata Germaniei naziste**, într-o campanie derulată între 22 iunie 1941 - 9 mai 1945, încheiată cu zdrobirea celui de-al treilea Reich şi înălţarea steagului roşu cu secera şi ciocanul pe clădirea Parlamentului din Berlin.

În lumina acestei „experienţe istorice", **nimeni nu poate exclude posibilitatea unei invazii pusă la cale de către S.U.A. asupra Rusiei** în secolul XXI. Această posibilitate este alimentată de politica agresivă a Washingtonului, care din anul 1991 a păşit pe calea cuceririlor teritoriale. **Un viitor război între S.U.A. şi Rusia va fi, cu siguranţă, unul nuclear.**

Dacă România se va lăsa antrenată într-un asemenea război, sacrificându-se pe altarul alianţei cu S.U.A., **şansele naţiunii române de a fi ştearsă de pe suprafaţa Pământului vor fi mari.** Ar fi de ajuns **2-3** lovituri termo-nucleare de ordinul megatonelor, pentru ca România, „Grădina Maicii Domnului", să fie transformată într-un **deşert radioactiv !**

România îşi va găsi, atât propăşirea, cât şi securitatea, nu în cadrul N.A.T.O. şi nu alături de S.U.A., ci în marea familie a naţiunilor Europei şi în noua structură de securitate pe care aceasta şi-o construieşte în mod cert. Constituţia U.E., semnată la 28 octombrie 2004 la Roma, scoate din cauză N.A.T.O. şi face din S.U.A. un partener, cel mult egal, anulându-i-se rolul de hegemon pe care l-a avut în epoca Războiului Rece.

S.U.A. au pierdut Războiul Rece

Anii ce au trecut de la memorabilele evenimente din 1989, care au schimbat cursul istoriei lumii, le-a permis analiştilor politico-militari să ajungă la concluzia că **nu numai fosta U.R.S.S., ci şi S.U.A. au pierdut Războiul Rece**, numai că, pentru americani, acest lucru s-a constatat într-o perioadă mai îndelungată. Între 1989 şi 2005, **poziţiile Statelor Unite la scară globală**, ferme, puternice şi profitabile, au fost **zdruncinate peste tot.** La a 60-a aniversare a încheierii celui de-al doilea război mondial, S.U.A. sunt obligate să-şi reconsidere şi să-şi

restructureze atât strategia, cât şi dispunerea forţelor sale armate în bazele de peste mări.

În sfârşit, **trupele americane de ocupaţie din Germania şi din Japonia, vor fi retrase.**

Cele două mari şi puternice state cer **revizuirea Cartei O.N.U.**, câte un loc de membru permanent în Consiliul de Securitate şi abolirea dreptului de „veto" deţinut de către China, Franţa, Marea Britanie, Rusia şi S.U.A.

Românii ar trebui să fie conştienţi de faptul că Hitler a fost interesat doar de petrolul românesc şi nu de menţinerea României Mari, iar **guvernanţii de la Washington sunt interesaţi doar în avantajele poziţiei strategice a României în perspectiva unui eventual război cu Rusia.** Disprețul total al N.A.T.O., aflat sub bagheta S.U.A., față de interesele României în raporturile cu Ucraina demonstrează cu tărie acest lucru.

Guvernanţii de la Bucureşti ar fi mult mai înţelepţi dacă ar renunţa la sloganul *„Vin americanii"* care este cu totul defazat faţă de mersul istoriei. Americanii au venit în Europa în urmă cu 60 ani, pe valurile celui de-al doilea război mondial. **În prezent, americanilor li se creează condiţii să plece din Europa.** Alianţa dintre România şi S.U.A. nu va fi de lungă durată, cum afirma fostul preşedinte al României, Ion Iliescu, în octombrie 2004, aceasta fiind o **alianţă conjuncturală.***

Izolarea pe plan internaţional a S.U.A., ca urmare a invadării Irakului, i-a obligat pe guvernanţii de la Washington, în frunte cu G.W. Bush, să apeleze la asemenea „aliaţi", precum Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, Cehia, Slovacia, Ungaria, Polonia şi România, adevăraţi pioni de sacrificiu, pe care i-a înregimentat în aşa-zisa coaliţie internaţională din Irak.

În perspectiva integrării în Uniunea Europeană, începând din 1 ianuarie 2007, România va trebui să-şi regândească întreaga strategie de dezvoltare şi de securitate.

---

* **N. edit.:** Noul preşedinte, Traian Băsescu, a vorbit constant, înainte de turul II dar şi imediat după aflarea rezultatelor, de *„Axa Washington-Londra-Bucureşti"*, arătându-ne unde este decisă, de fapt, politica României...

SECOLUL XX – AMERICAN, SECOLUL XXI – AL DEZASTRULUI AMERICAN

Războinicii se... maschează

Popoarele Europei s-au măcelărit între ele pe durata primului război mondial **1914-1918**, sub sloganul lansat de liderii politici ai statelor beligerante potrivit căruia acesta era ***„războiul care va pune capăt tuturor războaielor".*** Niciodată sub soare nu s-a spus o mai mare minciună ! **Un alt mare neadevăr** prin care se încearcă o motivare a primului război mondial este **punerea acestuia pe seama „atentatului de la Sarajevo"** (la Sarajevo a fost asasinat, la 28 iunie 1914, arhiducele Franz Ferdinant, moştenitorul tronului Austro-Ungariei, de către membrii organizației naționaliste sârbe „Mâna neagră"; **asasinatul a servit Austro-Ungariei şi Germaniei ca pretext** pentru declanşarea primului război mondial), din care se desprinde **ideea că răspunzătoare** de măcelul în care au pierit circa 20 milioane de oameni ar fi **„triburile barbare" care trăiesc în Peninsula Balcanică.**

Aprecierile unor istorici americani, ce se fac auzite şi în anul 2005, potrivit cărora primul război mondial a fost ***„un război pe care nimeni nu l-a dorit"***, fiind vorba doar de ***„un incident istoric"*** datorat lipsei de comunicare dintre statele beligerante sunt **tot minciuni strigătoare la cer.**

Aşa cum „atentatul de la Sarajevo" nu a constituit cauza primului război mondial, **tot aşa nici loviturile teroriste de la 11 septembrie 2001 nu sunt cauza războiului de cucerire a principalelor zone strategice de materii prime**, declanşat de către S.U.A. la 7 octombrie 2001. Cauza fundamentală a acestui război de cucerire o reprezintă **dependența tot mai mare a S.U.A. de sursele externe de materii prime** şi în primul rând de **petrol**.

Indiferent de pretextele sub care sunt declanşate, **cauzele tuturor războaielor** au fost şi sunt **de natură economică.** De 500 ani, civilizația occidentală „superioară" şi-a arogat dreptul de a cuceri şi lua în stăpânire teritoriile civilizațiilor „inferioare", a le subjuga popoarele şi a le jefui resursele naturale. În numele acestui „drept" au fost atacate şi cucerite, de către S.U.A., **Afganistanul şi Irakul**. Pentru a arunca praf în ochii lumii, Washingtonul a înjghebat aşa-zisele coaliții internaționale din care face parte şi România.

Legea creşterii şi descreşterii Marilor Puteri

Cei care au explicat în mod ştiințific adevărata cauză a războaielor, în ordinea apariției pe scara istorică a lumii sunt: generalul prusac **Karl von Clausewitz** (1780-1831), cel mai strălucit teoretician al lumii occi-dentale, consacrat prin geniala sa operă *„Despre război".*

Cel care a atras atenția întregii lumi asupra valorii acestei lucrări a fos V.I. Lenin.*

Orizontul deschis de Clausewitz a fost lărgit de către **Friederich Engels** (1820-1895), în amplele sale lucrări cu caracter militar, prin care a pus în lumină rolul industriei, al transporturilor, al științei și tehnologiei în creșterea puterii militare a statelor. Lui Fr. Engels îi aparține teza potrivit căreia mijloacele de purtare a războiului se vor dezvolta atât de mult, încât, la un moment istoric dat, **războiul va deveni de neimaginat.**

Acest „moment" a sosit o dată cu înarmarea nucleară a lumii. **Un război cu folosirea armelor nucleare între Marile Puteri ar însemna dispariția speciei umane și transformarea Pământului într-un deșert al morții.**

Concepția materialist-istorică despre război a lui Engels a fost continuată de către istoricul american **Paul Kennedy**, profesor la Harvard University, în geniala sa lucrare *„The Rise and Fall of the Great Powers - Economic Change and Military Conflict from 1500 to 2000"* (Creșterea și descreșterea Marilor Puteri. Schimbările economice și conflictele militare din anul 1500 până în 2000), Editura Fontana Press, 1989.

Marelui savant american contemporan nouă îi revine meritul de a fi descoperit **caracterul legic al creșterii și descreșterii Marilor Puteri, precum și rolul determinant al factorului economic în acest proces.**** Pentru concluzia sa științific fundamentată că **S.U.A. vor decădea**, așa cum au decăzut toate Marile Puteri care le-au precedat, Paul Kennedy a stârnit furia și oprobiul cercurilor politice ultra-conservatoare americane. Nimeni nu poate însă opri cursul inexorabil al istoriei. Nu mai este un secret pentru nimeni că S.U.A. se află pe ramura coborâtoare a traiectoriei sale în istoria lumii.

Analizând operele celor patru titani ai gândirii universale, se poate constata că, atât în Europa, cât și în întreaga lume, odată cu dezvoltarea mijloacelor de producție, a industriei și comerțului, a căilor de comunicații, a științei și tehnologiei, iar odată cu acestea, a mijloacelor de purtare a războaielor, **fiecare etapă istorică a marcat ascensiunea unei anumite puteri (stat) cu tendințe de dominație**, mai mult sau mai puțin reușite, căreia i s-a opus o altă putere, materializată printr-un stat concurent sau grup de state.

Istoria Europei din ultimele trei secole, pornind de la „războiul de 30 ani" (1618-1648) a fost **caracterizată printr-o succesiune de stări alternative de beligeranță și de pace**, generate de echilibrul în raportul de forțe dintre principalele puteri ale lumii, precum și de ruperea acestui echilibru, pe fondul dezvoltării inegale a statelor, al prăbușirii unor puteri, cum a fost cazul fostei U.R.S.S. în anii 1989-1991.

În perioada **1945-1990**, în Europa a existat **pace, datorită echilibrului** ce exista **între Est și Vest**, între N.A.T.O. și Tratatul de la Var

---

* **N. edit.:** Hitler a fost, însă, cel mai mare admirator a lui Clausewitz, teoreticianul războiului-fulger, „blietzkrieg".

** **N. edit.:** Un deschizător de drum în domeniu a fost, însă, genialul Dimitrie Cantemir, care a scris și o istorie a Imperiului Otoman. Mulți autori îl prezintă ca un inițiat, posesor al științei străvechi.

;ovia. Ruperea acestui echilibru a aruncat, atât Europa, cât şi întreaga lume, într-o **epocă a haosului**, în care utilizarea forţei, **recurgerea la războiu** au trecut **pe primul plan.** Protagonistele acestei epoci extrem de periculoase pentru pacea şi stabilitatea în lume sunt S.U.A., tot aşa cum Germania a fost principala protagonistă în primul şi cel de-al doilea război mondial.

Secolul XX n-a fost un „secol german"...

Între **1910-1914**, **cheltuielile militare** ale **Germaniei** au sporit de la 204 la **442** milioane dolari, în timp ce ale **Franţei** au crescut doar de la 188 la **197** milioane dolari. Cheltuielile militare ale **Rusiei**, echivalate la **324** milioane dolari, erau sub cele ale Germaniei. În 1914, **producţia de oţel a Germaniei** era de **17,6 milioane tone**, adică **mai mare decât producţiile Marii Britanii, Franţei şi Rusiei, luate la un loc.** Producţia de **cărbune** a Germaniei, de **277** milioane tone, era egală cu cea a Marii Britanii, dar net superioară sumei producţiilor celorlalte puteri europene (Austro-Ungaria - **47**, Franţa - **40**, iar Rusia - **36**).

Pe acest fond al creşterii vertiginoase a puterii economice şi militare a Germaniei, raportul de forţe între Marile Puteri europene s-a schimbat radical, ducând la **ruperea echilibrului** ce menţinea Europa într-o stare relativă de pace. Istoria universală a reţinut mesajul, de Anul Nou 1901, al împăratului **Wilhelm al II-lea**, în care acesta proclama solemn: ***„Secolul XX va fi un secol german".***

Este clar pentru toată lumea că **principala vină, atât pentru izbucnirea primului, cât şi a celui de-al doilea război mondial revine Germaniei.** Tot atât de clar, pentru cei capabili să cunoască şi să înţeleagă adevărul istoric este şi faptul că **principala răspundere pentru declanşarea Războiului Rece** (1947-1989) **şi pentru producerea haosului total** care a cuprins lumea **după anul 1989 revine Statelor Unite ale Americii.**

În anii primului război mondial, Germania a reuşit să mobilizeze **13.500.000** de soldaţi. În primul război mondial au fost **înfrânte toate marile imperii din Europa**, iar **S.U.A.** au trecut **în fruntea statelor lumii**, ca cea mai mare putere economico-financiară, iar **după numai 25 ani** vor deveni şi **cea mai mare putere militară a lumii.** Cam în aceeaşi perioadă de timp **s-a prăbuşit şi Imperiul britanic**. Iată dar că legea creşterii şi descreşterii Marilor Puteri pusă în lumină de către savantul american Paul Kennedy a fost confirmată de către mersul istoriei.

Imperiile – ca baloanele !

Întreaga istorie universală demonstrează că **războaiele accelerează de o manieră colosală procesul de creştere şi descreştere al Marilor Puteri.** Primul război mondial al adus bogăţii imense Statelor Unite ale Americii, propulsând această ţară în fruntea ierarhiei mondiale. În anul 1914, S.U.A. erau un debitor net pe plan internaţional, cu o **datorie** de **3,7** miliarde dolari, iar în anul 1929 erau un **creditor** net, cu peste **10** miliarde dolari. După cel de-al doilea război mondial, S.U.A.

s-au îmbogăţit şi mai mult, ajungând ca între 1945-1950 să deţină peste **75%** din rezervele mondiale de aur şi să dea peste **50%** din produsul mondial brut. În asemenea condiţii, S.U.A. nu aveau cum să nu devină cea mai mare putere economică şi militară a lumii.

În opera sa capitală, Paul Kennedy prezintă două faze ale descreşterii Marilor Puteri ale lumii. Prima este **faza descreşterii sau decăderii relative**, când, deşi pe plan intern puterea economică a statului respectiv creşte continuu, **ponderea** acestuia **în totalul producţiei mondiale** sau în raportul cu un alt stat sau grup de state este **în descreştere**. Iată un exemplu: dacă în **1950** ponderea produsului intern brut al S.U.A. în P.I.B.-ul mondial era de **50%**, cu toate creşterile spectaculoase ale economiei americane din perioada postbelică, **în 1960, P.I.B.-ul Comunităţii Europene** (Uniunea Europeană) **l-a depăşit pe cel al S.U.A.**

Ţinând cont de acest criteriu, **1960 este anul intrării S.U.A. în faza declinului relativ**, din care nu a mai reuşit să iasă până în anul 2005 şi nici nu va mai reuşi vreodată. **Aceeaşi soartă** a avut-o **şi Marea Britanie**, care a stăpânit lumea timp de peste 150 ani.

Iată **situaţia evoluţiei procentajului produsului intern brut al principalelor puteri ale lumii în P.I.B.-ul mondial, în perioada 1960-1980** *(„Lumea secolului XX”,* William R. Keylor, pag. 404):

	1960	**1970**	**1980**
Comunitatea Europeană (U.E.)	26,0	24,7	22,5
Statele Unite ale Americii	25,9	23,0	21,5
U.R.S.S.	12,5	12,4	11,4
Japonia	4,5	7,7	9,0
China	3,1	3,4	4,5

În anul 2005, **cea mai mare putere economică a lumii** nu sunt S.U.A., cum trâmbiţează propaganda oficială de la Washington, ci **Uniunea Europeană**. Aceasta deţine peste **65%** din capitalul străin investit direct în economia S.U.A. Se apreciază că **S.U.A. vor intra în declin absolut, probabil după anul 2025-2030.**

În acelaşi an, **S.U.A. deţin însă supremaţia militară asupra lumii.** Bugetul militar american din acest an, în sumă de **580 miliarde dolari** este **mai mare decât bugetele militare ale tuturor statelor lumii luate la un loc.** La ora actuală, bugetul Pentagonului, în care sunt ascunse şi sumele destinate serviciilor de spionaj şi securitate ale S.U.A., este **mai mare decât întregul P.I.B. al Rusiei.**

Experienţa primului şi celui de-al doilea război mondial i-a determinat pe americani să creadă că războaiele sunt o sursă de îmbogăţire şi de aceea Washingtonul pedalează puternic pe războaie.

Terra putea fi... planetă comunistă !?

În anii primului război mondial, **Germania** a fost cel mai puternic stat din lume şi **dacă, în vara anului 1917, ar mai fi menţinut presiunile asupra puterilor Antantei, cel mult una sau maximum două săptămâni, ar fi putut câştiga războiul.** Pierderea de către Germania

a acestei şanse istorice s-a datorat slăbiciunilor serviciului său de spionaj, care a fost incapabil să constate că marile inamice Franța, Marea Britanie şi Rusia (distrusă din interior de bolşevism) erau pe punctul de a se prăbuşi, nemaiavând nici un fel de rezerve strategice.

Intrarea S.U.A în război a produs efecte total insignifiante în raportul general de forțe dintre Germania şi adversarii săi. Americanii nu au salvat Europa, nici în primul război mondial şi nici în cel de-al doilea război mondial, ci doar **au tras maximum de avantaje** pentru sine în urma faptului că popoarele Europei, purtătoare ale aceleiaşi culturi, s-au măcelărit între ele. De aceea, unii istorici cunoscători în profunzime ai culturii şi civilizației „bătrânului continent" au denumit primul şi cel de-al doilea război mondial ***„războaiele civile europene".***

Un rezultat total neaşteptat al primului război mondial şi care a influențat dramatic cursul istoriei universale l-a constituit **apariția** „primului stat socialist din lume", adică **U.R.S.S.**

După cel de-al doilea război mondial, suprafața Globului s-a „înroşit" şi mai mult, prin **apariția „democrațiilor populare"** care au constituit „imperiul exterior" al Moscovei, respectiv Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Polonia, România şi Ungaria. Tot „roşie" a fost şi Jugoslavia, dar cu statut de țară neangajată. Albania s-a rupt de Tratatul de la Varşovia în 1968 şi s-a „aliat" cu China, împotriva U.R.S.S., iar din 1989 s-a „aliat" cu S.U.A.

Cea mai formidabilă pierdere a lumii capitaliste a fost victoria comunismului în uriaşa Chină, fapt pentru care cercurile ultra-reacționare de la Washington turbează de furie şi după 56 ani de la producerea acestui eveniment. Au existat păreri că, **dacă s-ar fi declanşat un al treilea război mondial în perioada de vârf a puterii militare şi economice a fostei U.R.S.S., lumea capitalistă ar fi dispărut în totalitate.**

Tocmai acesta ar fi fost motorul fundamental pentru care S.U.A. au recurs la „strategia îngrădirii comunismului" şi antrenării fostei U.R.S.S. într-o **competiție economică şi de înarmare în spirală, cărora gigantul rusesc nu i-a putut face față**, prăbuşindu-se din punct de vedere economic. Se pare că Uniunea Europeană a tras învățămintele necesare din experiența celor 45 ani ai Războiului Rece, refuzând categoric să urmeze politica de înarmare a S.U.A., cu care poartă în schimb un război economic tot mai vizibil.

Al II-lea război mondial – previzibil sau programat ?

După ce a asistat la ceremonia semnării **Tratatului de Pace de la Versailles** de către Germania, din ziua de 28 iunie 1919, mareşalul Ferdinand Foch (1851-1929), fostul comandant suprem al forțelor aliate pe frontul de vest a declarat: ***„Aceasta nu este pace. Este un armistițiu pentru următorii 20 ani".*** *

---

* **N. edit.:** Lloyd **David** George, premierul Marii Britanii, a fost şi mai clar: *„Avem un document scris care **ne garantează** un alt război în 20 ani".*

Membru în „Comitetul celor 300", ştia foarte bine ce urmează...

Bătrânul mareşal a avut perfectă dreptate. Pauza dintre cele două „potopuri de foc" a fost de numai 20 ani*, dar nici aceea nu a fost una de pace. În **martie 1935, Germania** denunţă restricţiile impuse de Tratatul de la Versailles şi trece la o **reînarmare febrilă**. Tot în primăvara anului 1935, **Italia** lui Mussolini atacă şi **cucereşte Etiopia.** Franţa şi Marea Britanie îi dau mână liberă lui Mussolini în Africa de Est. La **17 iunie 1936**, izbucneşte **războiul civil din Spania**, declanşat de generalul Francesco Franco şi un grup de ofiţeri. **Marile „democraţii"** Franţa, Marea Britanie şi S.U.A. **îşi declară „neutralitatea".** În schimb, Germania şi Italia participă activ la masacrarea populaţiei spaniole loiale guvernului republican. **La 15 iulie 1937, Japonia atacă China, fără declaraţie de război.** La 30 noiembrie 1939, **U.R.S.S. invadează Finlanda.**

Al III-lea război mondial a început deja ?!

Asemănarea perioadei interbelice **1919-1939 cu** perioada post-Război Rece **1990-2005** este **izbitoare**. Profitând de ocuparea militară a Kuweitului, străveche provincie istorică irakiană, de către trupele lui Saddam Hussein, survenită la 2 august 1990, între 6 august 1990 - 20 ianuarie 1991, **S.U.A. declanşează primul război din Golful Persic**, încheiat cu ocuparea militară a Kuweitului, Arabiei Saudite, precum şi a celorlalte state din jurul Golfului, respectiv Bahrein, Quatar, Emiratele Arabe Unite şi Oman. Au fost ucişi între 150-200.000 de militari irakieni.**

Între 24 martie - 21 iunie 1999, S.U.A. şi N.A.T.O., încălcând grosolan Charta O.N.U., atacă fără declaraţie de război **Jugoslavia** (Serbia şi Muntenegru), procedând la **bombardarea sălbatică a acestei ţări.** Sub genericul „Operaţia Forţa Aliată", asupra Serbiei au fost lansate **23.000** de bombe dirijate şi rachete de croazieră. Au fost ucişi peste **10.000 de civili**, iar distrugerile provocate economiei jugoslave au fost estimate la **300 miliarde dolari**. Agresiunea s-a încheiat cu ocuparea militară de către N.A.T.O. a provinciei **Kosovo**.

La 7 octombrie 2001, sub paravanul „războiului împotriva terorismului", sub Administraţia G.W. Bush, **S.U.A. invadează Afganistanul**, cu sprijinul Rusiei. Un corp american de 17.000 de militari apără „guvernul legitim" afgan de la Kabul şi pe **preşedintele Karzai, agent plătit al C.I.A.**, ales „democratic" în octombrie 2004, sub regim de ocupaţie.

La **20 martie 2003**, în alianţă cu Marea Britanie şi Australia, încălcând Charta O.N.U., normele dreptului internaţional şi opoziţia N.A.T.O. şi Uniunii Europene, fără declaraţie de război, S.U.A. au declanşat **agresiunea împotriva Irakului**, pe care l-au cucerit la 1 mai 2003.*** De

---

* **N. edit.:** Vezi S. Brucan (sau Bruckner) despre trezirea „stupid people" din România...

** **N. edit.:** Agentul CIA Saddam Hussein a cerut mai întâi acceptul SUA şi l-a primit !

*** **N. edit.:** 1 mai este sărbătoarea înfiinţării Masoneriei americane ! 2003=20+03=23, simbolul noului început pentru iudeo-masonerie. Alfabetul ebraic are 22 de litere.

atunci şi până în prezent, cu un efectiv de **130.000** militari, armata S.U.A. distruge şi masacrează la discreţie, în această ţară.

Evenimentele de mai sus, prezentate succint, i-au determinat pe unii analişti politico-militari din aria euro-atlantică să declare că *„cel de-al treilea război mondial a început"*. Există şi părerea că este vorba de *„al patrulea război mondial"*. Al treilea ar fi fost „Războiul Rece".

Europa visa unirea, SUA îi pregăteau falimentul...

În perioada **1933-1939**, **Germania** celui de-al treilea Reich **şi-a refăcut economia şi a pus pe picioare o uriaşă maşină de război, în principal, cu ajutorul capitalului american.**

Începând cu anul **1924**, încălcând prevederile Tratatului de Pace de la Versailles, în acord cu „Planul Dawes", **capitalul american a fost orientat către Germania.** Între **1924-1931**, în industria Germaniei au fost pompate **2,25 miliarde dolari.** Pe bună dreptate, istoricul american William R. Keylor constata *(„Lumea secolului XX"*, pag. 110) că **industria Germaniei a fost refăcută şi reechipată aproape în totalitate cu capitalul fostului stat inamic, S.U.A.** Exact acelaşi lucru se va întâmpla şi după cel de-al doilea război mondial, atât cu Germania, cât şi cu Japonia.*

Un ultim moment prin care s-a încercat salvarea Europei de la al doilea „potop de foc" ce se contura ca tot mai inevitabil a fost **„Pactul Briand-Kellogg"**, semnat la **Paris**, la **27 iulie 1928**, acţiune însoţită de o extraordinară campanie propagandistică (criticii vremii au numit-o fanfaronadă). Acest „Pact" **condamna solemn recurgerea la război** în soluţionarea problemelor controversate pe plan internaţional şi statua renunţarea la război ca instrument al politicii naţionale. Cu alte cuvinte, „Pactul Briand-Kellogg" scotea războiul în afara legii. Intenţia era salutară dar contextul istoric era total nefavorabil unui asemenea demers.

Aristide Briand (1862-1932), fost prim-ministru şi ministru de Externe al Franţei, susţinător al reconcilierii cu Germania şi iniţiator al acestui „Pact", **visa la o Europă „federalizată"**, cu instituţii politice şi economice inter-europene, cu o piaţă comună, cu „libera circulaţie a bunurilor, capitalului şi persoanelor", cu un sistem unic de securitate şi arbitraj. Marele om politic francez **şi-a expus această viziune** într-un discurs strălucit, **în 17 mai 1939, la Liga Naţiunilor**.

Visul lui A. Brind, laureat al Premiului Nobel, avea să se împlinească abia după cel de-al doilea război mondial, în perioada istorică cuprinsă între **25 martie 1957**, când a fost semnat, la Roma, Tratatul de constituire a Comunităţii Economice Europene şi **29 octombrie 2004**, când, tot la Roma, în aceeaşi sală istorică de conferinţe, a fost semnată, de către un număr de 25 de state, Constituţia Uniunii Europene.

Pentru această grandioasă realizare, un mare tribut de recunoştinţă le revine marilor oameni politici ai Franţei, **Robert Schumann** (1886-1963) şi **Jean Monnet**, economist de talie mondială. Naşterea

---

* **N. edit.:** Statele capitaliste cu cea mai mare rată de creştere economică de după 1945.

şi dezvoltarea Comunității Economice Europene/Uniunii Europene, a făcut imposibilă integrarea Europei Occidentale în sistemul economiei S.U.A., aşa cum s-a urmărit prin „Planul Marshall".

„Seriozitatea" Marilor Puteri

Dacă spiritul „Pactului Briand-Kellogg" ar fi triumfat, istoria Omenirii ar fi fost cu totul alta. Eliminarea războiului din viața societății, cu adevărat un „vis de aur" al Umanității, cel mai probabil că nu se va împlini niciodată. Este demn de reținut că **acest „pact" a fost semnat de către Franța, S.U.A. (ca inițiatori), Marea Britanie, Germania, Italia şi U.R.S.S.**, adică tocmai de acele țări care, peste numai 11 ani, aveau să arunce Omenirea în cel mai cumplit război din câte au existat vreodată. Faptul că **S.U.A.**, cea mai mare putere economică a lumii, au semnat acest pact arată că nu au urmărit altceva decât **efecte propagandistice**. O națiune născută din războaie, jaf şi expansiune nu putea gândi la eliminarea războiului din viața internațională.*

România a aderat la acest pact la 4 septembrie 1928. În baza prevederilor „Pactului Briand-Kellogg", la **9 februarie 1929** s-a încheiat, între fosta **U.R.S.S.** şi statele vecine, **România, Polonia şi altele**, **protocolul de la Moscova**, prin care statele semnatare se obligau să pună în aplicare prevederile pactului fără să mai aştepte ratificarea lui de către celelalte state semnatare. Rezultatele s-au văzut. În septembrie 1939, Germania şi U.R.S.S. atacă Polonia şi o şterg de pe harta Europei, iar la 22 iunie 1941, Germania şi România atacă U.R.S.S., declanşând adevăratul al doilea război mondial în Europa.

Aceasta a fost valoarea semnăturilor Marilor Puteri ale lumii de pe „Pactul Briand-Kellogg". **Aceeaşi valoare o au semnăturile acestor Puteri şi pe Tratatul N.A.T.O.** din 4 aprilie 1949, de la Washington. Din „alianță defensivă", cum este definit în tratat, **N.A.T.O. a devenit o „alianță ofensivă"**, adică agresivă, în martie 1999, **când a atacat Jugoslavia**, iar dacă lucrurile ar evolua după dorința Washingtonului ar trebui să se transforme într-un „jandarm mondial" comandat de S.U.A., cu dreptul autodeclarat de a face război în oricare parte a lumii.

Războiul – „continuarea politicii statului cu mijloace de forță"

În formularea cea mai simplă, **războiul este un flagel ce a însoțit rasa umană de la apariția ei pe Pământ** şi până în zilele noastre. Este un fenomen social, specific societăților bazate pe proprietatea privată, au declarat marxiştii dar au mințit. Nici socialismul radical (sovietic) nu a putut elimina războiul din viața societății, după cum au demonstrat-o intervențiile militare brutale ale ruşilor din Ungaria în octombrie 1956, precum şi invazia trupelor Tratatului de la Varşovia (mai puțin România)

---

* **N. aut.:** Geoffrey Perret - *„O țară născută din război. De la Revoluție (1776) la Vietnam. Istoria creşterii puterii S.U.A."*, Editura Random House, New York, 1989.

împotriva Cehoslovaciei, din august 1968. Se pare că războiul face parte din natura umană. Din unele date de care nu avem motive să ne îndoim, **în ultimii 5.500 ani**, în lume au avut loc **peste 14.600 de războaie.**

Dat fiind faptul că în primii ani ai secolului XXI **apar tot mai multe indicii că Omenirea se îndreaptă spre un nou război de amploare apocaliptică** este bine să ne reamintim cum au definit acest fenomen social o seamă de minți strălucite, în diferite epoci.

Definiția cea mai larg acceptată a războiului, atât în Occident, cât şi în fosta lume comunistă este cea formulată de către Karl von Clausewitz, în care se spune: *„Războiul nu este altceva decât **continuarea politicii statului** cu alte mijloace şi anume cu **mijloace de forță**. Este deci un act de violență menit a-l constrânge pe un adversar să se supună voinței noastre".* În această definiție simplă, dar genială, nu există nici urmă de vreo ideologie sau religie, în numele cărora se poartă războaie şi se comit cele mai abominabile atrocități.

Războiul este, deci, **un instrument al politicii.** Pentru Karl von Clausewitz a purta un război de dragul războiului era absolut ridicol.

„O națiune moare de îndată ce dezarmează"

Emile Zola (1840-1902),scriitor francez de geniu, în 1891 afirma: *„Noi trebuie să mâncăm sau să fim mâncați, astfel încât lumea să poată trăi. Numai națiunile războinice sunt cele care au prosperat. **O națiune moare de îndată ce dezarmează".***

Raportându-ne la cele spuse de E. Zola, este clar că **românii nu au fost niciodată** (cu excepția dacilor)* **o națiune războinică**, iar după anul 1989 a fost **total dezarmată**. În N.A.T.O., România este pe post de „ordonanță", adică de soldat prost.

Karl Pearson, economist englez de talie internațională, declara în 1900: *„Aceşti oameni morți în război sunt, în cel mai înalt înțeles, treptele pe care Omenirea se înalță la o viață intelectuală superioară şi adânc emoțională în aceste zile".* Este clar că Marea Britanie, o țară extrem de săracă în resurse naturale, s-a înălțat şi şi-a construit un imperiu în care „Soarele nu apune niciodată" numai prin războaie de jaf şi cotropire, până când totul s-a prăbuşit după cel de-al doilea război mondial...

Friedrich Negel (1770-1831), filozof german genial, precursor şi inspirator al lui Karl Marx, referindu-se la război, a scris următoarele: *„Războaiele sunt groaznice dar necesare pentru salvarea statului de la pietrificare şi stagnare socială".* Probabil că marele filozof, fiul uneia dintre cele mai războinice națiuni, să aibă dreptate, dar numai parțial. Atunci când scopurile războiului sunt disproporționate față de forțele şi mijloacele avute la dispoziție, acesta nu mai salvează statul, ci îl duce la pieire. Aşa s-a întâmplat cu Germania lui Hitler în cel de-al doilea

---

* **N. edit.:** Dacii au dus numai războaie de apărare a țării şi națiunii. Atacurile preventive în sudul Dunării au fost de preîntâmpinare a unei invazii romane, previzibilă şi cunoscută, ca şi luptele lui Burebista în Germania, iar eliminarea din istorie a celților boi şi taurisci au fost doar urmarea incursiunilor de jaf ale acestora, celebre în Europa în cazul celților.

război mondial şi tot aşa se va întâmpla şi cu S.U.A., dacă vor continua cursul războiului deschis de G.W. Bush, în octombrie 2001.

Războiul... te ridică la Cer !

Mareşalul prusac **Helmuth von Moltke** (1800-1891), cel care a zdrobit armata franceză în bătălia de la Sedan (războiul franco-prusac 1870-1871) şi l-a luat prizonier pe împăratul Napoleon al III-lea, spunea despre război următoarea cugetare: *„Războiul a dezvoltat cele mai înalte virtuţi omeneşti".* S-a văzut ce fel de „virtuţi" a dezvoltat războiul purtat de Adolf Hitler împotriva Europei, cât şi „virtuţile" trupelor americane după ocuparea Irakului, în primăvara anului 2003. Dacă uciderile şi atrocităţile în masă, însoţite de jafuri şi distrugeri sunt „virtuţi" atunci mareşalul von Moltke a avut dreptate...

A existat şi o faţă bisericească, şi anume preotul englez **H.I.D. Raydes**, care în anul 1899 spunea: *„Războiul evocă cele mai bune calităţi ale naturii umane, dând preponderenţă spiritului asupra trupului".* Se vede că „sfinţia sa", în dragostea lui pentru războaiele coloniale purtate de patria mamă - Marea Britanie, a uitat de porunca dumnezeiască *„Să nu ucizi",* precum şi de învăţătura lui Iisus Hristos *„Să-ţi iubeşti aproapele* (inclusiv pe duşman) *ca pe tine însuţi".* Şi Biserica Catolică îi îndeamnă pe oşteni să ucidă „în numele credinţei". De fapt, acest lucru îl fac toate religiile din lume.

Contele **Alexis de Tocqueville** (1805-1859), fondatorul sociologiei, împreună cu Karl Marx, considera că: *„Mai întotdeauna războiul lărgeşte orizontul minţii oamenilor şi le înalţă caracterul".* Nu cred că celor 50 de milioane de morţi din cursul celui de-al doilea război mondial „li s-au înălţat caracterul"...

Juristul german **Karl von Stengel** compara războiul cu *„o furtună care curăţă atmosfera şi doboară la pământ arborii putrezi şi scorburoşi".* Oare cei 10 milioane de soldaţi germani căzuţi pe frontul de est (1941-1945) au fost „arbori putrezi şi găunoşi"?*

Literaţii belicoşi şi generalul pacifist

Poetul german **Georg Heym** se lamenta la timpul lui: *„De-ar veni un război. Chiar şi un război nedrept. Pacea este atât de putredă".* Războiul nedrept l-a provocat chiar Germania (1939-1945), având drept efect spulberarea acesteia şi ţinerea ei sub ocupaţie străină. Pe lângă milioanele de morţi, pe teritoriul Germaniei au fost distruse, de bombardamentele anglo-americane, peste 10 milioane de edificii. Oare, în locul acestora, nu era de preferat o pace, indiferent cât de „putredă"?

Immanuel Kant (1724-1804), unul dintre cei mai străluciţi reprezentanţi ai filozofiei clasice germane, autorul genialei lucrări „Critica raţiunii pure" (1781), referindu-se la război, a scris: *„O pace prelungită favorizează predominarea spiritului mercantil şi, cu acesta, un egoism*

---

* **N. aut.:** Paul Kennedy - *„Creşterea şi descreşterea Marilor Puteri",* Editura Fontana Press, Londra 1988 pag. 465.

înjositor, lașitatea, efeminarea și tendințe de degradare a caracterului unei națiuni".

Marele filozof a fost contrazis de istorice țări precum **Elveția** și **Suedia**, care, cândva, cele mai războinice din Europa, **au renunțat la război de sute de ani.** Acestea nu s-au degradat, situându-se **în topul celor mai prospere și mai civilizate state din lume.** S-au prăbușit și degradat Germania, Japonia și Italia, care au dezlănțuit cel de-al doilea război mondial și se vor degrada și S.U.A., dacă vor continua politica războinică inaugurată încă din 1990-1991.

Referindu-se la război, se vede că minți geniale au fost capabile să descrie acest fenomen de o manieră total irațională. Personal cred că cea mai apropiată de adevăr este definiția dată războiului de către generalul american **William Sherman** (1820-1891), erou al războiului de secesiune din S.U.A. (1861-1865), care, la finele acestuia, a declarat: ***„Războiul este un infern".*** Cinste generalului...

Magnații americani... îl „antrenau" pe Hitler

Războiul al doilea mondial a avut cauze multiple, dar fundamentală a fost **dorința Germaniei** celui de-al treilea Reich **de a „revizui" frontierele Europei** stabilite prin prevederile Tratatului de Pace de la Paris din 1919 **și de-și întemeia un imperiu**, sub genericul „spațiul vital", **pe seama teritoriilor statelor slave din răsărit**, și mai ales pe cel al fostei U.R.S.S. *„Rusia va fi Africa noastră, iar rușii vor fi africanii noștri"* i-a declarat Adolf Hitler lui Oberlander, șeful Secției a II-a din Abwehr (Serviciul de spionaj al Armatei). Ulterior, într-o discuție intimă cu comandantul Regimentului Brandenburg, specializat în acțiuni de represalii în teritoriile ocupate, Oberlander a afirmat: *„Aceasta este, domnule colonel, concepția lui Hitler, iar această concepție ne va face să pierdem războiul"* *.

Criza economică din perioada 1929-1933, care a zguduit din temelii edificiul întregii lumi capitaliste a constituit **una din cauzele fundamentale ale celui de-al doilea război mondial.** Sferele de influență, piețele de desfacere și sursele de materii prime se cereau reîmpărțite, ori acest lucru nu se poate face decât prin război.

A doua cauză fundamentală a acestui război, ce avea să scoată Europa din istorie pentru o jumătate de secol, a constituit-o **prăbușirea sistemului securității europene, reprezentat de Liga Națiunilor**, la a cărui creare, marele român Nicolae Titulescu își adusese o contribuție uriașă.

Liga Națiunilor a fost spulberată de politica revizionistă a Germaniei, secondată de cea a fostei U.R.S.S., ambele excluse de la Conferința de Pace de la Paris din 1919-1920. Un **rol** nu mai puțin **nefast** l-a jucat **marele capital american**, care a contribuit, într-o manieră decisivă, la refacerea economică și reînarmarea Germaniei.**

---

* **N. aut.:** Paul Leverkuehn: *„Spionajul militar german"*, Editura Weidenfeld-Nicolson, Londra, 1954, pag. 166-167.

** **N. edit.:** Printre care și bunicul lui George W. Bush...

Procesul de reînarmare a fost declanşat în anul 1935, cu materii prime din U.R.S.S., Polonia, România, Suedia, Turcia şi altele.

La **26 octombrie 1936** a fost constituită **„Axa Roma-Berlin"** între Italia fascistă a lui Benito Mussolini şi Germania nazistă a lui Adolf Hitler. La **25 noiembrie 1936**, „Axa Roma-Berlin" se transformă în „Pactul Anti-Comintern", prin **aderarea Japoniei**. Toate aranjamentele de securitate din Europa Centrală şi din Balcani, construite cu migală de către Nicolae Titulescu, precum **„Mica Înţelegere" şi „Pactul Balcanic"** sunt subminate şi **spulberate de presiunile Berlinului** şi acţiunile subterane ale spionajului german.

Reich-ul şi arma sa capitală: petrolul românesc...

„Drumul spre Est" al Germaniei a început prin **anexarea Austriei** la 11 martie 1938 şi **invadarea Cehoslovaciei** în martie 1939. La ocuparea şi dezmembrarea Cehoslovaciei au luat parte activă Polonia şi Ungaria. Ca şi România în 1940, Cehoslovacia nu a opus rezistenţă. **Industria de război a Cehoslovaciei**, care excela în tancuri şi artilerie, **a slujit şi alimentat maşina de război a Germaniei** din 1939 până în 1945.

Rolul României a fost însă mai mare decât al tuturor aliaţilor Germaniei, precum şi al statelor cotropite de către aceasta. **Fără petrolul României, Germania** celui de-al treilea Reich **nu ar fi putut declanşa şi purta cel de-al doilea război mondial. Acest lucru nu i-a fost iertat României niciodată.** „Aurul negru" românesc a stat la baza purtării „războiului fulger" de către Germania, mai ales în perioada 1939-1941.

În cursul celui de-al doilea război mondial, **România a livrat Germaniei** următoarele cantităţi de **petrol** exprimate în **tone:***

1939	1940	1941	1942	1943	1944
1.556.000	1.304.800	3.173.700	2.302.400	2.472.700	1.078.900

După ce, între 1938-1939, lucrurile au scăpat complet de sub control iar ordinea internaţională s-a bulversat total, la **31 martie 1939**, **Marea Britanie** a declarat în mod public **garantarea integrităţii teritoriale a Poloniei.** Era prea târziu.

În acest fel s-a confirmat una din marile cugetări ale generalului american Douglas MacArthur, erou al războiului al doilea mondial din Pacific, care spunea: ***„Istoria eşecului în războaie poate fi comprimată în două cuvinte: PREA TÂRZIU.*** *Prea târziu pentru a înţelege scopurile mortale urmărite de inamicul potenţial. Prea târziu în sesizarea pericolului de moarte iminent. Prea târziu în pregătirile de război. Prea târziu în pregătirea tuturor forţelor pentru rezistenţă. Prea târziu în a te alătura prietenilor".*

Oare, pentru ceea ce se întâmplă din 1994 încoace în prevenirea alunecării lumii spre un război, nu este prea târziu?...

---

* **N. aut.:** Mark Axworthy, Cornel Scafeş, Cristian Crăciunoiu - *„Third Axis Forth Ally" /* Al patrulea aliat al Axei Tripartite, Editura Arms and Armour, Londra, 1995, pag.18-19.

HITLER – PRIMUL CAVALER AL APOCALIPSEI

Jalnicul Schicklgruber

Adolf Hitler s-a născut la 20 aprilie 1898, ora **18.00**, la Gasthof Zum Pomer, o crâşmă modestă din oraşul Brauhau - Austria, situat la frontiera cu Bavaria. Era al treilea fiu din cea de-a treia căsătorie a unui simplu funcţionar de vamă. Până la vârsta de **39** ani a purtat numele mamei (ca fiu nelegitim), respectiv **Schicklgruber (Aloïs).**

Este omul politic cu cea mai modestă origine socială din câţi a cunoscut vreodată gloria şi decăderea din istoria Germaniei. Hitler i-a semănat întru-totul mamei sale, pe nume **Klara Poelzl**. Numele de Hitler l-a luat de la **tatăl său Aloïs Hitler**.*

Viitorul „Führer" al Germaniei a început să semneze cu numele dogmatizat de istorie **Adolf Hitler după anul 1920.** A făcut un lucru bun pentru propria-i imagine, mai ales după ce a ajuns în fruntea Partidului Muncitoresc Naţional Socialist German (Nazist).**

Este greu de imaginat cum ar fi putut milioane de germani să scandeze *„Heil Schicklgruber"*, în loc de *„Heil Hitler"*...

Tinereţea lui A. Hitler a fost mai mult decât jalnică. Nu a reuşit să-şi termine liceul, **căzând la bacalaureat.** Singura lui pasiune era pictura, dar încercările de a fi admis **la Academia de Arte din Viena** au eşuat. A fost **trântit la două examene de admitere**, motiv pentru care va ajunge să urască de moarte Austria şi Viena. Iată un motiv pentru care, în anul 1938, Hitler **a şters Austria de pe harta Europei**, transformând-o în provincie a celui de-al treilea Reich.

Primul război mondial l-a făcut ca **voluntar în armata germană**, în rândurile căreia a luptat **pe frontul germano-francez**, cu un fanatism indescriptibil, în cadrul Regimentului 16 infanterie din Bavaria. A luat parte la bătălia de pe Somme din octombrie 1916, când a fost **rănit la un picior**, la bătălia de la Arras din martie 1917, în urma căreia a fost înaintat la gradul de **caporal**, iar în noaptea de **13** octombrie 1918, în timpul bătăliei de la Ypres a fost **gazat**, riscând să rămână orb toată viaţa.

În august 1918 a fost distins cu **„Crucea de Fier" clasa I.** Experienţa de război a lui Hitler a avut o influenţă imensă în formarea lui ca om politic. Atunci i s-a născut **ura împotriva Franţei**, pe care o va distruge şi îngenunchea în mai-iunie 1940.

Ura împotriva evreilor i-a fost alimentată de rolul jucat de aceştia în provocarea revoluţiei din Germania, în 1918, încheiată

N. edit.: Conform autorilor occidentali, Hitler era un...Rothschild ! Mama sa, fiind „femeie în casă" la familia Rothschild din Viena, l-ar fi procreat cu urmaşul lui Salomon Rothschild...

N. edit.: Hitler era...agent al Serviciului de Informaţii Militare, la ordinul celor săi infiltrându-se în NSDAP (partidul naţional-socialist) !

cu înlăturarea Kaizerului Wilhelm al II-lea. S-a produs ceea Hitler numea „lovitura de cuțit pe la spate" dată de evrei. În aceasta are sorgintea Holocaustul pus la cale de ura de moarte a lui Hit împotriva evreilor şi acceptat de către imensa majoritate a germanilo

Cei mai negri ani din viața lui A. Hitler au fost cei petrecuți **Viena**, între **1905-1910**, când a fost cărător de bagaje, spălător vase şi de covoare sau pur şi simplu un vagabond muritor de foame nu a fost însă niciodată „zugrav", cum l-au făcut adversarii lui politi Picturile pe care le-a lăsat, inclusiv cele cu amanta lui, Eva Braun, n sunt lipsite de sensibilitate artistică.

Învățăturile lui Hitler... pentru SUA

Plasat în topul celor mai diabolici oameni din Istorie, A. Hitler, c toate crimele monstruoase pe care le-a săvârşit, mai ales Holocaustu care atârnă deasupra Germaniei (şi de la un timp încoace şi asupr României) şi după 60 ani, a fost mai sincer decât alți conducători d stat care au comis crime.

În opera sa de căpetenie ***„Mein Kampf"***, adevărata „biblie" Partidului nazist, Hitler a făcut cunoscut întregii lumi că va distrug Franța, va şterge de pe harta Europei Polonia, această *„monstruoas creație a Versailles-ului"*, va ocupa pământurile slave din est şi va cre *„Reichul celor o mie de ani"*. Visul imperial al lui Hitler era **inspirat d Imperiul Roman.****

Interesant este că, în zilele noastre, „visul imperial" al cercuril ultra-conservatoare de la **Washington se raportează tot la Imperi Roman.** Iată ce declara ambasadorul S.U.A. la Londra, în noiembr 1999: *„S.U.A. au acumulat o putere de asemenea magnitudine cum n a existat niciodată în secolul XX. Pentru comparație, unii ar fi tentați s se raporteze la Imperiul Britanic din secolul XIX, dar, în materie d concentrare a puterii şi de influență asupra lumii exercitate de S.U.A în prezent,* ***trebuie să ne întoarcem la Imperiul Roman"*** ***

La baza expansionismului Germaniei naziste a stat **ideologia *„ras superioare germane"*, predestinată să conducă lumea**. În epoc Războiului Rece, în laboratoarele de propagandă ale C.I.A. dar n numai acolo, a fost lansată „teza" potrivit căreia teoria nazistă german s-ar fi inspirat din concepția determinismului social a lui Karl Marx. M rămâne să se „demonstreze" că Hitler a fost de fapt „marxist"...

---

* **N. edit.:** Paul Johnson *(„O istorie a evreilor")* arată că, fără Holocaust, evr nu s-ar fi întors în Palestina, pentru a forma Israelul (după cum era program din 1871, de Albert Pike)...

** **N. edit.:** Aşa cum şi G.W. Bush se dorește tot un...imperator roman !

*** **N. aut.:** Robert Harvey - *„Dezordinea globală"*, Editura Constable, Londr 2003, pag.13-36.

Hitler şi Stalin – „împrieteniți" de Occident...

Împingerea Germaniei naziste către fosta U.R.S.S. şi asocierea lui A. Hitler cu I.V. Stalin, constituie una dintre cele mai mari diversiuni propagandistice din câte au existat vreodată în istoria lumii. **Germania nazistă a fost un stat capitalist, cu cea mai puternică economie de piață din Europa, pe locul doi după economia S.U.A., bazată pe proprietatea privată.** Clasa dominantă în Germania lui Hitler era, ca şi în S.U.A., clasa de mijloc, atât de mult elogiată de către ideologii şi politologii din Occident.

Germania celui de-al treilea Reich a făcut parte din lumea capitalistă dezvoltată, alături de S.U.A., Marea Britanie, Franța, Italia şi Japonia. Istoria a demonstrat că **formele de guvernare ale lumii capitaliste pot fi: democrația, nazismul şi fascismul** (de aceeaşi esență), **dictaturile regale**, precum şi foarte răspânditele **dictaturi militare**. Chiar dacă a fost o dictatură, U.R.S.S.şi liderul ei, I.V. Stalin, au aparținut unei lumi unice, bazată pe centralism (totalitarism) şi pe proprietatea colectivă. **Adolf Hitler şi I.V. Stalin** au fost **cei mai mari şi mai ireconciliabili adversari** care s-au înfruntat vreodată de-a lungul istoriei Omenirii. În urma acestei confruntări, în care toate legile şi obiceiurile războiului statuate în tratate şi convenții au fost ignorate, au pierit peste 10.000.000 de germani şi peste 25.000.000 de ruşi.

Dacă A. Hitler şi I.V. Stalin au cooperat temporar, acest lucru s-a datorat „marilor democrații" occidentale - Franța, Marea Britanie şi S.U.A., care au exclus Germania şi Rusia de la procesul de trasare a frontierelor Europei şi ale lumii, în urma primului război mondial.

Admirând evreii, Hitler a devenit... antisemit !

Originile ideologiei „rasei superioare" germane le explică, cu argumente beton, marele jurnalist şi istoric american William L. Shirer, în genialа sa lucrare *„Creşterea şi căderea celui de-al treilea Reich"* (Editura Fawcett Crest Book, New York, 1960, pag. 150-161). Acesta arată că, atât reprezentanți de seamă ai intelectualității şi mediilor culturale germane, printre care Friedrich **Nietzsche** (1844-1900), Richard **Wagner** (1813-1883)* şi alții, precum şi ideologii nazişti în frunte cu **Hitler** s-au **inspirat din teoriile rasiste franceze şi britanice.** Este vorba de opera capitală a contelui **Joseph Arthur de Gobineau***, diplomat francez şi scriitor, intitulată *„Essay on the Inequality of the Human Races"* (Eseu asupra inegalității raselor umane) apărută la **Paris**, între **1853-1855**, precum şi de lucrările englezului **Hausten Stewart Chamberlain**. Acesta din urmă făcea parte din cea mai înaltă aristocrație engleză, tatăl său fiind amiral în Flota britanică, nepot al mareşalului Sir Neville Chamberlain, care în final, a ajuns **ginerele lui**

N. edit.: De origine iudaică, admirați de...antisemitul Hitler, fiul nelegitim al lui Rothschild...

Richard Wagner. Opera capitală a lui H.S. Chamberlain: *„Foundation of the Ninteen's Century"* de 1.200* de pagini, cu un profund conținut rasial, editată la **Viena** în **1899**, i-a entuziasmat atât pe Kaizerul Wilhellm al II-lea, cât şi pe Adolf Hitler.

În anul **1923**, H.S. Chamberlain, care a obținut cetățenie germană, a fost primul intelectual din Germania care şi-a dat seama de viitorul politic al lui Hitler, scriind **articole elogioase la adresa acestuia**. Ideologul rasist englez a decedat la 11 ianuarie 1927, fiind condus pe ultimul său drum de către îndureratul său prieten Adolf Hitler. A căuta rădăcinile nazismului în marxism-leninism şi totalitarismul comunist, este tot atât de realist şi de ştiințific, cum ai căuta avionul cu reacție în epoca de piatră ! Place sau nu place, **Hitler şi cele două războaie mondiale țin de lumea capitalistă**. Lumea comunistă a avut şi ea păcatele ei în fața istoriei, pentru care a plătit şi încă mai plăteşte.

Clasica admirație față de... dictatori

Despre Hitler s-au scris şi se vor mai scrie mii şi mii de pagini. Dintre toți cei care l-au descris, cel mai aproape de adevăr mi se pare a fi istoricul american John Mueller**, care a scris următoarele: *„Adolf Hitler poseda o enormă energie şi vigoare, puteri excepționale de convingere şi o memorie excelentă, o mare putere de concentrare, o copleşitoare dorință de putere, o credință fanatică în rolul său misionar, o monumentală încredere în sine, un curaj fără seamăn şi o spectaculoasă uşurință de a minți, un stil oratoric hipnotizant şi o capacitate de extremă cruzime față de oricine îndrăznea să-i stea în față sau care încerca să-l abată de la cursul hotărât de el".*

Cu toate că mulți au încercat să-l ridiculizeze pentru trufia şi ieşirile sale fulminante, pentru stilul de mustață Chaplin, Adolf Hitler a fost, după aprecierile unor istorici precum Allen Bullock şi Hugh Trevor Roper, un „geniu politic". În realitate, **Hitler a exploatat, cu o abilitate adevărat genială, situația creată în Europa şi în lume, după rezultatele primului război mondial.** El a crezut, din adâncul ființei sale, că *„națiunea germană este predestinată să conducă lumea".*

În anul 2005, la 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial, **clasa politică ultra-conservatoare din S.U.A. nutreşte aceeaşi convingere: *„Statele Unite trebuie să conducă lumea pentru că sunt predestinate acestui rol de către Dumnezeu, americanii fiind poporul ales".***** Unde este deosebirea?

---

* **N. edit.:** Semn că „fundațiile secolului XIX" trebuiau puse de cele 12 triburi iudaice...

** **N. aut.:** John Mueller - *„Retreat from Doomsday"*, Editura Basic Books Inc Publisher, New York,1989.

*** **N. aut.:** Andrew J. Bacevich - *„American Empire: The Realities and Consequences of U.S. Diplomacy"*, Editura Harvard University Press, Massachusetts, 2002.

Cu siguranță că într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat, **germanii îl vor reabilita**, într-o formă sau alta pe Adolf Hitler. **Şi Napoleon I** Bonaparte (1769-1821) **a însângerat Europa**, de la Canalul Mânecii până la Moscova, dar după 15 ani de la moartea sa pe insula Elba, din Oceanul Atlantic, unde a fost surghiunit, încarcerat şi, în final, asasinat de englezi, prin otrăvire lentă, a fost adus la Paris, depus cu mari onoruri la Domul Invalizilor, devenind **simbol al măreției Franței.** Napoleon I Bonaparte mai este considerat „criminal" doar în Marea Britanie, Rusia şi Spania. **Tratamentul aplicat de trupele lui Napoleon populației Spaniei**, în perioada ocupației din 1808-1809, **nu a fost prea departe de holocaustul evreilor** din cel de-al doilea război mondial...

În ascuns, germanii marchează, de zeci de ani, ziua de naştere a „führerului". O vor face şi pe față. **Imensa majoritate a germanilor îl consideră pe A. Hitler, drept cel mai mare conducător pe care această națiune l-a avut vreodată.** I se reproşează doar două „erori" care i-au umbrit gloria: atacarea URSS şi holocaustul împotriva evreilor.

Mareşalul I. Antonescu – îmblânzitorul lui Hitler

În relațiile cu toți şefii de stat din lume cu care a venit în contact, Hitler s-a comportat cu **aroganță** şi în cea mai mare parte a timpului a „monologat", copleşindu-l pur şi simplu pe interlocutor. **Singurul om de stat în fața căruia personalitatea copleşitoare a lui Hitler se „îmblânzea",** obligându-l la un comportament atent şi respectuos, a fost **mareşalul României, Ion Antonescu**. Personalitatea conducătorului statului român avea un efect de-a dreptul magic asupra „Führerului". Oricât i-ar fi vorbit, Hitler nu-l întrerupea niciodată pe mareşalul Ion Antonescu. În întâlnirile dintre cei doi aliați, **Antonescu nu a scăpat niciodată prilejul să-i vorbească lui A. Hitler despre drepturile istorice sacre ale românilor asupra Transilvaniei.**

Deşi au trecut 60 ani de când şi-a pus capăt zilelor în buncărul său din Berlin, sub salvele artileriei ruseşti, demonizarea lui Adolf Hitler continuă aproape zilnic. „Reichul celor o mie de ani" visat de Hitler, a durat **12 ani, 4 luni şi 8 zile.***

---

* **N. edit.:** Pentru ca demonizarea să fie completă, Hitler a fost „detronat" în al... 13-lea an...

CHURCHILL – AL DOILEA CAVALER AL APOCALIPSEI

De la Prim Lord la prim-ministru

Winston S. Churchill (1874-1965).
În anii primului război mondial, W.S. Churchill a deținut funcția de mare prestigiu şi importanță militară strategică de „**Prim Lord al Amiralității**"*, comandând cea mai mare şi mai puternică flotă de război din lume. În perioada 1940-1945 a fost **prim-ministru** al Marii Britanii, jucând un rol important în realizarea coaliției Națiunilor Unite împotriva puterilor „Pactului Anti-Comintern" (Germania, Italia şi Japonia), formată din fosta U.R.S.S., Marea Britanie şi S.U.A. Fără a fi fost un mare strateg, W.S. Churchill a fost **un mare orator**, cu o formidabilă putere de convingere şi de mobilizare asupra maselor. Ca şi Hitler, avea o **extraordinară putere de voință** şi era **necruțător** atunci când întâlnea obstacole în calea atingerii scopurilor propuse.

Departe de a fi fost un prim-ministru de geniu, cum a fost Benjamin Disraeli (1804-1881)**, prin optimismul, dârzenia şi capacitatea sa propagandistică de mobilizare, W.S. Churchill a fost **exact liderul de care avea nevoie Marea Britanie** după căderea Europei Occidentale sub ocupația Germaniei şi azvârlirea peste Canalul Mânecii a trupelor britanice bătute măr pe continent în vara anului 1940. Că aşa au stat lucrurile, o dovedeşte faptul că, **în alegerile din 1945, W. Churchill nu a mai fost ales**, deşi îi condusese pe britanici la victorie. „Ingratitudinea" națiunii sale l-a afectat puternic, făcându-l pentru mulți ani dependent de alcool şi de droguri.

Anticomunistul care a predat România Rusiei

Duşman de moarte al comunismului, pe care a vrut să-l distrugă încă din fașă, fiind **sufletul şi organizatorul intervenției militare împotriva Rusiei bolşevice din 1917-1918 şi sprijinitor al contrarevoluției interne din această imensă țară**, W.S. Churchill a fost primul om politic din lume care a înțeles că numai U.R.S.S. poate zdrobi maşina de război a Germaniei hitleriste.***

---

* **N. edit.**: Când era mason şi avea pe conştiință războiul burilor. Ulterior (1920) a avertizat asupra puterii Masoneriei, probabil în scădere de influență. Drept dovadă, impunerea sa ulterioară ca prim-ministru...În acest caz, nu ne mai miră „indiferența" sa față de România, predată URSS integral !

** **N. edit.**: De origine iudaică, convins că evreii sunt „rasa superioară" care trebuie să conducă Terra.

*** **N. edit.**: Deşi admirator al lui Hitler! Germania şi URSS erau marile pericole pentru Imperiul Britanic şi SUA şi trebuiau puse să se distrugă reciproc...

În ziua de **22 iunie 1941**, când Germania, având ca aliat principal România, a atacat U.R.S.S., W.S. **Churchill** a strigat entuziasmat: ***„Aceasta este cea mai fericită zi din viața mea".*** Știa vicleanul om politic de ce !

În aceeași zi, șeful serviciului de spionaj militar al Germaniei, celebrul amiral Wilhelm **Canaris** (1887-1944) a declarat într-un cerc intim de colaboratori: ***„Acesta este sfârșitul Germaniei".*** În anul 1944, amiralul Canaris a fost destituit din funcție și asasinat de agenți ai Gestapo într-un lagăr de concentrare, fără nici un fel de judecată.

Se spune că W.S. Churchill ar fi afirmat cândva, într-un cerc extrem de intim, că **amiralul Canaris ar fi colaborat cu serviciile de spionaj și diversiune britanice, în scopul asasinării lui Adolf Hitler.**

„Marele strateg" era... o calamitate !

Imaginea pe care și-a creat-o W. Churchill, cu ajutorul aristocrației britanice, „de mare om politic și strateg" al celui de-al doilea război mondial a fost una exagerată. În ultimii ani, istoricii englezi i-au mai estompat din „glorie" punând în lumina adevăruri șocante. În anul 2004, aflăm cu stupoare că **W. Churchill** nu numai că **nu avea veleități de strateg**, ci era o adevărată **calamitate în acest domeniu**...

În primul război mondial, în calitate de „Prim Lord al Amiralității", W. Churchill a convins guvernul britanic să organizeze o expediție navală pentru cucerirea strâmtorilor Dardanele și Bosfor, precum și a Constantinopolului (Istanbul). Ideea a fost acceptată, adăugându-i-se și o componentă de uscat prin debarcarea a circa 5 divizii în Peninsula Galipoli. Derulată în intervalul de timp **februarie-august 1915**, operația s-a încheiat cu rezultate dezastruoase pentru englezi. În fața intrării în strâmtoarea **Dardanele**, artileria de coastă turcă a făcut ravagii în rândul celor circa 84 de nave de război britanice. Pe uscat, în zona **Galipoli**, trupele engleze au fost bătute măr de armata turcă. În marea bătălie de la Galipoli s-a distins colonelul Mustafa Kemal **Atatürk**, viitorul fondator al Turciei moderne.*

În cursul celui de-al doilea război mondial, „ideile strategice" ale lui W. Churchill au făcut ca **sute de mii de soldați britanici** să fie **sacrificați pe fronturi periferice**, total neesențiale pentru victoria împotriva Germaniei hitleriste.

„Paguba Churchill" nu voia un... „Over lord"

W. Churchill s-a opus vehement planului operativ *„Overlord"*, conceput de americani pentru operația de debarcare de la **6 august**

---

* **N. edit.:** În bătălia pentru Cota 60 de la Suvla Bay, peste 1.000 de soldați englezi din primul batalion al regimentului Norfolk au fost...aspirați de o formațiune noroasă în formă de căciulă, dispărând fără urmă !!

Amănunte în ***„Serviciile secrete și parapsihologia"*** **- vol I** (Ed. OBIECTIV).

1944 din **Normandia.** Acestui plan de operaţii aprobat de către preşedintele S.U.A., F.D. Roosevelt, i-a fost opusă ***„varianta Churchill"*, de debarcare în Balcani.** Scopul acestei „variante" era să le interzică ruşilor ocuparea strâmtorilor Bosfor şi Dardanele, iar prin aceasta ieşirea U.R.S.S. la Marea Egee şi Marea Mediterană, ceea ce ar fi condus la interceptarea căilor navale strategice ale Marii Britanii spre marele său imperiu colonial. Se vede treaba că W. Churchill era obsedat de această idee încă din anul 1915.

Specialiştii militari occidentali, inclusiv din Statul Major Imperial al Marii Britanii au ajuns la concluzia unanimă că, **dacă s-ar fi aplicat „varianta Churchill"** şi armatele aliate ar fi luat în piept masivii muntoşi dintre Corint şi Dunăre, **Armata Roşie ar fi ajuns nestingherită pe malul Oceanului Atlantic**...

W.S. Churchill a fost un **susţinător ardent al bombardării populaţiei civile din Germania**, în speranţa că aceasta se va răscula împotriva lui Adolf Hitler. Reacţia populaţiei civile germane a fost exact inversă. Churchill este autorul moral al raderii de pe faţa pământului a oraşului german Dresda, în care au pierit circa 100.000 de civili, în oraş neexistând nici un obiectiv militar.

În iunie 1940 şi noiembrie 1944, W. Churchill a fost pe punctul să treacă la declanşarea unor atacuri masive cu gaze de luptă asupra Germaniei, dar a fost împiedicat să facă acest lucru de către comandanţii armatei. Hitler nu a îndrăznit să recurgă la folosirea gazelor de luptă împotriva ruşilor nici în bătălia pentru Berlin, când tancurile ruseşti se îndreptau către buncărul său.

Churchill – cu evreii, Imperiul Britanic – cu paguba...

W. Churchill a înfiinţat, la 16 iulie 1940, teribila organizaţie secretă S.O.E. (Special Operations Executive), cu mai multe centre dispuse pe teritoriul Marii Britanii, unde, în perioada 1940-1945, au fost instruiţi zeci de mii de combatanţi specializaţi în acţiuni teroriste de sabotaj şi subversiune. În centrele S.O.E. au fost **antrenaţi combatanţi din toate rasele şi de pe toate continentele** şi trimişi apoi să lupte în teritoriile ocupate de forţele „Pactului Anti-Comintern". Luptătorii instruiţi la bazele S.O.E. au desfăşurat acţiuni teroriste şi de sabotaj în Europa, Orientul Mijlociu, Africa şi Asia.

După încheierea celui de-al doilea război mondial, aceşti experţi în acţiuni de luptă neconvenţionale **au pus bazele unor organizaţii teroriste în coloniile britanice, fiind animatorii luptei de eliberare de sub dominaţia Marii Britanii.***

Nu este nici o exagerare în aprecierea că **W. Churchill a fost părintele terorismului modern**, dar prin aceasta şi-a tăiat singur craca de sub picioare.

---

* **N. edit.:** Stevenson, şeful S.O.E., a creat şi C.I.A. iar năravurile au rămas, dovadă Osama ben Laden, agent CIA...

Un exemplu strălucit care confirmă cele afirmate anterior este cel al evreului **Chaim Herzog** (1918-1993). Acesta a fost **recrutat de S.O.E.**, s-a instruit într-un centru special din Marea Britanie şi a desfăşurat acţiuni clandestine până în 1945, ajungând la gradul de **colonel**. Imediat după încetarea războiului s-a deplasat în Palestina, aflată sub ocupaţie britanică, şi a fost **unul din fondatorii organizaţiei teroriste „Haganah"**, care a jucat un **rol determinant în alungarea trupelor engleze din Palestina** şi crearea statului Israel în 1948.

Cel mai mare act terorist comis de organizaţia „Haganah", comparabil doar cu cel de la World Trade Centre din 11 septembrie 2001, de la New York, s-a produs în iunie 1946, prin **distrugerea totală a hotelului „Regele David" din Ierusalim, unde se afla cartierul general al armatei de ocupaţie britanice.** Carnagiul a avut dimensiuni catastrofice şi **a determinat retragerea Marii Britanii din Palestina.** Iată ce se poate întâmpla, când un om politic de mare calibru precum W. Churchill este incapabil să anticipeze efectele pe termen lung ale hotărârilor sale. De altfel, nici un om politic proeminent din istoria lumii nu s-a dovedit capabil să facă acest lucru, spre dezastrul multor epoci.

În Parlament, Churchill era... Mutu

În anul 1945, după înfrângerea sa în alegeri, W. Churchill s-a retras din viaţa politică, suferind repetate crize de depresie psihică profundă. Apelul la **alcool şi droguri** s-a amplificat. Peste toate acestea, a mai suferit şi un **accident cerebral**. Viaţa intimă şi suferinţele lui W. Churchill au fost păstrate în cel mai profund secret de către autorităţile britanice. Lipsa de recunoştinţă a naţiunii britanice l-a durut cel mai mult. Ne putem imagina, prin comparaţie, ce a simţit preşedintele României, Nicolae Ceauşescu, la 25 decembrie 1989, când a ajuns în faţa plutonului de execuţie...

Setos de putere ca şi Adolf Hitler şi ajutat de cercul de prieteni din Partidul Conservator, W. Churchill revine în viaţa politică; **câştigă alegerile din 1951 şi redevine prim-ministru al Marii Britanii.** Din teribilul „buldog", cum îl răsfăţau englezii în timpul războiului, W. Churchill ajunsese **o adevărată epavă**. Dependenţa de droguri a devenit şi mai mare, mai ales când trebuia să ţină un discurs în Camera Comunelor. În **aprilie 1955**, cu sistemul nervos la pământ, W. Churchill **s-a retras definitiv din viaţa politică**, ducând o viaţă retrasă şi presărată de căderi psihice prelungite.

Contrar părerilor unor istorici englezi, potrivit cărora **Marea Britanie** a ieşit „biruitoare" la sfârşitul celui de-al doilea război mondial, adevărul este că aceasta **doar a supravieţuit acestui război. Adevăraţii învingători** au fost **U.R.S.S. şi S.U.A.**, statele cele mai mulţumite de rezultatele celui de-al doilea război mondial. Marea Britanie a ieşit din război zdruncinată şi slăbită dincolo de orice proporţii.

„Leul britanic" a murit odată cu Churchill

Între 1945-1965, W. Churchill a asistat neputincios cum **întregul Imperiu Britanic**, căruia îi închinase întreaga viață, **s-a năruit**. În **1965**, când a trecut în „lumea umbrelor", puterea şi influența în lume a Germaniei şi Japoniei, state zdrobite în război, erau mai mari decât ale Marii Britanii, „țară învingătoare". Cu toată starea sănătății sale (suferise şi al doilea accident vascular), mai ales din punct de vedere psihic, **lui W. Churchill îi este atribuită scrierea istoriei celui de-al doilea război mondial în cinci volume**, pentru care, în anul **1953** a fost distins cu **Premiul Nobel pentru literatură**. Cel mai probabil că acesta a fost un mod elegant din partea cercurilor conservatoare britanice de a-l consola pentru modul total lipsit de gratitudine în care l-au înlăturat masele britanice în 1945 de la putere.

Nu vreau să trec drept „cârcotaş", dar dacă W.S. Churchill a scris personal cele cinci uriaşe volume de istorie a celui de-al doilea război mondial, atunci m-aş putea declara „autorul Capitalului lui K. Marx"... Ştiu cum se scrie o carte şi mai ştiu cum „scriu" şefii de stat şi de guverne cărți.

Vrând parcă să-şi ceară iertare „marelui dispărut", englezii i-au organizat lui W. Churchill un **ceremonial funerar de stat grandios.** În toată istoria Marii Britanii, dintre oamenii politici, doar pentru ducele de Malborough (1650-1722), străbun al lui W. Churchill şi pentru amiralul Nelson (1758-1805) s-au mai organizat asemenea funeralii. Aflându-mă în misiune permanentă în cadrul Ambasadei României la Londra, am participat la funeraliile lui Winston Churchill.

Odată cu el a dispărut şi Imperiul Britanic. Simbolul imperial „Leul" a ajuns o felină jigărită, ale cărui „răgete" nu mai speriau pe nimeni...

ROOSEVELT – AL TREILEA CAVALER AL APOCALIPSEI

Omul care a paralizat Istoria Omenirii

Franklin Delano Roosevelt (1882-1945), s-a născut la New York, în Hyde Park, într-o familie foarte bogată. După ce a absolvit liceul **Harvard**, a urmat cursurile **Facultății de Drept a Universității Columbia.** După absolvire, a practicat **avocatura la New York**, iar în anul **1905** s-a căsătorit cu domnișoara Eleonor Roosevelt, o **verișoară** mai îndepărtată de a sa, **nepoata favorită a fostului președinte al S.U.A. Theodore Roosevelt**, o femeie cultă și extrem de inteligentă.*

Convingerile politice ale lui F.D. Roosevelt au fost **influențate de** gândirea și concepțiile fostului președinte al S.U.A., **Woodrow Wilson** (1913-1921), din partea Partidului Democrat, pe lângă care a îndeplinit multe funcții de stat.

În **vara** anului **1921**, în timp ce se afla în vacanță împreună cu soția și cei cinci copii ai lor la Campobello Island, a fost lovit de una dintre cele mai cumplite boli ce pot ruina viața unui om, indiferent de rang și bogăție - **poliomielita** -, în urma căreia a rămas **paralizat de ambele picioare**. Imensa majoritate a oamenilor loviți de această înfiorătoare boală își duc zilele ca handicapați până la moarte, constituind o imensă povară pentru cei din jur. Nu același lucru s-a întâmplat însă și cu omul care a fost F.D. Roosevelt. Dotat cu calități de om de geniu, ajutat și încurajat de extraordinara lui soție, Eleonor, și înconjurat de sprijinul și dragostea copiilor săi, F.D. Roosevelt **s-a aruncat în torentul bătăliilor politice de pe scena americană cum nimeni altul nu a mai făcut-o în toată istoria S.U.A.**

Salvatorul capitalismului american

Nu vom intra în detalii, pentru că acestea nu se circumscriu scopului acestei cărți, considerând că este suficient să se știe că, în anul **1932**, F.D. Roosevelt, condamnat să stea toată viața lui într-un cărucior, a fost ales președinte al S.U.A., într-una dintre cele mai grele perioade ale existenței acestui mare și puternic stat. Este vorba de catastrofala depresiune economică din perioada 1929-1933, care a pus sub semnul întrebării însăși existența sistemului capitalist în S.U.A.

În anul 1929, Bursa din New York s-a prăbușit, cu efecte catastrofale asupra întregului sistem economic american. În numai câteva luni, **numărul șomerilor** a atins nivelul de **6 milioane**. Între 1929-1932,

---

* **N. edit.:** Familia Roosevelt provenea din Klaes Martensen Rosenwelt, imigrat în 1644 și instalat, la 1644, în New Amsterdam (New York). Eleonor era fiica lui Elliot și Anna Hall Roosevelt.

un număr de **5.100 de bănci americane au dat faliment.** Puterea totală de cumpărare a societății americane, până atunci cea mai mare din lume, a scăzut de la **83** miliarde dolari, la **48** miliarde dolari.

Prețurile la produsele agricole au scăzut atât de mult, încât **întreaga agricultură americană a fost ruinată.*** Valoarea comerțului exterior al S.U.A. a scăzut de la **10** miliarde la **3** miliarde dolari pe an. **O mare manifestație de la Washington** din iulie 1932 a fost **sălbatic reprimată de către armata americană** sub comanda generalului Douglas MacArthur. **Milioanele de şomeri şi familiile lor**, amenințați cu spectrul mizeriei fără speranță şi al morții prin înfometare, **puteau distruge bazele capitalismului american**, aşa cum s-au petrecut lucrurile în Rusia în anii primului război mondial.

Potrivit aprecierilor eminentului om politic şi economist englez Robert Harvley, fost membru în Camera Comunelor din Parlamentul Marii Britanii şi redactor la prestigioasa revistă „The Economist", **F.D. Roosevelt a rămas în istoria S.U.A. şi a lumii**, nu atât pentru rolul pe care l-a jucat în conducerea S.U.A. spre victorie împotriva Japoniei şi Germaniei, cât **mai ales pentru meritul de a fi salvat de la pieire capitalismul în S.U.A.** El a reuşit să disipeze marile tensiuni sociale, mai ales pe cele ale proletariatului care, altunci când este pauperizat din punct de vedere economic, optează pentru comunism.

Clasa muncitoare merge în... comunism

Nu trebuie să apelăm la „operele" lui K. Marx şi V.I. Lenin pentru a demonstra acest lucru, ci la opera capitală a americanului Seymur Martin Lipset, unul dintre cei mai mari sociologi ai secolului XX, intitulată *„Political Man. The Social Bases of Politics"* (Omul politic. Bazele sociale ale politicii), apărută în nouă ediții succesive între 1959-1988, la John Hopkins University Press. Seymur Martin Lipset, unul dintre cei mai străluciți oameni de știință din S.U.A. a fost profesor de științe politice şi sociologie la Hoover Institution, Stanford University şi Harvard University şi membru al Academiei de Ştiințe a S.U.A. Acesta poate fi învinuit de orice pe lume numai de simpatii pro-comuniste nu. Dacă s-a inspirat din gândirea lui K. Marx este treaba lui.

În opera sa *„Omul politic"*, capitolul 4, pag. 87-126, intitulat *„Autoritarismul clasei muncitoare"*, S.M. Lipset demonstrează în mod ştiințific faptul că **o clasă muncitoare numeroasă, lovită în interesele sale economice, tinde să împingă societatea spre un regim social-economic de tip comunist. Această clasă socială are puternice tendințe autoritariste.** În perioada 1929-1933, clasa muncitoare americană a fost cea mai lovită în interesele sale economice, motiv pentru care pericolul comunist în S.U.A. a fost mare. **Atunci când clasa de mijloc este numeroasă, iar interesele sale economice sunt afectate, aceasta optează pentru fascism.** Adolf Hitler şi regimul nazist din Germania au fost „opera" clasei de mijloc germane.

---

* **N. edit.:** Pentru creşterea prețurilor s-a procedat la aruncarea cerealelor în Ocean...

De aici se desprinde concluzia logică potrivit căreia în orice țară capitalistă dezvoltată, cu o clasă de mijloc mare, atunci când interesele economice ale acesteia sunt puternic afectate, instaurarea unui regim de guvernare de tip fascist este la ordinea zilei.

Roosevelt l-a plagiat pe Stalin (cu îmbunătățiri) !

F.D. Roosevelt, prin programul său economic rămas în istorie sub genericul *„New Deal"* * a acordat cea mai mare atenție problemelor grave ale clasei muncitoare americane, pentru evitarea unei explozii sociale necontrolabile.

Programul *„New Deal"*, bazat pe teoriile economice ale lui Keynes **, a zdrobit pentru totdeauna principiul neamestecului statului în economia capitalistă de piață. Atât elementele de planificare, echilibrare, cât şi de coordonare a economiei de piață au devenit atribute sacre ale statului capitalist dezvoltat, condiție a supraviețuirii sistemului.

Acest adevăr elementar şi vital a fost **ignorat în România** post-totalitară, **cu urmări dezastruoase**, de către o clasă politică ignorantă, coruptă, ineficientă şi iresponsabilă, născută din fosta nomenclatură şi reziduurile fostelor partide istorice.

Pentru a salva capitalismul din S.U.A. şi lua sub control milioanele de şomeri predispuşi la orice, **F.D. Roosevelt a înființat Corpul Civil de Conservare** (Civilian Conservation Corps).Toți şomerii din S.U.A., amenințați cu moartea prin înfometare, de la vârsta de 18 ani în sus au fost mobilizați să se înregimenteze în acest „corp" (C.C.C.). Programul de lucru era de „zi lumină", adică **10-12 ore**, iar plata consta din **masă, salopetă şi cazare.** La sfârşitul fiecărei luni, familiile celor angajați în C.C.C. primeau câte **30 dolari** pentru strictul necesar de supraviețuire. Ani la rând, până în1935-1937, clasa muncitoare americană a muncit în aceste condiții, **construind o imensă şi puternică infrastructură economică**, constând din baraje şi hidrocentrale gigantice, şosele, poduri, căi ferate, edificii publice etc.***

Măsuri asemănătoare au fost luate şi în agricultură, prin legi de protecție şi prin **înființarea Administrației Agricole de Adoptare** (A.A.A.), prin care s-au introdus măsuri de **planificare şi subvenții mari** din partea statului şi în acest sector vital al economiei. Pe măsura revirimentului economic, F.D. Roosevelt şi programul său de reformă „New Deal" au creat pentru clasa muncitoare americană **cel mai avansat sistem de protecție socială.** Clasa politică americană, în frunte cu preşedintele, a înțeles un lucru esențial pentru supraviețuirea sistemului capitalist şi anume acela potrivit căruia, **cu cât muncitorul este mai bine plătit, cu atât este mai departe de comunism.**

---

* **N. edit.:** Noua înțelegere (engl.)

** **N. edit.:** Fundamentate pe stimularea economiilor populației.

*****N. edit.:** Iată scopul crahului din 1929-33 !

Ar fi timpul ca şi rudimentara clasă politică din România să înţeleagă acest lucru, până nu va fi prea târziu ! Dacă vor continua să se îmbogăţească pe sine, înglodând tot mai mult celelalte clase şi categorii sociale în mizerie şi sărăcie, **politicienii şi îmbogăţiţii peste noapte ai României se vor trezi într-o bună zi cu o nouă formă de comunism.** Acest adevăr este valabil nu numai pentru România, ci şi pentru lumea întreagă în curs de „globalizare".

Între 1932-1937, capitalismul american a fost salvat prin munca voluntară a întregii naţiuni. Cam aşa ar fi trebuit să procedăm şi noi, românii, după 1989. În loc de muncă s-a practicat un **jaf general**. De aici, se poate vedea în ce constă deosebirea fundamentală dintre români şi americani. În România post-totalitară s-au format două mari categorii sociale: jefuitorii şi jefuiţii.

Fiind deosebit de populist şi cu accentuate elemente de „comunism", programul *„New Deal"* a fost criticat de către unele cercuri extremiste de dreapta din S.U.A., iar marele om de stat care a fost **F.D. Roosevelt a fost acuzat că este „comunist".** Această acuzaţie i-a fost adusă de către Edgar Hoover, numit în fruntea F.B.I. chiar de către preşedintele F.D. Roosevelt, la 10 mai 1934.

F.B.I. – „mama" Securităţii !

După cum bine se ştie, Biroul Federal de Investigaţii (**F.B.I.**) este **„poliţia politică"/„securitatea" S.U.A.**, însărcinată cu crimele politice de nivel federal şi cu problemele ce vizează securitatea statului. **John Edgar Hoover** (1895-1972), **una dintre cele mai malefice figuri ale secolului XX**, este comparabil cu şeful poliţiei politice naziste, Heinrich Himmler.*

Prin şantaj, asasinate şi corupţie, J.E. Hoover** s-a menţinut în postul de director general al F.B.I. timp de **48 ani**, bătându-şi joc de toate principiile şi normele legale ale „democraţiei americane". **Şapte preşedinţi ai S.U.A.** (Franklin D. Roosevelt, Harry S. Truman, Dwight D. Eisenhover, John F. Kennedy, Lyndon B. Johnson şi Richard M. Nixon) au fost **şantajaţi** de către acest gangster fără egal, dovada cea mai grăitoare fiind aceea că **nici unul din ei nu l-a putut demite din funcţie, deşi fiecare din ei a dorit-o.** Acest lucru l-a încercat preşedintele John F. Kennedy (1961-1963), fapt pentru care a fost asasinat, împreună cu fratele său Robert Kennedy, care deţinea funcţia de procuror-general al S.U.A. **Zeci de milioane de americani au „dosare" în arhivele F.B.I.** dar nimeni nu a îndrăznit vreodată să ceară a fi „studiate", iar cei vizaţi să aibă acces la ele.

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

** **N. edit.:** Homosexual şi mason, după unele surse americane.

„Generalul capitulare necondiționată"

Cu toate că este unul dintre cei mai mari preşedinți din istoria S.U.A., **nu tot ce a făcut F.D. Roosevelt este demn de laudă.** De numele lui este legată introducerea conceptului de ***„capitulare necondiționată"*** în purtarea războiului împotriva puterilor „Axei Tripartite".

Această „idee" nu a ieşit din capul lui, ci a fost **extrasă din experiența războiului de secesiune** din S.U.A. (1861-1865), purtat între statele nordiste federale şi statele sclavagiste din sud, care în anul 1861 s-au desprins din S.U.A., constituind o Confederație sub preşedinția lui Jefferson Davis.*

După 4 ani de război, **statele sudiste au fost înfrânte, datorită unui război civil necruțător**, purtat de către preşedintele unionist, Abraham Lincoln. **S.U.A. au fost salvate de la dezmembrare cu prețul a 600.000** de morți.** „Capitularea necondiționată" era într-adevăr singura cale de salvare de la dezmembrare a S.U.A.

Primul care a enunțat principiul „capitulării necondiționate" nu a fost nici preşedintele Abraham Lincoln (1861-1865) şi nici preşedintele F.D. Roosevelt, ci **generalul Ulysses Grant**, comandantul armatelor nordiste în războiul de secesiune. În februarie 1862, **în timp ce asedia Fortul Donelson**, din statul sudist Tennesee, cu trupele sale, după o rezistență eroică, rămas fără muniții şi alimente, comandantul fortului a trimis pe unul din locțiitori săi să „negocieze" cu generalul U. Grant, condițiile predării Fortului Donelson. Grant a dat un singur răspuns: „capitularea necondiționată". Ulterior, lui Ulyses Grant i-a fost dată porecla ***„Generalul capitularea necondiționată"*** care l-a însoțit până la moarte.

Condiția catastrofală

Iată de unde s-a inspirat preşedintele F.D. Roosevelt, când **a introdus această „condiție"** în anul de vârf al celui de-al doilea război mondial **1943**, în întâlnirea de la Casa Blanca, cu Winston Churchill, la care a fost invitat şi I.V. Stalin, dar acesta a refuzat să participe.

Dacă în războiul de secesiune american „capitularea necondiționată" a fost benefică, **aplicarea acesteia în cel de-al doilea război mondial a avut efecte catastrofice, constând din prelungirea cu ani de zile a acestui război şi pierderea a milioane de vieți omeneşti.** „Capitularea necondiționată" pretinsă de Națiunile Unite la inițiativa lui F.D. Roosevelt a unit şi mai mult națiunile germană şi japoneză în jurul propriilor conducători. Nici o națiune din lume, mare, mijlocie sau mică, ce se respectă, nu acceptă „capitularea necondiționată".

---

* **N. edit.:** De origine iudaică. A fost un război punitiv, dorit şi declanşat de Casa Rothschild.

** **N. edit.:** Cifra 6 este o obsesie numerologică (vezi şi Josephus Flavius) a iudaismului şi dovada implicării atotputernicilor bancheri Rothschild...

În perioada **1965-1975**, americanii le-au pus şi **vietnamezilor** drept condiţie a încetării războiului „capitularea necondiţionată". După ce au pierdut **58.000 de morţi, 200.000 de răniţi, mutilaţi** şi au cheltuit circa **150 miliarde dolari,** cei care s-au ales cu o „capitulare necondiţionată" şi cu retragerea totală din Vietnam, după **10 ani** de eforturi inutile au fost americanii.

De mai bine de doi ani, **naţiunea irakiană** se opune cu înverşunare mega-puterii militare a S.U.A., neacceptând „capitularea necondiţionată".

Marele Mincinos

Cu toată gloria şi strălucirea lui, **F.D. Roosevelt a mintit naţiunea americană cum puţini din predecesorii săi au făcut-o.** El este **singurul** preşedinte din istoria S.U.A. care a deţinut **trei mandate consecutive**, printre altele şi datorită faptului că **a jurat în faţa întregii naţiuni că nu o va implica în cel de-al doilea război mondial.** Congresul american a votat chiar **două legi prin care se garanta „neutralitatea" S.U.A.** (februarie 1936 şi mai 1937). De îndată ce a izbucnit războiul la 1 septembrie 1939, Congresul S.U.A. a „revizuit" legile „neutralităţii" şi a început să producă şi să livreze armament şi muniţii tuturor celor interesaţi.

În septembrie 1940, F.D. Roosevelt autorizează livrarea către Marea Britanie a unui număr de 50 de distrugătoare învechite din primul război mondial, în schimbul cărora S.U.A. au luat în concesiune, pe timp de 99 ani, o serie de baze navale şi aeriene din Bermuda, Newfoundland, Jamaica şi de pe teritoriul Marii Britanii.

Probabil că S.U.A. nu ar fi intrat în război împotriva Germaniei naziste, dacă Hitler nu ar fi fost atât de idiot, încât să declare război S.U.A. la 11 decembrie 1941, solidarizându-se cu Japonia, după atacul devastator prin surprindere al acesteia din 7 decembrie, împotriva Flotei S.U.A. din Pacific, aflată la ancoră în rada bazei navale de la Pearl Harbour. Spre râsul curcilor, **sateliţii Germaniei** - Italia,România şi Ungaria - **au „declarat" război Statelor Unite.** Pe seama României s-a râs în Congresul american, deoarece secretarul de stat Cordell Hull s-a plâns că *„nu o găseşte pe harta lumii"...*

În pat cu duşmanul...

Contrar propagandei oficiale postbelice, în timpul celui de-al doilea război mondial, imaginea Germaniei naziste în S.U.A. nu era chiar atât de neagră şi de şifonată.

La sfârşitul anului **1942** şi începutul anului 1943, când pe frontul germano-sovietic s-a derulat „Bătălia Stalingradului", cea mai mare şi mai sângeroasă din istoria tuturor timpurilor, la care au luat parte şi două armate române (Armata a 3-a şi Armata a 4-a), generalul american **Leslie R. Groves**, colaborator apropiat al preşedintelui F.D.

Roosevelt, declara: ***„Adevăratul dușman al S.U.A. este Rusia Sovietică, nu Germania nazistă".****

În mai 1945, secretarul de Stat al S.U.A., Joseph Grey**, prezenta U.R.S.S. drept *„inamicul cert al Statelor Unite"*, iar George Kennan**, diplomat de profesie, **fondatorul strategiei Războiului Rece, cerea guvernului de la Washington să adopte *„o atitudine de război față de U.R.S.S."***, prin telegramele și rapoartele trimise de el de la Moscova, unde se afla în misiune permanentă. După ani de zile, G. Kennan a regretat acest lucru.

Englezii și americanii – inventatorii lagărelor

În anii celui de-al doilea război mondial, **pe teritoriul S.U.A. au existat lagăre de concentrare, în care au fost masați toți cetățenii americani de origine japoneză**, indiferent de cât timp au emigrat în Statele Unite. Au existat lagăre **și pentru alte categorii de cetățeni americani** considerați ca potențial periculoși pentru „securitatea statului".*** Aceste lagăre, despre care americanilor nu le place să vorbească și despre a căror existență au păstrat un secret total, umbresc imaginea celui care a fost marele președinte a „celei mai mari democrații" din lume, F.D. Roosevelt. Numărul celor internați în aceste lagăre a fost de **peste 500.000**. Datorită propagandei postbelice, susținută intensiv și la scară globală de către C.I.A. și organizațiile evreiești, existența lagărelor de concentrare a fost legată exclusiv de numele lui A. Hitler și I.V. Stalin.

În realitate, așa cum ne arată istoria Omenirii, **cei care au inventat instituția lagărelor de concentrare** nu au fost nici germanii și nici ruși, ci **englezii**.

Spre ținere de minte, **cel care a inventat lagărele de concentrare a fost generalul englez, lord Horatio Herbert Kitchner, comandantul trupelor engleze în timpul „războiului burilor" din Africa de Sud** (1899-1903).**** În anul 1900, în Africa de Sud existau **40 de lagăre** de concentrare, **pentru albi** (buri), femei, copiii și bătrâni, cu un total de **116.000** de internați și **60 lagăre** de concentrare **pentru negri**, cu un total de **116.000** deținuți. Lagărele funcționau în câmp deschis, iar condițiile de viață erau cele de **exterminare**. **Au pierit 27.927 de albi în majoritate femei și copii și 14.000 de negri.** Aceste lagăre ale

---

* **N. aut.:** Edward Pessen - *„Lousing Our Souls"* (Pierzându-ne sufletele), Editura J.R. Dee, Chicago, 1993, pag. 86.

** **N. edit.:** De origine iudaică, precum ex-președintele Roosevelt și președintele Truman.

*** **N. edit.:** Politica a fost repetată și după 11 sept. 2001, victime fiind arabii...

******N. edit.:** Deloc întâmplător. Burii (boeri) erau migrați din Olanda (Dutch/Daci !), fiind urmașii unui vechi „trib" (de fapt „boieri", oameni înstăriți, cum a fost și principele valah Banu Mărăcine, devenit...marele poet francez Pierre Ronsard), din care se trăgea și...olteanul Burebista.

morții au fost **construite în scop de şantaj**, pentru a-i determina pe excelenții luptători buri (de origine olandeză) să înceteze rezistența.*

Am pus în lumină aceste crunte adevăruri, dat fiind faptul că atât englezii, cât şi americanii sufocă lumea cu lecțiile lor despre „democrație, libertate şi drepturile omului".

România a salvat Germania şi Europa

De numele lui F.D. Roosevelt este legată realizarea, în ultimii ani ai celui de-al doilea război mondial, a celei mai înfiorătoare arme scornită de mintea omenească, o adevărată armă a apocalipsei, respectiv **„arma atomică". Dând crezare unei scrisori false încropite de cercurile evreieşti, în cârdăşie cu spionajul britanic**, şi semnată de marele fizician evreu **Albert Einstein** (1879-1955), potrivit căreia Germania nazistă s-ar găsi într-o *„fază avansată de realizare a bombei atomice"*, F.D. Roosevelt a angajat S.U.A. în cel mai costisitor şi cel mai „secret" program militar din câte a cunoscut vreodată Omenirea.

Este vorba de ***„Programul Manhattan"*** de construire a bombei atomice, **aprobat** de către preşedintele F.D. Roosevelt **la 17 iunie 1942.** Director executiv al programului a fost numit generalul Leslie R. Groves.

În 1943, **S.U.A. şi Marea Britanie** şi-au unificat eforturile având ca **obiectiv realizarea primelor bombe atomice** în timpul cel mai scurt posibil, adică în **1944**. Arhivele Germaniei naziste au evidențiat faptul că, **în 1942, A. Hitler** şi consilierii lui apropiați **au decis ca „bomba atomică germană" să fie construită după terminarea „victorioasă" a războiului cu Rusia Sovietică.** Nu au mai apucat. Americanii şi englezii au avut în vedere construirea „bombei atomice" **pentru a putea fi utilizată în Europa, împotriva Germaniei naziste.****

Numai după zdrobirea acesteia se avea în vedere utilizarea „bombei atomice" şi împotriva Japoniei. Dacă G.L. Weinberg spune adevărul şi dacă ieşirea României din „Axa Tripartită" şi alăturarea ei Națiunilor Unite, la 23 august 1944, a dus la scurtarea celui de-al doilea război mondial cu circa 6 luni, atunci înseamnă că **România a salvat Germania şi implicit Europa de la un bombardament atomic.** Contribuția României la scurtarea războiului al doilea mondial în Europa a făcut ca primele bombe atomice să fie lansate asupra Japoniei (6 şi 9 august 1945, la Hiroshima şi Nagasaki) şi nu asupra Europei, aşa cum era planificat inițial. Am scris despre acest lucru în mai multe cărți, dar nici un istoric român „consacrat" nu a luat în seamă acest „amănunt neînsemnat". O mai fac încă o dată pe această cale, cu ocazia împlinirii a 60 ani la încetarea celui de-al doilea război mondial.

---

* **N. aut.:** Trewhella Cameron - *„Istoria ilustrată a Africii de Sud"*, Editura Southern Book Publishers, Johannesburg, 1986, pag. 212-218.

** **N. aut.:** Gherhard L. Weinberg - *„A World at Arms: A Global History of World War II"* (O lume sub arme. Istoria globală a celui de-al doilea război mondial), Editura Cambridge University Press, New York, 1994 pag. 568-574).

Bomba atomică – „pomana" evreilor pentru Moscova

Intrarea Omenirii în „era nucleară" s-a produs în ziua de **16 iulie 1945**, la **ora 05.29'45"**, când a fost **detonată prima bombă atomică**, cu denumirea secretă de *„GADGET"* (în traducere directă - *Dispozitiv)**, la poligonul experimental de la **Los Alamos.**

Bomba atomică a fost oferită pe tavă lui F.D. Roosevelt, de către un număr de 13 savanți veniți toți din Europa, respectiv Albert Einstein (evreu german), Leo Szilard (evreu ungur, laureat al premiului Nobel), Niels Bohr (evreu din Danemarca, laureat al premiului Nobel), Klaus Fuchs (evreu german), Bruno Pontecorvo (evreu italian),Ernest Rutherford (evreu englez), James Chadwich (evreu englez), Otto Hahn, Fritz Strassmann, Otto Frish, Lise Meitner şi Eugen Vigner, **toți evrei** germani, fugiți de prigoana lui A. Hitler.**

Un rol-cheie în realizarea bombei atomice l-a avut **Klaus Fuchs**, descoperitorul separării Uraniului 235 prin metoda difuziunii gazoase. Şi acum, un „amănunt" fără alte detalii: Klaus Fucks (1911-1988) a fost **agent al serviciului de spionaj militar al fostei U.R.S.S.** Probabil, că a fost **cel mai valoros spion din istoria tuturor timpurilor.** „Programul Manhattan" a costat colosala sumă de **5 miliarde dolari, plătită evident de către contribuabilii americani dar intrată în seifurile evreieşti.** După ce a asistat la prima explozie atomică, directorul ştiințific al programului, savantul american Ken Bainbridge s-a întors spre ceilalți savanți prezenți şi, sub imperiul unei imense tensiuni, le-a spus: ***„De acum încolo, suntem cu toții nişte fii de cățea !"***

Munițiile lui Roosevelt – lichidate în...Irak

Legendarul preşedinte american F.D. Roosevelt nu a apucat nici ziua victoriei de la 9 mai 1945, şi nici explozia bombei atomice de la Los Alamos, **decedând** în scaunul cu rotile al infirmității sale **la 12 aprilie 1945**, de hemoragie cerebrală.*** El a lăsat în urma lui o superputere, cu o gigantică industrie de război, care constituie „locomotiva industriei" S.U.A. şi după 60 ani de la încetarea războiului. **Armamentul şi munițiile produse de industria americană rămase neutilizate la moartea lui F.D. Roosevelt** se ridicau la valoarea totală de circa **90 miliarde dolari**, în condițiile în care **P.I.B.-ul S.U.A.** în anul 1945 era de **60 miliarde dolari.** Această uriaşă cantitate de materiale de război şi-a găsit utilitatea în conflictele locale din cei 45 ani de Război Rece.****

Ultimele bombe de aviație din cel de-al doilea război mondial au fost aruncate asupra Irakului, în timpul primului război din Golful Persic (**1990-1991**).

---

* **N. edit.:** Mai înseamnă şi...cadou, surpriză plăcută !

** **N. edit.:** Nu întâmplător au fost 13 !

*** **N. edit.:** Într-un interviu acordat fiului lui Roosevelt, I.V. Stalin a insistat că acesta a fost asasinat de Churchill, după ce l-a „ratat" pe el !...

**** **N. edit.:** Imediat după capitularea Japoniei, întreaga infrastructură a fost mutată în Coreea, în aşteptarea războiului !...

F.D. Roosevelt a spulberat pentru totdeauna politica „izolaționistă" tradițională a S.U.A., angajându-le pe coordonatele luptei pentru cucerirea dominației mondiale.

F.D. Roosevelt, un **mare admirator al lui I.V. Stalin** şi-a dat acordul tacit pentru stăpânirea de către fosta U.R.S.S. a statelor din Europa Centrală şi de Est, cucerite de către Armata Roşie. Spre deosebire de Roosevelt, W. Churchill şi-a dat acordul în scris pentru această stăpânire. Cu alte cuvinte, **instaurarea regimului comunist în România**, la 6 martie 1945, **nu se datorează numai Moscovei, ci şi Washingtonului şi Londrei.**

Eleonor Roosevelt – principalul spion

Aş fi nedrept şi lipsit de spirit cavaleresc dacă aş încheia capitolul închinat marelui om de stat F.D. Roosevelt, dacă nu aş dedica un mic spațiu şi extraordinarei lui soții.

Eleonor Roosevelt (1884-1962) a fost prima femeie din înalta societate americană care, alături de soțul ei, deținător al funcției supreme în stat timp de 12 ani, **s-a angajat puternic în viața politică a S.U.A.** deschizând un nou orizont cu privire la rolul femeilor într-o lume total dominată de bărbați. Posesoare a unei înalte culturi şi a unei inteligențe native de excepție, atractivă şi stăpână pe arta seducției, „prima doamnă" a S.U.A. **a executat multe misiuni secrete de culegere de informații pentru soțul ei**, atât pe teritoriul S.U.A., cât şi în străinătate.

Informațiile culese de Eleonor Roosevelt au fost întotdeauna **mai sigure şi mai utile** preşedintelui Roosevelt **decât cele culese de serviciile secrete.** În această privință, Eleonor Roosevelt s-a apropiat într-o oarecare măsură de extraordinara româncă, **prințesa Marta Bibescu, cea mai mare expertă a „diplomației secrete" din secolul XX.*** Eleonor Roosevelt **a reprezentat S.U.A. pe lângă O.N.U.,** înființată la 25 iunie 1945, despre care se ştie că a fost o **cloacă a spionajului internațional**, încă din primele zile ale existenței sale.

La sesiunea O.N.U. din 10 decembrie 1948, de la Paris, Eleonor Roosevelt a dat citire Declarației Universale a Drepturilor Omului, menită să pună stavilă atrocităților comise împotriva Omenirii în cursul celui de-al doilea război mondial, atât de către statele fasciste, cât şi de către „marile democrații".

Reamintesc, în esență, conținutul acestei „declarații", deoarece, nici după aproape 60 ani, **aceasta nu este respectată în litera ei, în nici-o țară din lume.** În cele 30 de articole, Declarația proclamă drepturile elementare ale persoanei (dreptul la viață, la libertate şi la inviolabilitatea persoanei, egalitatea tuturor oamenilor în fața legii, fără nici un fel de discriminări, apărarea drepturilor sale în fața unei justiții imparțiale); drepturile civile şi politice (dreptul la cetățenie, libertatea de gândire, dreptul de vot universal, dreptul de azil, dreptul la adunare şi

---

* **N. edit.:** Vezi ***„Spionaj şi sex"*** - Florian Gârz, Ed. OBIECTIV.

asocieri paşnice); drepturile social-economice (dreptul la muncă şi la remunerarea egală pentru muncă egală, dreptul la asigurare socială, dreptul la odihnă şi învăţătură, participarea la viaţa culturală a ţării). De asemenea, Declaraţia conţine prevederi cu privire la interzicerea torturii, tratamentului inuman, a pedepselor brutale, robiei şi negoţului de robi.

Serbat pentru că... şi-a bătut joc de stat !

Dacă ne-am opri numai la dreptul la învăţătură, în **S.U.A.**, „ţara tuturor posibilităţilor" şi „raiul pe pământ" cum gândesc românii, la sfârşitul anului 2000 existau peste **40.000.000 de analfabeţi.** Am reamintit succint drepturile fundamentale ale omului, deoarece, **după 11 septembrie 2001**, în numele „războiului împotriva terorismului" lansat de preşedintele S.U.A., G.W. Bush, reales pentru un al doilea mandat în noiembrie 2004, **aceste drepturi sunt tot mai afectate şi mai violate**, nu numai în S.U.A., ci peste tot in lume unde cercurile politice extremiste de la Washington îşi pot exercita influenţa.

Cum nici o mare personalitate a lumii, bărbat sau femeie, indiferent de loc, de timp şi de sistem politic, nu a scăpat necalomniată, netârâtă în noroi şi nebatjocorită, aşa s-a întâmplat şi cu Eleonor Roosevelt. Urâtă de moarte de către criminalul de profesie, Edgar Hoover, şeful F.B.I., celebra femeie a fost acuzată că avea amanţi şi deci „legături extraconjugale" scandaloase. Că ar fi avut legături „extraconjugale" pare a fi de înţeles, având în vedere starea soţului ei. Urât este faptul că acest **E. Hoover, a vânat-o peste tot în S.U.A. şi în lume pe Eleonor Roosevelt**, iar informaţiile culese în legătură cu „infidelitatea" acesteia le-a folosit pentru a-l şantaja pe preşedintele F.D. Roosevelt.*

Edgar Hoover a fost ultimul om de pe faţa Pământului care ar fi avut dreptul să facă apel la „principiile moralei". El nu a fost niciodată căsătorit, deoarece era **homosexual** şi trăia fericit (sau mai exact „fericită", că era **pasiv**) **lângă valetul său**, un negru de tip „Tarzan". Edgar Hoover şi-a sfârşit zilele în noaptea de **1 mai 1972**, **după un chef monstru şi o supradoză de cocaină.** Cel care a slujit de „cerber" al democraţiei americane timp de o jumătate de secol, violând toate prevederile Constituţiei S.U.A. şi toate drepturile civile ale cetăţenilor americani a fost **înmormântat cu ceremonial de stat**, iar F.B.I.-ul îi poartă numele.**

---

* **N. edit.:** Eleonor Roosevelt era preşedinte a Comisiei pentru drepturile omului, lidera secţiunii pentru femei a iudeo-masonilor, membru al ordinului feminin al Marelui Orient Universal. Înainte de a prezenta la ONU raportul privind drepturile omului, în 1945 vizitase URSS şi nu găsise nimic anormal... În 1950, a cerut public desfiinţarea şcolilor catolice din SUA.

** **N. aut.:** Richard M. Bennett - *„Espionage. An Encyclopedia of Spies and Secrets"*, Editura Virgin Books, Londra, 2002, pag. 112-114.

Capitolul V

TRUMAN – AL PATRULEA CAVALER AL APOCALIPSEI

„Micul Napoleon" era... un subordonat devotat

Harry S. Truman* **s-a născut într-o familie înstărită** din localitatea Lamar, statul Missouri. **Ca şi Hitler, nu a avut alte studii decât cele liceale.** In primul război mondial a făcut parte dintr-o unitate de artilerie a Corpului Expeditionar American, comandat de generalul John Pershing (1860-1948), ajungând până la gradul de **căpitan.** După ce a ajuns preşedinte al S.U.A., ştiind că şi Napoleon Bonaparte a fost ofiţer de artilerie, lui H. Truman **îi plăcea să se compare cu marele comandant de oşti** care a cucerit Europa de la Canalul Mânecii până la Moscova. Ne pare foarte rău, dar asemănarea dintre H. Truman şi împăratul Napoleon I este ca cea dintre cărămidă şi diamant...

După ce a ocupat mai multe funcţii în administraţia publică din statul Missouri, **magnatul Thomas J. Pendergast l-a ajutat să ajungă senator democrat în anul 1934.** Fiind numit **şef al „Comitetului pentru alocaţii bugetare în domeniul apărării"**, H. Truman s-a dovedit a fi un administrator sagace al banului public, fapt ce i-a atras simpatia preşedintelui F.D. Roosevelt, care l-a desemnat pentru funcţia de **vice-preşedinte al S.U.A.** în alegerile din 1944. S-a dovedit a fi un **subordonat extrem de devotat**, cinstit şi eficient în raporturile sale cu F.D. Roosevelt.

KGB – mai informat ca vicepreşedintele SUA...

După moartea lui Roosevelt, prin forţa lucrurilor, H. Truman a devenit preşedinte al S.U.A., conducând Forţele Armate americane în ultimele luni ale războiului al doilea mondial. Interesant şi de-a dreptul incredibil este faptul că, **deşi H. Truman era primul său locţiitor, F.D. Roosevelt nu i-a dezvăluit nimic acestuia în legătură cu *„Programul Manhattan"*** de realizare a bombei atomice.

Bine că era ţinut la curent I.V. Stalin ! **Spionajul militar rusesc îi prezenta lui Stalin, săptămânal, un raport** cu progresul eforturilor americane de la Los Alamos, de realizare a primei bombe atomice.**

Pentru a absolvi naţiunea americană de o groaznică şi impardonabilă crimă împotriva Umanităţii, istoricii din Statele Unite îi atribuie exclusiv lui Harry Truman luarea deciziei de folosire a armei atomice împotriva Japoniei. Gerhard L. Weinberg, citat anterior, a dezvăluit întregii lumi, în anul 1994, că **folosirea bombelor atomice**, atât împotriva Germaniei, cât şi a Japoniei **a fost decisă de către însuşi F.D.**

---

* **N. edit.:** Harry Salomon Truman (Shippe), evreu şi mason de gradul 33.

** **N. edit.:** Amănunte şi în ***„Războaiele secrete"*** **- vol. I-II** (Ed. OBIECTIV).

Roosevelt. Când s-a hotărât să se arunce cele două bombe atomice asupra oraşelor japoneze Hiroshima şi Nagasaki este imposibil de crezut că H. Truman nu s-a sfătuit cu şefii militari şi cu membrii guvernului său, care şi-au dat acordul.

În ciuda eforturilor disperate ale propagandei americane din ultimii 60 ani, de a „demonstra" că folosirea armei atomice în ultimele zile ale celui de-al doilea război mondial, în Pacific, a fost justificată, comunitatea internațională nu a iertat şi nu va ierta niciodată această crimă. Imensa majoritate a istoricilor lumii care s-a ocupat de epoca celui de-al doilea război mondial a considerat **folosirea puterii atomului împotriva națiunii japoneze** drept **cea mai mare şi mai abominabilă crimă din întreaga istorie a lumii.** Din acest punct de vedere, H. Truman l-a „umbrit" pe A. Hitler.

Hiroshima şi „Băieţaşul" ucigaş

Oraşul **Hiroshima**, înainte de a fi fost bombardat, avea o populație de **300.000** de locuitori. Atât în perimetrul oraşului, cât şi în împrejurimi, **nu au existat obiective militare**. Nu se ştie nici în ziua de astăzi cine a fost criminalul care a ales oraşul Hiroshima ca țintă a primului bombardament atomic. Probabil că unul dintre comandanții aviației militare americane, deoarece **Hiroshima nu dispunea de un sistem de apărare antiaeriană puternic** şi, ca atare, avionul ce purta la bord bomba atomică nu era expus unui pericol serios.

Dimineața de **6 august 1945** a fost una **însorită** şi, pentru că începuse un nou an şcolar, străzile şi curțile şcolilor erau **înțesate de copii.** La apariția avionului de bombardament, care purta la bord cea mai barbară armă din câte a scornit vreodată mintea omului, nici nu s-a dat alarma, deoarece **s-a crezut că este un avion de cercetare aeriană.** Americanii efectuau bombardamente cu grupări mari de avioane, folosind procedeul „covorului de bombe", aşa că bombardamentul atomic de la 6 august a luat populația oraşului Hiroshima total prin surprindere, deoarece **nimeni nu s-a adăpostit.**

Avionul care a efectuat bombardamentul de la 6 august 1945 a fost de tipul ***„B-29"***, purta numele de ***„Enola Gay"*** * şi **a decolat de pe insula Tinian.** Ajuns deasupra oraşului Hiroshima, acesta a lansat bomba atomică poreclită ***„Little Boy"*** (Băieţaşul) * care, după o cădere liberă de **43 secunde**, timpul strict necesar avionului ca să se îndepărteze, a explodat deasupra oraşului la ora $08^{\underline{15}}$. În câteva **zeci de secunde**, oraşul Hiroshima, la acea vreme al optulea ca mărime din Japonia, a fost **ras de pe fața Pământului.**

Puterea exprimată în **T.N.T.** (trotil) a bombei a fost de **12,5 kilotone**, adică **12.500 tone de trotil.** Față de arsenalul nuclear şi termonuclear din zilele noastre, bomba de la Hiroshima poate fi categorisită drept o **„pocnitoare atomică".** Rachetele intercontinentale americane şi ruseşti pot transporta lovituri termonucleare, nu de ordinul miilor de

---

* **N. edit.:** Umor de tip american...După decenii va apărea şi boala ucigătoare... boala. Amănunte cutremurătoare despre efectele bombei în ***„Marile Enigme".***

tone de trotil, ci de ordinul milioanelor şi zecilor de milioane de tone T.N.T. O încărcătură de 2 megatone devenită standard în arsenalele nucleare americane şi ruseşti echivalează cu **2 milioane tone de trotil.**

Truman n-a avut mustrări de conştiinţă...

Efectele combinate ale bombei de la Hiroshima, constând din temperatură (**1.000.000 grade Celsius**), unda de şoc, emanaţiile radioactive au fost devastatoare. Circa **150.000** de locuitori, dintre care mulţi copii de şcoală, au fost **exterminaţi**, de la câteva zeci de secunde, la câteva minute. În zona epicentrului exploziei atomice nu s-au găsit cadavre, deoarece **trupurile a zeci de mii de oameni** (copii, femei, bătrâni) au fost pur şi simplu **transformate în nori de fum** luaţi şi răspândiţi de unda de şoc în atmosferă. Abia dacă au mai rămas **umbrele unor fiinţe umane, întipărite pe ziduri.** Cei aflaţi la o distanţă mai mare de centrul exploziei au pierit, în cea mai mare parte, datorită unor **arsuri îngrozitoare**, indescriptibile în vreo limbă de pe Pământ. Cei aflaţi în clădiri **au pierit sub dărâmături, iar alţii au murit în următoarele 3-4 luni, de pe urma bolii de iradiaţie**, absolut fără leac şi total necunoscută.

Estimările cele mai apropiate de adevăr consideră că, în urma bombardamentului atomic din 6 august 1945, de la Hiroshima au pierit **peste 200.000 de oameni.*** Cei care au rămas în viaţă au suferit până în ultimul ceas al vieţii lor, majoritatea murind de **leucemie**. Copiii care s-au născut din supravieţuitorii Hiroshimei au fost, în marea lor majoritate, **cu malformaţii.**

Avionul B-29 „Enola Gay", care a adus apocalipsa asupra oraşului paşnic japonez Hiroshima a fost pilotat de **Paul Tibets**. Navigatorul de bord a fost **Dutch van Kirk**, iar ochitorul, adică cel care a lansat bomba, a fost **Tom Ferebee**. După ce a aflat ce s-a întâmplat la Hiroshima, după lansarea lui „Little Boy", **Tom Ferebee s-a sinucis. Ceilalţi doi şi-au sfârşit zilele într-un spital de psihiatrie, cu minţile rătăcite.** Cel care a fost adevăratul actor al monstruoasei crime de la Hiroshima, adică preşedintele S.U.A., **Harry Truman, nu a avut mustrări de conştiinţă.** Mi se pare normal din moment ce se credea Napoleon...

„Grăsanul" de la Nagasaki era... Churchill

Cel de-al doilea oraş japonez bombardat atomic, la **9 august 1945**, a fost **Nagasaki**, port la mare şi bază militară navală. Fiind **protejat de dealuri**, care au redus din puterea undei de şoc, iar bomba atomică de **22** kilotone T.N.T. nefiind lansată cu suficientă precizie, distrugerile din oraş au fost mai puţin devastatoare dar pierderile umane s-au ridicat la circa **150.000** de oameni. Bomba atomică lansată asupra oraşului Nagasaki a avut **5 tone** greutate şi purta numele de ***„Fat Man"*** (Grăsanul),

---

* **N. aut.:** David P. Barash - *„The Arms Race and Nuclear War"*, Editura Wadsworth Publishing Company, Belmont, California, 1987, pag. 79-82.

aluzie la Winston Churchill. **În august 1945, S.U.A. dispuneau de 16 bombe atomice.**

Dat fiind faptul că **crimele împotriva Umanității sunt imprescriptibile**, S.U.A. vor purta răspunderea morală pentru bombardamentele atomice din august 1945, atâta timp cât va exista Omenirea.

Cifrele oficiale date de către autoritățile americane ale administrației H. Truman au fost de **78.000** morți pentru Hiroshima şi de **40.000** morți pentru Nagasaki. Iată un motiv pentru care comunicatele oficiale, indiferent din partea cui ar emana, nu trebuie crezute.

„Doctrina Truman" era pentru Grecia

Între 1947-1949, H. Truman a angajat efective ale armatei S.U.A. în războiul civil din Grecia, purtat între forțele de stânga, în frunte cu Partidul Comunist şi forțele de extremă dreaptă, regaliste. După **doi ani** de lupte sângeroase, forțele de stânga comandate de generalul Markos (conducătorul luptei de rezistență a grecilor împotriva ocupației germane) sunt înfrânte. În cursul acestui război civil fratricid au fost uciși **158.000** de oameni.

I.V. Stalin nu a intervenit în favoarea forțelor comuniste din Grecia deoarece, potrivit înțelegerilor dintre el şi W. Churchill, această țară balcanică făcea parte **din sfera de influență occidentală.**

La **12 martie 1947**, în fața Camerelor reunite ale Congresului S.U.A., H. Truman s-a angajat *„să utilizeze toate resursele economice şi militare disponibile ale S.U.A. pentru sprijinirea națiunilor prietene din perimetrul exterior al blocului sovietic, care ar putea fi supuse unor presiuni externe sau unor pericole comuniste interne".* Acest angajament a primit numele de ***„Doctrina Truman"*** şi este considerat, de către marea majoritate a istoricilor şi analiştilor politici din întreaga lume, drept **actul de naştere al „Războiului Rece".** În aceeaşi zi, la propunerea lui H. Truman, Congresul S.U.A. a aprobat acordarea de ajutoare militare, sub formă de armament, în valoare de **250** milioane dolari pentru Turcia şi **150** milioane dolari pentru Grecia.

Planul Marshall – o diversiune pentru Europa

De numele lui H. Truman este legat mult-lăudatul ***„Plan Marshall"*** care ar fi stat la baza refacerii economice a Europei Occidentale, în anii de după cel de-al doilea război mondial. Ar fi un mare neadevăr dacă s-ar afirma că „Planul Marshall" nu a avut o contribuție pozitivă la refacerea economică a statelor Europei Occidentale devastate de război dar, în acelaşi timp, ar fi un mare neadevăr dacă s-ar crede că acest „plan" a constituit cauza principală a renaşterii economice a acestora, aşa cum susțin cercurile politice de la Washington şi după 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial.

Europa Occidentală, care timp de 500 ani a constituit centrul civilizației, științei, tehnologiei şi culturii universale **s-a refăcut**, mai presus de orice, **prin eforturile propriilor națiuni**, prin capacitatea lor de creativitate şi inventivitate, prin coeziunea şi disciplina socială de

care au dat dovadă **şi prin cultul muncii**, care le caracterizează. După cum demonstrează istoricul american William R. Heylor*, ***„Planul Marshall"* a vizat, nu atât refacerea economică şi „fericirea" Europei Occidentale, cât mai ales prevenirea căderii acesteia sub dominaţia unor guverne comuniste.**

Dacă nu ar fi existat intervenţia americană, atât prin prezenţa trupelor S.U.A., cât şi prin acordarea de asistenţă economico-financiară prin intermediul „Planului Marshall", **partidele comuniste din Franţa, Italia şi Belgia ar fi câştigat primele alegeri de după cel de-al doilea război mondial, cu o majoritate zdrobitoare.**

Ideea unei asistenţe americane pentru Europa răvăşită de război a fost lansată de generalul **George C. Marshall**, fost şef al Statului Major General, în perioada războiului, devenit ministru de Externe al S.U.A., într-o cuvântare rostită la **5 iunie 1947**, cu ocazia ceremoniei absolvirii unei noi promoţii a Universităţii Harvard. **„Ideea" a prins imediat rădăcini, nu atât la Casa Albă, cât în mediile financiare controlate de evreii din S.U.A.**

Rusia şi diversiunea Planului Marshall

La începuturile sale, „Planul Marshall" a fost **oferit şi fostei U.R.S.S.**, dar I.V. Stalin „l-a refuzat", susţin istoricii şi politologii americani de peste o jumătate de secol. Nimic mai departe de adevăr şi mai fariseic. Dintre toate statele Europei, U.R.S.S. şi Germania, care au suferit distrugeri îngrozitoare, erau cele mai interesate în facilităţile oferite de „Planul Marshall".

La **26 iunie 1947**, Stalin a trimis **la Paris**, pentru negocieri cu experţii americani, o delegaţie compusă din **89 de economişti ruşi, conduşi de V. Molotov.** Delegaţia americană le-a prezentat ruşilor o seamă de **condiţii** pentru accesul la ajutoarele financiare aferente *„Planului Marshall"* ce s-au dovedit a fi **imposibil de acceptat de către Moscova.** Mai înainte de toate, **U.R.S.S. trebuia să le plătească americanilor**, până la ultima centimă, „**ajutoarele**" în armament şi materiale de război acordate ruşilor în perioada **1942-1945.** În al doilea rând, Moscova trebuia să accepte **prezenţa unor „experţi" americani în toate ministerele economice ale U.R.S.S.**, inclusiv în Comitetul de Stat al Planificării, care urmau să „supervizeze" cum se cheltuiesc sumele acordate prin „Planul Marshall".** În cel de-al treilea rând, lui I.V. Stalin i s-a cerut să efectueze **schimbări radicale în sistemul de guvernare al U.R.S.S.**

Era evident că Moscova nu putea accepta asemenea **condiţii umilitoare** pentru o ţară care a purtat tot greul în cursul celui de-al doilea război mondial şi, ca atare, **s-a retras de la negocieri.**

---

* **N. aut.:** William R. Heylor - *„The Twenty Century World"*, Editura Oxford University Press, New York, 1992, pag. 270-280.

** **N. edit.:** Sub acelaşi motiv, România este condusă de la Washington după 1989...

Ulterior, s-a constatat că **tocmai acest lucru era urmărit** de către administrația lui H. Truman, şi anume respingerea de către Stalin a „Planului Marshall". Dacă I.V. Stalin ar fi acceptat „Planul Marshall", **Congresul S.U.A.**, în totalitatea lui, **ar fi votat împotriva acestui plan.** Mulți oameni neinformați, chiar de bună credință, printre „crimele" pe care i le atribuie lui I.V. Stalin, adaugă şi pe aceea că a refuzat „generoasele oferte ale Planului Marshall". Trebuie să fii cu adevărat foarte naiv ca să poți crede că, în 1947 sau oricând altcândva, S.U.A. ar fi fost interesate în refacerea şi dezvoltarea economică a fostei U.R.S.S. ! **S.U.A. şi Marea Britanie au dorit să distrugă Rusia bolşevică încă de la naşterea sa în 1917**...

În afară de aceasta, ar trebui să se ştie că S.U.A. s-ar fi ciocnit cu Rusia, indiferent de natura regimului politic de la Kremlin, țarist, comunist sau democratic. Aceasta pentru că **cel mai mare obstacol în fața ambițiilor Washingtonului de a domina lumea a fost, este şi va continua să fie Rusia.**

Planul Marshall – finanța... comerțul S.U.A.

Istoricul american William R. Keylor nu se sfieşte să recunoască faptul că ***„Planul Marshall"*** nu a fost altceva decât **o auto-finanțare a comerțului exterior al S.U.A. şi o strategie de integrare a Europei Occidentale în sistemul economic american.**

În perioada **1948-1952**, în cadrul „Planului Marshall", sau pe numele său oficial „Programul European de Refacere", au fost acordate unele **„ajutoare" dar mai cu seamă credite** în valoare de circa **4 miliarde dolari**. Urmează **Franța** cu 2,7, **Italia** cu 1,5 şi **Germania** cu 1,4. Pentru fiecare dolar investit în Europa în cadrul „Planului Marshall", S.U.A. s-au ales cu un **profit net de 1,70 dolari.** Creditele acordate prin „Planul Marshall" puteau fi cheltuite **pentru orice fel de achiziții, exclusiv de pe piața americană.**

„Planul Marshall" **a eşuat în atingerea obiectivului său fundamental de integrare a Europei Occidentale în sistemul american, datorită puternicei opoziții a Franței**, a cărei politică a dus la naşterea unei Europe Occidentale cu totul diferită de cea dorită de Washington. Produsul final al acestei politici poartă numele de Uniunea Europeană din care, cel mai probabil, va face parte şi România cu începere din data de 1 ianuarie 2007.

Ieşirea Europei de sub hegemonia S.U.A. este un fapt împlinit, cu excepția câtorva cazuri reziduale, precum Albania, Bulgaria şi România, adică cele mai sărace şi mai prost guvernate țări din intreaga Europă.

După anul 1989, gerontocrația din conducerea partidelor „democratice", P.N.L. şi P.N.Ț.c.d., evadată din cavoul istoriei, a făcut imense valuri în legătură cu iminența unui nou „Plan Marshall", de data aceasta pentru statele foste satelite ale defunctei U.R.S.S., mai ales dacă „forțele democratice" vor ieşi învingătoare în alegeri. Într-o anumită perioadă de timp, am fost şi eu sedus de posibilitatea unui nou „Plan Marshall" şi de binefacerile ce ar putea decurge din acesta

pentru România, dată fiind şi „poziția strategică" a acesteia, de interes pentru S.U.A. Stupida lozincă *„vin americanii"* după 50 ani, a produs şi ea efecte psihologice dătătoare de vise.

Generalii americani credeau în... Tratatul de la Varşovia

In calitatea pe care o dețineam, de consilier în Departamentul pentru Securitate, Apărare şi Ordine Publică şi de şef al Secretariatului Consiliului Suprem de Apărare a Țării, din Administrația Prezidențială, în **iunie 1996**, am purtat o **discuție cu generalul-maior american Ervin J. Rokke, şeful Direcției Informații a Comandamentului European al S.U.A. de la Stuttgart** (Germania), cu ocazia vizitei acestuia la Palatul Cotroceni.

Din nota biografică ce i-a precedat vizita la Cotroceni, am aflat că printre multiplele funcții pe care le-a deținut de-a lungul carierei sale s-a înscris şi cea de **ataşat militar al S.U.A. la Moscova**, între anii **1987-1991**, adică cei mai grei din existența fostei U.R.S.S. Am ştiut deci din primul moment că am în față un **spion profesionist**, despre care aveam suficiente date, în timp ce el nu ştia nimic despre mine.

Înaintea oricărui dialog, generalul E.J. Rokke m-a întrebat direct: *„Domnule consilier, înainte de a veni la Cotroceni, cu ce v-ați ocupat?"* Ar fi fost stupid din partea mea să-l aburesc cu vreo legendă, aşa că, la întrebarea lui directă, am răspuns direct, şi fără să ezit: *„De la gradul de locotenent, până la cel de colonel, timp de 30 ani am lucrat în Direcția Informații a Armatei. În acest interval de timp, am trecut pe la Londra, Beijing, Ankara, Viena şi Geneva"*, am mai adăugat eu, fără să aştept a doua întrebare, care, în mod precis, la aşa ceva s-ar fi referit.

Generalul s-a arătat încântat şi, din clipa respectivă, atmosfera rigidă ce caracterizează vizitele oficiale s-a risipit. Am discutat, pur şi simplu, ca doi „colegi de breaslă", fără țâfne protocolare. Văzând că-l interesează compunerea şi atribuțiile Consiliului Suprem de Apărare a Țării i-am pus la dispoziție „Legea" acestui organism, într-o grafică specială.

Cunoscând regimul contrainformativ diabolic din fosta U.R.S.S., l-am întrebat pe generalul american cum s-a simțit pe timpul misiunii sale oficiale la Moscova. Mă aşteptam să izbucnească într-o „furie diplomatică" şi să-mi spună cât de bestiali erau K.G.B.-iştii, dar nici vorbă de aşa ceva. Mi-a răspuns că s-a simțit foarte bine, că a avut relații excelente cu mareşalul Akromeev, şeful Statului Major General al Armatei U.R.S.S., pe care l-a însoțit pe timpul vizitei acestuia în S.U.A.

M-au surprins total afirmațiile lui atunci când **s-a referit la situația internațională**, pe care a caracterizat-o drept ***„haotică, incontrolabilă, imprevizibilă şi extrem de periculoasă".*** Acesta mi-a spus fără ocol: ***„Era mai bine pentru toți când existau U.R.S.S. şi Tratatul de la Varşovia.*** *Noi vă ştiam, voi ne ştiați, lumea trăia într-un echilibru, iar mersul evenimentelor era previzibil.* ***Acum, totul este dat peste cap şi ne putem aştepta la orice".***

România şi Bulgaria – speră degeaba că „vin americanii"...

În perspectiva anilor care au trecut, îmi dau seama câtă dreptate a avut generalul E.J. Rokke.

A doua întrebare pe care i-am pus-o a fost aceea în legătură cu posibilitatea ca S.U.A. să lanseze un program de asistență economică pentru fostele state socialiste, aşa cum a procedat preşedintele S.U.A., Harry Truman, cu „Planul Marshall". Generalul a râs, m-a bătut prieteneşte pe umăr, afirmând că mulți români, şi nu numai, i-au pus această întrebare. Apoi, după o clipă de gândire, mi-a răspuns foarte serios: *„Domnule consilier,* ***în condițiile actuale din Europa, numai un nebun ar putea gândi la un nou Plan Marshall".***

Nu am cerut nici un fel de explicații sau detalii, pentru că înțelegeam şi singur de ce era de domeniul imposibilului un nou „Plan Marshall". **În anii 1948-1952, americanii veneau şi se consolidau în Europa Occidentală. În 1996, americanii se pregăteau să plece din Europa.** Dacă în **1989**, efectivul trupelor americane din Europa Occidentală era de **213.000** militari, în **1990** acesta scăzuse la **92.000**, iar în **1996** era sub **80.000**. **În 2005, trupele americane vor părăsi bazele din Europa Occidentală** în care au staționat timp de 60 ani. O parte din acestea vor mai „întârzia" prin **Bulgaria** şi **România**, țări care s-au oferit să le pună la dispoziție baze de staționare şi poligoane de instrucție. Este clar că **cele două state balcanice sunt defazate în raport cu mersul istoriei**...

Elba – ultima speranță a lui Hitler

Credința unora că fosta lume comunistă s-ar fi putut reface printr-un nou „Plan Marshall", pe seama contribuabilului american, a fost şi este mai mult decât ridicolă. **Cea mai mare realizare pe plan extern a întregii cariere politice a preşedintelui S.U.A. Harry Truman** a constituit-o înființarea la **4 aprilie 1949**, la Washington, a Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, adică a **N.A.T.O.**

Apariția acestei alianțe militare la numai patru ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial **a confirmat întru totul previziunea lui Adolf Hitler**, potrivit căreia coaliția Națiunilor Unite, care a purtat războiul împotriva puterilor „Pactului Tripartit", respectiv Germania, Japonia şi Italia, se va destrăma rapid, iar principalii aliați vor deveni dușmani de moarte. **Hitler**, care era la curent cu toate convorbirile dintre F.D. Roosevelt şi W. Churchill, precum şi dintre H. Truman şi Churchill, **cunoştea cu exactitate ce îi pregăteau anglo-americanii „aliatei" lor - U.R.S.S., odată cu încheierea victorioasă a războiului.**

Acest lucru a fost posibil, deoarece spionajul militar al Germaniei a reuşit să plaseze dispozitive ultrasofisticate de interceptare a convorbirilor prin cablul transoceanic dintre Wahington şi Londra, iar decriptorii germani au spart toate codurile şi cifrurile americane şi britance. În anul 1945, în ultimele luni ale războiului, **Hitler se aştepta ca în momentul în care forțele anglo-americane comandate de generalul D. Eisenhower vor face joncțiunea cu trupele Armatei Roşii, comandate de**

generalul Jukov, între cele două părți să izbucnească un conflict de proporții. Sunt foarte puțini oameni în lume care știu că acest lucru era **pe punctul să se întâmple, pe timpul istoricei întâlniri de pe Elba** dintre Frontul de Vest și Frontul de Est. Asupra acestui extraordinar moment, vom reveni într-un capitol următor.

N.A.T.O. – un tratat împotriva U.R.S.S.

N.A.T.O. a fost impus Europei Occidentale de către Washington și nu a fost un rezultat al „voinței politice a națiunilor libere și democratice", cum se tot minte de 56 ani. Șantajul a fost foarte simplu. Cine nu aderă la N.A.T.O., nu primește „ajutoare" pe linia „Planului Marshall". **N.A.T.O. a înlocuit și marginalizat Tratatul de la Bruxelles, încheiat la 17 martie 1948** între Franța, Marea Britanie, Belgia, Olanda și Luxemburg, în scopul apărării împotriva unei eventuale noi agresiuni din partea Germaniei.

N.A.T.O. a fost conceput, la Washington, nu împotriva Germaniei, ci împotriva U.R.S.S., fosta „mare aliată" a S.U.A. împotriva Germaniei celui de-ai treilea Reich. **Primirea de la început a R.F.G. în N.A.T.O. nu a fost posibilă datorită opoziției categorice a Franței.** Prin presiuni și lucrături subterane, diplomația americană a reușit să-i „convingă" pe aliații vest-europeni asupra necesității admiterii în N.A.T.O. și a R.F.Germania, acțiune ce s-a realizat în anul **1954**. **Numai după cooptarea Germaniei Occidentale în N.A.T.O., Moscova s-a decis la crearea Tratatului de la Varșovia, înființat în mai 1955.**

„Garanțiile NATO" – o poveste de adormit România...

Încă de la înființarea sa, N.A.T.O. nu a oferit „garanții ferme de securitate". Adepții N.A.T.O. din România nu au nici un fel de cunoștințe cu privire la modul în care a fost negociat **Articolul 5** - de bază - din Tratatul Organizației Atlanticului de Nord.

Conținutul acestui articol a fost **negociat**, între S.U.A. și statele Europei Occidentale, timp de **un an**. Față de varianta statelor vest-europene a Articolului 5 care, într-adevăr, ar fi acordat garanții ferme de securitate, **Washingtonul a impus o variantă cu un conținut echivoc, lăsând la latitudinea S.U.A., dacă să se angajeze sau nu cu forțele sale armate** în cazul vreunei agresiuni împotriva unui stat membru în N.A.T.O.

Iată cum sună Articolul 5 în varianta impusă de către Washington: *„Părțile (adică statele semnatare) sunt de acord că un atac armat împotriva uneia sau mai multora dintre ele în Europa sau în America de Nord va fi considerat ca un atac îndreptat împotriva tuturor Părților. Ca atare, ele convin că, dacă un astfel de atac se produce, fiecare dintre ele, exercitând dreptul de legitimă apărare, individuală sau colectivă, recunoscut de articolul din Charta Națiunilor Unite, va ajuta Partea sau Părțile astfel atacate, luând imediat, individual **și** de acord cu celelalte Părți, **MĂSURA PE CARE O VA SOCOTI NECESARĂ**, inclusiv folosirea forței armate, pentru a restabili și asigura securitatea*

Atlanticului de Nord. Orice atac armat în acest fel şi orice măsură luată ca urmare a acestuia ***vor fi imediat aduse la cunoştinţa Consiliului de Securitate.*** *Aceste măsuri vor lua sfârşit atunci* ***când Consiliul de Securitate va fi luat măsurile necesare*** * *pentru a restabili şi menţine pacea şi securitatea internaţională".*

Oamenii politici, diplomaţii şi experţii în drept internaţional din statele Europei Occidentale au depus eforturi imense pentru scoaterea din Articolul 5 a prevederii *„MĂSURA PE CARE O VA SOCOTI NECESARĂ",* care aruncă în aer orice idee de *„garanţii ferme de securitate",* iar în locul acesteia, să se introducă o formulare fără nici un fel de echivoc, adică *„....va ajuta Partea sau Părţile astfel atacate, luând imediat, individual şi de acord cu celelalte Părţi, TOATE MĂSURILE MILITARE NECESARE pentru a restabili şi asigura securitatea Atlanticului de Nord".*

O asemenea formulare care acorda garanţii ferme de securitate era cuprinsă în Tratatul de la Bruxelles, din 1948, pe care Washingtonul a ignorat-o.

„Alianţa militară defensivă" – „viteazul" care atacă nedeclarat

Formularea americană: *„MĂSURA PE CARE O VA SOCOTI NECESARĂ"* dădea în trecut şi **dă** şi în prezent **mână liberă totală,** ***Statelor Unite de a se folosi de N.A.T.O., exclusiv în interesul propriu.*** A lua măsura pe care o socoteşti necesară poate însemna şi „a nu lua nici o măsură". Aşa s-au şi petrecut lucrurile în perioada **1950-1965**, când statele vest-europene au fost angajate în războaiele coloniale pe care le-au pierdut pe rând, fără ca S.U.A. să mişte un deget în favoarea lor. „Aşa a considerat necesar", în baza prevederilor Articolului 5 din Tratatul N.A.T.O.

Între **1965-1975**, le-a venit rândul statelor Europei Occidentale membre în N.A.T.O. să le-o plătească americanilor cu aceeaşi măsură. Angajat în cumplitul război din Asia de sud-est, mai ales în **Vietnam**, Washingtonul avea o nevoie disperată de ajutor militar din partea aliaţilor săi nord-atlantici, dar nu l-a primit. Aceştia au luat „măsurile pe care le considerau necesare", adică nu s-au angajat în nici un fel alături de S.U.A. în acest război. Rezultatele războiului se cunosc, S.U.A. fiind super-puterea lumii înfrântă în război de o ţară din lumea a III-a...

Propaganda americană contemporană prezintă alianţa N.A.T.O. drept *„cea mai reuşită şi mai victorioasă alianţă militară a tuturor timpurilor".* Oare aşa să fie?

Unde a fost alianţa N.A.T.O. în 1953, 1956 şi 1958, când tancurile ruseşti treceau pe sub şenilele lor revoltele din R.D. Germană, Ungaria, Polonia şi Cehoslovacia? Câţi soldaţi a pierdut N.A.T.O. pentru eliberarea Europei Centrale şi de Est? Oare, nu cumva tocmai N.A.T.O. i-a încurajat pe români să se împuşte între ei în 1989?...

---

* **N. edit.:** Unde SUA au drept de veto !...

Înregistrată la Secretariatul General al O.N.U. drept o *„alianță militară defensivă regională"*, **prima acțiune „defensivă" a N.A.T.O. a fost agresiunea aeriană *„Forța Aliată"* împotriva Jugoslaviei** (Serbia şi Muntenegru), declanşată în noaptea de **24 martie 1999***, **fără aprobarea Consiliului de Securitate al O.N.U. şi fără o declarație formală de război**, cum ar trebui să procedeze o alianță de state care se pretind cele mai civilizate din lume.

Față de cele de mai sus mă întreb: pe ce s-au bazat domnii **Mircea Geoană** şi **Mircea Ioan Paşcu**, cei mai ardenți susținători ai aderării României la N.A.T.O., atunci când au afirmat că *„pentru prima dată în istoria sa, România dispune de garanții ferme de securitate"*. Domniile lor, ori nu au citit Articolul 5 din Tratatul N.A.T.O., ori dacă l-au citit nu au înțeles nimic...

N.A.T.O. s-a arătat „viteaz" şi a început expansiunea spre est numai după anul 1994, adică după retragerea ultimului soldat rus din Germania de Est. Această „lărgire robustă" a N.A.T.O. slujeşte exclusiv intereselor Washingtonului şi a fost pusă în mişcare de către Pentagon.

În zilele noastre, o lume întreagă ştie că **N.A.T.O.** nu a fost nimic altceva decât **instituționalizarea hegemoniei S.U.A. asupra Europei Occidentale**, potrivit dictonului că: *„Cine stăpâneşte Europa, stăpâneşte lumea"*.** O organizație militară de tipul **N.A.T.O. îi era necesară S.U.A., chiar dacă lumea comunistă şi U.R.S.S. nici nu ar fi existat.** Iată de ce Washingtonul se dă de ceasul morții pentru a menține în viață şi a „lărgi" N.A.T.O. Asupra „viitorului N.A.T.O." vom mai reveni cu date de ultimă oră.

Experiența istoriei universale ne învață că **aderarea la o alianță militară dominată de cei puternici este ca un contract cu diavolul. Se intră uşor, dar se scapă greu...**

Truman şi Stalin împărțeau Japonia

La istorica întâlnire de la **Potsdam**, din **17 iulie - 2 august 1945** dintre S.U.A., U.R.S.S. şi Marea Britanie, pentru a-i atrage pe ruşi în războiul împotriva Japoniei (cu care U.R.S.S. avea un tratat de neagresiune), **Harry Truman i-a propus lui I.V. Stalin, împărțirea între cele două Mari Puteri a Peninsulei Coreea în lungul paralelei 38.** Stalin a fost de acord şi, la rândul lui, i-a propus lui Truman să împartă între ei şi Japonia. Ştiindu-se în posesia bombei atomice cu care putea îngenunchea singur Japonia, Truman nu a fost de acord. **În**

---

* **N.E.D:** De fapt: 23 - un nou început, în simbolistica iudaică. Martie - luna lui Marte, zeul războiului. 1999 - „Anul Satanei", 999 = 666 întors (E.D.: În 1998, prin agenții care îmi colcăiau în preajmă, am anunțat serviciile secrete, pe baza simbolismului, că 1999 va fi un an crunt, de război. Ei nu cred, însă, în aşa ceva, nici după ce am prevăzut procentele la alegerile din 1996 sau atentatele de la Madrid !...).

** **N. edit.:** Iar cine stăpâneşte România stăpâneşte Europa, afirmă savanții occidentali ! Vezi ***„SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați"***.

septembrie 1945, trupele americane şi sovietice s-au întâlnit în lungul paralelei 38. De atunci datează tragedia naţiunii coreene ce pare a fi fără sfârşit.* Criminalii care au adus coreenilor de la sud şi de la nord imense suferinţe, au fost Harry Truman şi I.V. Stalin.

Între cele două Coreei, create artificial de către Washington şi Moscova, a existat un război civil continuu. Înainte de declanşarea ofensivei nord-coreene de la **25 iunie 1950**, trupele sud-coreene au trecut de câteva ori paralela 38, ameninţând Phenianul. Războiul care a luat amploare între cele două Coreei, în mod eronat, tendenţios şi subversiv a fost pus pe seama Moscovei şi Beijingului, fiind prezentat drept „o repetiţie generală" înainte de „cucerirea Europei Occidentale" de către armatele lui I.V. Stalin.

Curcanul chinezilor era... negru

După anul 1989, istoricii americani au recunoscut că **nici I.V. Stalin şi nici Mao Zedong nu au avut nici un amestec în declanşarea războiului din Peninsula Coreeană.** Aceasta, deoarece fosta U.R.S.S. era foarte departe de a se fi refăcut după dezastruoasele distrugeri suferite în anii celui de-al doilea război mondial, iar China se afla la mai puţin de un an de la încheierea unui devastator război civil.

Cele care **au profitat la maximum** de pe urma crizei coreene au fost, însă, **cercurile politico-militare americane, în frunte cu Harry Truman**, ce se credea Napoleon. Armata americană a debarcat masiv în Peninsula Coreea sub conducerea generalului Douglas MacArthur (1880-1964), cu misiunea expresă, din partea lui H. Truman, de a cuceri Coreea de Nord, creând în acest fel, un puternic „cap de pod strategic" având frontieră comună atât cu China, cât şi cu U.R.S.S.

În **noiembrie 1950**, H. Truman a fost foarte aproape de atingerea obiectivului strategic al războiului, trupele americane „victorioase" ajungând la fluviul Jalu, în extremitatea nordică a Peninsulei Coreea. In noaptea de **23 noiembrie 1950**, în timp ce trupele americane sărbătoreau cu friptură de curcan „Ziua Recunoştinţei", una dintre cele mai importante sărbători ale naţiunii americane, **300.000 de soldaţi chinezi**, cu o vastă experienţă de război, **au trecut fluviul Jalu, lovind ca un trăsnet Armata a 8-a americană**, compusă din **12** divizii, şi armata sud-coreeană, care au fost luate total prin surprindere.

O înspăimântătoare panică, o groază de moarte şi un haos total au cuprins Înaltul Comandament American. După cum afirmă istoricul american Geoffrei Perret,** *„primele două săptămâni ale lunii decembrie 1950 au fost **cele mai negre din istoria militară a S.U.A.**, de la naşterea lor ca stat în 1776. La 15 decembrie 1950, Armata 8-a ameri-*

---

* **N. edit.:** Imediat după capitularea Japoniei, infrastructura militară a SUA a fost mutată în Coreea, în aşteptarea viitorului război...

** **N. aut.:** Geoffrey Perret - *„A Country Made by War. From the Revolution to Vietnam - The Story of American's Rise to Power"*, Editura Randon Houses New York, 1989, pag. 456-470.

cană, marea unitate de elită a Forțelor terestre ale S.U.A., a fost aruncată la sud de paralele 38, cu pierderi grele".

Toate cele 12 divizii ale Armatei a 8-a au suferit pierderi, dar **Diviziile 2 şi 7** au fost **nimicite aproape complet**. În numai două săptămâni, trupele americane din Coreea au executat ***„cea mai lungă şi mai rapidă retragere din istoria S.U.A., dar şi din istoria celui de-al doilea război mondial.*** *Sub presiunea diviziilor chineze,* afirmă G. Perret, *diviziile americane s-au retras cu o asemenea viteză, pe care nici o divizie a armatei Germaniei naziste nu a atins-o pe toată durata celui de-al doilea război mondial".*

Mintea de pe urmă a lui Truman

În **ianuarie 1951** ar fi putut izbucni cel de-**al treilea război mondial** dacă preşedintele Harry Truman ar fi dat curs cererii generalului **MacArthur** de a i se pune la dispoziție circa **40 de bombe atomice** cu care să lovească trupele chineze din Coreea, precum şi principalele baze militare ale Chinei şi U.R.S.S. din Extremul Orient.

Dându-şi seama, în sfârşit, de proporțiile dezastrului în care a aruncat S.U.A. şi ținând cont de faptul că, **la 14 iulie 1949, U.R.S.S. efectuase prima explozie atomică**, Truman îl destituie din funcție pe legendarul general D. MacArthur, cuceritorul Japoniei. Acesta va muri în anonimat şi dizgrație.

În anii următori, H. Truman a ordonat efectuarea unor bombardamente masive asupra Coreei de Nord, dar nu s-a mai aventurat cu trupele sale de uscat dincolo de paralela 38. În urma bombardamentelor americane au fost **ucişi circa 2 milioane de oameni**, cu precădere femei, copii şi bătrâni. Este clar că avem de-a face cu **monstruoase crime împotriva Umanității.**

După dispariția lui Harry Truman şi a lui I.V. Stalin, Moscova, Washingtonul şi Beijingul au semnat un **armistițiu la 27 iulie 1953, la Panmunjon**, care a condus nu la rezolvarea crizei coreene, ci la **„înghețarea" stării de război.** Deşi trupele chineze s-au retras după semnarea armistițiului, **trupele americane**, dispunând de armament nuclear, **continuă să staționeze în Coreea de Sud**. După ce, în 2003, preşedintele S.U.A. a inclus Coreea de Nord în aşa numita „Axă a răului" alături de Irak şi Iran, regimul de la Phenian şi-a intensificat programul nuclear, iar acum se ştie cu certitudine că Armata R.P.D. Coreene dispune de rachete cu rază tactică operativă şi strategică, purtătoare de încărcături nucleare. În asemenea condiții **este puțin probabil ca preşedintele S.U.A**, G.W. Bush, reales pentru un al doilea mandat în noiembrie 2004, **să se aventureze într-un război împotriva Coreei de Nord.** Ceea ce mai poate face Washingtonul este să amâne, cât îi va sta în putință, unificarea celor două Coreei, care a devenit o problemă la ordinea zilei.

Războiul din Coreea a avut consecințe extrem de grave asupra situației internaționale, cu repercusiuni pe termen îndelungat, până în zilele noastre. Acesta poate fi foarte bine comparat cu **războiul din Irak**, declanşat de preşedintele G.W. Bush, la 20 martie 2003, care, de ase-

menea, se anunță a avea **urmări la scară globală extrem de grave şi de lungă durată.**

Eisenhower voia... un genocid al comuniştilor !

Folosindu-se de efectele psihologice ale războiului din Coreea, H. Truman şi cercurile politico-militare de la Washington au orientat politica S.U.A. şi a întregii lumi occidentale pe coordonate deosebit de periculoase. **Dintr-o alianță politică defensivă, N.A.T.O. a fost transformat de către H. Truman şi succesorii săi**, Dwight Eisenhower (1953-1961), John F. Kennedy (1961-1963), Lyndon Johnson (1963-1969), Richard Nixon (1969-1974), Gerald Ford (1974-1977), Jimmy Carter (1977-1981) şi Ronald Reagan (1981-1989), **în cea mai mare şi mai sofisticată maşină de război existentă vreodată în timp de pace, de când există Omenirea.**

La **19 decembrie 1950**, generalul american **D. Eisenhower** (viitorul preşedinte al S.U.A.) a fost **numit Comandant Suprem al forțelor aliate N.A.T.O din Europa.*** La **4 aprilie 1951**, un număr de **4 divizii americane** traversează Oceanul Atlantic, fiind **staționate în R.F. Germania**, unde vor rămâne până la sfârşitul Războiului Rece, **două** dintre acestea aflându-se în Germania reunificată **şi în 2005.**

Războiul din Coreea a fost folosit de către Administrația Truman ca pretext pentru reînarmarea masivă a S.U.A. şi a întregului Occident. Sintagma *„Pericolul roşu"* a devenit fundamentul întregii politici militare a S.U.A. impusă, prin argumentul forței, tuturor aliaților din N.A.T.O., precum şi țărilor cu care Statele Unite aveau tratate militare bilaterale şi în primul rând Japoniei.

În februarie 1952, numărul diviziilor la dispoziția N.A.T.O. a crescut de la 14 la 50. Aviația de bombardament strategic americană, purtătoare de bombe atomice, a ocupat poziții înaintate pe aerodromurile din Marea Britanie. Pentru apărarea „Lumii libere" împotriva „agresiunii comuniste", generalul D. Eisenhower le-a cerut aliaților să pună la dispoziția N.A.T.O. un număr de **97 de divizii, obiectiv ce nu a fost atins niciodată.** Ca urmare a transformărilor ce s-au produs în Europa şi în lume din anul 1989 încoace, **N.A.T.O. este menținut în viață prin terapie intensivă şi respirație „gură la gură" de către locatarii Casei Albe.**

Războiul din Coreea, ca şi atentatul de la Sarajevo din 1914, a constituit **un pretext, un catalizator al politicii anticomuniste ofensive pe toate planurile a Washingtonului**, materializată în strategia „îngrădirii comunismului" (Containment), conturată încă din anul 1947. Cel mai convingător exemplu în acest sens îl constituie **elaborarea de către experții militari americani, în 1949, a planului de război atomic**

---

* **N. edit.:** Dwight David Eisenhower a avut o ascensiune unică în istorie: în numai 3 ani, a avansat de la locotenent-major la general de 5 stele şi comandant suprem în Europa !!! Explicația: evreu şi prieten cu Bernard Baruch, „eminența cenuşie" a SUA şi Ocultei Mondiale...

împotriva lumii comuniste, cunoscut sub genericul ***„Drop Shot"*** *, în baza căruia se avea în vedere executarea unui atac atomic împotriva lumii comuniste. Acest „plan de război atomic" a fost **preluat şi continuat în proporţii tot mai apocaliptice**, atât ca spaţiu de lovire global, cât şi ca mijloace de purtare a războiului nuclear, **de către toţi succesorii lui H. Truman.** După ce a devenit preşedinte al S.U.A., **D. Eisenhower** s-a exprimat faţă de preşedintele Curţii Supreme de Justiţie a S.U.A., Earl Warren, că el ***„nu are nimic împotrivă dacă toţi comunişţii ar fi ucişi".***

S.U.A. nu ne-au iertat !

Continuând linia trasată de H. Truman, privind înarmarea nucleară nelimitată a S.U.A. cu arme strategice terestre, aeriene şi navale, la **23 martie 1983**, preşedintele **Ronald Reagan**, ultimul „gladiator" al Războiului Rece, a lansat programul *„Iniţiativa apărării strategice"* sau ***„Războiul stelelor",*** de extindere a cursei înarmărilor nucleare în spaţiul cosmic.** În faţa acestei noi provocări, fosta **U.R.S.S.**, condusă de Mihail Gorbaciov **a sucombat**, ieşind nu numai din „cursa înarmărilor", ci şi din istorie. **Lumea a fost foarte aproape de un război atomic** în vara anului **1949**, în noiembrie **1950**, în octombrie **1962**, în decembrie **1968**, în octombrie **1973**, precum şi în vara anului **1983**.

În ultimul an al Războiului Rece, planul S.U.A. de distrugere nucleară a fostei lumi comuniste a purtat numele de cod *„SIOP 5-D"* *(Single Integrated Operational Plan 5-D).* În cazul unui război nuclear general împotriva lumii comuniste, în evidenţa acestui „Plan" existau circa **40.000 de obiective ce urmau a fi lovite**. Succesul „Planului SIOP 5-D" era asigurat prin **executarea unei „lovituri preventive"**, adică devansarea fostei U.R.S.S. în declanşarea războiului nuclear general.

Nu vreau să fac nimănui un proces de intenţie dar, dacă s-ar fi declanşat un asemenea război, „anti-comunişţii" de astăzi din România nu ar fi avut nici un motiv de satisfacţie. „Patriotul" Emil Hurezeanu nu şi-ar mai fi putut prezenta, pe canalul de televiziune Antena 1, programul *„România mea",* pentru că „România noastră" a tuturor s-ar fi mistuit în „holocaustul" nuclear. Din cele 40.000 de obiective cuprinse în „SIOP 5-D", **20.000** erau de natură militară, **15.000** de natură economică, iar restul de altă natură.

România nu ar fi fost cruţată de loviturile nucleare americane, mai ales că, şi după 60 ani de la încetarea celui de-al doilea război mondial, **Washingtonul nu ne-a iertat pentru faptul că, în vara anului 1943, le-am distrus o armată aeriană de bombardament strategic**, atunci când aceasta a încercat să radă de pe faţa pământului Ploieştiul şi industria petroliferă a României.

---

* **N. aut.:** Edward Pessen - *„Lousing Our Souls. The American Experience in the Cold War",* Editura J.R. Dee, Chicago, 1993, pag. 148-149.

** **N. edit.:** Bazat pe „scutul energetic" al istro-românului Nicolae Tesla. Amănunte în ***„Extraterestrul român"*** (Ed. OBIECTIV).

Truman – Marele Arhitect al Războiului Rece

Preşedintele **Harry Truman**, care a dominat primii ani postbelici ai scenei americane şi mondiale, a rămas în istoria universală ca **principal arhitect al Războiului Rece.** Această epocă aberantă a durat **45 ani**, se presupune că s-ar fi încheiat în anul 1989 dar, în realitate, produce efecte asupra întregii lumi şi în 2005.

În afară de N.A.T.O., alte instituţii care au constituit fundamentul epocii Războiului Rece create sub preşedinţia lui H. Truman au fost:

– **Consiliul Securităţii Naţionale** (N.S.C.), înfiinţat în aprilie 1947, ca parte organică a administraţiei prezidenţiale, cu misiunea de a-l consilia pe şeful statului în abordarea integrală a problemelor interne, externe şi militare, aferente domeniului securităţii naţionale.

Din N.S.C. fac parte preşedintele S.U.A., vice-preşedintele S.U.A., secretarul de Stat şi secretarul Apărării. Acesta este deservit de un corp de experţi (staff) de înaltă clasă din toate domeniile de interes care, ca pretutindeni în lume, gândesc în locul şefilor.

Spre deosebire de Consiliul Suprem de Apărare a Ţării (**C.S.A.T.**) din România, înfiinţat în decembrie 1991, în care toate hotărârile se iau prin majoritate de voturi, **în N.S.C., absolut toate hotărârile sunt luate exclusiv de către preşedinte,** care lucrează foarte strâns cu serviciile de spionaj, contraspionaj şi de securitate ale S.U.A.

– Printr-un decret al Consiliului Securităţii Naţionale din septembrie 1947 a luat fiinţă Agenţia Centrală de Informaţii (**C.I.A.**), având ca misiuni fundamentale spionajul şi contraspionajul la scară globală, acţiunile subterane, subversive şi de corupţie pentru promovarea intereselor S.U.A. în lume şi propaganda psihologică. În cei 58 ani de existenţă, C.I.A. **a dovedit pricepere:**

- în răsturnarea multor guverne;
- în organizarea de „alegeri democratice" după principiul potrivit căruia „nu este important cine votează, important este cine numără voturile";
- în asasinarea unor şefi de stat şi de guvern sau în recrutarea acestora pentru a se pune în slujba intereselor S.U.A.;
- în provocarea şi alimentarea de conflicte militare;
- în traficul de armament şi de droguri;
- în mari lovituri de bursă şi spionaj economic inter-aliat;
- în propaganda psihologică de demonizare a fostei lumi socialiste din Europa.

La toate s-a priceput C.I.A., cea mai dotată organizaţie de informaţii din toate timpurile, mai numeroasă şi cu cele mai mari bugete anuale, **numai la spionajul clasic**, la cel axat pe surse umane, adică pe spioni infiltraţi, **nu...***

---

* **N. edit.:** În decembrie 1989, o revistă de specialitate din Israel publica un clasament al celor mai eficiente servicii secrete din lume. CIA se afla pe locul IV. Înaintea sa erau enumerate K.G.B., Mossad şi...Securitatea română.

„Războiul Rece" a devenit „cald" în 11.09.01 !

După cum rezultă din Raportul Comisiei de Anchetă a Congresului S.U.A. cu privire la evenimentele cu efecte catastrofice din **11 septembrie 2001**, de la New York şi Washington, dat publicităţii în august 2004, **atât C.I.A., F.B.I., cât şi** Agenţia Naţională de Securitate - **N.S.A.** (un mastodont al spionajului radioelectronic) au fost **ca şi inexistente** exact când S.U.A. au avut cea mai mare nevoie de ele.

Loviturile teroriste executate de către un număr de *„19 tineri arabi, disciplinaţi, sofisticaţi şi răbdători"*, se arată în acest raport, nu au fost nici măcar bănuite, dar depistate, de către uriaşele servicii de spionaj şi de securitate ale S.U.A. Preşedintele S.U.A., **G.W. Bush, a luat la cunoştinţă** despre catastrofa de la World Trade Center, **de pe ecranul unui televizor** dintr-o şcoală publică din Florida, unde s-a dus să predea elevilor o temă. **Directorul general al C.I.A., directorul F.B.I. şi directorul N.S.A. s-au informat de la C.N.N.** asupra celor întâmplate, adică de pe canalele publice de televiziune ! Iată de ce, în ultimii patru ani, administraţia G.W. Bush a depus mari eforturi pentru a trece printr-o **profundă reformă** toate serviciile secrete de informaţii şi de securitate ale S.U.A., dar sarcina se dovedeşte extrem de dificilă. Serviciile secrete americane sunt puternice, se bucură de sprijinul Complexului Militar Industrial şi sunt greu de dislocat.

Elementele ideologice şi doctrinare fundamentale ale Războiului Rece au fost elaborate de către N.S.C. în aprilie 1950, au fost aprobate de către H. Truman şi încorporate în documentul cunoscut sub numele de *„NSC-68".* Elementele fundamentale ale acestui *„document draconic, fals şi exagerat"*, cum l-a caracterizat Henry Kissinger*, fost consilier pentru probleme de securitate şi secretar de Stat pe timpul administraţiei R. Nixon, a fost **preluat, continuat şi amplificat**, în dimensiunile lui militare, **de către toţi succesorii lui Truman, până în anul 1989.** În formă adaptată, NSC-68 este **în vigoare şi în 2005**, dar nu mai este „anticomunist", ci „**antirusesc**".

În elaborarea şi înălţarea arhitecturii epocii Războiului Rece, H. Truman s-a bucurat de sprijinul unor oameni de stat reprezentând, în cel mai înalt grad, **interesele cercurilor extremiste de dreapta şi, mai presus de toate, ale marilor magnaţi ai industriei de război**, care s-au ridicat în perioada 1941-1945, punând stăpânire pe societatea americană. Aceştia au fost generalul **George Marshall**, secretarul de Stat **Dean Acheson**, secretarul de Stat **John Foster Dulles**, di-rectorul general al C.I.A. **Alen Dulles** şi senatorul **Arthur Vandenberg.**

SUA şi... neocomunismul

Ultimul, dar nu cel din urmă lucru legat de numele fostului preşedinte H. Truman este dezmăţul elementelor pro-fasciste, extremiste de dreapta din societatea americană. Este vorba de „**McCarthyism**",

---

* **N. aut.:** Henry Kissinger - *„Reflections on Containment. Foreign Affairs"*, may/june 1994, pag. 113-130.

fenomen politico-social legat de numele senatorului republican **Joseph R. McCarty** *, având ca platformă fundamentalismul catolic şi anti-comunismul de esență fascistă. După ce, **în 1946, McCarthy a rostit în Congresul S.U.A. discursuri elogioase la adresa fostei U.R.S.S. şi „rolului decisiv" al acesteia în înfrângerea Germaniei naziste**, J.R. McCarthy şi-a dat seama că, în atmosfera creată în S.U.A. de psihoza războiului din Coreea, o politică anti-comunistă se poate transforma într-o adevărată mină de aur.

McCarthy şi-a lansat campania „anti-comunistă", care a zdruncinat din temelii instituțiile fundamentale ale S.U.A., **printr-un discurs fulminant rostit în localitatea Wheeling - Virginia de Vest, în anul 1950**, cu ocazia zilei de naştere a lui Abraham Lincoln.

Teza de bază a „McCarthyismului" a fost aceea că *„toate instituțiile fundamentale ale S.U.A., inclusiv armata, se află sub impactul distructiv al unei imense conspirații comuniste"*. Ministerele, universitățile, şcolile, Hollywood-ul şi chiar armata S.U.A. ar fi fost „penetrate şi subminate din interior" de elemente comuniste. **Această „teză" era alimentată**, printre alții, **de către Edgar Hoover**, directorul F.B.I., precum **şi de către Richard Nixon** (agent informator al F.B.I. în zona New York) **şi Ronald Reagan**, agent al F.B.I. în California (cod „T-10").

Isteria anticomunistă şi... fascismul american

Între anii **1951-1953**, senatorul Joseph McCarthy, **şef de Comisie de Senat**, a devenit unul dintre cei mai puternici şi mai temuți oameni din S.U.A. În fața acestuia, „democrația americană" a încetat să mai existe. McCarthy, **acest *„Hitler al S.U.A."*** **, cum a fost el denumit de către Arthur Eisenhower (fratele preşedintelui S.U.A., D. Eisenhower) ,în numele „combaterii comunismului", **a comis acte abominabile**, care au aruncat S.U.A. *„în epoca inchiziției spaniole"*, după cum afirma aceeaşi personalitate.

În goana după ştiri de senzație şi profit maxim, mass-media din S.U.A. a făcut din McCarthy *„un titan al luptei pentru democrație şi apărarea modului de viață american"*. **Isteria anti-comunistă** atâtată de senatorul McCarthy şi colaboratorii săi apropiați a luat **proporții uriaşe**, de-a dreptul **necontrolabile**, pătrunzând în toate sferele vieții sociale şi în toate instituțiile statului.

Între 1950-1954, toate fundamentele, normele şi principiile tradiționale pozitive ale societății civile americane au fost subminate şi bulversate. În atmosfera apropiată de spiritul nopții „Cuțitelor lungi" din Germania lui Adolf Hitler, alimentată de McCarthy, în **martie 1951** au fost **arestați** savanții atomişti soții **Julius şi Ethel Rosenberg**, acuzați de spionaj în favoarea U.R.S.S. Au fost judecați în procedură de urgență, iar la **5 aprilie** au fost **condamnați la moarte pe scaunul**

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

** **N. aut.:** Richard Gid Powers - *„The History of American Anti-Communism"*, Editura The Free Press, New York, Londra, Toronto, Sydney, Tokyo, Singapore, 1995, pag. 235-272.

electric. Cei doi soți au fost **executați la 19 iunie 1953**, în închisoarea Sing Sing din New York. **Era pentru prima dată din anul 1865 când în S.U.A. era executată o femeie.** Ultima femeie executată prin spânzurătoare, a fost **Mary Surratt, care a încercat să-l asasineze pe președintele Abraham Lincoln.**

Judecarea sumară, fără dovezi concludente a soților Rosenberg şi condamnarea lor la moarte au stârnit uriaşe valuri de protest în întreaga lume. **Președintele H. Truman putea să le comute pedeapsa dar nu a făcut-o.** Ulterior, s-a demonstrat că soții Rosenberg au fost judecați şi executați pentru vederile lor de stânga şi simpatia față de U.R.S.S., pe care şi-au exprimat-o în public.*

Intelectualitatea americană trebuia să primească „o lecție", iar McCarthy i-a dat-o. McCarty „a acuzat" administrația Truman şi că *„le-a cedat ruşilor țările baltice, Polonia, țările Europei Centrale, Balcanii şi mai ales China"*, trădând interesele S.U.A. După anul 1989, toate acestea, mai puțin China, au intrat în sfera de influență a S.U.A. O duc cumva mai bine?

Lista lui McCarthy

Primul atac al lui McCarthy a fost îndreptat **împotriva Departamentului de Stat** (Ministerul de Externe) acuzat că este „infestat" cu agenți comuniști. Au fost dați afară **79** diplomați de profesie şi funcționari superiori. **Unii** dintre aceştia, cu cariera ruinată, fără nici un motiv, ci doar pentru că nu erau pe placul lui McCarthy, **s-au sinucis.**

Principala metodă de lucru a senatorului McCarthy şi ajutoarelor sale era aceea a „listelor negre". **Cine ajungea pe *„lista neagră"*** a diabolicului senator **era distrus. Scoaterea de pe o astfel de listă costa o avere, bani care intrau în conturile personale ale lui McCarthy.**

În cartea sa *„McCarthyism. The Fight for America"*, senatorul fascist a încercat, şi nu fără succes, cel puțin un număr de ani, să identifice **„McCarthyismul"** cu „americanismul". Americanii l-au făcut **sinonim cu fascismul**.

Se pare că virusul fascismului, răspândit în societatea americană din epoca lui McCarthy, este **ca virusul HIV**, generator de SIDA. Chiar dacă este în stare latentă, într-o zi se poate activa şi genera o criză. Măsurile luate de către administrația G.W. Bush după evenimentele din 11 septembrie 2001 amintesc de „McCarthyism" şi indică o orientare a societății americane spre un regim autoritar sau chiar de tip fascist, eventual moderat.

La 14 iunie 1951, McCarthy a rostit o cuvântare în Camera Senatului, care a zguduit din temelii întreaga societate americană. El **l-a acuzat pe generalul George C. Marshall**, şeful Statului Major General al Forțelor armate ale S.U.A. în anii celui de-al doilea război mondial, iar apoi secretar al Departamentului de Stat, autorul „Planului

---

* **N. edit.:** Ca şi alți evrei, soții Rosenberg au făcut parte dintr-o rețea de spionaj „de conştiință" pentru URSS. Amănunte în ***„Războaiele secrete"*** (Ed. OBIECTIV).

Marshall" de refacere economică a Europei Occidentale, **că este *„agent în slujba U.R.S.S."*** McCarthy l-a făcut pe generalul G. Marshall *„un ticălos care a trimis trupele americane prea devreme în Europa, numai pentru a-l ajuta pe I.V .Stalin".*

Nebunia senatorului atinsese culmi apocaliptice, dar nu s-a luat nici o măsură împotriva lui. McCarthy a fost **lăsat să-şi joace rolul**, atât de către Partidul Democrat, cât şi de către Partidul Republican, din care, de altfel, şi făcea parte. Tot ce avea societatea americană mai putred, mai retrograd, mai extremist de dreapta, **toţi frustraţii şi rataţii politic s-au raliat în jurul senatorului McCarthy.** Tare mult seamănă acest fenomen cu unele fenomene post-decembriste 1989 din România...

FBI încuraja „molima naţională"

Aflat în fruntea Comitetului pentru Activităţi Anti-Americane (HUAC) din Congresul S.U.A., înfiinţat la 26 martie 1947, McCarthy şi cohorta lui de descreieraţi au luat la bani mărunţi şcolile, liceele şi universităţile din S.U.A. Au fost concediaţi mii de învăţători şi profesori pentru simplul fapt că au refuzat să răspundă la întrebarea standard: *„Ce legături aveţi cu Partidul Comunist din S.U.A.?"*

A existat o „listă neagră" cu numele unor oameni de mare valoare culturală de la Hollywood, la a căror întocmire o contribuţie esenţială a avut-o „actorul" Ronald Reagan, viitorul preşedinte al S.U.A. (1981-1989). Printre aceştia s-au numărat: Adrian Scott (producător); Edward Dmytryk (director), apoi scriitorii de reputaţie naţională Lester Cole, Ring Lardner, Dalton Trumbo, John Howard Lauson, Albert Maltz, Alvah Bessie, Samuel Ornitz şi Herbert Biberman.

Între 1951 şi 1954, circa **324 de oameni de cultură**, regizori, realizatori, scriitori, scenarişti şi actori de mare valoare au fost **trecuţi pe *„lista neagră".*** Aceştia au fost fie concediaţi, fie marginalizaţi, sub acuzaţia de *„simpatii pro-comuniste".* Fenomenul „listelor negre" emise sub înaltul patronaj al Comitetului pentru Activităţi Anti-Americane condus de McCarthy a devenit o **molimă naţională.** Dacă cineva dorea să-şi distrugă un adversar politic sau un concurent pentru un post administrativ sau pe linie de afaceri, cea mai sigură cale era „să-l toarne" pentru a fi inclus pe o „listă neagră".

F.B.I. încuraja foarte mult acest proces. Oare să fi existat „informatori ai securităţii" numai în România socialistă? Ce părere au domnii Mircea Dinescu, Andrei Pleşu, H.-R. Patapievici şi alţi vânători de „informatori ai Securităţii" din România „democrată"?

La Conferinţa Femeilor Patriote pentru Apărarea Naţională, de extremă dreaptă, din **25 ianuarie 1951**, McCarthy **i-a acuzat pe preşedintele Harry Truman şi pe generalul George Marshall**, pur şi simplu, **că sunt *„comunişti".***

Cu sprijinul lui Edgar Hoover, „anti-comunismul" de tip McCarthyst a fost larg răspândit şi în mediile studenţeşti, în cooperare cu mai-marii Bisericii Catolice din S.U.A., ajungându-se la adevărate stări de isterie. „Anti-comunismul" lui McCarthy era

îndreptat, nu numai împotriva oricăror idei şi manifestări social-democrate sau liberale. Până şi bisericile protestante au fost învinuite de *„simpatii pro-comuniste”.*

Masonii şi Armata – intangibili !

Senatorul Joseph R. McCarthy şi-a făcut un adversar din preşedintele H. Truman, numai atunci când acesta a fost atât de neinspirat încât i-a atacat pe masoni. Se ştie că toți președinții S.U.A., de la George Washington la G.W. Bush au fost masoni. **S.U.A. sunt un stat de masoni.** După mai mulți ani, timp în care McCarthyismul a făcut adevărate ravagii în sânul societății civile americane, o seamă de forțe politice interne responsabile din S.U.A. şi-au dat seama că acest fenomen era extrem de nociv şi a adus grave prejudicii imaginii S.U.A. în lume.

McCarthy a fost zdrobit şi eliminat de pe scena politică a S.U.A. numai după ce a atacat Armata şi a întocmit o „listă neagră” cu cadrele superioare din Forțele terestre, Forțele aeriene şi Forțele maritime ale S.U.A. pe care le dorea epurate. **Nicolae Ceauşescu a fost împuşcat şi datorită neavansării în grad la 23 august 1989 a celor în drept**...

Istoricul american Richard Gid Powers apreciază că războiul din **Coreea** (1950-1953), în care au pierit **54.246** soldați, războiul din **Vietnam** (1965-1975) în care şi-au pierdut viața **58.022** militari americani şi „**McCarthyismul**” sunt **cele mai negre şi mai dureroase pagini din istoria S.U.A.**

Milioanele de soldați americani care au trecut prin aceste războaie, odată deveniți veterani, au fost primiți cu repulsie de către societatea civilă americană, marginalizați şi ignorați, în ciuda propagandei oficiale care i-a prezentat drept „eroi”. În realitate, aceştia au devenit un fel de paria în societatea americană. Cu siguranță că o soartă asemănătoare îi aşteaptă şi pe militarii americani trimişi de către G.W. Bush să cucerească Irakul în martie 2003.

În concluzie, **adevărata imagine a fostului preşedinte al S.U.A. Hanry Truman** de la sfârşitul războiului al doilea mondial şi primii ani ai Războiului Rece este **una pe măsură, adică malefică**.

Acesta a pus temeliile unei ere aberante din istoria lumii postbelice, era Războiului Rece, urmată cu fidelitate de toți ceilalți preşedinți ai S.U.A. Această eră ne influențează viața şi la 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial.

STALIN – AL CINCILEA CAVALER AL APOCALIPSEI

Stalin – „epoca de oțel" a Rusiei

A încerca să scrii adevărul despre I.V. Stalin este o acțiune nu numai extrem de dificilă, dar şi foarte periculoasă. Dacă cineva îndrăzneşte, în condițiile „democrației şi libertății de expresie" din România, să facă chiar şi o singură afirmație pozitivă la adresa acestui actor principal al celui de-al doilea război mondial este în mod automat anatemizat. A fi taxat drept *„stalinist"* este mult mai grav şi mai „dezonorant" decât a fi etichetat drept *„nazist"*, *„legionar"* sau *„antisemit"*. Şi totuşi, care este adevărul, măcar o frântură de adevăr în legătură cu această controversată personalitate a Istoriei Universale?

Pentru că nu poți vorbi despre aniversarea a 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial fără să aminteşti şi despre I.V. Stalin, voi încerca să prezint cititorului interesat câteva din datele şi informațiile cele mai generale şi mai greu de contestat în legătură cu el.

Iată câteva date biografice din surse franceze.*

Iosif Vissarionovici Djugaşvili Stalin (1879-1953) s-a născut în localitatea Gori din Georgia. Tatăl său a fost de meserie **cizmar** şi a dorit să-şi pregătească feciorul pentru cariera preoțească, trimițându-l să urmeze **cursurile seminarului teologic**. Din anul **1898**, a părăsit cariera ecleziastică şi **s-a afiliat la mişcarea revoluționară**. Pentru activitatea sa politică, a fost **deportat de câteva ori în Siberia**.

În însemnările sale personale, Stalin a notat că ***„anii petrecuți în Siberia au fost printre cei mai fericiți din viața mea"***. Ulterior, biografii, nu denigratorii, au descoperit că „fericirea" lui Stalin în Siberia era legată de câteva **aventuri amoroase**. Ținând cont de faptul că georgianul Iosif V. Djugaşvili (numele de **Stalin**, - adică ***„omul de oțel"***- l-a primit ulterior de la „tovarăşii" lui de luptă), era un bărbat superb, cu un glas domol şi maniere cuceritoare deprinse la seminarul de popi, ar fi fost în afara naturii să nu fi avut întreaga lui viață împănată cu aventuri amoroase. El însuşi **a recunoscut că i-au mai plăcut puterea şi băutura, ceea ce l-a apropiat foarte mult de personalitatea lui Sir Winston Churchill**, cu care, de altfel, s-a şi înțeles foarte bine când s-a pus problema împărțirii Europei, la sfârşitul celui de-al doilea război mondial. Amândoi aveau de apărat şi de lărgit câte un imperiu.**

---

* **N. aut.:** Petit Larousse. Dictionnaire encyclopedique pour tous, Editura Larousse, 1966, pag. 1714-1715.

** **N. edit.:** Stalin prefera supranumele revoluționarului evreu din 132 e.n., (Bar) Koshba, autorul primului pogrom din istorie: împotriva creştinilor...Se numea, în realitate, David Visarion Djugaşvili. În georgiană, Djugaşvili însemna „fiu de evreu". A fost căsătorit cu Katerina Şvanidze (Kati Schwanitz), mama lui Iacob, şi Nadia Aleluieva (Alleluiah), ambele de origine iudaică. Ginerii sau amanții soțiilor şi fiicelor au fost toți de origine iudaică...

Printre funcţiile ocupate de către I.V. Stalin, sursele franceze le menţionează pe cele de **redactor-şef al ziarului bolşevic *„Pravda"* în 1917**, apoi de **comisar al poporului pentru problemele minorităţilor naţionale din Rusia.*** Ulterior, a devenit **secretar-general al Partidului Comunist** şi principalul candidat la funcţia de succesor al lui V.I. Lenin, după moartea acestuia, survenită în anul 1924.**

Pentru atingerea acestui din urmă scop, Stalin nu şi-a ales mijloacele, **lichidându-i pe rivalii principali**, respectiv Trotki, Zinoviev***, Kamenev şi Buharin, **toţi evrei.** În anul **1941**, I.V.Stalin a devenit **preşedintele Consiliului Comisarilor Poporului, comandant suprem al Forţelor armate ale U.R.S.S.** în anul **1942** şi **mareşal al U.R.S.S.** în anul **1943**, conducând războiul împotriva Germaniei din anii 1941-1945.

I.V. Stalin, „omul de oţel", a condus în stil dictatorial U.R.S.S. în perioada istorică **1924-1953****, **una din cele mai cumplite perioade din întreaga existenţă a naţiunii ruse**, când, de mai multe ori s-a pus problema - a fi sau a nu mai fi - a naţiei şi civilizaţiei ruseşti.

Mujicii – savanţii Omenirii !?

Vom trece de la sursele franceze, la cele americane, folosindu-ne cu precădere de datele şi informaţiile puse la dispoziţia întregii lumi de către Paul Kennedy*****, profesor universitar la Yale University, Oxford University, Princeton University şi Fundaţia Alexander von Humboldt din Germania.

Pentru a înţelege epoca lui I.V. Stalin este necesar să se pornească de la recunoaşterea faptului că din 1917, când s-a născut şi până în 1991 când s-a prăbuşit, **Imperiul Sovietic nu s-a bucurat niciodată nici de cea mai mică perioadă de pace.** Este vorba de războiul civil, intervenţia militară străină, blocada economică şi boicotul politic generalizat al Occidentului, în frunte cu S.U.A., războiul al doilea mondial şi Războiul Rece. La acestea s-au mai adăugat greşelile strategice interne, incapacitatea de adaptare la condiţiile şi cerinţele epocii post-industriale etc.

Aşa cum ne învaţă marele savant american Paul Kennedy, **toate Marile Puteri ale lumii**, absolut fără excepţie, **au trecut prin perioada de creştere şi perioada de descreştere. Nici S.U.A. nu se vor**

---

* **N. edit.:** Tocmai pentru că făcea parte din minorităţi, după cum se obişnuieşte. Era şi georgian dar şi evreu...

** **N.E.D.:** În 1974, o femeie-ghid ne spunea „în particular" că atentatul asupra lui Lenin, de la care i s-a tras paralizia şi moartea, ar fi fost comandat de Stalin. Să nu uităm că ne aflam în plină epocă brejnevistă. Acum, sursele occidentale acreditează ideea că atentatoarea a fost dirijată de spionajul britanic...

*** **N. edit.:** „Marea dragoste" homosexuală a lui Lenin !

**** **N. edit.:** Evreul Stalin a făcut greşeala să creadă că Terra poate fi condusă de evrei de la Moscova, nu de la Washington...

***** **N. aut.:** Paul Kennedy *„The Rise and Fall of the Conflict from 1500 to 2000"*, Editura Fontana Press, 1988, pag. 414-442.

putea sustrage acestui proces legic, cu toată puterea lor militară uriaşă pe care contează în prezent.

Iată ce ne spune profesorul american despre Rusia, devenită după 1917 „sovietică". Dintre toate Marile Puteri ale lumii din perioada **1914-1921**, adică a primului război mondial şi a războiului civil, Rusia a suferit **cele mai îngrozitoare pierderi**. Populaţia Rusiei a scăzut de la **171** milioane de locuitori la **132** milioane. Una din cauzele acestei stări de lucruri a constituit-o **pierderea Poloniei, a ţărilor baltice, a Finlandei şi Basarabiei. Rusia a pierdut cel puţin 13 ani dintr-o dezvoltare normală.** Nivelul producţiei agricole din **1914** a fost atins de către U.R.S.S. abia în anul **1926**.

Autocratul I.V. Stalin s-a găsit în faţa uriaşei sarcini de industrializare a Rusiei bolşevizate, **fără absolut nici un fel de capital străin**.

În anul 1924, când a devenit liderul absolut al statului, Rusia prezenta imaginea unei societăţi semi-feudale, cu o industrie limitată mai mult la cea de război, cu o populaţie în proporţie de **80%** formată din „**mujici**", în cea mai mare parte **analfabeţi şi fanatizaţi din punct de vedere religios.** I.V. Stalin şi comisarii lui ştiau că dacă nu vor industrializa Rusia, în cel mai scurt timp posibil, aceasta ar putea fi ştearsă de pe faţa Pământului de către o coaliţie a puterilor capitaliste, aşa cum s-a încercat, dar fără succes, în anul 1917.

SUA – cu sclavia, Rusia – cu glonţul...

P. Kennedy arată că, pentru a-şi industrializa ţara şi a crea o armată puternică, **I.V. Stalin s-a folosit în exclusivitate de resursele interne ale Rusiei**. Folosind metode draconice, noi le-am spune cnutul şi glonţul, **Stalin a exploatat la sânge agricultura, pentru a face rost de capital**. Între 1776-1865, **americanii** au acumulat capital şi **au păşit ferm pe calea industrializării exploatându-i la sânge pe cei 4.000.000 de sclavi***, care nu erau consideraţi oameni, nu erau luaţi în seamă la recensăminte, nu li se recunoşteau căsătoriile, nu aveau voie să înveţe carte şi erau vânduţi şi cumpăraţi ca orice marfă. **Valoarea sclavilor** din S.U.A. în anul **1861** era evaluată la **2 miliarde dolari**. Aceştia **puteau fi ucişi de către stăpâni**, fără nici un fel de urmări juridice.

În procesul de industrializare a Rusiei, mai ales pentru construirea uriaşelor baraje energetice de pe marile fluvii din Asia, a industriei siderurgice şi a marilor fabrici de armament de la est de Urali, **Stalin a utilizat pe scară largă munca forţată**, adică tot un fel de sclavi. Este vorba de **lagărele din sistemul *„Gulag"*** despre care vorbeşte Alexander Soljeniţân, în care au fost înregimentaţi cu forţa **milioane de ruşi**. Stalin a aplicat metode de forţă pentru că **nu ar fi putut conta niciodată pe spiritul voluntar al ruşilor**, care nu exista, aşa cum a contat Franklin Delano Roosevelt pe spiritul voluntar şi patriotismul americanilor care s-au înscris în taberele de muncă pentru mâncare, salopetă

---

* **N. aut.:** Richard C.Wade, Howard B. Wilder, Louise C. Wade - *„A History of the United States"*, Editura Houghton Mifflin Company, Boston, 1966, pag. 344-376.

şi cazare (plus minimum de subzistenţă pentru familii) în anii catastrofalei depresiuni economice care a lovit S.U.A. în 1929-1933, salvând capitalismul american de la prăbuşire.

Între 1928 şi 1940, arată profesorul P. Kennedy, **populaţia rurală a U.R.S.S. a scăzut la 51%, iar educaţia de masă a realizat progrese de-a dreptul fantastice.** Procentul din P.I.B. al Rusiei alocat dezvoltării era în jur de **25%**, ceva nemaiîntâlnit în istoria lumii. Cu alte cuvinte, ruşii au fost puşi să muncească până la epuizare, strângând cureaua. **Numărul inginerilor** a crescut de la **47.000** în 1928, la **289.000** în 1941.

„Modelul Stalin" – un unicat ?!

Ca şi Otto von Bismarck (1815-1898), din a cărui politică s-a inspirat, **I.V. Stalin a acordat o imensă însemnătate dezvoltării învăţământului de toate gradele**. Învăţământul politehnic şi cel profesional, aflate în prim plan, au dus la formarea unui corp ingineresc de înaltă clasă şi a milioane de muncitori calificaţi. Numai pe această bază **se putea asigura o creştere economică continuă** şi, în acest cadru, crearea unei armate puternice. Construirea unor puternice centre industriale a unor fabrici de tancuri, de avioane, de tunuri şi de muniţii, în zona asiatică a U.R.S.S., **la est de Munţii Urali**, intangibile, mult în afara razei de acţiune a aviaţiei de bombardament a Germaniei s-a dovedit a fi o gândire strategică ce **a asigurat victoria în război a U.R.S.S.**, în confruntarea cu cea mai puternică armată ce a existat vreodată sub soarele Europei.

Profesorul american Paul Kennedy (*„Creşterea şi descreşterea Marilor Puteri,* pag. 417) apreciază că **modelul de industrializare aplicat de I.V. Stalin era fără precedent în istoria lumii dezvoltate**. Acesta arată că **în anii Marii Depresiuni (1929-1937)**, când însăşi existenţa sistemului capitalist al economiei de piaţă era pusă sub semnul întrebării, **sistemul „economiei de comandă" creat de Stalin făcea adevărate minuni.** Venitul naţional al U.R.S.S. în această perioadă a crescut de la **24,4** la **96,3** miliarde ruble. Producţia de cărbune a sporit de la **35,4** la **128** milioane tone, iar producţia de oţel de la **4** la **17,7** milioane tone. Producţia de energie electrică a crescut de **7 ori**, cea de maşini-unelte de **20 ori**, iar cea de tractoare de peste **40 ori.**

Rusia Sovietică a lăsat în urmă Franţa, Marea Britanie şi Germania, trecând în anul **1943**, în plin război, **pe locul doi în lume, după S.U.A.**

Erorile lui Stalin

Socialismul radical sovietic nu a fost o ficţiune, ci o forţă formidabilă care **a schimbat cursul istoriei universale şi a stabilit un nou echilibru al lumii**. Denigratorii de doi bani ai socialismului („comunismului" în terminologia lor) din România, „savanţii" care studiază „epoca totalitarismului", înainte de a-şi lansa studiile găunoase, pline de venin propagandistic şi de ignoranţă, ar trebui să pună mâna pe

carte şi să citească măcar opera lui Paul Kennedy, *„Creşterea şi descreşterea Marilor Puteri"*.

Obsedaţi total de dezvoltarea industriei, Stalin şi comisarii săi au comis şi **grave erori strategice în planurile lor cincinale de dezvoltare a economiei.** Au neglijat agricultura, producţia bunurilor de consum (industria uşoară), căile de comunicaţii şi serviciile. **Aceste greşeli s-au transmis şi „democraţiilor populare"**, generând efecte grave, până la colapsul socialismului est-european în anul 1989.

Ocuparea Manciuriei de către Japonia şi venirea la putere a lui Hitler în Germania l-au determinat pe Stalin să pună accent pe **dezvoltarea armatei**. Dispunând de un **serviciu de spionaj de prim ordin** (cu o vechime şi o continuitate de peste 600 ani), **Stalin era absolut sigur că U.R.S.S. va fi atacată**, mai devreme decât mai târziu.

Efectivele generale ale armatei au crescut de la **600.000** în 1929 la **940.000** în 1933 şi **1.300.000** în 1935. Fabricile de **tancuri**, de **tunuri** şi de **avioane** au luat **dimensiuni gigantice**, cu producţie de masă, în stil american. A fost **neglijată** însă aproape total **industria navală**. În cel de al doilea război mondial, Forţele navale ale U.R.S.S. au fost ca şi inexistente. Aceasta nu a fost însă o greşeală strategică gravă. **Rusia a fost şi este, cu precădere, o putere continentală**. Trupele ruseşti au ajuns la Berlin în aprilie 1945 şi l-au cucerit, cu tancurile, artileria şi aviaţia şi nu cu submarinele, distrugătoarele şi portavioanele, cum a fost combătută Japonia în Oceanul Pacific de către S.U.A.

În perioada **1932-1939**, **Franţa** a produs **3.163** avioane de luptă, **Germania 8.295**, **Italia 2.000**, **Japonia 4.467**, **Marea Britanie 7.940**, **S.U.A. 2.195**, iar **Rusia** lui Stalin a produs **10.382** de avioane de luptă. Numai în anul **1932**, Rusia sovietică producea **3.000** de tancuri şi **2.500** avioane, cifre considerate de P. Kennedy drept ***„fantastice"***, pe care **nici o altă ţară din lume nu şi le putea permite.**

Stalin a curăţit... Armata Roşie...

Stalin a comis şi greşeli enorme în relaţiile sale cu Forţele Armate ale U.R.S.S., plătite cu viaţa a milioane de oameni şi cu pierderi teritoriale imense în primii ani de război cu Germania celui de-al treilea Reich. Obsedat de cantitatea şi nu de calitatea tehnicii militare, **în iunie 1941, din cele 24.000 de tancuri** de care dispunea armata sovietică, **doar 967 erau tancuri moderne**, superioare celor germane. Stăpânit de paranoia, obsedat de gândul că peste tot se complotează împotriva lui, stare alimentată cu multă măiestrie şi de spionajul german al amiralului Canaris, între 1935 şi 1939, I.V. Stalin **a decapitat**, pur şi simplu, **conducerea Armatei Roşii.**

Circa 90% dintre generali şi 80% dintre coloneii Armatei Roşii au avut de suferit de pe urma lui Stalin. Generalul Tukhacevski, fondatorul teoriei războiului modern, de mişcare, cu utilizarea maselor de tancuri, în cooperare cu aviaţia, artileria, trupele mecanizate şi unităţile de paraşutişti, a fost **împuşcat** pur şi simplu din ordinul lui I.V. Stalin. **Dictatorul Stalin a numit în funcţiile-cheie ale Armatei o seamă**

de „activişti de partid", care au fost cauza principală a dezastrului Armatei Roşii din perioada iunie-octombrie 1941.*

Tot Stalin a fost însă acela care i-a împuşcat pe „generalii politruci" inculți şi incompetenți, cum a fost generalul Kuluk, **înlocuindu-i cu ofițeri şi generali profesionişti, mulți scoşi din lagărele din Siberia.** Unul dintre aceştia a fost generalul **Rokossovski**, condamnat la moarte, care era în aşteptarea executării sentinței. Stalin l-a scos din celula condamnaților la moarte, l-a chemat la el şi, după ce i-a prezentat scuzele de rigoare, i-a dat comanda unei armate. A terminat războiul cu gradul de mareşal.

După ce **a pierdut circa 5.000.000 de soldați** în mai puțin de **şase săptămâni** de război, I.V. Stalin a curățat toate funcțiile superioare de comandă de „politruci" şi „oameni piloşi", incapabili şi a numit în locul lor pe acei generali şi ofițeri superiori care s-au distins în lupte.

...dar a salvat URSS

Sângerosul dictator s-a salvat pe sine şi **a salvat U.R.S.S., înconjurându-se de generali strălucițI**, precum Gheorghi Jukov, Ivan Koniev, Andrei Eremenko, Rodion Malinovski, Constantin Rokossovski, Simion Timoşenko, Fedor Tolbukin şi alții. Când şi-a dat seama de genialitatea militară a generalului **Gheorghi Jukov, cel mai strălucit comandant al războiului al doilea mondial**, I.V. Stalin şi-a călcat pe mândrie, **lăsând soarta Armatei şi a U.R.S.S. pe mâna acestuia**, iar el şi-a concentrat toată puterea pe asigurarea funcționării la capacitatea maximă posibilă a industriei de război. In toți anii de război, **I.V. Stalin**, care a cauzat moartea a milioane de oameni de pe toată întinderea imensului său imperiu, **nu i-a ieşit niciodată din cuvânt** şi nu a îndrăznit să-l contrazică pe generalul G. Jukov şi foarte bine a făcut.

Gheorghi Jukov, fost plutonier de cavalerie în armata țarului Nicolae al II-lea, devenit erou în anii războiului civil, absolvent al Academiei Militare Frundze, i-a zdrobit pe nemți în fața **Moscovei**, apoi în fața **Leningradului** (Sankt Petersburg), a condus şi câştigat „Bătălia **Stalingradului**", cea mai cumplită din istoria universală, a distrus ultimele resurse ofensive ale Germaniei, în legendarea „Bătălie de la **Kursk**", cea mai mare confruntare de tancuri din războiul al doilea mondial şi a cucerit **Berlinul**.

În toată cariera lui de război, generalul **G. Jukov**, devenit mareşal al U.R.S.S., **nu a cunoscut niciodată înfrângerea**. Cu tot „cultul personalității" de care suferea, **la Parada Victoriei din 9 mai 1945, din Piața Roşie**, I.V. Stalin şi-a călcat pe orgoliu şi, recunoscând rolul decisiv jucat de mareşalul G. Jukov în câştigarea de către U.R.S.S. a celui de-al doilea război mondial în confruntarea, pe viață şi pe moarte, cu Germania celui de-al treilea Reich, **i-a lăsat acestuia onoarea de a trece în revistă unitățile de gardă ale Armatei Roşii**, care s-au acoperit de glorie.

---

* **N. edit.:** Majoritatea comisarilor politici din Armată erau de origine iudaică.

Patria nu i-a rămas recunoscătoare până la capăt legendarului comandant de oşti, care a fost G. Jukov. După moartea lui Stalin, când în fruntea U.R.S.S. s-a cocoţat fostul „politruc" din anii războiului, pe nume **Nikita Hruşciov**, cel care avea să dea prima lovitură de moarte socialismului rusesc, mareşalul **G. Jukov a fost destituit din toate funcţiile şi surghiunit în Siberia, murind în dizgraţie şi anonimat.**

„Turnul Babel" şi „omul sovietic"

Tot aşa şi-a sfârşit cariera şi viaţa şi generalul american **Douglas MacArthur**, eroul războiului din Pacific, cuceritorul Japoniei, dărâmat în mod barbar de către preşedintele Harry Truman. Se pare că nici o „Patrie" nu ştie, sau nu vrea să-şi preţuiască până la capăt eroii...

Istoricii militari americani, printre care **David** R. Jones, William C. Fuller, **Jacob** W. Kipp, Peter H. Vigor, care au evaluat corect părţile tari şi slabe ale sistemului militar al U.R.S.S. în anii celui de-al doilea război mondial (vezi *„Transformation in Rusian and Soviet Military History",* Editura Academiei Forţelor Aeriene ale S.U.A., Washignton, D.C. 1990), au pus în lumină **o altă eroare colosală comisă de I.V. Stalin**, legată de **compunerea etnică a armatei**, care, dacă nu ar fi fost corectată, chiar în al 12-lea ceas, **U.R.S.S. ar fi fost zdrobită** de maşina de război a lui A. Hitler.

Influenţat de experienţa lui de fost comisar al poporului pentru problemele naţionalităţilor şi dorind să construiască ***„omul sovietic"***, tot aşa cum a încercat şi amărâtul de N. Ceauşescu să construiască *„omul nou"* în România, I.V. Stalin a creat o *„Armată Sovietică multinaţională".* Aceasta se traducea prin aceea că în compunerea subunităţilor, unităţilor şi marilor unităţi se aflau la un loc ruşi, ucrainieni, baltici, georgieni, ceceni, armeni, kazahi, uzbeci, turkmeni, kirkizi şi alte elemente etnice din cele peste **o sută** care sunt trăitoare în imensul spaţiu euro-asiatic al U.R.S.S. **Era o armată ca la biblicul Turn Babel...**

O asemenea „armată a internaţionalismului proletar" s-a dovedit că **nu valora nici cât o ceapă stricată** în faţa puternicei şi aparent invincibilei armate germane. „Armata Sovietică" de tip „Turnul Babel" totalizând circa **260 de divizii,** condusă şi de **„politruci" idioţi**, a fost **zdrobită** de armata germană în primele săptămâni ale războiului, în spaţiul cuprins între Vistula-Prut şi Nipru.

După trecerea aliniamentului fluviului Nipru, generalii germani erau tot mai surprinşi de rezistenţa tot mai înverşunată a noilor unităţi şi mari unităţi ale Armatei Roşii aduse din adâncime.

„Generalul Iarnă", salvatorul Moscovei

Dându-şi seama de greşeala mortală pe care a făcut-o, Stalin şi cadrele profesioniste ale armatei au trecut la crearea unor **armate operative bazată exclusiv pe elementul etnic rusesc**. I.V. Stalin s-a fript rău cu „naţionalităţile" sale. **Zeci de mii de soldaţi ucrainieni au trecut de partea trupelor germane**, formând două armate care au luptat împotriva Armatei Roşii până la capitularea Germaniei. Ajunse

în fața Moscovei în octombrie 1941, **armatele germane**, total neechipate pentru operații militare în condițiile iernii care se apropia, s-au întâlnit, **pentru prima dată, față în față cu armate alcătuite exclusiv din elementul etnic rusesc.**

Este vorba de **trei armate de ruşi siberieni, echipați cu uniforme confecționate din piele de focă întoarsă**, cu care se putea dormi fără grijă în zăpadă, pe cel mai cumplit ger. În timp ce soldații germani se transformau în sloiuri de gheață în tranşeele şi maşinile lor de luptă, în uniformele lor de vară, soldații ruşi siberieni zburdau ca diavolii pe câmpul de luptă la - 40^0 C.

De ce nu avea armata germană uniforme de iarnă? Pentru că **Hitler era convins că va zdrobi Rusia Sovietică în cel mult şase săptămâni !** Doar zdrobise **Franța** şi trupele britanice de pe continent, în numai **28 de zile**. Armata germană a suferit **în fața Moscovei prima înfrângere**, fiind azvârlită spre apus circa **200 kilometri**.

Hitler, cu pregătirea lui militară de „caporal", îi destituie pe comandanții vinovați de dezastrul din fața Moscovei, respectiv pe mareşalul von Brauchitsch şi pe generalul de tancuri Guderian, cuceritorul Franței, **asumându-şi personal comanda trupelor germane de pe frontul germano-sovietic.**

Dacă I.V. Stalin nu s-a amestecat în marile decizii strategice ale generalilor şi mareşalilor săi, lăsându-i să-şi facă meseria, **Hitler**, crezându-se infailibil, s-a amestecat. El a luat **decizii aberante**, care, în final, au condus la distrugerea totală a Germaniei.

„Mama Rusia vă cheamă"... la Berlin

După ce a permis reînvierea spiritului şi tradițiilor militare ruseşti, cu trimiteri la Dimitrie Donskoi, învingătorul mongolilor, la Alexandr Nevski, învingătorul cavalerilor teutoni, la Petru Cel Mare, învingătorul suedezilor, la mareşalul Suvorov, învingătorul Imperiului Otoman, la mareşalul Kutuzov, învingătorul lui Napoleon, Stalin şi-a exprimat convingerea că *„soldatul rus îl va învinge şi pe Hitler"*, şi a avut dreptate. Acest lucru putea fi făcut însă **cu mult mai puține sacrificii** dacă „soldatul rus şi generalul rus" erau lăsați să-şi facă datoria, **fără amestecul „politrucilor".**

Mai mult decât atât, lucru ce nu se ştie în România, a fost **concilierea dintre ateul şi răspopitul Stalin şi Biserica Ortodoxă rusă.** Preoților li s-a dat voie să meargă la unități şi să binecuvânteze trupele. Cel mai mobilizator afiş al propagandei Kremlinului din anii celui de-al doilea război mondial l-a reprezentat chipul unei femei, cam ca cel al Anei Ipătescu din 1848, şi îndemnul *„Mama Rusia vă cheamă".*

Este bine, măcar acum, la a 60-a aniversare a victoriei împotriva Germaniei naziste, să se ştie că **Berlinul a fost cucerit de armata rusă, nu de armata sovietică. Armata rusă a mai cucerit Berlinul de 4 ori înainte de 1945**, şi nimeni nu poate garanta că nu-l va mai cuceri vreodată.

Cavalerii Apocalipsei se înțeleg de minune...

Cu prilejul întâlnirilor de la **Teheran** din 28 noiembrie - 1 decembrie 1943 şi a întâlnirii de la **Ialta** din 4-12 februarie 1945, ***„cei trei cavaleri ai Apocalipsei"***, F.D. Roosevelt, Winston Churchill şi Iosif V. Stalin s-au întâlnit, s-au cunoscut, s-au spionat reciproc şi ***au pus lumea la cale, după interesele şi pofta inimii lor.**** „Pâinea şi cuțitul lumii" se aflau în mâinile acestor titani.

Cel mai mult s-au înțeles şi s-au plăcut reciproc, preşedintele S.U.A., F.D. Roosevelt, şi „dictatorul" U.R.S.S., I.V. Stalin. Conştienți de uriaşa putere pe care o reprezintă marile lor țări şi de faptul că lumea va fi împărțită în ultimă instanță între S.U.A. şi U.R.S.S., între cei doi s-a derulat o vastă corespondență politico-diplomatică şi s-au născut relații de stimă şi respect reciproc. Iată ce a lăsat istoriei universale, prin memoriile sale despre I.V. Stalin, preşedintele S.U.A., **F.D. Roosevelt**, unul dintre cei mai iluştri din istoria acestei țări: *„Pot să mărturisesc că **m-am înțeles minunat cu mareşalul Stalin.** El este o personalitate în care se îmbină o uriaşă şi necruțătoare hotărâre, cu un robust şi sănătos simț al umorului. Eu cred că el este cu adevărat reprezentativ pentru inima şi sufletul Rusiei. Sunt convins că ne vom înțelege foarte bine cu Stalin, cât şi cu poporul rus, foarte bine într-adevăr".*

După întâlnirea de la Ialta, F.D. Roosevelt şi-a notat din nou în memoriile sale: *„Ruşii au demonstrat că pot fi **raționali şi cu vederi largi** şi nu a existat nici cel mai mic dubiu în convingerile mele în ceea ce priveşte posibilitatea de a conlucra şi convietui cu ruşii, **în mod paşnic,** în viitorul imaginabil. Singurul amendament pe care doresc să-l fac este acela că eram oarecum îngrijorat dacă acest lucru va mai fi posibil, dacă i s-ar întâmpla ceva lui **I.V. Stalin.** Noi toți eram convinşi că ne putem baza pe el, pe faptul că era **rezonabil, sensibil şi înțelegător.** Nu eram însă siguri de cei care i-ar fi putut urma la Kremlin".*

Comunişti sau... mafioți ?

Istoria a demonstrat că relațiile dintre S.U.A. şi fosta U.R.S.S. au fost alterate şi împinse pe coordonatele Războiului Rece, nu de cei ce i-au urmat lui I.V. Stalin la Kremlin, ci de cei ce i-au urmat lui F.D. Roosevelt la Casa Albă.

În bunele tradiții comuniste, **I.V. Stalin nu a murit de moarte naturală.** El a fost victima unui asasinat cu complicitatea medicului personal al „sângerosului dictator"**, pus la cale de către georgianul

---

* **N. edit.:** Iar camerista Ana Pauker trăgea cu urechea ! Prin paturile delegaților occidentali, experiență... absolut utilă pentru un viitor ministru de Externe...

** **N. edit.:** De origine iudaică. După ce Stalin a declarat că Soarta Omenirii se decide la Moscova, nu la Washington, a apărut „complotul medicilor evrei din Kremlin" (gura păcătosului: Kremlinul era o citadelă iudaică, în frunte cu el !...) şi contrareacția sa: procesul acestora, proiectul R.S.S. Evreieşti (deportare mascată) etc.

Oculta s-a dovedit foarte promptă, în numai 2 luni de la „procesul medicilor", Stalin...s-a „sinucis".

Lavrenti **Beria***, şeful K.G.B., rusul N. Malenkov, secretar al C.C. al P.C.U.S. şi ucrainianul **N.S. Hruşciov***, fost secretar al Comitetului P.C.U.S. al Moscovei, cel mai mare duşman al lu I.V. Stalin. Am convingerea că Hruşciov l-a urât mai mult pe I.V. Stalin, decât l-a urât Adolf Hitler...

Ultimul om care l-a văzut în viaţă pe I.V. Stalin a fost L. Beria, în **seara de 4 martie 1953**. În dimineaţa următoare, I.V. Stalin a fost găsit mort în dormitorul vilei sale de la **Kuntevo**, o suburbie a Moscovei. De reţinut că la această vilă exista un **corp de gardă cu soldaţi din trupele speciale ale K.G.B.**, care te ucideau numai din priviri, puşi acolo chiar de L. Beria.

Lupta pentru putere dintre complotişti s-a derulat tot în stilul caracteristic comunist. La **23 decembrie 1953**, din ordinul lui N.S. Hruşciov, generalul Kozlov, personal, **îl împuşcă pe L. Beria**. La noi în România, din ordinul personal al lui Gheorghe Gheorghiu-Dej, în **1954**, a fost împuşcat marele om politic, patriot şi jurist de talie europeană, lider al Partidului Comunist din România, văr primar cu generalul Stârcea (şeful stafului Curţii Regale), **Lucreţiu Pătrăşcanu**.

În iunie 1957, N.S. Hruşciov dă o „lovitură de palat", înlăturându-şi toţi rivalii, respectiv pe Malenkov, Molotov, Kaganovici* şi Şepilov. În anul **1958**, Hruşciov **îl mazileşte**, azvârlindu-l în anonimat, **pe** marele comandant de oşti (poate cel mai mare al tuturor timpurilor după Alexandru Macedon), **G. Jukov**.

După al XX-lea Congres, prafu' s-a ales !

Opera de demolare şi demonizare a lui I.V. Stalin, îi aparţine, mai presus de orice, aventurierului şi clovnului care a fost acest N.S. Hruşciov. La cel de-**al XX-lea Congres** al P.C.U.S. din anul **1956**, N.S. Hruşciov a prezentat un ***„raport secret"*** cu privire la „cultul personalităţii lui Stalin", demascând „crimele şi ororile" săvârşite de către acesta.

Nici un om politic din lume, indiferent de statura lui, nu şi-a dat vreodată seama de efectele pe termen lung ale acţiunilor sale. **N.S. Hruşciov a demolat şi demonizat temeliile societăţii socialiste sovietice.** Acesta a constituit **punctul de pornire** al socialismului din jumătatea de est a Europei **spre prăbuşirea lui totală** din perioada **1985** (venirea la putere a lui M. Gorbaciov, mason şi demolator final al lumii comuniste) şi **25 decembrie 1991**, când, drapelul roşu cu secera şi ciocanul a fost coborât de pe cel mai înalt turn al Kremlinului.

Generalissimul I.V. Stalin care, la 9 mai 1945, când sute de soldaţi ruşi, eroi ai U.R.S.S., i-au aruncat la picioare drapelele de luptă ale unităţilor armatei germane, zdrobite în anii celui de-al doilea război mondial de către armata rusă, a cunoscut o glorie şi un triumf mai mare decât oricare împărat roman, sau decât oricare alt şef de stat din istoria universală, a fost trântit de pe soclu şi spulberat în patru vânturi de către chiar „tovarăşii" săi de luptă şi de idei.

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

Stalin a fost totuşi norocos. El a fost demolat şi **demonizat la trei ani după ce a murit.** Nefericit a fost preşedintele României, în decembrie 1989, când a fost „demolat" de viu tot de către „tovarăşii" lui de luptă şi de convingeri comuniste. Mă mir cum a scăpat Mao Zedong de acest tratament. Probabil pentru că chinezii sunt mai civilizaţi decât toate celelalte naţiuni ale lumii.

De la sfârşitul celui de-al doilea război mondial şi până la asasinarea lui în martie 1953, prestigiul şi imaginea lui I.V. Stalin, atât în U.R.S.S., cât şi pe plan mondial, erau uriaşe. Era supranumit ***„Tătucul popoarelor"***, iar zeci de milioane de americani care, pur şi simplu îl adorau, îl răsfăţau cu diminutivul ***„Uncle Joe".**** În ziua funeraliilor lui de la Moscova, durerea sinceră a ruşilor (şi georgienilor) nu cunoştea margini. Fără exagerare, se poate afirma, iar cei care au trăit acele zile (dacă sunt sinceri şi nu farisei) ar trebui să recunoască adevărul că, **la moartea lui I.V. Stalin, întreaga planetă a fost îndoliată.**

Asasinii naţiunilor

În anii care au urmat, atât în U.R.S.S., pe timpul lui N.S. Hruşciov, dar mai ales din direcţia industriei de propagandă psihologică americană, sub înaltul patronaj al C.I.A., asupra numelui lui I.V. Stalin s-au prăvălit munţi de noroi şi murdărie. Tot ce se poate exprima negativ, în toate limbile Pământului, la adresa lui I.V. Stalin, din 1956 şi până în anul 2005 s-a exprimat. **I.V. Stalin a fost coborât la rangul de cel mai odios şi mai sângeros dictator**, un adevărat „asasin" al naţiunilor, creatorul „Arhipelagului Gulag", al lagărelor de concentrare în care oamenii au fost „exterminaţi" mai rău decât în lagărele holocaustului evreilor, înfiinţate de A. Hitler.

Iată ce **crime** îi sunt **atribuite lui I.V. Stalin de către Zbigniew Brzezinski** **, profesor universitar la Harvard, fost consilier pentru problemele de securitate pe timpul administraţiei lui Jimmy Carter: *„I.V. Stalin este acuzat de moartea a **20.000.000** de oameni sau poate chiar **25.000.000**. Din acest total, între anii 1937-1938 au fost împuşcaţi 1.000.000 de oameni, iar alţi 2.000.000 au murit de foame în lagăre. Un alt 1.000.000 de oameni fuseseră împuşcaţi anterior, imediat după ascensiunea la putere a lui Stalin. Câteva milioane de oameni au murit în perioada colectivizării agriculturii şi a marii foamete din anii '20. Distrugerea agriculturii a costat în final viaţa a 7.000.000 de oameni, iar alte **12.000.000** de oameni au murit **în lagărele de concentrare**".*

Z. Brzezinski nu explică din ce surse a scos aceste cifre dar, la pagina 11 aliniatul prim al cărţii citate mai jos, profesorul american sus-

---

* **N. edit.:** Aparent straniu, apelativul este explicabil: Joe era supranumele lui... Zeus (vezi *„Dacia Preistorică"* - N. Densuşianu, Ed. OBIECTIV), de unde evreii numiţi Joseph s-au americanizat în Joe. Stalin era şi evreu dar şi un... Zeus !

** **N. aut.:** Zbigniew Brzezinski - *„Out of Control: Global Turmoil on the Eve of the Twenty First Century"*, Editura Robert Stewart Book, New York, 1993, pag. 9-17.

ține că **Adolf Hitler *„a cauzat moartea a** circa 17.000.000 de oameni, din care circa **5.000.000 evrei”.*** In concluzie, afirmă Z. Brzezinski, *„Stalin a fost un criminal mai mare decât Hitler”.*

Cum i-au ieşit „statisticile” lui Z. Brzezinski în felul acesta este de mare mirare, având în vedere că istoricul englez Gerhard L. Weinberg, în cartea sa *„A World at Arms. A Global History of World War II”*, apărută în 1994, la pagina 894, scrie că: ***„Numai pe teritoriul U.R.S.S., Hitler a cauzat moartea a peste 25.000.000 de oameni”.*** Unde este adevărul domnule profesor Brzezinski ?!...

„Lumea civilizată” şi crimele ei... „democratice”

Acelaşi profesor american, în cartea citată *„Out of Control”,* pagina 12, îl acuză pe I.V. Stalin că s-a comportat *„ca un criminal”* cu prizonierii de război. Citând surse germane din 1992, Brzezinski afirmă că **în lagărele de prizonieri din U.R.S.S. au murit 357.000 de militari germani.** La aceştia s-au mai adăugat câteva sute de mii de morți (nu ştie câți) din rândul prizonierilor de război japonezi, români, unguri, finlandezi şi italieni. În 1939, ruşii au capturat **180.000 de militari polonezi**. Dintre aceştia **au supraviețuit doar 40.000**.

Să admitem că toate aceste cifre sunt exacte, deoarece tot nu le-ar putea verifica nimeni. Nu încape nici o îndoială că I.V. Stalin s-a făcut vinovat de moartea a sute de mii de prizonieri de război. Adevărul este că **toate armatele lumii, inclusiv cele ale „marilor democrații” au comis crime de război**, prin tratamentul inuman aplicat militarilor inamici luați prizonieri.

Ciudat este însă faptul că domnul Z. Brzezinski nu aminteşte un singur cuvânt despre faptul că, **din cei 5.000.000 de militari ruşi luați prizonieri de către trupele germane**, la sfârşitul celui de-al doilea război mondial, **doar un milion de prizonieri ruşi au mai fost găsiți în viață.** Este absolut imposibil ca un om atât de bine informat ca Z. Brzezinski să nu ştie acest adevăr zguduitor pus în lumină şi la procesul de la Nürnberg, împotriva capilor Germaniei naziste, dar l-a ignorat în mod premeditat.

Oare **trupele americane** nu au săvârşit **atrocități împotriva prizonierilor de război irakieni în anii 2003-2004**, adică sub ochii noştri, care au scandalizat o lume întreagă?

Iar acum câteva cuvinte despre ilustrul profesor universitar şi analist politic de talie mondială, Z. Brzezinski. Nimeni nu contestă faptul că este o celebritate a lumii contemporane, un analist de clasă şi un vizionar. **Este extrem de bine informat, ceea ce înseamnă că are**

---

* **N. edit.:** Z. Brzezinski este evreu polonez, mason şi strategul Ocultei iudeo-masonice. Dacă el vorbeşte de un holocaust de 5.000.000 de evrei, cum s-a ajuns la cifra de 6.000.000 ? O explicație există: 6 este o cifră sacră în numerologia iudaică, pe care o găsim permanent în Vechiul Testament şi la Josephus Flavius...

legături strânse cu serviciile de spionaj americane.* Are o mare putere de convingere, prin fanatismul cu care îşi susţine argumentele, fiind **unul din stâlpii de bază ai cercurilor ultraconservatoare (de nuanţă fascistă) din S.U.A.**, promotor înfocat al intereselor S.U.A. în lume, cu precădere cele ale Complexului Militar Industrial. Mai în glumă, mai în serios, o seamă de jurnalişti americani au scris despre Z. Brzezinski pe când era consilier la Casa Albă, că *„dacă preşedinţii S.U.A. i-ar fi urmat sfaturile, Omenirea nu ar fi ajuns doar la al treilea război mondial, ci la al şaselea război mondial"...*

SUA pot fi şi imperiu şi democraţie ?

În persoana lui **Z. Brzezinski** avem de a face cu o **minte genială cu apucături malefice. Este evreu polonez, duşman de moarte, nu numai al comunismului, ci şi al rusismului.** După ce s-a extaziat în faţa procesului de dezintegrare a U.R.S.S., Z. Brzezinski se dă de ceasul morţii să vadă şi Rusia dezmembrată. „Teza" fundamentală promovată de Z Brzezinski este aceea că *„Rusia nu poate fi, în acelaşi timp şi imperiu şi democraţie".* Dar S.U.A. pot, întrebăm noi?

O trăsătură a lui Z. Brzezinski este **inexplicabila lui ură împotriva României**, în ciuda faptului că, în epoca Războiului Rece, în cei 24 ani de „dictatură ceauşistă", regimul de la Bucureşti a slujit în cel mai înalt grad interesele strategice ale S.U.A. vis-a-vis de fosta lume comunistă. Printre altele, **România a fost principalul obstacol în calea integrării militare a Tratatului de la Varşovia şi a integrării economice a C.A.E.R.**

Z. Brzezinski este un **promotor al intereselor Budapestei**, propagând în lume informaţii şi scenarii false despre *„oprimarea şi desnaţionalizarea a milioane de maghiari din Transilvania"* de către autorităţile române şi **recomandând „autonomia" Transilvaniei**. Profesorul universitar Z. Brzezinski ştie foarte bine că în Transilvania trăiesc milioane de români, iar minoritatea maghiară nu depăşeşte 1,5 milioane, dar **pentru el nu adevărul contează, ci imensele sume de dolari pe care le primeşte de la guvernanţii Ungariei**, pentru a-şi pune prestigiul academic şi influenţa politică în cercurile înalte americane, în slujba iredentismului separatist maghiar.

CIA, KGB, AVO şi războiul pentru Ardeal

A fost o vreme când am crezut în informaţiile şi statisticile provenite din surse oficiale americane. Recunosc şi faptul că, mai ales după intervenţia armatelor ţărilor Tratatului de la Varşovia, în frunte cu U.R.S.S. (mai puţin România), în Cehoslovacia, am nutrit puternic simpatii proamericane. Aveam şi motive.

---

* **N. edit.:** Mai rău ! Brzezinski este preşedintele fondator al Comisiei Trilaterale, membru al Comitetului celor 300, Consiliului pentru Relaţii Externe (CFR), Bilderberger şi „scenarist" al Ocultei Mondiale. De origine iudaică (polonez), totodată agent al Casei Rockefeller.

În ziua de 22 august 1968, am slujit ca translator pe timpul întâlnirii secrete dintre ambasadorul S.U.A. la Bucureşti şi ministrul Apărării, generalul Ion Ioniță, prilej cu care a fost transmis mesajul preşedintelui S.U.A., Lyndon Johnson către Nicolae Ceauşescu, prin care **României i se oferea ajutor militar** în cazul în care ar fi făcut obiectul unei invazii din partea U.R.S.S. şi a celorlalte state membre ale Tratatului de la Varşovia.*

Un asemenea conflict ar fi slujit în cel mai înalt grad intereselor S.U.A. şi N.A.T.O. în politica lor de distrugere a socialismului est-european, tot aşa cum un război între Turcia şi Grecia ar fi slujit intereselor Moscovei pentru distrugerea N.A.T.O.

Ulterior, am participat, fie însoțindu-l pe generalul Dumitru I. Dumitru, şeful Direcției Informații, fie singur, ca reprezentant al acestuia, la întâlnirile secrete cu ofițeri din serviciile de informații americane, cu diferite ocazii de criză sau reuniuni internaționale Est-Vest pe probleme de securitate.

Au venit însă evenimentele din **decembrie 1989, când am luat contact cu actele de subversiune, cu scenariile false, cu dimensiunile războiului secret purtat împotriva României de către elemente ale C.I.A., în cooperare cu spionajul maghiar şi rusesc, care erau să ne coste pierderea Transilvaniei** dar, mai ales, am luat act de „statisticile" americane privindu-i pe cei ***„60.000 de morți de la Timişoara"*****, pentru ca simpatiile mele pro-americane să se prăbuşească precum Turnurile Gemene de la World Trade Center din 11 septembrie 2001.

Aceste „informații" au continuat să se scurgă peste România, care a făcut obiectul unei uriaşe manipulări, acestea fiind produsul unor „savanți" de talia lui Z. Brzezinski. Acum nu-i mai cred pe **oficialii americani** nici când **spun adevărul**. Dar îl spun **vreodată**?

Lecții de democrație cu embargo ?

Povestea lui I.V. Stalin mai are de derulat câteva secvențe. Această figură titanică a secolului XX, atât în postura sa glorioasă, cât şi în cea malefică, a fost acuzată că nu era democratică şi ar fi distrus orice elemente incipiente de democrație în Rusia. **De unde era să învețe Stalin democrația?** Din Siberia sau de la „Tătucul țar"?

Fac o mare greşeală cei ce ignoră condițiile istorice în care a trăit şi a evoluat, sau involuat, jumătatea de est a Europei de-a lungul secolelor. Puțini sunt cei care ştiu sau îi interesează faptul că **în 1215, când englezii redactau *„Magna Charta Libertatum"* şi puneau bazele primei instituții parlamentare din lume, Moscova era cucerită de**

---

* **N. edit.**: Autorului i s-a oferit „marea şansă" (refuzată) să treacă granița... într-o valiză diplomatică ! Uşor de bănuit, apoi, campania mediatică...

** **N. edit.**: Numărul a fost anunțat de Silviu Brucan (Saul Bruckner) şi a fost ales din trei motive: este un vechi simbol iudaic; comemorează soldații americani morți în SUA; oferea motive pentru intrarea ruşilor „salvatori".

Adică, „Sfânta Treime" care a condus ocuparea mascată a României...

mongoli, iar ruşii aveau să trăiască timp de 250 ani sub cea mai barbară şi mai sângeroasă administraţie din câte a cunoscut Omenirea.

Prin această „experienţă democratică" au trecut şi comunităţile româneşti după anul 1241, când au căzut sub stăpânirea mongolilor. Pentru cunoaşterea acestei epoci din istoria noastră naţională, ar fi recomandabilă reeditarea şi în România a cărţii *„Românii şi Hoarda de Aur - 1241-1502",* a istoricului Alexandru Gonţa, apărută la München, sub îngrijirea Editurii Jon Dumitru, în anul 1983.

Caracterul opresiv, nedemocratic al fostei societăţi sovietice a fost influenţat de condiţiile extrem de nefavorabile, de-a dreptul catastrofale, în care a evoluat Rusia, de la ţarism la comunism. După ce, în anii primului război mondial, Rusia a suferit pierderi îngrozitoare, a survenit revoluţia bolşevică din 1917, apoi război civil, care a durat până în 1920, peste care s-a suprapus şi intervenţia militară străină, condusă de S.U.A. în 1918-1919.

Între **1921-1941**, Rusia sovietică a fost supusă unui **embargo economic total** de la piaţa capitalistă mondială, precum şi de la accesul la orice credite şi tehnologii. A urmat **al doilea război mondial**, al cărui greu l-a purtat fosta U.R.S.S., cu uriaşe pierderi umane şi distrugeri economice catastrofale.

În locul „păcii şi cooperării" despre care vorbea preşedintele S.U.A., F.D. Roosevelt, ruşii au fost angajaţi în **Războiul Rece** provocat de S.U.A. şi în epuizanta cursă a înarmărilor, fiind **supuşi din nou embargoului economic şi tehnologic**, până la prăbuşirea U.R.S.S. în anul 1991.

S.U.A. au suferit o singură lovitură serioasă pe teritoriul lor în ultimii 187 ani şi anume cea de la 11 septembrie 2001 şi întregul ansamblu al structurilor statului şi al libertăţilor americane „unice" s-au zdruncinat. Ce s-ar fi făcut americanii dacă ar fi trecut, chiar şi parţial, prin experienţa ruşilor? Din 1814, când englezii au dat foc Washingtonului şi până în 2001, când cei 19 terorişti arabi au distrus World Trade Center şi parţial Pentagonul, **americanii n-au ştiut ce înseamnă efectele războiului pe propriul teritoriu**. Ei au purtat războaie **numai pe teritoriile altor state**, de pe urma cărora s-au ales cu **imense câştiguri**. De aceea se şi spune despre americani că, **pentru ei, războiul nu este o artă, ci o afacere.**

„Lagărul socialist" – rezultate spectaculoase

Cu toate condiţiile vitrege, regimurile socialiste impuse statelor din Europa Centrală şi de Est, prin voinţa şi tancurile lui I.V. Stalin şi acordul Occidentului, cel puţin în plan economic, **au dat rezultate spectaculoase**, chiar incredibile.

În **1975, ultimul an al epocii de avânt al sistemului economic de comandă**, ţările socialiste, reprezentând **25%** din suprafaţa terestră a globului şi **30%** din populaţie, dădeau **32%** din volumul produsului mondial brut şi **peste 40%** din producţia mondială de bunuri materiale, faţă de **3%** în 1917 şi **20%** în 1950. Ţările socialiste deţineau în anul respectiv **12%** din volumul comerţului mondial. Din efectivul mondial al

salariaților angajați în producția materială din anul 1975, apreciat la 650.000.000, circa **30%**, adică 220.000.000 reveneau țărilor socialiste. Partidele comuniste totalizau un număr de **57.000.000** membri, organizațiile sindicale - **163.000.000** membri, iar organizațiile de tineret - **80.000.000**.

„Lumea comunistă" reprezenta **o forță uriașă**, iar capitalismul îi simțea tot mai aproape suflarea fierbinte în ceafă. **Această lume trebuia distrusă cu orice preț şi cu orice mijloace.**

Până la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. din **1956**, în lumea socialistă est-europeană exista un romantism revoluționar şi un ideal comunist, generatoare de energii. Acestea au fost subminate şi distruse în timp de *„Raportul cu privire la cultul personalității lui Stalin"*, în care au fost demascate *„crimele şi atrocitățile"* săvârşite de acesta. **Începea declinul de imagine al lumii socialiste**, care până atunci constituise partea cea mai dinamică a lumii moderne, industriale.

Cei trei stâlpi ai modernității, preluați mai ales de la societatea americană, care atinsese cea mai înaltă culme în dezvoltarea capitalismului, respectiv **industrializarea, urbanizarea şi învățământul de masă, prinseseră contururi puternice în lumea socialistă.**

Cel mai mare succes al CIA – realizat de... Mossad

Dezastrul provocat de către Nichita Sergheevici Hruşciov*, un avorton al nomenclaturii de partid, a luat proporții catastrofice din momentul în care „**raportul secret**" citit de către acesta la Congresul al XX-lea a fost **sustras de către agenți ai Mossad-ului** (serviciul de spionaj al Israelului) **şi predat C.I.A.**

Acesta a fost cel mai mare succes repurtat de spionajul S.U.A. în întreaga epocă a Războiului Rece. „Raportul secret" pe care Hruşciov l-a expus la 25 februarie 1956, prin grija C.I.A., în **iunie** a aceluiaşi an, a putut să fie **publicat în presa din toată lumea**, ajungând şi la cunoştința sutelor de milioane de oameni din lumea socialistă. **Rezultatul** a fost mai **devastator** decât efectele pe care le-ar fi produs o lovitură atomică asupra Moscovei. „Raportul secret" a ucis ce avea lumea socialistă mai de preț: idealul socialist şi comunist.

Acest „raport" a constituit principala muniție propagandistică de distrugere a lumii comuniste până la prăbuşirea acesteia în anii 1989-1991. A urmat intervenția militară din Cehoslovacia în **1968**, orchestrată de Moscova, care a dus la discreditarea totală a comunismului în mediile intelectuale din Occident, în cadrul cărora, până atunci, concepțiile de stânga erau foarte puternice.

Adăugând la acestea **declinul economic continuu al lumii socialiste**, inteligent pus la cale, în subteran, de către S.U.A. şi principalii săi aliați din N.A.T.O., distrugerea lumii comuniste în contextul unui **război secret bine gândit**, sprijinit de mişcările dizidente („Calul Troian") din interiorul țărilor socialiste şi al **agenților de influență** plasați în poziții-cheie (**M. Gorbaciov** de exemplu), a devenit certă. A

---

* **N. edit.:** De origine iudaică, pe numele real Pearlmutter.

venit anul 1989 cu lanțul său de „revoluții de catifea", „revoluții mai puțin sângeroase" şi „revoluția sângeroasă din România". Rezultatele finale se cunosc.

Liderii comunişti chinezi au depus eforturi supraomeneşti să-l convingă pe N.S. Hruşciov să nu prezinte, în cadrul Congresului al XX-lea al P.C.U.S., **acest raport**, iar „crimele lui Stalin" să fi fost îngropate pe vecie, odată cu el. Rațiuni vitale de stat recomandau o asemenea măsură. Istoria lumii demonstrează că nu au existat conducători mari de stat care să nu fi comis crime. Din „rațiuni de stat", acestea au fost îngropate.

Statul machiavelic

Pentru a supraviețui, un stat are dreptul să recurgă la orice. *„Scopul scuză mijloacele"* este un principiu universal pe care nu l-au inventat comuniştii, şi pe care toată lumea îl aplică. **Războiul purtat de G.W. Bush în Irak nu este un exemplu strălucit că *„scopul scuză mijloacele"?*** În numele „rațiunilor de stat", o societate are dreptul să pună în lumină sau să ascundă orice aspect, atunci când interesele sale vitale cer acest lucru. Dacă nu faci aşa, nu vei supraviețui ca stat şi națiune.

Aceste principii universal valabile au fost formulate în operele sale politice de către genialul **Niccolo Machiaveli** (1469-1527), completat în mod magistral de către **cardinalul Armand Jean du Plessis de Richelieu.** El este părintele „rațiunilor de stat", om politic strălucit, care a ridicat pe cele mai înalte culmi statul monarhic al Franței, fiind şi ctitorul Academiei de Ştiințe Franceze.

Mao Zedong, conducătorul Chinei moderne, a comis şi el crime, dar chinezii au avut înțelepciunea să le îngroape odată cu el.

Ce s-ar fi întâmplat, de exemplu, dacă **Papa Ioan Paul al II-lea,** dintr-un exces de zel sau din imbecilism, ca N.S. Hruşciov, ar fi prezentat, în fața unui conciliu al cardinalilor catolici din întreaga lume, un „Raport secret" şi detaliat asupra crimelor comise de Inchiziție de-a lungul secolelor, iar „raportul" ar fi fost sustras de către o Agenție de spionaj şi dat publicității în întreaga lume?* S-ar fi întâmplat exact ce s-a întâmplat cu lumea comunistă est-europeană, adică **credința catolică şi instituțiile sale s-ar fi prăbuşit.**

În loc să dea în vileag **„crimele Inchiziției"**, care, de-a lungul secolelor au fost **mai mari şi mai cumplite decât ale tuturor şefilor de stat,** inclusiv Hitler şi Stalin, luați la un loc, în înalta lui înțelepciune, Papa Ioan Paul al II-lea s-a limitat să prezinte, întregii Omeniri, **scuze pentru acele crime.** Nu era mai bine să fi făcut acelaşi lucru şi liderii comunişti de la Kremlin, ca şi cei de la Bucureşti, care, toți la un loc,

---

* **N. edit.:** Sau dacă ar fi recunoscut că, evreu fiind (nume real Katz), a vândut gazul mortal „Cyklon B" (cumpărat de la prințul Bernhard al Olandei, viitor președinte-fondator al organizației Bilderberg - „Guvernul Mondial") către naziști, pentru uciderea (inclusiv a) evreilor ?!!...

au fost **complici**, atât la crimele lui I.V. Stalin, cât şi la „crimele" lui Nicolae Ceauşescu? Eu cred că da.

Lecția americană de democrație: sclavie şi masacre !

Banda de neisprăviți care scormoneşte prin arhivele secrete ale statului în ultimii ani nu face decât să submineze bazele statale ale României. Ei nu fac un bine societății româneşti, ei comit **o crimă împotriva intereselor vitale ale națiunii**. Indivizi fără judecată, aceştia nu-şi dau seama de efectele dezastruoase, pe termen lung ale faptelor lor.

Oare **drumul S.U.A.**, de la ieşirea din statutul de colonie (1776) a celor 13 colonii engleze de pe malul Atlanticului, până la uriaşele State Unite ale Americii, scăldate de două oceane (Oceanul Atlantic şi Oceanul Pacific) nu a fost **presărat cu sânge şi atrocități**? Oare **sclavia practicată de americani**, din 1619 până în a doua jumătate a secolului XIX, nu a fost o atrocitate? În S.U.A., sclavia a fost legiferată. Dar **masacrarea şi închiderea în rezervații a milioane şi milioane de indieni băştinaşi**, cărora li s-au acaparat teritoriile stăpânite din moşi-strămoşi, de către colonişti veniți de aiurea, dar transformați în „americani" în marşul lor de la Atlantic la Pacific, nu au fost crime mult mai mari decât cele comise de Stalin în lagărele lui de muncă forțată? Timp de peste **200 ani, deviza americanilor** în relațiile cu băştinaşii a fost una singură: ***„un bun indian este un indian mort".***

Cine e mai... Hitler ?

În anii '50, propaganda C.I.A. i-a pus în sarcină lui I.V. Stalin intenția de a *„cuceri Europa Occidentală".* În timp, aceasta s-a dovedit a fi **o minciună colosală** dar efectele ei pe plan internațional au fost extrem de negative. Deşi foarte târziu, adevărul a ieşit totuşi la lumină. Primul care a făcut acest lucru a fost istoricul american William R. Keylor, în cartea *„Lumea secolului XX"* (Editura Oxford University, New York, 1992, pag. 297-308). Al doilea a fost marele om politic, diplomat şi profesor universitar, tot american, Henry Kissinger, în *„Istoria diplomației"* (Editura Simon Schuster, New York, 1994, pag. 497-509) care a scris: *„Inițiativele de pace întreprinse de către I.V. Stalin, la începutul anului 1952, materializate în «Nota de Pace» din 10 martie al aceluiaşi an, adresată S.U.A., Marii Britanii şi Franței, inclusiv problema reunificării Germaniei, au fost pe deplin sincere şi realiste".*

Dacă Occidentul ar fi acceptat inițiativele U.R.S.S., prezentate de către I.V. Stalin în ultimul an al vieții sale, arată Henry Kissinger, Războiul Rece ar fi putut lua sfârşit în 1952.

La 25 martie 1952, S.U.A., Marea Britanie şi Franța au respins propunerile lui I.V. Stalin iar consecințele se cunosc. H. Kissinger şi-a exprimat regretul că Omenirea a scăpat o oportunitate istorică de a fi evoluat pe alte coordonate decât cele ale aberantei epoci a Războiului Rece.

În ultimii 50-60 ani, numele lui **Hitler şi Stalin** au fost utilizate ca **etalon de măsură pentru cele mai mari rele petrecute pe suprafața Globului.** Bill Clinton l-a comparat pe **Slobodan Miloşevici** cu Hitler,

apoi i-a bombardat țara şi i-a distrus economia, după care a ocupat militar provincia Kosovo - leagănul civilizației sârbeşti, punându-se în slujba terorismului albanez în anul de tristă amintire 1999. George W. Bush l-a comparat pe **Saddam Hussein** tot cu Hitler în 2003, după care i-a ocupat țara, pe care o distruge sistematic din martie 2003 până în zilele noastre.

Dacă nişte amărâți ca S. Miloşevici şi S. Hussein sunt *„Hitlerii"* lumii contemporane, atunci Bill Blinton şi G.W. Bush, cine sunt? S-ar putea să fie urmaşii lui Genghis Han, puşi pe cucerirea lumii...

O problemă ce mi se pare că nu a fost lămurită niciodată, într-un mod simplu şi pe înțelesul tuturor, este cea cu privire la **sorgintea socialismului radical sovietic**, numit impropriu „comunism", care s-a născut, înălțat şi prăbuşit în intervalul de timp istoric cuprins între 1917-1991. Nu ne vom referi la „teoria comunismului ştiințific" a lui K. Marx şi F. Engels, ci la „comunismul viu" din jumătatea de est a Europei. În anul 1991, o seamă de comentatori englezi au afirmat: *„Comunismul a fost marea aventură a lui V.I. Lenin care în sfârşit s-a terminat".* Timp de 84 ani, „teoreticienii" americani au susținut că *„sistemul comunist este rezultatul acțiunilor conspirative ale unui grup minoritar".*

Comunismul – un copil al capitalismului !

Iată că în anul 2003 aflăm şi răspunsul cel mai aproape de adevăr, poate chiar adevărat curat, cu privire la originea „comunismului real", dat de către englezul **Robert Harvey**, fost membru în Camera Comunelor din Parlamentul Marii Britanii, actualmente redactor la celebra revistă „The Economist". Teoreticianul englez face acest lucru în formidabila sa lucrare intitulată *„Global Disorder"* (Editura Constable din Londra, 2003, pag. 263-270).

In capitolul intitulat *„Father and Son"* (Tată şi fiu), Robert Harvey scrie, negru pe alb: *„Pentru a înțelege esența creşterii şi căderii **comunismului**, trebuie să admitem că acesta a fost **un copil al capitalismului.** A fost un copil deformat şi «patricid» dar tot copil al capitalismului a rămas. **Acesta a fost o reacție la condițiile de muncă şi de viață impuse lumii de către capitalism**".*

Nu îmi propun să intru în alte detalii. Aş strica ineditul. Ceea ce afirmă Robert Harvey este simplu, este strălucitor, este genial. La cele spuse de R.Harvey aş adăuga şi eu ceva. Într-o bună zi, într-un viitor mai mult sau mai puțin îndepărtat este posibil ca **sistemul capitalist să dea naştere unui alt „copil".** S-ar putea ca acel „copil" să nu mai fie deformat, ci sănătos şi puternic, dar tot „patricid". Numele lui ar putea fi ***„globalizare".***

Este posibil ca printre cititorii mei să se găsească şi unii care, citind capitolul dedicat celui de-al cincilea „cavaler al apocalipsei", I.V. Stalin, să mă acuze de tentativă de „reabilitare a sângerosului dictator". Îmi asum acest risc, dar intenția mea nu a fost nici pe departe aceasta. **Eu mi-am propus să „reabilitez" adevărul şi nu pe I.V. Stalin.** Dacă nu am reuşit, vina este în totalitate a mea.

De altfel, simt nevoia să le fac cititorilor mei probabili şi o mărturisire pe care nu am prea făcut-o în ultimii 50 ani.

Capitalismul – generator de războaie

În **martie 1953**, fiind **elev la Liceul Militar *„Dimitrie Cantemir"* promoţia 1950-1954**, am făcut de gardă, împreună cu toţi colegii, la tabloul îndoliat al lui I.V. Stalin. Recunosc faptul că am simţit o profundă emoţie şi un nod în gât, dar nu am plâns. Am avut colegi care au şi plâns, dar nu am de gând să-i „torn". Eu nu am plâns nici când i-am înmormântat pe tata şi pe mama în 1978 şi 1991. Mai degrabă plâng în faţa unui act de strâmbătate, de nedreptate, decât în faţa unei tragedii. Faptul că promoţia mea a făcut de gardă la tabloul lui I.V. Stalin, nu a împiedicat-o să dea un **Marin Sorescu**, un **Benea Valeriu**, general inginer, unul dintre cei mai mari specialişti în transmisiuni strategice din România, un **Adrian Marinescu**, general inginer, „regele neîncoronat" al industriei de tunuri din România, un **Constantin Vertan**, general doctor inginer, părintele tehnicii blindate din România, un **Buliga Constantin**, general de corp de armată, primul inspector general al Armatei României post-totalitare şi alte valori naţionale, cărora le prezint scuze că nu-i menţionez, dar se ştiu ei.

Şi eu am vrut să ajung tot inginer, dar „am greşit" învăţând foarte bine limba engleză încă din liceu şi, **contrar visului meu, am ajuns în Serviciul de cercetare strategică externă al Armatei** (a se citi: de spionaj militar extern). Am mai „păcătuit" slujind drept **consilier la Palatul Cotroceni 6 ani pentru Ion Iliescu şi aproape un an pentru Emil Constantinescu.** Cei care n-au păcătuit niciodată, cum spune Domnul nostru Iisus Hristos, au permisiunea de a arunca cu pietre în numele meu...

Sunt convins că într-o bună zi, când se va risipi nebunia comunismului şi anti-comunismului, I.V. Stalin, N. Ceauşescu şi alte multe victime ale epocii aberante din ultimii 60 ani, îşi vor ocupa locul ce li se cuvine în istoria naţiilor din care s-au născut, precum şi în istoria universală.

L-am plasat pe I.V. Stalin pe locul cinci în topul „Cavalerilor Apocalipsei", deoarece el şi **sistemul comunist** pe care l-a înălţat au fost **produsul condiţiilor create de capitalism în urma primului război mondial şi cea mai însângerată victimă a celui de-al doilea război mondial**, pe care l-a câştigat, de departe. Dacă sistemul comunist s-a extins şi întărit după cel de-al doilea război mondial, „meritul" principal revine tot capitalismului, care a provocat acest război, de la a cărei încheiere s-au marcat 60 ani.

Comunismul european nu mai există, dar războaiele au fost reluate şi fac ravagii tot mai mari. Concluzia este simplă. **Capitalismul este generator de războaie**, indiferent de forma pe care o poartă: fascism, nazism, militarism sau democraţie. **Cel care a ţinut capitalismul în frâu timp de 45 ani a fost comunismul**, fiul legitim al acestuia. A fost nevoie să-şi ucidă fiul pentru ca sistemul capitalist să-şi recapete libertatea de acţiune...

ISTORIA – ARMĂ POLITICĂ

„SUA au salvat Europa" – o imensă minciună !

În ultimii 60 ani care au trecut de la încheierea celui de-al doilea război mondial s-au scris biblioteci întregi de **tratate de istorie** şi studii memorialistice în legătură cu această mare conflagraţie. Aceste vaste lucrări au fost, însă, **puternic viciate de atmosfera şi practicile Războiului Rece**, de cele două ideologii ireconciliabile, capitalistă şi socialistă radicală marxist-leninistă.

Motivaţi şi angajaţi politic, istoricii aflaţi de o parte şi de alta a „Cortinei de fier" au croit studiile istorice potrivit intereselor cercurilor politice conducătoare, deformând realitatea, dezinformând şi transformând istoria, dintr-o ştiinţă, într-un instrument de manipulare a opiniei publice. **Nu există istorie a celui de-al doilea război mondial scrisă înainte de 1989, adică înainte de încetarea Războiului Rece, care să nu fie viciată.** Istoricii occidentali, în general şi cei americani în special, au diminuat până la ridicol contribuţia decisivă a fostei U.R.S.S. la înfrângerea Germaniei celui de-al treilea Reich, precum şi participarea semnificativă a Armatei Roşii la înfrângerea Forţelor terestre ale Japoniei, în Orientul Extrem.

Preşedintele S.U.A., G.W. Bush a afirmat, fără pic de jenă, că S.U.A. *„au salvat Europa, atât în primul, cât şi în cel de-al doilea război mondial"*, ceea ce este o minciună găunoasă şi o demagogie deşănţată.

În primul război mondial, armata S.U.A., total neinstruită şi incapabilă de acţiuni decisive a fost obligată să se instruiască o jumătate de an în spatele frontului, din iunie până în noiembrie 1917, înainte de a fi în măsură să participe la primele acţiuni de luptă. În vara anului **1918**, când armata germană s-a apropiat la 60 km de Paris, **din cei 2.000.000 de soldaţi americani prezenţi în Europa, doar 85.000 au luat parte la efortul de război.*** În cursul primului război mondial, numai **Franţa** a suferit pierderi de **4.924.000** morţi, răniţi şi dispăruţi, iar **S.U.A. - 120.000**** de morţi, răniţi şi dispăruţi.

În toţi anii celui de-**al doilea război mondial**, pierderile totale în oameni ale **S.U.A.** s-au cifrat la **408.000**, iar ale fostei **U.R.S.S.** au fost de **17.000.000.** Ruşii au pierdut numai în „Bătălia Leningradului" (Sankt Petersburg) de opt ori mai mult decât americanii în tot cursul războiului. Al doilea război mondial a început la **1 septembrie 1939**, iar trupele americane au debarcat în Normandia la **6 iunie 1944*****,

---

* **N. aut.:** Richard C. Wade, Howard B. Wilder, Louise C. Wade *„A History of the United States"*, Editura Houghton Mifflin, Boston, 1966, pag. 622.

** **N. edit.:** Normal, fiind dirijate de...urmaşii celor 12 triburi iudaice !...

*** **N. edit.:** Adică în... 6.6.666 !

când **Germania era deja înfrântă** şi se apăra cu disperare pe căile de acces spre Berlin. Atunci, cine a salvat Europa domnule preşedinte G.W. Bush?

Războaiele mondiale puteau fi evitate

La rândul lor, **istoricii ruşi au păcătuit, diminuând până la ridicol contribuţia aliaţilor occidentali ai U.R.S.S.** la efortul de război împotriva Germaniei hitleriste. Pierderile **Franţei** de **650.000**, ale **Marii Britanii** de **450.000**, ale **Olandei** de **206.000** şi **Belgiei** de **100.000**, în luptele purtate cu trupele germane, nu sunt chiar de neglijat.

Impresionant este efortul de război al fostei Jugoslavii, care a pierdut 1,4 milioane de oameni, luptând pe cont propriu împotriva Germaniei naziste.

Având în vedere că din 1995 (50 ani de la încheierea războiului doi mondial) au început să fie deschise arhivele secrete ale marii conflagraţii 1939-1945, este de aşteptat să apară adevărata istorie a celui de-al doilea război mondial, dacă nu una ideală, cel puţin cu mai puţine deformări. Un bun început este *„O lume sub arme"* a lui Gerhard L. Weinberg.

În abordările mele cu privire la cel de-al doilea război mondial, cât şi la cei 60 ani care s-au scurs de la încheierea acestuia, nu voi face o „istorie", ci **voi urmări o punere în lumină a unor aspecte subterane, a unor elemente mai puţin cunoscute.** Voi aborda lucrurile **de pe poziţia ofiţerului de informaţii** (atât operativ, cât şi analist) şi nu de pe cea de istoric, pentru care nu sunt autorizat.

Am ferma convingere că **atât primul, cât şi cel de-al doilea al război mondial puteau fi evitate dacă cercurile politice conducătoare din Franţa şi Marea Britanie ar fi gândit şi găsit un „modus vivendi" cu Germania**, care s-a industrializat mai târziu, aşa cum au făcut-o după 1945. De asemenea, **şi Războiul Rece putea lipsi** dacă Washingtonul nu ar fi fost obsedat de ideea dominaţiei mondiale, sub paravanul „luptei împotriva comunismului", până în 1991 şi al „luptei împotriva terorismului", după 2001.

Globalizare prin... război ?

Antisemitismul german, viziunea lui Adolf Hitler că *„evreii sunt cel mai mare duşman al Umanităţii"* şi al rasei germane şi-au găsit o reproducere în „anti-comunismul" american, care a stat la baza întregii strategii politice a S.U.A. în cei 45 ani ai Războiului Rece, care s-ar fi putut încheia cu un groaznic război nuclear şi cu sfârşitul civilizaţiei pe Pământ, dacă una din părţi nu s-ar fi oprit la timp.

„Războiul stelelor", lansat de un preşedinte american demn de o casă de boli mintale, cum a fost preşedintele actor şi agent informator al F.B.I., Ronald Reagan, la 23 martie 1983, **ar fi condus exact la un asemenea rezultat.**

În *„Mein Kampf"*, A. Hitler a declarat, fără echivoc, cu o înspăimântătoare sinceritate, că va cuceri pământuri în Rusia, pentru ca „rasa germană" să se poată dezvolta. **Hitler găsea motivația războiului prin aceea că vastele pământuri ruseşti au căzut pe mâna *„evreimii bolşevice"*, care este incapabilă să organizeze o rezistență militară serioasă a populației slave, o rasă inferioară, tocmai bună de nimicit.**

Şi preşedintele G.W. Bush a gândit la fel când l-a avut în vedere pe Saddam Hussein şi regimul său „nedemocratic", incapabil să administreze uriaşele rezerve de petrol ale Irakului, iar arabii, purtători ai terorismului islamic, sunt numai buni de nimicit. În consecință, a ocupat Irakul, îi masacrează populația şi îi distruge oraşele. **Potrivit viziunii lui G.W. Bush, „supermenii" americani trebuie să conducă lumea, s-o „democratizeze" şi s-o deschidă pentru produsele industriei americane...**

Este absolut neîndoielnic faptul că **atât Germania nazistă, cât şi S.U.A.**, „democrate", au pretins că „valorile" lor trebuie „globalizate" şi au acționat în consecință. Unde este deosebirea ? Şi una şi cealaltă **şi-au „globalizat" pretinsele valori prin intermediul războiului.**

Şi pentru Hitler era sfântă... pacea lumii !

Dacă primul război mondial, pregătit şi dorit de Marile Puteri europene, mai ales de Germania a fost declanşat în jurul unui incident neprevăzut din Balcani - asasinarea la **Sarajevo** a moştenitorului tronului Austro-Ungariei, arhiducele Franz Ferdinand - cel de-al doilea război mondial a fost declanşat în jurul unor **„incidente" gândite şi puse în scenă de către Germania.** Cât priveşte invadarea şi ocuparea Irakului de către S.U.A. şi Marea Britanie, în martie 2003, operațiunea a fost precedată de **punerea în scenă a unor intrigi diabolice** de către Serviciile de spionaj americane şi engleze, țesute în jurul aflării în posesia lui Saddam Hussein a unor ***„mijloace de nimicire în masă"*, pe care nimeni nu le-a găsit.**

Scopul fiind atins, mijloacele nu mai contează. Adolf Hitler a avut dreptate când a afirmat că *„în război contează victoria, nu adevărul"*. G.W. Bush şi Tony Blair s-au conformat acestui dicton, distrugând de doi ani Irakul.

In capul unor lideri puțini la minte, precum primul-ministru britanic Neville Chamberlain şi primul-ministru francez, Eduard Daladier, semnatarii Acordului de la München, prin care **Cehoslovacia i-a fost oferită „pe tavă" lui Hitler**, predomina ideea că, datorită „grozăviilor marelui război din 1914-1918", posibilitatea izbucnirii unui nou război mondial era „de neconceput". **Hitler a întreținut această „idee" şi a exploatat-o în mod magistral în interesul Germaniei**, realizând o surprindere pe mai multe planuri, atunci când s-a hotărât să lovească. După fiecare nouă acaparare teritorială, Hitler se jura că „pacea lumii" este lucrul cel mai sfânt pentru Germania. Poate pacea externă.

Oare **G.W. Bush**, din anul 2001 încoace, de când a început să cucerească țară după țară, **nu tot *„în numele păcii"* declară că o face?**

Industria de război – „locomotiva" economiei SUA

Militarizarea economiei Germaniei de către Hitler şi partidul său nazist a condus la „soluționarea" imenselor probleme economice ale țării, preluate de la regimul „democratic", instaurat după 1918. Circa **6 milioane de şomeri** care vagabondau disperați prin oraşele Germaniei **au găsit de lucru** datorită masivelor investiții în industrie, în electrificare, în comenzile de armament, construcțiile de şosele strategice, cazărmi, baze aeriene şi navale, etc. **Hitler a schimbat din temelii viața economică a germanilor**, fapt pentru care imaginea acestuia în conştiința națiunii germane, chiar şi la 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial, nu este chiar atât de neagră pe cât i-au zugrăvit-o inamicii lui externi, mai ales supraviețuitorii holocaustului.

Aici există o mare asemănare între S.U.A. şi Germania nazistă. **În perioada 1941-1945, S.U.A. au construit o imensă industrie de război** (în 1940 existau circa **120.000** de fabrici şi uzine producătoare de armament) care a devenit ***„locomotiva"* economiei americane,** menținându-şi aceeaşi poziție şi în anul 2005. Aici îşi are sorgintea politica Washingtonului de „angajare şi expansiune", de menținere şi extindere a N.A.T.O., de declanşare a unor războaie tot mai distrugătoare pentru luarea în stăpânire a zonelor strategice de materii prime ale planetei, sub paravanul „războiului împotriva terorismului". Masca de țară în defensivă a S.U.A. în fața „expansiunii comuniste" a căzut.

Tot de la Hitler au învățat şi **liderii fostei U.R.S.S.**, investind întregul potențial ştiințific şi tehnologic al țării în industria militară. Ei **au comis, însă, fatala eroare de a nu fi valorificat descoperirile din acest domeniu în industria civilă, în producția bunurilor de larg consum**, aşa cum au făcut americanii. Când şi-au dat seama de greşeală a fost prea târziu.

În perioada interbelică, fosta U.R.S.S. a ajutat Germania să țină pasul cu evoluțiile tehnologice în domeniile aviației, blindatelor şi artileriei, lucru pe care l-a plătit scump în primii ani de război. Pe cine nu-l laşi să moară, nu te lasă să trăieşti...

Liga Națiunilor şi ONU s-au născut... paralizate

Nicolae Titulescu a fost singurul om politic european care a descifrat în mod genial sensul evoluției situației politice şi militare din Europa epocii interbelice. Marele diplomat român şi-a dat seama că pericolul de moarte pentru Europa emana din esența politicii revizioniste. Iată cum şi-a formulat N. Titulescu, în anul 1925, această concepție: ***„Ideea posibilității revizuirii tratatelor*** *creează nesiguranță, nesiguranța întârzie consolidarea noii stări de lucruri şi lipsa de conso-*

lidare ațâță poftele de revanşă. Acesta este ***drumul cel mai sigur spre război****".* Mai este nevoie de alte comentarii? Eu cred că nu.

Liga Națiunilor a fost paralizată, încă de la naştere (10 ianuarie 1920), **de absența S.U.A., de excluderea fostei U.R.S.S. şi a puterilor înfrânte în primul război mondial.** Liga Națiunilor a fost total inaptă să facă față agresiunii Japoniei în Manciuria, în 1931.

La fel de inaptă şi de paralizată a fost şi O.N.U. în fața agresiunii flagrante a S.U.A. împotriva Irakului, din martie 2003. Iată dar că istoria se repetă, chiar dacă în alte forme. Istoria ne învață că oamenii nu învață nimic din lecțiile istoriei.

Negocierile Stalin - Hitler – supravegheate de SUA

Interesante sunt aspectele subterane, mai puțin mediatizate, între statele aliate şi beligerante, din preajma izbucnirii sau din cursul celui de-al doilea război mondial.

Prin agenții săi de spionaj, **Moscova a aflat că Germania a refuzat să acționeze la unison cu Japonia împotriva Rusiei**, cum ar fi dorit guvernul de la Tokyo, fapt pentru care şi Japonia a refuzat să se alieze cu Germania împotriva puterilor occidentale, cum ar fi dorit Berlinul.

Printr-un agent în chiar organul de cifru al Foreign Office (Ministerul de Externe), **Moscova ştia cu precizie ce politică ducea Marea Britanie**, inclusiv contactele secrete ale Londrei cu Berlinul. **Stalin cunoştea**, de asemenea, **în detaliu, planurile lui Hitler de a ataca Polonia.** Negocierile purtate în public de fosta U.R.S.S. cu Franța şi Marea Britanie au stimulat interesul lui Hitler pentru negocieri secrete cu Moscova.

În **iulie 1940**, **I.V. Stalin** spunea: *„U.R.S.S. a dorit să schimbe vechiul echilibru de forțe din Europa, dar Marea Britanie şi Franța au dorit să-l mențină. Germania, de asemenea a dorit să schimbe acest echilibru. Această dorință comună de a înlătura vechiul echilibru de forțe a creat o bază comună de apropiere cu Germania".* Tratatul de Neagresiune Germano-Sovietic (Ribbentrop-Molotov), din 23 august 1939, a asigurat împărțirea Europei de Est între acestea.

În iarna 1938-1939, Germania s-a pregătit de război împotriva Franței şi Marii Britanii, din partea cărora Berlinul a primit amenințări în 1938. Spre marele noroc al Moscovei, Germania şi Japonia au avut interese diferite față de U.R.S.S. Pactul Ribbentrop-Molotov a provocat iritare şi proteste la Tokyo. Cel mai probabil că **dacă Germania şi Japonia ar fi atacat U.R.S.S. simultan, aceasta ar fi fost înfrântă în timp scurt.** Tratatul Ribbentrop - Molotov a adus avantaje imense Moscovei, salvând de la pieire sigură statul comunist.

Asigurându-se în privința U.R.S.S., Hitler a urmărit să poarte războaie izolate. Mai întâi pentru zdrobirea Poloniei, iar apoi, într-un moment favorabil ales de Germania, să nimicească Franța, făcând oferte măgulitoare Marii Britanii, ca s-o țină, dacă era posibil, în afara conflictului. **Pe timpul negocierilor Tratatului Ribbentrop - Molotov,**

S.U.A. primeau informații privind mersul acestora de la un membru al Ambasadei Germaniei la Moscova, recrutat de spionajul american.

La 25 august 1939, Marea Britanie a semnat Tratatul cu Polonia, pentru a-l contrabalansa pe cel semnat de Germania cu U.R.S.S.

România – salvarea leşilor

Secole la rând, Polonia a fost şi piază rea şi mărul discordiei în Europa. Nu degeaba a fost împărțită şi ştearsă de pe harta continentului de atâtea ori. Cu toate că a dat şi laureați ai Premiului Nobel, datorită perfidiei şi poftelor de subjugare a principatelor româneşti, mai ales a Moldovei, de-a lungul secolelor, nu am manifestat niciodată un exces de simpatie sau interes față de Polonia. Recunosc însă că mi-au plăcut polonezele, dar nu voi merge până acolo încât să mărturisesc din „păcatele tinereții" în această privință. „Interesul" pentru poloneze mi-a fost stimulat (sunt într-adevăr frumoase) şi de povestea **Mariei Walevska, cea mai mare spioană a lumii secolului XIX.** Frumoasă şi inteligentă dincolo de orice proporții, aceasta **a reuşit să-l seducă pe împăratul Franței, Napoleon I Bonaparte şi să-l încurajeze să atace Rusia**. Faptul că, de pe urma acestui act, Napoleon şi-a pierdut şi coroana şi imperiul, este o altă poveste. Ca şi marea noastră prințesă **Martha Bibescu, cea mai mare femeie-agent a diplomației secrete a secolului XX**, Maria Walevska **şi-a slujit patria**. Oare, ofițerii de informații români din zilele noastre mai au ce sluji?

Germania a atacat Polonia *(„această monstruoasă creație a Versaillesului")* la **1 septembrie 1939**, cucerind-o în circa **o lună**. Pe motiv că statul polonez nu mai există, **la 17 septembrie 1939, U.R.S.S. a atacat din est.** Peste un milion de soldați polonezi au căzut prizonieri, circa 100.000 au fost uciși, iar **200.000, împreună cu preşedintele Poloniei**, Wladislaw Raczhiewicz, **guvernul şi tezaurul Băncii Poloniei s-au refugiat în România***, în drumul lor spre Europa de Vest, respectiv Marea Britanie, unde a şi funcționat în exil guvernul acestei nefericite țări.

În campania din Polonia, nemții au pierdut **4.500** de soldați, iar U.R.S.S. **2.600**. Germania a procedat imediat la **dislocări masive de populație poloneză** din zonele vechii frontiere, pe care apoi le-a **populat cu element etnic german.**

Umorul lui Carol al II-lea

Această acțiune se va întoarce împotriva Germaniei la finele războiului, când **13 milioane de germani**, inclusiv cele 3 milioane de

---

* **N. edit.:** Tot în România s-au mai refugiat şi comuniştii greci de „regimul coloneilor" sau cehoslovacii (în 1939 şi 1968), cunoscând celebra noastră ospitalitate. În scurt timp, şi Eduard Beneş, guvernul şi tezaurul Cehoslovaciei ajungeau tot în România, tot în tranzit spre Anglia.

germani din provincia cehă Sudetă, vor fi **dislocați** şi aruncați de-a valma spre vest, de tăvălugul armatei ruse şi trupelor poloneze înființate pe teritoriul U.R.S.S. (Armata 1).

Fuduli din fire, polonezii n-au scăpat prilejul să se umple de ridicol şi în situația tragică prin care treceau în toamna anului 1939. Ajuns la Bucureşti cu suita lui şi întâlnindu-se cu regele Carol al II-lea, președintele Poloniei i-a reproşat acestuia că *„la trecerea frontierei de stat a României nu i s-a organizat un ceremonial protocolar cuvenit unui preşedinte de stat".* Inteligent şi hâtru, regele României i-a răspuns prompt: *„Vă rog să ne iertați, domnule preşedinte, dar nu ne aşteptam să veniți atât de repede"...*

Masacrarea evreilor a început în iarna anului 1941. Teritoriul ocupat de armata sovietică în septembrie 1939 în Polonia era locuit, în cea mai mare parte, de bieloruşi şi ucrainieni. Aceste teritorii fuseseră ocupate de trupele poloneze în urma ofensivei acestora, din anul 1920, împotriva Rusiei Sovietice.

Cu toate aranjamentele teritoriale (ruşii obțin şi statele baltice) şi economice dintre U.R.S.S. şi Germania din 1939-1940, prin formidabilele lui rețele de spionaj, **I.V. Stalin era perfect convins că Hitler, după ce va nimici Europa de Vest, îl va ataca cu toată puterea de care dispunea. Stalin urmărea să câştige timp să-şi mute industria cât mai la est, dincolo de Ural, în afara razei de acțiune a aviației de bombardament germane. Aşa a scăpat U.R.S.S. de la o înfrângere aproape sigură.** Aprecierile potrivit cărora Hitler l-ar fi „păcălit" pe Stalin, iar ulterior l-ar fi luat prin surprindere sunt basme de adormit copiii...

Dislocarea masivă a armatei germane în Polonia, după zdrobirea Europei Occidentale, în toamna anului 1940 şi primăvara anului 1941, nu putea păcăli pe nimeni.

Capitolul VIII

NOUTĂȚI DE PE FRONTUL DE VEST

Războaiele lui Hitler – o imensă afacere !

Franța şi Marea Britanie au declarat război Germaniei la 3 septembrie 1939, aşa ca să se afle în treabă, deoarece n-au mişcat un soldat şi **nu au tras un cartuş**. Armatele celor două Mari Puteri trebuiau să declanşeze operațiuni ofensive împotriva Germaniei, la 15 zile de la data decretării mobilizării generale, dar nu au făcut-o **înşelând, cu bună ştiință, Polonia**. Cel mai probabil că, după ce s-au dumirit cât de năpraznic ştiu să lovească armatele lui Hitler, celor două învingătoare în primul război mondial le-a trecut pofta de „ofensivă".

Armata franceză s-a ascuns, mai toată, în spatele faimoasei linii fortificate Maginot. Construirea acestei „linii" **a costat sume astronomice** iar, în război, valoarea ei s-a dovedit a fi egală cu **zero.** În loc să fabrice în masă tancuri şi avioane, francezii, **obsedați de „războiul de poziții" din 1914-1918**, au construit cazemate. Experții militari francezi şi englezi s-au dovedit incapabili să anticipeze „războiul de mişcare" al trupelor de tancuri şi mecanizate, sprijinite de aviație, aşa cum a fost, în realitate, cel de-al doilea război mondial. **Armata României a fost instruită după modelul francez, adică tot atât de catastrofal.**

Ca şi în primul război mondial, britanicii au fost obsedați de „blocada economică" împotriva Germaniei dar care, în noile condiții, s-a dovedit **total ineficientă.** „Războiul economic" împotriva Germaniei a avut efecte doar în mintea de buldog a lui **Winston Churchill, un antitalent în materie de strategie.**

Toate țările „neutre" din Europa s-au pus în slujba Germaniei celui de-al treilea Reich. Suedia a asigurat 40% din nevoile de minereu de fier (de cea mai bună calitate din lume) ale Germaniei. **Contribuția Suediei la efortul de război al Germaniei a fost enormă, aceasta realizând câştiguri fabuloase** de pe urma colaborării economice cu cel de-al treilea Reich. Şi **Ion Antonescu** l-a obligat pe A. Hitler să scoată câteva **sute de tone de aur** din Banca Reichului, pentru a plăti livrările de petrol, dar România şi Germania erau aliate.* **Turcia** a livrat Germaniei mari cantități de crom, iar **Jugoslavia ocupată** a furnizat cupru.

Primul lucru ce i-a preocupat pe americani după izbucnirea celui de-al doilea război mondial a fost deschiderea largă a pieței de armament din S.U.A., după principiul *„cash and carry"*, adică într-o românească neaoşă *„Dă banii şi ia-ți armele"*. Armamentul se livra în porturile americane, iar pe cumpărător îl interesa cum îl transportă

---

* **N. E.D.:** Reich-ul plătea în mărci-aur. Deşi, la 23 august 1944, mai datora 1.000.000 mărci-aur (nerecuperate), mareşalul Ion Antonescu a lăsat țării 40 tone aur, furate de ruşi, în 1946, dintr-o peşteră de lângă Tismana. Regele Mihai I poate oferi amănunte... Asupra acestui subiect s-a aşternut o tăcere total suspectă, deşi tot îl reiau din 1993 !

peste Ocean. Dacă navele de transport erau scufundate de submarinele germane, „norocul lor". Americanii nu plăteau despăgubiri, pentru că nu existau asigurări. Dacă Germania ar fi putut controla mările şi oceanele, S.U.A. le-ar fi vândut armament şi muniţii, în cantităţi industriale, fără nici un fel de scrupule sau resentimente. „Afacerile" sunt afaceri şi nu au nimic comun cu legile eticii şi moralei. Legea vânzărilor masive de armament în S.U.A. a fost promulgată la **4 noiembrie 1939.**

Kuweit – eliberat de... suveranitate

Cea mai teribilă lecţie pe care au învăţat-o statele Europei, de la Atlantic la Ural, a fost aceea că **orice tratate, acorduri şi pacte sau înţelegeri semnate cu Germania nu valorau nici cât bucata de hârtie pe care erau redactate.**

Dar tratatele şi acordurile semnate de S.U.A. cât valorează?

În timpul primului război din Golful Persic (1990-1991), Washingtonul a declarat că scopul acestuia este „eliberarea Kuweitului" în acord cu mandatul O.N.U. şi nu distrugerea Irakului. Realitatea a fost că, **în loc de *„eliberarea Kuweitului"*, S.U.A. au procedat la ocuparea militară a tuturor statelor bogate în petrol din Golf**, inclusiv a Arabiei Saudite, iar în 2003, s-a produs invadarea şi ocuparea Irakului. **Care este atunci deosebirea** între modul cum a procedat, în Europa, cel de-al treilea Reich şi cum procedează, în lumea de azi, „marea democraţie" americană?

În perioada imediat următoare ocupării Poloniei, Franţa şi Marea Britanie puneau drept condiţii de pace, Germaniei naziste, evacuarea Poloniei, a Cehoslovaciei şi Austriei şi, culmea culmilor, **schimbarea regimului hitlerist de la Berlin.** Să mori de râs, nu alta, cât erau de aerieni guvernanţii de la Paris şi Londra ! Pentru îndeplinirea acestor „condiţii" au trebuit să moară 25 milioane de ruşi, care într-adevăr au eliberat cele trei ţări cotropite de nazişti, au schimbat regimul hitlerist de la Berlin şi au făcut posibilă debarcarea, mai mult teatrală decât belicoasă, din Normandia, prezentată de G.W. Bush, drept *„cea mai importantă"* acţiune militară din tot războiul al doilea mondial, care a dus la *„eliberarea Europei".*

Dumnezeu voia război ?!

Cel de-al doilea război mondial nu ar mai fi izbucnit dacă **atentatul cu bombă** la viaţa lui Adolf Hitler, din **noiembrie 1939**, organizat pe cont absolut propriu de către **Johan Georg Elser** ar fi reuşit. **Bomba a explodat exact aşa cum a fost programată dar diavolul şi-a băgat coada, „sfătuindu-l" pe Hitler să părăsească localul mai devreme decât era prevăzut.** Marele maestru al propagandei psihologice al celui de-al treilea Reich, doctorul Joseph Goebbels (1897-1945) a făcut din acest atentat eşuat o imensă campanie propagandistică mistico-religioasă, pretinzând că *„Dumnezeu l-a apărat pe Führer".*

Adolf Hitler a crezut, până în ceasul morţii, **că atentatul din anul 1939 a fost pus la cale de către spionajul britanic**, creditându-i pe

englezi cu posibilități şi capacități pe care aceştia nu le aveau. În toamna anului **1940**, Hitler se va răzbuna pe englezi, **bombardând cu sălbăticie Londra.** Spre dezamăgirea şi nenorocul ei, Londra a nutrit, tot timpul războiului al doilea mondial, naiva idee că „forțele de opoziție" din Germania îl vor răsturna pe Hitler şi vor pune capăt războiului.

În perioada **noiembrie 1939 - martie 1940**, pe frontul de vest s-a desfăşurat un ***„război ciudat"***, adică...nimic.

Cucerirea Europei Occidentale a început cu **invadarea Norvegiei în aprilie 1940.** Ocuparea Norvegiei a fost dictată de imperativul strategic de a avea baze navale la Oceanul Atlantic, în special pe cea de la Trondheim. **Hitler a avut în vedere încorporarea pe vecie a Norvegiei, precum şi a Suediei**, în cel de-al treilea Reich, dacă ar fi câştigat războiul.

Ne predăm dar suntem învingători...

În planurile sale de cucerire a Norvegiei, Hitler a fost ajutat de liderul politic norvegian **Vidkun Quisling**. Numele acestuia avea să devină **sinonim cu vânzătorul de țară**. Oare România, în anul 1989, când a fost vândută, câți „Quislingi" a avut?

Interesant este faptul că, **în martie 1940, ataşatul naval al Marii Britanii la Copenhaga** (Danemarca) **a raportat oportun despre deplasarea flotei germane pentru invadarea Norvegiei, dar „marele buldog", Winston Churchill, l-a ignorat pur şi simplu.** Acest lucru i-a ajutat pe germani să realizeze o totală surprindere. Intervenția tardivă a Flotei engleze s-a încheiat cu pierderi grele şi cu eşuarea întregii operații pusă la cale de nepriceputul Churchill. S-a repetat dezastrul Flotei engleze de la Galipoli şi Dardanele, din 1915.

Danemarca, următoarea victimă, a fost **cucerită într-o singură zi, aceasta neopunând nici un fel de rezistență.** Cu toate acestea, spre deosebire de România, patria „nefericitului prinț Hamlet" a terminat războiul al doilea mondial **de partea învingătorilor.**

Planul de operații pentru cucerirea Europei Occidentale a fost elaborat de către mareşalul Eric von Manstein şi mareşalul Karl Rudolf von Runstedt. Evident, după victorie, **Hitler s-a lăudat că el a fost autorul.** În perioada „războiului ciudat", Înaltul Comandament German a provocat **zeci de alarme false**, care au avut efectul de a zăpăci şi dezorienta pur şi simplu comandamentele anglo-franceze. Acestea au fost stupefiate, atunci când trupele germane au declanşat ofensiva propriu-zisă, fiind incapabile să organizeze orice rezistență.

Ocupați pentru a... „nu-i supăra pe nemți"

Invadarea Olandei şi Belgiei, deci ocolirea totală a Liniei fortificate Maginot, de care nu s-a atins nici dracul, şi unde stăteau înghesuite 16 divizii ale armatei franceze, a început în dimineața zilei de **10 mai 1940**, ziua națională a Regatului României. Până la momentul respectiv, comandamentul german provocase **29 de alarme false.** Spre dezastrul lor, „**Țările de jos**", cu statut de „neutralitate" **au refuzat coordonarea**

planurilor lor de operații cu Franța și Marea Britanie, pentru a *„nu-i supăra pe nemți"*. Și Polonia, în anul 1939, a ezitat până în ultimul moment, când a fost prea târziu, să decreteze mobilizarea generală a armatei, pentru a *„nu-i supăra pe nemți"*.

Aceeași gândire de a *„nu-i supăra pe nemți"* a fost prezentă și la Înaltul Comandament Sovietic, ca să nu mai amintim de **România care, în 1940, s-a lăsat călcată în picioare din toate direcțiile, pentru *„a nu-i supăra pe ruși, unguri, bulgari și nemți"*.** Din anul 2004, de când am intrat în N.A.T.O., putem „dormi liniștiți", ca „investitorii" la F.N.I.-ul Ioanei Maria Vlas.

Olanda a capitulat în cinci zile de la declanșarea ofensivei germane, trupele olandeze retrăgându-se într-o direcție opusă celei din care veneau trupele franceze și engleze. **Armata Belgiei**, în frunte cu regele Leopold, **a capitulat la 18 mai 1940.** Și trupele belgiene s-au retras în sens contrar direcției de acțiune a trupelor franco-britanice.

Teutonii și Cocoșul Galic

Zdrobirea Franței a constituit dintotdeauna prioritatea numărul unu a „Führerului". Nu a uitat niciodată că francezii l-au „gazat" în primul război mondial.*

În dimineața de **10 mai 1940**, când armata germană a declanșat ofensiva generală, calculul pe hârtie al raportului de forțe era departe de a le garanta „teutonilor" un succes atât de rapid și de copleșitor. Hitler dispunea de **134** de divizii, iar „aliații" de **97** divizii franceze, **10** divizii britanice, **22** divizii belgiene și **8** divizii olandeze. În ce privește numărul de mari unități tactice, forțele erau **relativ egale**. În forțe aeriene, raportul era de **trei la unu** în favoarea Germaniei, iar în tancuri superioritatea era de partea „aliaților": **3.200** tancuri franco-britanice și **2.500** de tancuri germane.

Concepția de întrebuințare a tancurilor între cele două grupări de forțe era însă diametral opusă. În timp ce în armata germană tancurile erau **concentrate** în divizii de tancuri, constituind „vârful de lance" al acțiunilor ofensive, în armatele franceză și britanică, tancurile erau **dispersate** la unitățile de infanterie, ca mijloace blindate de însoțire. Spre exemplu, armata franceză avea o singură divizie de tancuri (comandată de generalul Charles de Gaulle), iar armata germană avea 14 divizii de tancuri. **Ca grad de instruire și de utilizare a armatelor** de arme întrunite (tancuri, motorizate, aviație, artilerie), **Forțele armate ale Germaniei erau net superioare tuturor armatelor lumii.**

Războiul fulger

Am declarat de la început că nu intenționez să-mi obosesc cititorii cu detalii pe care le-au scris alții. Comisia de Anchetă a Congresului S.U.A. care a analizat cauzele și consecințele loviturilor teroriste de la **11 septembrie 2001** a acumulat un volum de **2,5 milioane de pagini**

---

* **N. edit.**: Ca „artist" ce era, Hitler a declarat permanent că *„admiră cultura franceză"*, motiv pentru care a dat ordine precise ca Parisul să nu fie bombardat...

scrise. Cu siguranță că despre campania din vest a armatei celui de-al treilea Reich şi despre „comportamentul" armatelor aliate s-au scris sute de milioane de pagini.

Voi prezenta doar **esența războiului al doilea mondial pe frontul de vest** din mai-iunie 1940, derulat sub genericul „războiul fulger", aşa cum l-ar fi raportat un ofițer de informații prezent la fața locului.

10 mai. Fără nici o declarație de război, trupele germane au cotropit statele neutre, Olanda, Belgia şi Luxemburg.

Nici preşedintele S.U.A., G.W. Bush, nu i-a declarat război lui Saddam Hussein, când i-a ocupat țara în martie-aprilie 2003.

11 mai. Armata XVIII germană a generalului von Kuchler se prăvăleşte peste țara lalelelor - Olanda. Diviziile de tancuri germane traversează Luxemburgul, iar Armata VII franceză a generalului Biraud este zdrobită între acestea. Principala formă de manevră a trupelor germane era „dubla învăluire".

12 mai. În Belgia, canalul Albert şi oraşul Liege sunt pierdute. Diviziile de tancuri germane, după ce au penetrat Munții Ardeni, considerați de francezi drept „impenetrabili" au pătruns în Franța, realizând surprinderea strategică. Această pătrundere a constituit cheia succesului întregii campanie pe frontul de vest din anul 1940. Diviziile germane de tancuri s-au apropiat rapid de râul Meuse.

13 mai. Olanda este înfrântă, iar forțele aliate se repliază. Diviziile de tancuri germane forțează Meuse.

14 mai. Trupele germane rup frontul francez în sectorul Sedan (apărat cu atâta eroism în primul război mondial), realizând o breşă de 65 km. Armata IX franceză a generalului Corap este decimată.

15 mai. Diviziile de tancuri ale generalilor Guderian şi Rommel presează puternic pe direcția strategică nord-vest spre Atlantic.

16 mai. Trupele franceze evacuează Belgia. Diviziile lui Rommel ajung la Avesnes.

17 mai . Hitler este nemulțumit de ritmul ofensivei diviziilor sale de tancuri care forțează râul Oise. Ordonă mărirea ritmului de înaintare.

„Leii britanici" fugeau ca dezertorii...

18 mai. Trupele franceze se abțin de la orice fel de contraatacuri. Generalul Maurice Gamelin (1872-1958) *, comandantul armatelor franco-britanice, un antitalent militar, apreciază că *„ar fi cazul să se solicite un armistițiu".*

19 mai. Generalul Maxime Weygand (1867-1965) * îl înlocuieşte pe generalul Gamelin în funcția de comandant suprem. Măsură tardivă, disperată şi fără efecte. Lordul Gort, comandantul Corpului expediționar britanic se instalează la Dunkerque.

20 mai. Diviziile de tancuri ale lui Rommel ajung la Aras, iar diviziile de tancuri ale lui Guderian ajung pe aliniamentul Montreul-Sur-Mer.

21 mai. Este definitivată încercuirea forțelor franceze concentrate în nordul Franței.

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

22 mai. Diviziile de tancuri germane pătrund în zona Bethune. Acestea au depăşit oraşele Boulogne şi Calais.

23 mai. Contralovitura pregătită de generalul Weygand este anulată. Peste tot derută şi demoralizare.

24 mai. Trupele Wehrmachtului deschid un culoar larg de 70 km între Sedan şi Calais.

25 mai. Diviziile de tancuri germane ajung la L'Escaut, la Lys şi la Canalul L'Aa.

26 mai. Oraşul Calais este cucerit. Hitler opreşte diviziile de tancuri comandante de generalul Guderian să cucerească portul Dunkerque, unde se aflau încercuite trupele engleze, după ce au părăsit în debandadă câmpurile de bătaie, abandonându-şi tot armamentul greu. „Leii britanici" din primul război mondial fugeau ca nişte dezertori.

„Idiotul" de Churchill

27 mai. Sperând să ajungă la o „înţelegere" cu W. Churchill, Hitler le permite trupelor engleze de la Dunkerque să se îmbarce, netulburate.

28 mai. Belgia capitulează. Armata I franceză este încercuită. Trupele britanice de la Dunkerque continuă îmbarcarea, neatinse de aviaţia sau diviziile de tancuri ale generalului Guderian, care s-au oprit la periferia oraşului, fără să tragă un proiectil: facă-se voinţa lui Hitler...

29 mai. Hitler se deplasează la Cambrai. Englezii continuă retragerea pe mare de la Dunkerque, lăudându-se ulterior cu această „operaţie reuşită".

30 mai. Sub privirile stupefiate ale comandanţilor germani care au încercuit Dunkerque, dar care au ordin de la Hitler să nu deschidă focul, trupele engleze, aproape dezarmate, se întorc în patria mamă. Churchill îl crede pe Hitler „idiot".

31 mai. Evacuarea trupelor britanice de la Dunkerque este încheiată „cu succes". Cu ultimele eşaloane s-au retras şi efective franceze.

1 iunie. Este încercuit oraşul Lille. Diviziile de tancuri germane îşi permit o pauză în care se execută operaţii de întreţinerea tehnicii.

2 iunie. Până la această dată, 200.000 de soldaţi englezi şi 130.000 de soldaţi francezi au fost trecuţi peste Canalul Mânecii, în Marea Britanie. La Dunkerque au mai rămas 47.000 de soldaţi francezi, care s-au predat.

3 iunie. Se declanşează ofensiva aviaţiei germane împotriva tuturor bazelor aeriene ale Franţei. Prinţul George Bibescu, preşedintele Federaţiei Internaţionale de Aeronautică a atras, în repetate rânduri, atenţia Franţei asupra acestui pericol.

4 iunie. Trupele germane pătrund în Dunkerque. Ceea ce a mai rămas din Armata Franţei încearcă să organizeze o rezistenţă pe aliniamentul Somme-Aisne.

Paris şi Micul Paris – „oraşe deschise"

5 iunie. Se declanşează atacul general german asupra trupelor franceze care se apărau pe linia Somme-Aisne, până la litoralul Atlanticului.

6 iunie. Atacul a 6 divizii de tancuri germane străpunge apărarea francezilor, care se retrag la Bresle. Francezii nu pot menține nicăieri un front.

7 iunie. Toată apărarea trupelor franceze de le Somme este spulberată. Tancurile lui Rommel se apropie la 35 km de Rouen.

8 iunie. Forțele germane ajung la Elbeuf, pozițiile franceze de la L'Aisne sunt depășite, iar forțele franceze de la Soissons sunt încercuite.

9 iunie. Grupul de armate comandat de generalul (viitor mareşal) Karl Rudolf von Rundstedt (1875-1953) atacă vijelios pe tot frontul de la L'Oise la Meuse. Oraşul Rouen este cucerit.

10 iunie. Italia declară război (a avut „bunul simț" să formuleze o declarație) Franței şi Marii Britanii. Mussolini a fost mai „gentleman" decât Hitler.

11 iunie. Trupele germane zdrobesc apărarea franceză de pe Seine şi ating aliniamentul râului Marna.

12 iunie. Trupele lui Von Rundstedt zdrobesc apărarea de pe Marna, la Chateau-Thierry şi la Chalons.

13 iunie. Diviziile de tancuri germane au ajuns la periferiile oraşelor d'Evreux şi de Montmirail.

14 iunie. Unitățile germane din avangarda Armatei XVIII, comandată de generalul von Kuchler, pătrund în Parisul fără apărare, declarat „oraş deschis", ca şi capitala României, în anul 1916.

„Cocoşul galic" – fără pene

15 iunie. Diviziile germane de tancuri înaintează rapid spre Nantes, Besançon şi Lyon.

16 iunie. Grupul 2 de armată francez este încercuit. Oraşele Autun şi Besançon sunt cucerite.

17 iunie. Trupele germane ating aliniamentul râului Loire, spulberând apărarea franceză.

18 iunie. Diviza 7 de tancuri germană, după o pătrundere de 240 km, cucereşte Angers şi atacă Saumurul.

19 iunie. Trupele germane ajung la Brest şi la Lyon. Se duc lupte la Saumur. Oraşul port Cherbourg este cucerit.

20 iunie. Germanii cuceresc Montluçon şi Thiers. Marele Cartier General al Franței este dislocat la Montauban.

21 iunie. Toată provincia Brétagne este cucerită de trupele germane, inclusiv Clermont-Ferrand.

22 iunie. Un număr de 500.000 soldați francezi sunt luați prizonieri în zona Vosges.

23 iunie. Trupele germane cuceresc La Rochelle, Rogan, Chateauroux şi Saint Etienne.

24 iunie. Ultimele cuceriri germane - Aix-Les-Bains şi La Savoie. „Cocoşul Galic" cade epuizat.

25 iunie. Franța capitulează.

Caporalul care a umilit Franța

Campania germană din vest a durat 45 de zile, din care, Franța a luptat efectiv 28. În ***„Bătălia Stalingradului"*** sau operația *„Uranus"*,

cum s-a numit aceasta în planurile de război ale Înaltului Comandament Sovietic („Stavka") din perioada octombrie 1942 - 2 februarie 1943, **armatei germane i-au trebuit 28 de zile ca să treacă de pe o parte pe alta a unui singur bulevard din oraşul Stalingrad** (fost Ţarițân şi devenit Volgograd). Abia la Moscova, în 1941 şi Stalingrad în 1942-1943 au învățat trupele germane „invincibile" ce înseamnă adevăratul război.

Franța a fost umilită, fiind obligată să semneze actul de capitulare în acelaşi vagon de cale ferată din pădurea de la Compiegne, în care, la 11 noiembrie 1918, Germania a semnat actul de capitulare în fața Aliaților învingători. Hitler a intrat în vagonul de cale ferată, amenajat exact aşa cum a fost în 1918, aşezându-se în fotoliul în care a stat mareşalul francez Ferdinand Foch (1851-1929), comandantul suprem al forțelor aliate. După cinci minute, a intrat în vagon şi delegația Franței, condusă de generalul Charles Huntziger*, comandantul Armatei a II-a franceze de la Sedan, însoțit de un amiral, de un general de aviație şi de un civil, Leon Noel *, fost ambasador al Franței în Polonia.

Francezii au încercat să mai reducă din **condițiile draconice puse de Hitler, incomparabil mai severe şi mai distructive decât cele impuse Germaniei prin prevederile Tratatului de la Versailles**, dar în cele din urmă s-au supus voinței „führerului".

Când a coborât din vagonul în care a umilit Franța, Hitler a declarat: *„Aceasta este cea mai fericită zi din viața mea".* „Caporalul" gazat de francezi în primul război mondial se răzbunase. **Trei cincimi din teritoriul Franței a rămas sub ocupație germană** până în a doua jumătate a anului 1944.

„Leul de Mare" – o diversiune

În umilitoarea înfrângere a „surorii noastre mai mari" Franța, **un rol esențial l-a jucat petrolul românesc.** În **1939-1940**, România a livrat Germaniei **2.860.400 tone petrol.** Fără acesta, **diviziile de tancuri ale lui Guderian şi Rommel nu s-ar fi putut mişca.**

Cu patru zile înainte de capitularea țării sale, generalul Charles de Gaulle anunța prin radio națiunea franceză despre formarea la Londra, a Comitetului Național Francez.

În 1940, 9 foste state independente se aflau sub dominația Berlinului.

În istorie s-a vorbit mult despre **planul de operații *„Leul de Mare"*, prin care Hitler s-ar fi pregătit să invadeze Marea Britanie**, în a doua jumătate a anului 1940. Surse ale serviciului de spionaj militar german condus de amiralul Canaris au arătat, după război, că acest plan a fost o **diversiune a lui Hitler**, pentru a-l obliga pe W. Churchill să se ajungă la o înțelegere între Germania şi Marea Britanie.

Hitler nu era atât de nebun încât să cucerească o națiune de peste **45** milioane de oameni dependenți în proporție de 80% de importuri pentru a se putea hrăni, când el cu greu găsea hrană pentru cei peste **66** de milioane de germani. Ar fi fost curată nebunie să şi-i ia pe cap şi pe englezi...

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

Capitolul IX

DRUMUL SPRE DEZASTRU

Un singur Glob şi mai multe sfere de influenţă

Dacă Adolf Hitler s-ar fi mulţumit cu ceea ce cucerise în 1939-1940, ar fi căzut la o înţelegere cu I.V. Stalin şi nu ar fi atacat fosta U.R.S.S., probabil că cel de-al treilea Reich ar fi existat...şi în anul 2005. **Distrugerea Rusiei Sovietice era însă o mare obsesie pentru Hitler.** „Spaţiul vital" necesar supravieţuirii „rasei superioare germane" nu putea fi realizat decât pe seama imenselor spaţii slave din răsărit.

Pentru a adormi vigilenţa ruşilor şi a le cunoaşte intenţiile, Hitler îi propune lui Stalin trimiterea la Berlin a lui Viaceslav Molotov, ministrul de Externe al U.R.S.S. Acesta soseşte la Berlin în **12 noiembrie 1940**, iar la ceremonialul primirii lui în gara centrală a capitalei Reich-ului, o fanfară germană a intonat *„Internaţionala".*

La întâlnirea cu ministrul de Externe german, Ribbentrop, premergătoare întrevederii cu Hitler, acesta i-a declarat lui Molotov, printre altele, următoarele: *„Consider că este de datoria celor* ***Patru Mari Puteri*** *- Uniunea Sovietică, Italia, Japonia şi Germania - să adopte o politică pe termen lung,* ***delimitându-şi sferele de influenţă*** *la scară globală".*

Interesant este faptul că, după încetarea Războiului Rece şi prăbuşirea socialismului din Europa de Est, **Washingtonul** a încercat şi **continuă să încerce o *„delimitare a sferelor de influenţă la scară globală între Germania, Japonia şi Statele Unite".*** Şi aceasta este tot o **manevră de adormire a vigilenţei**, ca şi cea încercată de Hitler în 1940. Washingtonul, bazat pe supremaţia militară, vizează hegemonia americană globală, fără s-o împartă cu nimeni.

Ruşii vor... Marea Neagră

La întrevederea cu Hitler, acesta l-a informat pe Molotov, asupra *„intenţiilor paşnice ale Germaniei"* şi a necesităţii ca Rusia şi Germania să-şi delimiteze sferele de influenţă. Hitler „gândea" că **interesele Rusiei ar fi cel mai bine slujite dacă aceasta şi-ar îndrepta atenţia spre Persia**, deschizându-şi ieşire la „mările calde" din Oceanul Indian.

Interesele Rusiei erau însă cu totul altele, iar Molotov avea întrebări dure pentru Hitler, la care Stalin dorea răspunsuri exacte, cum ar fi: *„Ce caută trupele germane în Finlanda? De ce au intrat trupele germane în România? Care este scopul real al Pactului Tripartit? Care va fi soarta Ungariei şi Bulgariei?"* Molotov i-a spus răspicat lui Hitler că ***„interesele Rusiei gravitează în jurul Mării Negre, sunt legate de Europa Centrală şi Balcani şi nu de Oceanul Indian".***

Molotov i-a vorbit „führerului" într-o manieră cum nu i-a mai vorbit nici un demnitar străin vreodată.* Evident, Hitler nu a avut răspunsuri

---

* **N. edit.:** Cu o excepţie: Carol al II-lea, regele României, care a fost la un pas... să-l bată în „bârlogul" lui !...

să-l „convingă" pe Stalin, prin ministrul Molotov, că următoarea lovitură a Germaniei va fi îndreptată împotriva Marii Britanii.

Dacă ar ține cont de „lecțiile istoriei", printre altele și de convorbirea dintre Molotov și Hitler din noiembrie 1940, guvernanții de la Washington ar trebui să știe că **interesele Rusiei din 1940 sunt aceleași și în 2005 și vor fi aceleași și în viitor.**

Pătrunderea S.U.A. în aceste sfere, ba chiar mai mult, extinderea penetrației americane în Caucaz, Ucraina, statele Baltice și Asia Centrală, sunt acțiuni ale căror consecințe pe termen lung ar putea fi catastrofale, atât pentru S.U.A., cât și pentru întreaga lume. **S.U.A. sunt obsedate de supra-extindere**, tot așa cum a fost obsedată și Germania nazistă în anul 1940. **Americanii doresc pământurile Rusiei de la est de Ural**, tot așa cum Hitler le dorea pe cele de la vest de Ural.

Înainte de a se despărți de Hitler, Molotov i-a lăsat acestuia pe masă o **„notă" cu pretențiile lui I.V. Stalin**, după cum urmează:

– **trupele germane să se retragă imediat din Finlanda**, care aparține sferei de influență sovietice;

– în următoarele luni, **U.R.S.S. își va spori securitatea în zona de sud-vest** printr-un Tratat de asistență mutuală cu Bulgaria și prin dislocarea de forțe navale și terestre în zona strâmtorilor Bosfor și Dardanele.

Iată motivul pentru care, în anul 1952, Grecia și Turcia au solicitat admiterea în N.A.T.O.

– **direcția strategică Baku - Golful Persic** trebuie considerată ca **centru al aspirațiilor U.R.S.S.**

Planul „Otto"

A fost un **dialog al surzilor**. Nici nu a plecat bine Molotov, confuz și fără nici un răspuns la întrebările lui Stalin, că **Adolf Hitler s-a și apucat cu febrilitate de treabă pentru definitivarea planului strategic de invadare a Rusiei Sovietice.**

Statul Major General (O.K.W.) al armatei germane, în frunte cu generalul Halder, lucra de luni de zile la elaborarea acestui plan. În ziua de **5 decembrie 1940**, generalii Halder și Brauchitsch, i-au **prezentat** lui Hitler și principalilor comandanți ai Forțelor armate ale Germaniei, timp de patru ore, **conținutul planului de invadare a U.R.S.S.** În acest plan, era **menționată**, în mod expres, **participarea Finlandei și a României, la campania de est, dar nu și a Ungariei. Aceasta și-a oferit ulterior serviciile, în concurență cu România, pentru a-și menține și eventual lărgi posesiunile din Transilvania.** Divizia de vânători de munte germană a generalului Dietl urma să fie transportată în Finlanda, prin nordul Suediei, pentru a ataca zona arctică a U.R.S.S., lucru ce s-a și făcut. Pentru campania din est erau destinate între **120-130** de divizii germane. Ulterior, numărul acestora a sporit. La începuturile sale, acest plan de operații a purtat numele de cod ***„Otto".***

Jugoslavia și „recunoștința" Marilor Puteri

La **18 decembrie 1940**, Hitler a emis **Directiva nr. 21**, prin care s-a hotărât să treacă „Rubiconul", **aprobând planul de invadare a**

U.R.S.S. (pe care, pentru simplificare, o vom numi şi Rusia), dându-i numele de cod *„**Operaţia Barbarossa**”*, aşa cum a şi rămas în istorie.

Iată cum începea Directiva nr. 21 *:

„Strict secret de importanţă deosebită

*Cartierul General al Führerului - **18** decembrie 1940*

***Forţele armate ale Germaniei trebuie să fie gata să zdrobească Rusia Sovietică într-o campanie fulgerătoare, înaintea terminării războiului cu Anglia.** În acest scop, Forţele terestre vor trebui **să recurgă la toate unităţile disponibile**, păstrând în rezervă doar strictul necesar pentru prevenirea unor atacuri prin surprindere. Toate pregătirile pentru campania din est vor fi gata, în mod obligatoriu, până la data de **15 mai 1941**. Se vor lua toate măsurile pentru păstrarea celui mai desăvârşit secret, mascându-se toate pregătirile de atac”.*

Iată dar că declanşarea operaţiunilor militare pe frontul de est era prevăzută pentru data de 15 mai şi nu 22 iunie 1941, aşa cum s-a întâmplat în realitate. **Întârzierea a fost cauzată de campania împotriva Jugoslaviei**, întârziere ce avea să fie **fatală** armatei germane, care a fost surprinsă, în faţa Moscovei, de cumplitul ger rusesc, total nepregătită.**

În continuare, Hitler ordona următoarele: *„**Armatele ruseşti, în totalitatea lor, vor fi distruse în zona de vest a Rusiei**, prin pătrunderi adânci ale corpurilor de blindate şi prin manevre care să facă imposibilă retragerea în spaţiul imens al Rusiei, a unor forţe apte de luptă. **Obiectivul final** al operaţiei (Barbarossa) este **atingerea aliniamentului Volga - Arhanghel**, care va constitui şi linia de apărare împotriva eventualelor reacţii ofensive ale Rusiei asiatice”.*

Din această „directivă” rezultă că **Hitler nu era interesat în spaţiul asiatic al Rusiei de la est de Ural.** „Directiva 21” cuprindea **detalii exacte cu privire la rolul Finlandei şi României** în cadrul „Operaţiei Barbarossa”, atât ca baze de plecare la ofensivă, cât şi pentru atingerea flancurilor dispozitivului strategic general german.

Ideea fundamentală a planului strategic german era aceea de distrugere a Armatei Roşii într-o zonă cât mai apropiată de frontiera de vest a Rusiei, cuprinsă între Prut, Vistula şi Nipru. *„Operaţia Barbarossa”* era **prevăzută să dureze 2-3 luni.**

Armata Roşie da onorul unui... general nazist

Serviciul de spionaj german era foarte slab în ceea ce priveşte cunoaşterea potenţialului de război al Rusiei. În cartea sa *„O lume sub arme”*, istoricul englez Gerhard Weinberg arată că *„Germania nu dispunea de reţele de agenţi în adâncimea strategică a teritoriului*

---

* **N. aut.:** William L. Shirer - *„The Rise and Fall of the Third Reich”* (Creşterea şi descreşterea celui de-al treilea Reich), Editura Faucett Crest Book, 1959, pag. 1062-1066.

** **N. edit.:** Drept „recunoştinţă”, ulterior, Stalin va impune un embargo asupra Jugoslaviei „duşmanului Tito”...Apoi, după 1990, Jugoslavia va deveni un „poligon de încercare”, culminând cu bombardamentele americane din 1999.

U.R.S.S. şi nici nu a reuşit să spargă cifrul de stat şi codurile militare ruseşti. Armata germană se baza, cu prioritate, pe cercetarea radio şi pe zborurile de recunoaştere ale aviaţiei".

Spre deosebire de Germania, Rusia a reuşit să penetreze cu agenţii săi cele mai sensibile organisme ale Germaniei celui de-al treilea Reich. Reţeaua numită *„Orchestra Roşie"* a operat chiar **în inima Ministerului Aviaţiei Reichului**, iar **în Statul Major General (O.K.W.)**, acolo unde se elaborau planurile de operaţii, un înalt demnitar era agent al serviciului de spionaj militar al U.R.S.S. Acesta a operat până la sfârşitul războiului, transmiţându-le ruşilor datele de bază ale planurilor şi mişcărilor de trupe germane, după numai **24-48 de ore** din momentul elaborării lor. Serviciul englez de contraspionaj - M.I.5 - a presupus că ar fi fost vorba de **generalul de aviaţie Muler**, care trecea drept un nazist fanatic, şi pe care aliaţii occidentali ar fi vrut să-l captureze şi să-l judece la Nürnberg.

După capitularea Germaniei, acesta a dispărut fără urmă. După mai mulţi ani de zile, agenţi englezi din M.I.5 au pretins că l-ar fi văzut pe **generalul Muler la tribuna oficială din Piaţa Roşie**, de la Mausoleul Lenin, la o paradă militară de 9 mai, cu prilejul Zilei Victoriei.

Balcanii ca o trambulină

Pentru a adormi vigilenţa ruşilor, **Hitler** a mers până acolo cu cinismul, încât, **cu puţin timp înainte de declanşarea *„Operaţiei Barbarossa"*, l-a invitat pe Stalin să adere la „Pactul Tripartit"**, alături de Italia şi Japonia. Stalin nu a acceptat „invitaţia" lui Hitler dar, „ca să nu-i supere pe nemţi", **nu a pregătit şi nici nu a transmis nici un fel de directive operative către Armata Roşie**, lucru ce avea să-l coste extrem de scump.

Comportamentul lui **Stalin** este cu atât mai ciudat, cu cât se ştie că el **era la curent cu toate detaliile planului de operaţii *„Barbarossa"*, precum şi cu ziua şi ora exactă când armatele germane şi aliate vor trece la agresiune împotriva U.R.S.S.**

Să ne oprim şi la câteva aspecte şi fapte mai puţin cunoscute din istoria celui de-al doilea război mondial. Astfel, **în 1940**, înainte de a face „marele pas" în direcţia U.R.S.S., **Hitler s-a gândit la o alianţă între Germania, Franţa şi Spania împotriva Marii Britanii.** Hitler ar fi discutat această problemă într-o întâlnire personală, secretă, avută cu mareşalul Pétain.

Interesant este şi faptul că **mareşalul Ion Antonescu**, cel care a fost luat drept „cel mai fidel aliat al lui Hitler", **gândea la o „alianţă latină" în care să intre România, Italia, Spania, Portugalia şi eventual Franţa, care să contrabalanseze ambiţiile lui Hitler în Europa.**

Mussolini a fost foarte iritat când a aflat de intrarea trupelor germane în România, afirmând: *„Acest Hitler mă pune mereu în faţa faptului împlinit Am să i-o plătesc cu propria lui monedă. Hitler va afla din presă că am ocupat Grecia".*

Aşa a şi procedat, numai că, atât în Albania, cât şi în Grecia, armata lui Mussolini a fost bătută măr şi a fost nevoie de intervenţia

armatei germane pentru a scoate trupele italiene din lagărele de prizonieri.

Premergător lansării *„Operației Barbarossa”*, armata germană s-a angajat în operația din Peninsula Balcanică, pe care a cucerit-o în numai 17 zile.

În timpul celui de-al doilea război mondial, **toate statele balcanice visau la avantaje teritoriale în dauna vecinilor.** Aceste „vise” au reînviat, după prăbuşirea „lumii comuniste” şi încetarea Războiului Rece. **Hitler a înțeles că ocuparea Peninsulei Balcanice este de importanță vitală pentru succesul *„Operației Barbarossa”.***

Acelaşi lucru l-au înțeles şi președinții americani Bill Clinton şi G.W. Bush, după dezmembrarea U.R.S.S., când S.U.A. au pătruns puternic în Peninsula Balcanică. Pentru a pătrunde în Caucaz şi zona Mării Caspice, la care visează, **americanii au nevoie de baze militare în Peninsula Balcanică.**

Hitler trece „Rubiconul”.*

Adevăratul război apocaliptic

Cu greu ar putea fi numite „război” campaniile armatelor germane din septembrie 1939 şi vara anului 1940, care au dus la zdrobirea Poloniei şi cucerirea Europei de Vest. Acestea s-au făcut cu viteza unui taifun, în care Hitler s-a jucat pur şi simplu cu adversarii săi. **Adevăratul „al doilea război mondial în Europa” avea să înceapă la 22 iunie 1941.**

După cum arată istoricul englez Gerhard L. Weinberg, în lucrarea sa *„O lume sub arme”*, apărută în 1994, **începând cu 22 iunie 1941** şi până la 9 mai 1945, războiul al doilea mondial în Europa s-a derulat în proporție de **75-90% pe frontul germano-sovietic.** Aici au fost concentrate forțe uriaşe şi s-au derulat bătălii de amploare gigantică, aşa cum istoria Omenirii nu a mai cunoscut niciodată. Pe frontul germano-sovietic, cu precădere, **pe teritoriul Rusiei Sovietice au murit mai mulți oameni decât în tot restul globului pământesc**, arată Weinberg. În acest iad avea să-şi ducă crucea şi să-şi suporte calvarul şi sărmana oştire română.

Declarația de război a Germaniei împotriva U.R.S.S. i-a fost adusă la cunoştință lui Molotov de către ambasadorul german la Moscova, Schulemburg, **exact la ora când trupele germane declanşau *„Operația Barbarossa”*** pe un front cuprins între Marea Baltică şi Marea Neagră. Aceeaşi „notă” şi la aceeaşi oră îi era înmânată **şi ambasadorului U.R.S.S. la Berlin**, Vladimir Dekanozov, de către Ribbentrop, ministrul de Externe al Reichului.

---

* **N. aut.:** Rubicon - râu în Italia care, la sfârşitul Republicii romane, constituia granița dintre Italia propriu-zisă şi Galia Cisalpina. Pornind din Galia Cisalpină, Cezar a trecut Rubiconul, cu o parte a armatei în ianuarie anul 49 î.e.n., îndreptându-se asupra Romei, împotriva Senatului. Cu acest prilej Cezar a zis: *„Alea jacta est”* (Zarul a fost aruncat), ceea ce exprima simbolic luarea unei hotărâri ireversibile.

La fel a procedat şi ambasadorul Japoniei la Washington, înmânând secretarului de stat al S.U.A. declaraţia de război a Japoniei, exact când s-a declanşat atacul asupra bazei americane de la Pearl Harbour.

Pe toată lungimea frontului, artileria germană a deschis focul la **22 iunie 1941, orele 03.30 a.m.** Hitler se afla în punctul său de comandă subteran de la Rastenburg, din Prusia orientală, supranumit *„Wolfsschanze"* (Vizuina Lupului), de unde i-a scris o **scrisoare lui Mussolini**, informându-l despre începerea războiului cu Rusia şi scopurile urmărite.

Pe acelaşi drum ca Napoleon

Iată ce scrie istoricul american William R.Keylor, în cartea sa *„The Twentieth Century World"* (Lumea secolului XX), Editura Oxford University Press, 1992, pag. 192-295:

– **Invadarea Uniunii Sovietice** de către Germania a început la 22 iunie 1941, **exact în ziua când se împlineau 129 ani de la lansarea ofensivei armatelor împăratului Franţei, Napoleon I Bonaparte** (1812) încheiată cu ocuparea Moscovei. S-a gândit Hitler că această zi îi va aduce noroc? Probabil că da.*

– Armata germană de invazie se ridica la **4 milioane** de soldaţi, **3.300** de tancuri şi **5.000** de avioane. Acestea erau suplimentate de armatele Finlandei şi României, cu un efectiv total de **500.000** soldaţi.

– Dispozitivul strategic ofensiv german a fost gândit optim, fiind alcătuit din **trei grupuri de armate**: Grupul de Armate Nord, comandat de generalul Leeb, pe direcţia strategică Leningrad (Sankt Petersburg); Grupul de Armate Centru, sub comanda generalului Boch, pe direcţia strategică principală Brest, Smolensk, Moscova, **exact itinerariul armatei lui Napoleon în 1812**; Grupul de Armate Sud, comandat de generalul Rundstedt pe direcţia strategică Kiev.

Direcţia loviturii principale era pe centru, fapt pentru care aceasta dispunea de două corpuri de tancuri, sub comanda generalilor **Guderian** şi **Hoth** şi de două armate (Armata 4-a şi Armata 9-a) cu câte trei corpuri de armată, fiecare cu câte trei divizii de infanterie. Corpurile de tancuri, devenite ulterior armate de tancuri aveau în compunere 3-4 divizii de tancuri şi trei divizii de infanterie motorizată.

Pretenţiile teritoriale au şi reflux...

În Moldova, pe linia Prutului, se afla **Grupul de Armate general Antonescu** având în compunere Armatele 3 şi 4 române şi Armata XI-a germană. Aceasta a atacat în Basarabia, iar apoi pe direcţia Odesa, cu misiunea principală de asigurare a flancului drept al dispozitivului general al armatelor germane.

Pe toată durata celui de-al doilea război mondial, **Armata României a avut două perioade de glorie**: la începutul războiului împotriva

---

* **N. edit.:** Hitler a fost un admirator al lui Napoleon iar viaţa sa este presărată cu astfel de „coincidenţe"...

U.R.S.S., **când a luptat pentru eliberarea Basarabiei şi nordului Bucovinei**, şi în ultima parte a războiului, **când a luptat pentru eliberarea părţii de nord-vest a Transilvaniei.** În rest, viaţa soldaţilor români a fost sacrificată pentru interese străine.

Acelaşi lucru se întâmplă şi în zilele noastre, când efective ale armatei române sunt trimise în Afganistan şi Irak, unde şi-a înţărcat dracul copiii, să moară pentru interesele marelui capital american. N-am învăţat absolut nimic din lecţiile unui trecut dureros...

Ofensiva armatelor germane din vara şi toamna anului 1941 **a surprins armata sovietică total nepregătită.** Starea catastrofală din armata lui Stalin, decapitată de acesta în anii 1937-1938, s-a văzut în timpul războiului cu Finlanda, din iarna 1939-1940, când peste **200.000** de soldaţi ruşi şi-au pierdut viaţa. Pierderile finlandeze s-au ridicat la **25.000** morţi, răniţi şi dispăruţi. **Pretenţiile teritoriale ale fostei U.R.S.S. faţă de Finlanda şi România din 1940 au aruncat cele două state în braţele Germaniei hitleriste.**

Dezastrul sovietic

Potrivit sursei americane citate anterior (W.R. Keylor), **în primele trei luni de război, peste 50% din efectivele Armatei Sovietice erau ucise, rănite sau luate prizoniere.** Pătrunderile adânci ale celor trei grupuri de armate germane spre Leningrad, Moscova şi Kiev au făcut ca **peste jumătate din potenţialul industrial şi zonele agricole ale U.R.S.S.** să cadă **sub control german.** Din **15.000** de tancuri, câte se aflau în primul eşalon strategic, ruşii au mai rămas doar cu **700** de tancuri. Singurul lucru ce i-a îngrijorat pe generalii germani a fost faptul că **oraşul Brest a rezistat timp de o săptămână** asaltului trupelor germane, adică **tot atâta cât a rezistat Belgia**, cu cele peste 20 de divizii ale sale. Rezistenţa Brestului era de rău augur.

La 3 iulie 1941, Înaltul Comandament German se hrănea cu iluzia că grosul Armatei Sovietice a fost zdrobit în spaţiul dintre frontiera de vest a U.R.S.S., Nipru şi Dvina. Aceasta s-a dovedit a fi o iluzie şi **o enormă eroare.**

La data amintită, generalul german **Franz Halder** îşi notase în agenda personală: *„În general, se poate afirma că misiunea de a nimici principala grupare de forţe a Armatei Roşii până la Dvina şi Nipru a fost îndeplinită. Nu cred că exagerez când afirm că **operaţiile împotriva Rusiei au fost câştigate în două săptămâni**".*

Cu ocazia felicitărilor primite de ziua lui (30 iunie) îngâmfatul general Halder afirma: ***„Rusia a pierdut acest război în primele opt zile".***

Aşa păreau lucrurile la început. În numai **trei săptămâni** de la declanşarea războiului împotriva U.R.S.S., Grupul de Armate Centru al lui von Bock, avansat la gradul de mareşal, cu 30 de divizii de infanterie şi 15 divizii de tancuri şi mecanizate a pătruns 725 km între Bialistok şi Smolensk. **Moscova se afla la doar 320 km est.**

Grupul de Armate Nord, comandat de proaspătul mareşal von Leeb, cu 21 divizii de infanterie şi 6 divizii de tancuri, a străbătut rapid statele baltice, **ajungând la periferia Leningradului** (care nu va fi însă cucerit niciodată).

Grupul de Armate Sud al mareşalului von Rundstedt, cu 25 divizii de infanterie, 4 divizii motorizate, 4 divizii de vânători de munte şi 5 divizii de tancuri **s-a apropiat de Kiev.** Cu o asemenea situaţie fericită, armata germană nu se va mai întâlni niciodată. Concomitent cu pătrunderile rapide în adâncime, grupările de tancuri şi mecanizate efectuau ample manevre de învăluire şi întoarcere, realizând pungi strategice în care erau încercuiţi şi capturaţi sau nimiciţi sute de mii de soldaţi sovietici. Au rămas în istorie **încercuirea de la Kiev**, de la începutul lunii septembrie, în urma căreia **600.000 de soldaţi ruşi au căzut prizonieri**, şi încercuirea din zona oraşului **Viazma**, unde s-au predat **alţi 600.000** de soldaţi ruşi.

Trezirea la realitate

Cu cât se înainta spre est, rezistenţa armatelor ruseşti era din ce în ce mai puternică. Celebrului general Halder i-a mai pierit din entuziasm. La 11 august 1941, acesta îşi nota în agendă următoarele: *„Noi am calculat la început Armata Sovietică la circa **200 de divizii**, pe care, în cea mai mare parte le-am nimicit. Acum constatăm că, de fapt, în faţa noastră se află **alte circa 360 de divizii ruseşti**".*

Trezirea la realitate începea să-şi arate colţii. Este însă absolut cert că **nici o ţară altă din lume nu ar fi putut supravieţui** şi s-ar fi prăbuşit sub extraordinara putere a loviturilor militare date de Germania, Rusiei, în vara şi toamna anului 1941.

De altfel, în cursul istoriei sale, **Rusia** a suferit înfrângeri militare catastrofale, dar **de fiecare dată s-a ridicat de la pământ şi a triumfat asupra tuturor marilor ei duşmani** (mongoli, teutoni, polonezi, suedezi, turci, francezi şi germani). Iată un motiv pentru care S.U.A. n-ar trebui să se bucure prea tare de pe urma „victoriei în Războiul Rece împotriva fostei U.R.S.S." şi să nu-şi facă iluzii că va pune stăpânire pe fostele republici unionale din perimetrul exterior al Rusiei, aşa cum se dau de ceasul morţii să-l facă în ultimii ani. **Politicienii de la Bucureşti ar trebui să gândească de două ori, înainte de a pune teritoriul României la dispoziţia S.U.A., pentru atingerea scopurilor lor împotriva Rusiei.** Mitul „războiului fulger" al lui Hitler împotriva Rusiei Sovietice a fost îngropat, împreună cu diviziile germane zdrobite în faţa Moscovei, în noiembrie-decembrie 1941. „Războiul fulger" s-a transformat într-un război de uzură, de lungă durată, în care, cu adevărat, cel mai puternic a triumfat.

SUA şi Marea Britanie se păstrau pentru... defilare

Faţă de afirmaţiile unor „istorici şi academicieni" români din zilele noastre, care se dau „savanţi" afirmând că Stalin nu l-ar fi putut înfrânge pe Hitler fără „ajutorul S.U.A.", să-i dăm cuvântul istoricului american William R. Keylor, care, în cartea „Lumea secolului XX" (pag. 194-195) spune: *„**Timp de trei ani** de zile, din 22 iunie 1941 şi până la 6 iunie 1944, **Armata Roşie a luptat împotriva Germaniei** pe continentul Europei, **de una singură, fără nici un ajutor**".*

Mai departe, W.R. Keylor afirmă: *„La vremea respectivă, era uşor de detectat* ***cinismul anglo-americanilor*** *şi anume dorinţa acestora* ***de a lăsa Rusia să sângereze până la epuizare, în timp ce puterile occidentale*** *îşi conservau forţele, astfel încât, la terminarea războiului, în faţa unei Germanii zdrobite şi a unei Rusii epuizate,* ***să poată deveni puterile dominante în Europa şi în lume.*** *Este exact ceea ce S.U.A., nu numai că au urmărit, dar au şi realizat, subordonându-şi Marea Britanie, care şi ea, a ieşit epuizată din război."*

S.U.A. au început să le trimită ruşilor, prin Atlanticul de nord, spre Murmansk şi prin Golful Persic, peste Iran, alimente, îmbrăcăminte şi tehnică mecanizată. Istoricul G. Weinberg ne spune exact despre ce a fost vorba şi anume: **409.526** autocamioane de 1,5 tone şi mai mari; **12.161** maşini de luptă diferite inclusiv tancuri; **32.200** motociclete; **1.966** locomotive; **11.075** vagoane; **112.293** pistoale-mitralieră, **2.670.371** tone produse petroliere; **16.000.000** perechi de bocanci; **700** grame de alimente (raţii conservate) de soldat, din 1943 până la terminarea războiului. În total ar fi vorba de **17.062.965 tone de materiale de război.**

L-aş întreba pe domnul academician Constantin Bălăceanu Stolnici, susţinătorul cel mai ardent al „tezei" rolului „determinant" al ajutorului american pentru Rusia în anii 1942-1945, dacă Stalin l-ar fi putut înfrânge pe Hitler, cu un asemenea „ajutor"? De menţionat că **în perioada 22 iunie - 30 noiembrie 1941**, când Rusia Sovietică putea fi zdrobită de Germania, **S.U.A. nu i-au ajutat pe ruşi nici măcar cu o baionetă ruptă.** Un savant de talia domnului C. Bălăceanu Stolnici nu trebuie să admită folosirea prestigiului ştiinţific de care se bucură pentru diseminarea de falsuri istorice.

Tancurile americane – „sobe de prăjit yankei"

Stalin ar fi renunţat bucuros la toate aceste „ajutoare" în schimbul a **20-30 de divizii americane** care să lupte pe frontul de est, alături de Armata Roşie, dar rugămintile lui nu l-au „înduioşat" pe F.D. Roosevelt.

Tancurile americane nu au jucat absolut nici un rol pe câmpurile de bătaie din Rusia, fiind cotate drept **cele mai slabe** tancuri din cel de-al doilea război mondial. Când soldaţii germani s-au întâlnit prima dată cu tancurile americane în Africa de nord (1942-1943), le-au poreclit *„sobe de prăjit yankei"* pentru uşurinţa cu care luau foc când erau lovite, incinerându-i pe membrii echipajului.

În anul 2004, cu prilejul marcării a 60 ani de la debarcarea din Normandia, istoricii americani au menţionat că *„era nevoie de 3-4 tancuri americane de tipul Sherm, pentru a face, eventual, faţă unui singur tanc german de tipul Tigru sau Leopard".*

Generalii germani au recunoscut întotdeauna că **tancul rusesc T-34-85 era cel mai bun din lume** şi chiar i-au sugerat lui Hitler ca **inginerii germani să-l copieze** şi să-l introducă în producţie de masă, dar acesta **a refuzat.** Propunerea a fost făcută la începutul anului 1943, înainte de începerea producţiei de masă a tancurilor Tigru şi Leopard, special pentru marea bătălie de la Kursk.

„Să te ferească Dumnezeu de curajul fricosului !"

După ce au plătit un preț uriaș, **generalii ruși au învățat, de la generalii și mareșalii germani, strategia, arta operativă și tactica războiului modern, de mișcare.** Ceea ce le-au făcut nemții rușilor în anii 1941-1942, le-au făcut rușii nemților, începând cu „Bătălia Stalingradului" de la sfârșitul anului 1942, începutul anului 1943 și până la sfârșitul războiului, încheiat cu ocuparea Berlinului.

În primii ani de război, trupele germane făceau ravagii pe timpul verii, iar trupele ruseşti făceau cam aceleaşi ravagii pe timpul iernii. Începând **din 1943**, armatele ruseşti nu au mai făcut deosebiri între iarnă şi vară, **bătându-i pe nemți în mod constant.** Aceasta nu înseamnă că germanii nu le-ar mai fi produs rușilor și înfrângeri usturătoare dar problema câștigării războiului, de către Germania, nu și-o mai putea pune decât un descreierat ca Adolf Hitler.

În continuare, ne vom opri, extrem de succint, doar asupra momentelor decisive ale războiului al doilea mondial în Europa continentală, purtat până la debarcarea Aliaților în Normandia, la 6 iunie 1944, de către armata rusă, singură.

Unul dintre aceste momente a fost *„**Bătălia pentru Moscova**"*, obiectivul central al campaniei anului 1941 pentru Germania.

Ofensiva sovietică din 5-15 decembrie 1941 a fost un act disperat, de încordare supraomenească din partea rușilor. **Dacă ar fi pierdut această bătălie, cel mai probabil că ar fi pierdut și războiul.** Ca urmare a înfrângerilor catastrofale pe care le-a suferit până atunci, Armata Roșie ajunsese la cel mai scăzut nivel din toți anii celui de-al doilea război mondial, dispunând de **numai 2,3 milioane de oameni.** Având însă Moscova în spate, soldatul rus, terifiat de superioritatea netă a soldatului german, a înțeles, în sfârșit, că nu mai are unde a se retrage și nu s-a mai retras. Românii au un proverb care spune: *„Să te ferească Dumnezeu de curajul fricosului" !* Așa s-a întâmplat în fața Moscovei.

Richard Sorge și „orga lui Stalin"

În „Bătălia pentru Moscova", trupele ruseşti au beneficiat pentru prima dată de **tancuri T-34-85**, a cărei producție în masă începuse în fabricile de dincolo de Ural. **„Industrializarea forțată" a lui I.V. Stalin începea să dea roade.** Tot în fața Moscovei, a produs efecte devastatoare artileria reactivă rusească, cunoscută și sub genericul de ***„Katiuşa"*** la ruși și de ***„Orga lui Stalin"*** la nemți. Sunetele înspăimântătoare ale proiectilelor reactive în zbor și imensa cantitate de lovituri lansate simultan peste pozițiile trupelor germane au produs, nu numai pierderi enorme, ci și efecte psihologice. Armata germană avea să asculte „Orga lui Stalin" până sub zidurile Berlinului. Noul tanc rusesc, cel mai bun din al doilea război mondial, cel puțin în „Bătălia pentru Moscova", s-a dovedit invulnerabil la toate armele antitanc germane.

***„Bătălia pentru Moscova"*, prima mare victorie a Armatei ruse, a fost posibilă și datorită informațiilor vitale transmise de la Tokyo de**

către Richard Sorge, „corespondent de presă al Reichului german" în Japonia, în realitate, agent de spionaj al U.R.S.S. Acesta era „prieten intim" cu ambasadorul Ott al Germaniei la Tokyo şi amant al soţiei acestuia.

R. Sorge reuşise să-l recruteze pe Hozumi Ozaki, consilier al primului-ministru al Japoniei. De la acesta, Sorge a aflat **informaţia vitală pentru U.R.S.S. că Japonia nu va ataca în Orientul Siberian**, cum ar fi dorit Hitler, **ci va lovi bazele S.U.A., Marii Britanii şi Olandei, din Pacific şi Oceanul Indian.**

Aceste informaţii i-au permis lui I.V. Stalin să disloce din Extremul Orient, la Moscova, cele trei teribile armate de siberieni, de care am mai amintit. Tot de la Sorge, Stalin a aflat că, la 7 decembrie 1941, Japonia va ataca baza navală americană de la Pearl Harbour. **Stalin i-a transmis informaţia lui W. Churchill, iar acesta lui F.D. Roosevelt.**

Preşedintele S.U.A. nu a luat însă **nici o măsură de prevenire**, lăsându-i pe japonezi să-şi urmeze planul. Roosevelt avea nevoie de un **motiv plauzibil pentru a angaja S.U.A.** în cel de-al doilea război mondial. La fel a procedat şi **G.W. Bush**, care **s-a folosit de actele teroriste din 11 septembrie 2001** pentru a porni un război de cuceriri în Asia şi Orientul Mijlociu.

Ia-l de pe mine că-l omor !

În urma înfricoşătoarelor lupte din **decembrie 1941, ianuarie şi februarie 1942**, potrivit surselor americane bazate pe arhivele celui de-al treilea Reich*, **pierderile armatei germane** se ridicau la **1.005.636 de soldaţi** sau **31%** din efectivul trupelor germane care trebuiau să cucerească Moscova. Dintre aceştia, 202.251 au fost ucişi iar 725.642 au fost răniţi şi 46.511 dispăruţi. În loc să pătrundă în Piaţa Roşie din Moscova, cum visa Adolf Hitler, trupele germane s-au trezit **azvârlite la peste 300 km spre vest.** Tot în faţa Moscovei, au suferit degerături grave şi au fost scoşi din luptă **112.627** soldaţi germani.

După dezastrul de la Moscova, Hitler i-a convocat la Cartierul său General pe toţi marii comandanţi ai armatei germane. Comandanţii care au eşuat în tentativa lor de cucerire a Moscovei au fost destituiţi, iar **Hitler şi-a asumat funcţia de comandant suprem al Forţelor armate ale Germaniei de pe frontul germano-sovietic.**

Iată ce şi-a notat în agenda personală, mai vechea noastră cunoştinţă, generalul Halder: *„**Cucerirea Moscovei se amână** pentru o etapă ulterioară. În cursul anului 1942, efortul principal se va face în sud, spre **Stalingrad** şi **Caucaz**, pentru cucerirea regiunilor bogate în petrol, de la Marea Caspică. Va urma învăluirea, încercuirea şi cucerirea Moscovei".*

Una este să vrei şi alta este să poţi. Trupele germane nu vor mai ajunge niciodată la porţile Moscovei...

---

* **N. aut.:** William L. Shirer - *„The Rise and Fall of the Third Reich"*, pag. 1138-1139.

„Ordinul Comisarilor"

Am făcut trimiteri la „agenda personală" a generalului Halder, deoarece aceasta a căzut în mâinile americanilor şi a fost o adevărată „mină de aur" pentru istoricul William L. Shirer, care a studiat-o. **Hitler**, cu toată nebunia şi ferocitatea lui, **s-a abţinut să dea ordine scrise**, cu ştampila Cancelariei Reichului şi semnătura personală, atunci când a fost vorba de aspectele speciale de purtare a războiului, cu încălcarea convenţiilor şi tratatelor internaţionale de la Haga, la care Germania era parte. Ordinele cu privire la exterminarea evreilor şi cele cu privire la ducerea războiului în Rusia, mai ales „Ordinul Comisarilor" au fost transmise, comandanţilor germani şi liderilor politici nazişti, **exclusiv verbal, interzicându-se luarea oricăror notiţe.**

Fiind, probabil, mai scurt de memorie, **generalul Halder şi-a notat ordinele ultrasecrete ale Führerului în agenda personală.** Din această agendă s-au scos informaţii şi despre Holocaust şi despre crimele germane pe teritoriul U.R.S.S.

Prin ***„Ordinul Comisarilor"***, Hitler ordona împuşcarea pe loc a tuturor comisarilor politici militari sau civili capturaţi, dar şi a tuturor evreilor şi a asiaticilor, militari sau civili. Acest ordin s-a concretizat în monstruoase crime de război şi crime împotriva Umanităţii pentru care, şefii militari şi politici ai celui de-al treilea Reich au fost judecaţi la Nürnberg.

Cea mai mare bătălie din istorie

În primăvara, vara şi toamna anului 1942, armata germană deţinea iniţiativa strategică pe toate fronturile. La 30 iunie 1942, forţe germane în valoare de 36 de divizii desfăşoară o viguroasă ofensivă în Caucaz. La începutul lunii iulie este desăvârşită **cucerirea Crimeei**, la care iau parte şi circa 6 divizii ale armatei române, este **cucerit Sevastopolul** şi sunt capturaţi 100.000 soldaţi ruşi. La 26 august 1942, stindardul german este înălţat pe **vârful Elbrus** (5.633 metri) din Caucaz.

La 28 august, Armata VI-a germană, cea mai puternică din câte a avut cel de-al treilea Reich, comandată de mareşalul Friedrich von Paulus (1890-1959), sprijinită de Flota IV-a aeriană a generalului von Richthoffen, cu 900 de avioane, se angajează în ***„Bătălia pentru Stalingrad".***

Între 28 august 1942 şi 2 februarie1943, pe malurile fluviului Volga, având ca nucleu central oraşul industrial **Stalingrad**, unde exista şi o fabrică de tancuri, s-a derulat **cea mai mare**, mai crâncenă, dar şi cea mai splendidă **bătălie** din punct de vedere al artei militare, **din istoria tuturor timpurilor.**

Soldatul şi generalul ruşi au atins maximum de maturitate şi experienţă, după ce plătiseră un preţ enorm. Este vorba de peste 5 milioane de morţi, răniţi şi prizonieri. După ce trupele din apărare au rezistat eroic tuturor asalturilor disperate ale forţelor germane, provocându-le pierderi uriaşe, forţe proaspete ruseşti, aduse din adâncime, mai ales

teribilele armate de tancuri, au declanşat **ofensiva de la Stalingrad.** Aceasta a constat în ruperea frontului germano-român de la nord şi sud de Stalingrad, cu mari grupări de tancuri şi mecanizate, urmată de o dublă învăluire a flancurilor forţelor inamice şi încercuirea totală a acestora, prin joncţiunea fronturilor de nord şi de sud în zona localităţii Kolaci.

Politicienii români dezarmează Armata !

În jurul armatelor germane şi române (Armata 3-a şi Armata 4-a) s-a realizat un „cerc de oţel" inpenetrabil. A urmat nimicirea pe părţi a forţelor încercuite, definitivată la **2 februarie 1943** prin **capitularea** mareşalului von Paulus şi a statului său major cu 24 de generali şi a resturilor Armatei a VI-a de 91.000 de soldaţi. Atâta mai rămăsese din splendida Armată a VI-a, care, cu numai două luni în urmă, număra 285.000 de soldaţi de elită. **Frontul de la Stalingrad a fost rupt în sectoarele apărate de Armatele a 3-a şi a 4-a române.** Acest fapt ne este reproşat de istoricii germani şi după 60 ani de la terminarea războiului.

În „Bătălia pentru Stalingrad", **armata României a participat cu** un număr de **12 divizii de infanterie, o divizie de cavalerie şi o divizie de tancuri.** Dintre acestea, 4 divizii de infanterie şi divizia de cavalerie au căzut în încercuirea de la Stalingrad. Alte 4 divizii de infanterie şi divizia de tancuri au suferit pierderi grele, pierzându-şi capacitatea de luptă. Un număr de **4 divizii de infanterie** au rămas **cu capacitatea normală.**

Tragedia armatei române la Stalingrad şi în general, în războiul din Rusia, este prezentată cu un realism zguduitor în cartea generalului Platon Cârnoagă - *„Participarea Armatei române la războiul împotriva U.R.S.S., 1941-1944".* Cine citeşte această carte, rămâne marcat pentru tot restul vieţii. Printre alte informaţii de un dramatism inimaginabil, cititorul va afla că monstruoasele tancuri ruseşti au făcut covor din trupurile **soldaţilor români**, care **nu dispuneau de nici o armă anti-tanc cu care să se apere.** O divizie de infanterie românească dispunea de **o singură baterie de artilerie antitanc** (12 piese) **de calibru 45 mm**, total insuficiente dar şi fără efect. Cu un asemenea tun nu zgâria nici vopseaua de pe tancurile ruseşti...

Generalul P. Cârnoagă a fost comandantul Diviziei 4 infanterie, nimicită total în capul de pod de peste Tisa, în octombrie 1944, de către trupele de tancuri germane, pe timpul contraloviturii acestora în marea „Bătălie pentru Budapesta". Cartea generalului Platon Cârnoagă este **un rechizitoriu la adresa clasei politice din România pentru modul criminal în care a fost tratată Armata**, fiind trimisă pe Frontul de Est neinstruită şi **dezastruos dotată cu armament şi tehnică militară.** „Motorizarea" diviziilor româneşti avea la bază **căruţa cu cai.*** Aşa a ajuns soldatul român de la Prut la Stalingrad, şi de acolo înapoi, până lângă Praga !

---

* **N. edit.:** Dezastrul Poloniei are aceeaşi explicaţie. Ofiţerii polonezi atacau... la baionetă tancurile germane !...

Generalul Cârnoagă, prezent la dezastrul de la Stalingrad, descrie scene apocaliptice în care soldaţii români, cu şomoioage de fân uscat înmuiate în smoală şi aprinse, se căţărau pe tancurile ruseşti, încercând să le incendieze. Surprinzător şi revoltător până la cer este faptul că această extraordinară şi unică lucrare, scrisă de generalul P. Cârnoagă în Occident, **nu a fost reeditată** nici în cei 45 ani de regim „totalitar" şi nici în cei 15 ani de „democraţie". **Cartea se găseşte în *„Fondul secret"* al Bibliotecii Cercului Militar Naţional, cu ştampila *„strict secret"* pe fiecare pagină**... Până când?

„Nu economisiţi muniţia"

Anul **1943** a fost **anul în care zeii au decis soarta Germaniei** celui de-al treilea Reich, iar zeii i-au fost potrivnici. **Potenţialul de război al Rusiei Sovietice** s-a dovedit a fi **inepuizabil**. Industria de război construită cu mână forte de către Stalin a început să producă tancuri, avioane şi piese de artilerie în cantităţi de masă. Acestea, nu numai că înlocuiau toate pierderile de pe front, ci şi adăugau noi şi noi cantităţi de astfel de mijloace, **copleşind** pur şi simplu **maşina de război a lui Hitler**, intrată în criză.

Începând din anul 1943, **industria de război germană** s-a dovedit **incapabilă să mai înlocuiască pierderile în armament principal** pe frontul germano-sovietic, **mai ales tancurile**, nicidecum să le sporească. Foarte semnificativ a fost faptul că pe lăzile cu proiectile şi cartuşe venite din fabricile ruseşti, muncitorii scriau: ***„Nu economisiţi muniţiile".*** În acelaşi timp, pe lăzile cu aceleaşi produse de război venite din fabricile şi uzinele din Germania scria: ***„Economisiţi muniţia".*** Iată indicatori materiali care arătau cine va câştiga şi cine va pierde războiul.

Surse americane credibile (publicaţia de istorie militară *„ARMADA"* din septembrie-octombrie 1984, pag.8) relatau că, în ciuda pierderilor enorme suferite în 1941 şi 1942, la cadrul general al celui de-al doilea război mondial, **Rusia Sovietică a fost superioară Germaniei în tehnica de luptă blindată şi aviaţie.** În cursul războiului al doilea mondial, ruşii au produs **102.000** maşini de luptă blindate, din care **31.400** tancuri. Germania a construit **76.000** maşini blindate, din care **26.000** tancuri. În perioada 1939-1945, Germania a produs **117.881** avioane de luptă, iar Rusia **157.818** avioane de luptă. Avioanele de vânătoare şi de bombardament germane erau superioare celor ruseşti, în schimb, avionul de asalt rusesc, de sprijin nemijlocit al trupelor, acţionând la joasă înălţime şi cu mare putere de foc ***„IL-2"*** (Şturmovid) a fost **cel mai bun din întreaga lume.** Istoricii cu fantezie afirmă că avioanele „IL-2" (din care s-au construit circa **36.000**) au purtat pe aripile lor infanteria rusească până la Berlin.

Operaţia „Citadela" şi spionajul sovietic

În **vara** anului **1943**, Adolf Hitler a concentrat toată puterea maşinii de război a Germaniei într-o singură şi gigantică bătălie, de care depindea câştigarea sau pierderea războiului. Este vorba de ***„Bătălia de la***

Kursk", cunoscută în istoria celui de-al doilea război mondial drept ***„Operația Citadela".*** Lansată la 5 iulie 1943, aceasta s-a dovedit a fi cea mai mare operație ofensivă a Armatei germane din tot cursul celui de-al doilea război mondial. O armată de **500.000** de soldați, dispunând de **20** divizii de tancuri, inclusiv de ultimele modele „Tigrul" şi „Pantera", acționând pe două direcții convergente, la nord şi la sud de marele intrând de la Kursk, avea misiunea să încercuiască şi să nimicească cele mai bune forțe ale Armatei ruse, totalizând circa **1.000.000** de soldați.

După „nimicirea" acestora, Hitler se gândea să ajungă din nou la Don şi Volga, să încercuiască Moscova şi s-o „cucerească". Un vis de om nebun, care nu ştia ce are în față...

Cunoscând la perfecție toate elementele planului *„Operației Citadela"* din sursele lor de spionaj, la Kursk, ruşii s-au arătat „gentlemani", lăsându-i pe germani să atace, ei trecând în mod deliberat la o **amplă operație de apărare strategică**. În fața dispozitivului celor 40 de divizii germane, mareşalul Rokossovski a pregătit o apărare formidabilă, saturată cu mine şi tunuri antitanc, **adânc eşalonată.** În spatele acesteia, Jukov dispunea de mari rezerve strategice, mai ales grupările de tancuri şi mecanizate. Tanchiştii germani supraviețuitori s-au plâns că **orice manevră făceau dădeau de o mină sau de un tun antitanc.**

În momentul culminant al bătăliei, când tancurile germane au ajuns în localitatea Prohorovka, fiind pe punctul de a străpunge apărarea rusească la sud de Kursk, **mareşalul Jukov,** care conducea operațiile armatei ruse, a introdus în bătălie rezerva sa strategică de tancuri. **În zona din jurul localității Prohorovka a avut loc cea mai strălucită bătălie de întâlnire**, între cele mai bune divizii de tancuri germane şi cele mai bune divizii de tancuri ruseşti.

Pe timpul cumplitei încleştări dintre monştrii de oțel ai celor două armate, avioanele, şi de o parte şi de alta, au părăsit cerul, marile grupări de artilerie au încetat să mai tragă, iar diviziile de infanterie s-au oprit, aşteptând cu sufletul la gură rezultatul încleştării. S-au bătut ca niciodată, **numai tancurile între ele**. La Kursk şi Prohorovka, divizii întregi de tancuri au foste şterse de pe fața pământului.

Dispunând de superioritate numerică şi de rezerve în adâncime, tancurile ruseşti au recurs frecvent la **metoda *„loviturii de berbec"*** intrând, pur şi simplu, cu viteză maximă, fără să mai tragă cu tunul, în tancurile germane. Ruşii au înlocuit imediat toate tancurile pierdute în luptă, dar germanii nu, deoarece nu mai dispuneau de rezerve.

Kursk – începutul sfârşitului

După ce s-au bătut cu un eroism legendar, cele 40 de divizii ale mareşalului Kluge, angajate în „Operația Citadela" au fost oprite cu pierderi mari. La 12 iulie, la nord de Kursk şi la 23 iulie, la sud de Kursk, armatele lui Jukov au trecut la o **contraofensivă gigantică.**

Era pentru prima dată când armata rusă executa operații ofensive de mare amploare pe timp de vară. După eşecul „Operației Citadela", **Germania** celui de-al treilea Reich **a pierdut complet orice şansă de**

inițiativă strategică pe frontul germano-sovietic. Din iulie 1943 şi **până la căderea Berlinului** în aprilie 1945, **armata germană doar s-a retras.**

Armata română nu a participat la marea bătălie de la Kursk, aşa că Hitler nu a mai avut pe cine da vina, cum a procedat în cazul „Bătăliei Stalingradului"...

Marea „Bătălie de la Kursk", din vara anului 1943 a fost, din toate punctele de vedere, cea mai importantă, mai strălucită şi cu cele mai profunde efecte ireversibile din tot războiul al doilea mondial. **Soarta Germaniei** celui de-al treilea Reich **şi rezultatul final al celui de-al doilea război mondial în Europa au fost hotărâte la Kursk.**

Pentru cei ce iubesc istoria adevărată şi arta militară, făcând abstracție de ideologii şi de scopurile războiului, nu se poate să nu existe o admirație de ordin profesionist, pentru modul cum au luptat, atât armatele ruseşti, cât şi cele germane. **La Kursk, arta militară a atins cele mai înalte culmi.** Aici s-au înfruntat cele mai puternice armate ale celui de-al doilea război mondial, iar cununa victoriei a primit-o partea cea mai bună.

Națiunile – mai importante ca Alianțele

În cursul anului **1943**, după dezastrul de la Stalingrad, armata României s-a aflat în refacere, undeva într-o zonă a Ucrainei. **I.V. Stalin i-a trimis un mesaj personal mareşalului Ion Antonescu, invitându-l să i se alăture în războiul împotriva Germaniei.** În cazul în care ar fi acceptat, Stalin se angaja să-i asigure lui Antonescu **înarmarea completă** şi toate materialele de război necesare unui număr de **20 de divizii** româneşti.

Dacă ar fi acceptat, mareşalul Ion Antonescu ar fi putut deveni unul din marii eroi ai celui de-al doilea război mondial. Antonescu i-a rămas însă fidel lui Hitler şi nu a urmat înțelepciunea „cancelarului de fier" Otto von Bismarck potrivit căreia ***„nici o națiune nu este obligată să se sacrifice pe sine, pe altarul unei alianțe".*** În loc să ajungă pe culmile gloriei şi să se rupă de Hitler, cum a procedat mareşalul Finlandei, Carl Gustaf Mannerheim (1867-1951), mareşalul Antonescu a ajuns în fața plutonului de execuție.

Nici un om de pe fața Pământului, indiferent cât este de mare şi de puternic, **nu are dreptul să sacrifice nația din care s-a născut, pe altarul propriilor orgolii.** Aşa a făcut Hitler, dar el măcar nu se născuse german, ci austriac, şi tot aşa intenționa să facă şi mareşalul Antonescu. „Eroul interzis" cum i se mai spune, şi-a decis singur soarta.*

Dezagregată, armata italiană a devenit... „cobeligerantă"

Un alt mare eveniment al anului 1943 l-a constituit **ieşirea din „Pactul Tripartit" a Italiei.** Acest lucru s-a produs la **25 iulie 1943**, prin

---

* **N. edit.:** Antonescu a negociat îndelung cu Stalin, prin intermediul ambasadoarei URSS în Suedia, Kollontay. A se vedea şi nota anterioară despre „momentul 23 august".

răsturnarea de la putere a dictatorului fascist Mussolini, prin contribuția regelui Emanuel de Savoia şi a unui grup de cadre militare superioare în frunte cu amiralul Badoglia. Italia nu a întors armele împotriva Germaniei, deoarece armata italiană s-a dezagregat şi a fost **rapid anihilată de trupele germane**. Cu toate acestea, la terminarea războiului, **Italiei i-a fost recunoscut statutul de „cobeligerantă" dar nu şi României**...

După mai multe aventuri prin care a trecut, inclusiv tentativa lui Hitler de a-l readuce la putere, în cele din urmă **Benito Mussolini** a fost capturat de către partizanii comunişti italieni. A fost **executat la 28 aprilie 1945**, în localitatea Dongo din apropierea lacului Como, din Alpii italieni. După ce a fost spânzurat de picioare, a fost împuşcat, împreună cu mult prea tânăra şi frumoasa lui amantă, Carla Petacci.

În anul 1944, cel de-al doilea război mondial în Europa a fost marcat de două evenimente majore. Este vorba de **debarcarea din Normandia** a forțelor expediționare americano-britanice, survenită la **6 iunie** şi de **ieşirea României din „Pactul Tripartit"** şi întoarcerea armelor împotriva Germaniei, la **23 august 1944**. Este evident că românii s-au inspirat din exemplul Italiei, când l-au pus pe regele Mihai I în fruntea conspirației de răsturnare a regimului mareşalului Antonescu.

Debarcarea din Normandia – decisivă la... Hollywood

La 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial, politicienii americani (nu şi istoricii autentici), în frunte cu preşedintele G.W. Bush, prezintă debarcarea din Normandia drept *„cea mai mare şi mai importantă operație a celui de-al doilea război mondial, care a dat o lovitură de moarte Germaniei şi a dus la eliberarea Europei"*. Este de necontestat faptul că deschiderea celui de-al doilea front în Europa la 6 iunie 1944 (la mai mult de patru ani după izbucnirea războiului) a constituit un moment semnificativ, dar **nici pe departe *„decisiv"*** cum îl prezintă cercurile politice de la Washington. Cele 4 divizii americane (Divizia 4 infanterie, Divizia 29 infanterie, Divizia 82 paraşutişti şi Divizia 101 paraşutişti), împreună cu cele 4 divizii britanice şi canadiene (Divizia 50 infanterie, Divizia 3 infanterie, Divizia 3 infanterie canadiană şi Divizia 6 paraşutişti) care au debarcat (sau au fost paraşutate) nu puteau constitui *„o lovitură de moarte pentru Germania"*, care era **deja moartă**, din punct de vedere al potențialului de război, **după Bătălia de la Kursk**.

„Zidul Atlanticului" pe care l-au penetrat forțele americano-britanice în Normandia, era **extrem de subțire.** În fața celor **12.000** de avioane americane şi britanice, în Normandia operau **36** de avioane germane. În fața „Marii Armate" de invazie americano-britanice se aflau Divizia 30 mobilă, Divizia 716 infanterie, Divizia 711 infanterie germană, **cu 50% din efectivele şi armamentul din statul de organizare**, şi Divizia 21 tancuri „Ungenführer" având echipajele formate din **tineri între 16 şi 18 ani.** Această unică divizie de tancuri a făcut ravagii în cele 4 divizii britanice, ținându-le pe loc o săptămână.

Petrolul românesc a scris Istoria...

Ceea ce au ascuns cu desăvârşire istoricii militari americani şi britanici a fost **comportamentul catastrofal al sutelor de tancuri amfibii ale celor două armate**, care trebuiau să asalteze în primul val plajele Normandiei. După ce au fost lansate la apă de către navele purtătoare, **nici măcar un singur tanc „amfibiu" nu a ajuns pe plaje. Toate s-au scufundat singure**, fără să fie atinse de focul inamic, ajungând pe fundul oceanului unde se „odihnesc" cu întreaga muniţie la bord şi în anul 2005.

Din cauza aceasta, valurile de infanterişti au fost obligate să ia cu asalt plajele şi fortificaţiile germane, fără protecţie de blindate. Aici îşi are explicaţia **pierderea, într-o singură zi a 10.000 de puşcaşi marini de către trupele americane.**

Armata României a pierdut **11.000** de ostaşi în septembrie 1944 asaltând malurile de la Oarba de Mureş, fără sprijin de artilerie.

Cel mai important eveniment al anului 1944 l-a constituit, nu debarcarea din Normandia, ci **ieşirea României din alianţa cu Germania.** Cea care a dat „lovitura de graţie" Germaniei şi a ceea ce mai rămăsese din armata acesteia a fost România, prin sistarea livrărilor de petrol. **Numai după ce a pierdut petrolul românesc, Hitler a recunoscut că Germania ar putea pierde războiul.** În înaintarea lor spre Elba, trupele americane şi britanice au întâlnit mii de tancuri abandonate şi zeci de mii de avioane germane încremenite la sol. Păcat că nu s-au întrebat şi de ce ! **Tot lipsa petrolului românesc a fost şi cauza eşecului contraofensivei germane din Ardeni**, declanşată în decembrie 1944.

Capitolul X

APOCALIPSA ŞI EUROPA

Eliberarea Parisului – altă poveste...

În perioada **ianuarie-aprilie 1945**, spre inima Germaniei se îndreptau, din est şi dinspre vest, forţe armate uriaşe. Din documentele „ultra-secrete" ale serviciului de spionaj al Marii Britanii (M.I.6), foarte bine reprezentat la Moscova şi care coopera strâns cu spionajul rusesc pe seama Germaniei, rezultă că, **în februarie 1945, Rusia Sovietică dispunea de 72 armate**, totalizând **513** divizii de infanterie şi motorizate şi de **223** brigăzi de tancuri. În rezerva strategică, ruşii mai dispuneau dé încă **70-80** de divizii şi de efective militare mobilizate de **1,5 milioane** în centrele de instrucţie, din care se mai puteau constitui încă **150** de noi divizii.

Toate acestea, în ciuda faptului că, până atunci, **pierderile armatei ruse** se apropiau de **10.000.000** de soldaţi. Iată pe cine şi-a pus în gând să cucerească Adolf Hitler, când a pus în mişcare maşina de război germană, la 22 iunie 1941...

Din vest, după debarcarea din Normandia, la care au participat **4.266** nave mari de transport, **702** nave de război de suprafaţă şi **500.000** de soldaţi americani, britanici şi canadieni, a început înaintarea spre Rhin a forţelor aliate occidentale, sub comanda generalului **Dwight Eisenhower**. Au urmat debarcări masive de forţe militare americane, aduse direct din S.U.A., precum şi de forţe ale armatei Marii Britanii.

În luna **august**, în regiunea Provance, a debarcat celebra **Armată a VII-a americană**, care este **prezentă pe pământul Germaniei şi după 60 ani** de la încheierea celui de-al doilea război mondial. Odată cu aceasta, au debarcat şi **7 divizii franceze**, constituite în Marea Britanie, comandate de generalul Latre de Passigny. Principala forţă ofensivă a trupelor americane era **Armata a III-a de tancuri**, comandată de fanaticul general **George Patton**.

La 28 august, orele 21.30 a pătruns în Parisul părăsit de nemţi, fără luptă, divizia franceză de tancuri a generalului Leclerc. A fost un gest cavaleresc din partea aliaţilor americani şi britanici, pentru a stimula mândria francezilor şi a le mai şterge din amintirile amare ale înfrângerilor catastrofale din anul 1940. La cota lor cea mai înaltă, forţele aliate occidentale s-au ridicat la **70** divizii americane, **30** de divizii britanice şi **7** divizii franceze.

„Când vă predaţi, veniţi cu bucătăriile !"

Singura bătălie mai marcantă pe Frontul de Vest a fost contraofensiva din Ardeni a celor 14 divizii de infanterie şi 10 divizii de tancuri, cu efectivele şi tehnica la jumătate faţă de normal, comandate de mareşalul Rundstedt. **Trupele germane** au dat peste cap întregul dispozitiv americano-britanic şi **au înaintat atâta cât le-a permis un**

rezervor plin al tancurilor, după care au stagnat. După ce au realizat o superioritate zdrobitoare în forțe, mai ales aviație, aliații occidentali au reluat ofensiva.

În **februarie 1945**, armatele lui Eisenhower **trec Rhinul**, iar la 23 februarie Armata a III-a de tancuri a generalului Patton **străpunge linia fortificată Siegfried.** De aici şi până la **întâlnirea pe Elba** cu armatele ruseşti, rezistența trupelor germane s-a spulberat.

Divizii întregi, cu tot armamentul din dotare **s-au predat fără luptă** trupelor americano-britanice. A ajuns de poveste ordinul mareşalului englez Bernard Montgomery, transmis prin radio trupelor germane de pe Frontul de Vest, ca **atunci când vin să se predea, să aducă cu ele şi bucătăriile de campanie, deoarece trupele britanice nu au suficiente bucătării** ca să-i hrănească pe toți. În total **s-au predat, fără luptă**, trupelor aliate americano-britanice, **peste 2 milioane de militari germani** apți de luptă, printre care şi un număr de mari unități de elită din categoria ***„SS”,*** care **l-au trădat pe Hitler.**

„Încotro este Berlinul ?”

După ce a fost **înconjurat complet** de fronturile comandate de mareşalul Jukov şi mareşalul Konev, **Berlinul** a fost pur şi simplu tocat cu focul continuu a peste **22.000** de guri de foc de artilerie, iar apoi luat cu asalt de armatele de **tancuri ruseşti**, care au pornit **la atac cu farurile aprinse**, având în spate şiruri de reflectoare uriaşe folosite în trupele de apărare antiaeriană, care orbeau pur şi simplu pe apărătorii germani. **Toată armata rusă**, de la soldat la general, era **animată de dorința aprigă de a ajunge la Berlin.**

În 1944 aveam 9 ani şi țin minte perfect trecerea trupelor ruseşti prin oraşul Reşița unde şi-a găsit adăpost familia mea, refugiată din nord-vestul Transilvaniei ocupat de unguri. Au trecut prin oraş, coloane de tancuri şi motorizate, mergând spre vest. Dacă se întâmpla să oprească, de regulă la sursele de apă, militarii ruşi îi întrebau în mod invariabil pe localnici: *„Încotro este Berlinul?”* Şiind acest lucru, învățătorii noştri ne-au învățat şi pe noi, copiii, să arătăm corect spre vest.

„Bătălia Berlinului”, moment de culme a răzbunării ruşilor pentru tot ce le-au făcut nemții din 22 iunie 1941 şi până atunci, a avut o aureolă de glorie eternă pentru soldatul rus şi o umbră apocaliptică pentru soldatul german. Dimensiunea cea mai dramatică a apărării Berlinului de către germani l-a constituit faptul că, în tranşeele din jurul oraşului, soldații ruşi s-au întâlnit cu **zeci de mii de copii între 12-14 ani**, care trăgeau cu arma reactivă „Faust Patron”, în tancurile ruseşti, precum şi luptători bătrâni din primul război mondial, între **55-65 ani.**

Demn de luat în seamă este **voința de luptă a germanului**, mândria acestei nații, cea mai teribilă dar şi cea mai luminată din lume, **care s-a bătut până în cel din urmă ceas**, fără să se plece în fața uriaşelor forțe adversare cu care se confrunta. La Berlin, Armata rusă a realizat o densitate de 610 tunuri pe kilometru de front, care au vărsat, zile şi nopți, un potop de foc asupra Berlinului. **Atâta timp cât „Führerul” a fost în viață, Berlinul a continuat să reziste.**

S-a sinucis Hitler ?

Înainte deạ-şi pune capăt zilelor, Adolf Hitler s-a căsătorit cu Eva Braun, având drept orchestră canonada artileriei ruseşti. Apoi şi-a redactat testamentul politic, prin care l-a numit în locul său pe amiralul Karl Dönitz. **A ordonat uciderea mareşalului Hermann Göring, pentru înaltă trădare.** Acesta a fugit şi s-a predat trupelor americane.

În după-amiaza zilei de **30 aprilie**, Adolf Hitler şi proaspăta lui „mireasă" Eva Braun au ieşit din apartamentul lor situat în buncărul din inima Berlinului şi şi-au luat adio de la circa 20 de membri ai statului său major, de față fiind şi cei mai devotați camarazi ai săi, **Joseph Göbels**, ministrul propagandei şi **Martin Bormann**. Strângându-le mâna, Hitler, din care mai rămăsese doar o stafie cu umerii lăsați, cu privirea pierdută şi încețoşată, i-a adresat fiecăruia câte un cuvânt de mulțumire, apoi cu Eva Braun de mână, îmbrăcată în rochie neagră, s-au retras, pentru ultima dată în apartamentul lor. Peste câteva minute s-a auzit o împuşcătură. Cei ce asistau au aşteptat şi a doua împuşcătură, dar aceasta nu s-a mai produs.

După o solemnă aşteptare de câteva minute, Göbels şi Bormann au pătruns încet în apartamentul „Führerului". Acesta era prăvălit peste o canapea, cu capul plin de sânge. Lângă el, se găsea moartă Eva Braun. Pe duşumea se aflau căzute două pistolete. **Hitler şi-a pus capăt zilelor, trăgându-şi un glonț în gură. Eva Braun** nu a avut curaj să folosească pistoletul şi **a înghițit cianură.**

Momentul era **30 aprilie 1945, ora 15.30.** Se împlineau zece zile de când Hitler îşi serbase a 56-a zi de naştere, precum şi **12 ani şi 3 luni de când devenise cancelar.** În urma lui rămâneau un Berlin ruinat, o Germanie ruinată şi o **Europă ruinată**, de la Oceanul Atlantic până la Volga.*

A urmat o ceremonie funerară ca la vikingi. Corpurile celor doi decedați, învăluite în pături militare kaki, au fost scoase în grădinița buncărului, aşezate într-o groapă de proiectil, iar apoi s-au turnat peste ele circa **180 litri de benzină** şi **li s-a dat foc.** Operația a fost făcută de către **Kempka**, şoferul lui Hitler şi **Heinz Linge**, din garda „SS" a „Führerului". Ceremonia a fost scurtă, deoarece în grădiniță începuseră să cadă proiectilele artileriei ruseşti.**

---

* **N. aut.:** William L. Shired - *„The Rise and Fall of the Third Reich"*, pag.1470 1471.

** **N. edit.:** Hitler a plecat în Argentina în 30.04.45, cu ajutorul Lojii 99, care a plasat şi cadavrul „sosie". Stomatologul său a constatat falsul, după protezaa cadavrului. Fuga a avut loc cu avionul particular, de la Tempelhof (Berlin), destinația fiind hotelul „Eden", de lângă Buenos Aires, unde era supravegheat, permanent dar „paşnic", de agenți americani (informație „Discovery").

În 05.03.79, Joseph Greiner (evreu) a publicat, în RFG, ştirea că avionul său a fost găsit în jungla sud-americană.

Tot atunci, Hitler a fost fotografiat la o întâlnire în Argentina cu fostul şef al naziştilor (uslaşi) croați...

Cel de-al treilea Reich a mai durat şapte zile. **O „capitulare"** a Germaniei a avut loc în ziua de **7 mai**, într-o clădire mică de cărămidă roşie a unei şcoli din oraşul Reims*, unde era încartiruit statul major al generalului D. Eisenhower.

„Franța ce caută aici ?"

Din partea „aliaților", actul de capitulare a fost semnat de generalul american **Bedell Smith**, generalul rus **Ivan Susloparov** (ca martor) şi generalul francez **François Sevez**. Din partea Germaniei, de către amiralul **Friedeburg** şi mareşalul **Jodl**.

După cum se vede, Marea Britanie nu a fost prezentă. Aceasta pentru că, la data de **4 mai**, mareşalul **Montgomery a organizat şi el o „capitulare" a Germaniei, semnată de generalul german Kesselring** în localitatea Luneberg. Cele două „ceremonii" au fost, în realitate, nişte **diversiuni** prin care S.U.A. şi Marea Britanie au vrut să demonstreze lumii că Germania celui de-al treilea Reich „a capitulat" în fața lor şi nu în fața U.R.S.S., adevărata învingătoare în cel de-al doilea război mondial.

I.V. Stalin şi-a spus însă cuvântul şi **adevărata ceremonie a capitulării Germaniei a avut loc la Berlin, în fața mareşalului Jukov, în ziua de 9 mai 1945, devenită *„Ziua Victoriei"*.** De data aceasta, într-o sală amenajată festiv, **mareşalul Jodl** s-a prezentat în uniformă de ceremonie, salutând cu bastonul său de mareşal.

Privind spre generalii francezi prezenți la ceremonie, mareşalul Jodl a pus o întrebare care i-a făcut pe aceştia să le înghețe figurile: ***„Franța ce caută aici?"*** Cu cele trei „ceremonii" s-a întâmplat ca în basmul românesc: *„Făt Frumos taie cele şapte capete ale balaurului, iar țiganul vrea să se însoare cu fata împăratului".*

În urma întâlnirii la nivel înalt de la Ialta şi Potsdam, marii învingători, **U.R.S.S., S.U.A. şi Marea Britanie au convenit ca fiecare să stăpânească ceea ce a cucerit.** Aşa s-a născut „lumea bipolară", cu anexele ei „Cortina de Fier" şi „Războiul Rece".

Războiul european – pentru prosperitatea SUA

U.R.S.S. şi Germania s-au ales cu cele mai mari pierderi şi distrugeri, iar S.U.A. cu cele mai mari bogății. Vom apela tot la sursele americane, ținând cont că, în contextul actual din România, acestea sunt singurele luate în seamă.

În cartea sa *„The Rise and Fall of the Great Powers"* (Creşterea şi descreşterea Marilor Puteri), apărută în anul 1988, cotată drept una dintre cele mai documentate cărți ale secolului XX, savantul american Paul Kennedy indică pentru fosta **U.R.S.S.** (pag. 466-467) următoarele **pierderi:**

---

* **N. edit.:** Francezii şi-au luat revanşa după umilința din 1940 !
La Reims erau, prin tradiție, „unşi" regii Franței...

– **Diminuarea cu circa 25.000.000 a populației**, care a pierit în perioada 1941-1945, din care 7.500.000 soldați. Alte surse, tot americane indică cifra de 10.000.000 de soldați ruși uciși. Circa 8.000.000 de civili au fost uciși de germani, iar restul au pierit din cauza foametei și frigului (în Leningradul încercuit), a eforturilor și orelor de muncă prelungite și rațiilor reduse de alimente, a muncilor forțate extenuante. Schimbările grave în structura demografică a raportului dintre sexe au dus la grave reduceri ale sporului de populație.

– **Pierderile materiale** în zonele peste care a trecut tăvălugul războiului au fost imense și, cu aproximație, au inclus: 11.600.000 de cai; 23.000.000 porcine; 137.000 tractoare; 49.000 combine cerealiere, 65.000 kilometri de cale ferată; 15.800 locomotive; 428.000 vagoane de cale ferată; 4.280 nave fluviale; peste 50% din totalul podurilor de pe șosele și căi ferate; 1.200.000 de edificii în mediul urban și peste 4.000.000 de case de locuit în mediul rural.

U.R.S.S. a depășit industria de război a Germaniei dar a plătit pentru aceasta un preț uriaș. Lozinca *„Totul pentru front, totul pentru victorie"* a costat viața a milioane de civili, rămânerea în urmă a industriei bunurilor de consum, a comerțului, a agriculturii etc. **În 1945, fosta U.R.S.S. era un gigant din punct de vedere militar dar o societate ruinată**, împovărată și sărăcită dincolo de orice limite din punct de vedere economic.

În schimb, S.U.A. au ieșit din război cu teritoriul neatins, cu o industrie militară și civilă uriașe, cu o economie prosperă și cu nivelul de trai cel mai ridicat din lume. Acestea au fost condițiile când s-a declanșat „Războiul Rece" și competiția postbelică dintre fosta U.R.S.S. și S.U.A., dintre socialism și capitalism. Această situație neluată în seamă de majoritatea oamenilor explică și rezultatul acestei „competiții" din ultimul deceniu al secolului XX.

Miracolul german

Rușii au încercat să mai recupereze din pierderi, scoțând trei piei de pe spinarea românilor, polonezilor, finlandezilor și a celorlalte națiuni care le-au căzut sub stăpânire. Același autor (pag.465) arată că, în ceea ce privește **Germania**, din circa **13.600.000** de oameni, morți, răniți și dispăruți, atât militari, cât și civili, în jur de **10.000.000** au fost **pierduți pe frontul și în zonele din Europa de Est.** Aviația americană și britanică au distrus pe teritoriul Germaniei circa **10.000.000 de clădiri.** Au fost rase de pe fața pământului orașe în care nu au existat nici un fel de obiective militare, precum Dresda.

Bombardarea sistematică a populației civile germane a condus la comiterea unor **abominabile crime împotriva Umanității, pe care nu le-a mai judecat nici un tribunal.** După ocuparea Germaniei, tot ceea ce a avut această țară valoros din punct de vedere tehnic și științific a fost **jefuit** de către ruși, americani, englezi și mai puțin de către francezi. I.V. Stalin a insistat ca Germania să plătească reparații de război în valoare de 20 miliarde dolari, dar puterile occidentale s-au opus. A rămas, în final, ca **fiecare din cele patru ocupante** (U.R.S.S.,

S.U.A., Marea Britanie şi Franța) **să-şi recupereze din reparațiile de război pe seama zonei de ocupație pe care o are.** Ruşii au demontat toate fabricile din Germania de Est (uzate de război) şi le-au transportat în U.R.S.S.

Ce nu li s-a putut lua germanilor au fost extraordinara lor capacitate de creație şi inventivitate, solidaritatea națională, disciplina socială şi un cult al muncii unic în lume. Acestea şi nu „Planul Marshall", cum susține propaganda americană, au fost principalele cauze care au făcut ca, **în 1950, Germania să atingă nivelul general al producției anului 1939**, an în care Hitler a declanşat cel de-al doilea război mondial. România, după 16 ani de la „revoluție", în condiții de pace, este departe de nivelul economic al anului 1989.

Hitler voia să mute ladul în Rusia !

Istoriografia românească s-a ocupat foarte puțin sau aproape deloc de scopurile şi comportamentul Germaniei celui de-al treilea Reich în teritoriile ocupate, aşa că ne vedem obligați să apelăm tot la surse occidentale. Ne-am oprit la G.L. Weinberg şi opera sa *„O lume sub arme"* apărută în anul 1994, ca fiind sursa cea mai recentă. După cum demonstrează acest mare istoric, **Germania nazistă pregătea spațiului rusesc o soartă de-a dreptul înspăimântătoare**, constând, în principal din:

- exterminarea marii majorități a populației urbane, prin înfometare;
- exterminarea bătrânilor şi persoanelor cu handicap, prin împuşcare;
- exterminarea pe loc, acolo unde erau descoperiți, prin împuşcare, a tuturor evreilor;
- Moscova şi Leningradul (Sankt Petersburg) urmau să fie rase de pe fața pământului; cele două capitale ale imperiului rusesc urmau să fie transformate în lacuri;
- exterminarea prin înfometare a prizonierilor de război ruşi; de altfel, arată G.L. Weinberg, în februarie 1942, din 3,9 milioane de prizonieri ruşi, 2,8 milioane erau deja morți, prin înfometare, împuşcare şi boli;
- țărănimea rusească urma să fie adusă în stare de robie pe moşiile generalilor şi mareşalilor germani, care au primit, prin „decrete ale Führerului", uriaşe domenii din pământurile Rusiei.

Interesant este faptul că şi la Washington, în anul 2005, predomină părerea că *„Rusia este prea mare pentru a putea fi democratică".*

Holocaustul a fost general

G.L. Weinberg arată că, **înainte de a fi fost utilizate împotriva evreilor la Auschwitz, gazele asfixiante de tipul Cyklon, au fost experimentate pe prizonierii ruşi.**

Atâta timp cât Germania nazistă triumfa, toate statele Europei care nu se aflau în război cu ea, inclusiv Vaticanul, au colaborat cu aceasta. Elveția livra Germaniei tunuri de tip „Gothard" şi „Simplon", iar Turcia îi livra zeci de mii de tone de crom. Aceste țări „s-au lepădat" de Germania abia în anul 1944.

Primele deportări de evrei, din zonele ocupate de Germania, către lagărele de exterminare din est, au început **în octombrie 1941.** Evreii din spațiile ruseşti ocupate nu erau deportați, ci exterminați pe loc. Numai **în Ucraina** au fost **exterminați 1.100.000 de evrei.**

Pentru păstrarea purității „rasei superioare", **Hitler a exterminat circa 200.000 de germani cu handicapuri fizice şi mentale.** Nu au fost cruțați nici bătrânii şi nici chiar invalizii şi marii mutilați din rândul veteranilor primului război mondial. Şi condițiile de viață din România, de după anul 1989, au condus la exterminarea, prin mizerie, foamete şi boli a multor bătrâni şi handicapați, precum şi a multor veterani de război...

Foarte puțini germani s-au opus regimului național-socialist al lui Hitler. Armata germană a cooperat, iar imensa majoritate a populației s-a făcut că „nu observă". Ca atare, responsabilitatea pentru toate crimele celui de-al treilea Reich revine întregii nații germane a acelei epoci.

Deportările de forță de muncă pentru industria şi agricultura germană în anii războiului au atins nivelul de aproximativ **8 milioane de oameni.** Toate oraşele Germaniei, toate uzinele şi toate centrele agricole aveau pe lângă ele tabere de muncă forțată cu regim de semisclavie.

Populația Germaniei a văzut imensele coloane de muncitori sclavi, tratați mai rău ca animalele de muncă, dar s-a complăcut cu statutul său de „rasă superioară" şi **a profitat. Aşa ar fi arătat întreaga Europă, de la un capăt la altul, dacă Germania ar fi câştigat războiul.** Această teribilă națiune germană a pierdut două războaie mondiale, iar la începutul secolului XXI se află în vârful ierarhiei celor mai bogate state ale lumii, constituind locomotiva economică a Europei. Rămâne de văzut dacă vom ajunge la o Germanie europenizată, sau la o Europă germanizată...

Polonia – program de exterminare

Pentru Polonia, Hitler programase o soartă îngrozitoare. **Imensa majoritate a populației poloneze urma să fie exterminată.** S-ar fi păstrat doar o rezervă de muncitori-sclavi. În Polonia s-a aplicat sterilizarea forțată în masă. Această țară **urma să fie populată cu elementul etnic german.**

Iată de ce a stârnit stupoare în întreaga lume declarația preşedintelui-electrician al Poloniei, **Lech Walesa**, din mai 1995, la împlinirea al 50 ani de la încetarea celui de-al doilea război mondial, potrivit căreia *„regimul comunist instaurat de ruşi în Polonia a fost mai rău decât ocupația nazistă".* Acest avorton al clasei muncitoare, **agent C.I.A.**, a fost distins cu Premiul Nobel pentru Pace.

Polonia a devenit centrul lagărelor de concentrare pentru exterminarea evreilor din întreaga Europă.

Interesant este faptul că **nemții nu au desființat colhozurile** din zonele ocupate ale fostei U.R.S.S., **considerându-le mai rentabile**, din punct de vedere economic, decât gospodăriile individuale mici.

Românii, în frunte cu Ion Iliescu, Petre Roman, Corneliu Coposu, Ion Diaconescu etc. au fost mai „deştepţi" în 1990, aruncând agricultura română în Evul Mediu, prin **desfiinţarea marilor unităţi agricole moderne.** Iată **o cauză a mizeriei din România.**

Pentru administrarea zonelor ocupate din Est, la Berlin, a luat fiinţă „Ministerul Teritoriilor Ocupate din Europa de Est", condus de **Alfred Rosenberg.***

Zonele mari erau conduse de **Reich-comisari**, având în subordine **comisari regionali.****

La un pas de războiul chimic

Teribilele gaze de luptă neuro-paralitice cu o extraordinară putere letală, din categoria *Tabun, Sarin, Soman,* au fost descoperite de către savanţii germani încă **din 1936.** În anii războiului, producţia acestor monstruoase arme chimice a crescut, iar experimentarea lor s-a făcut în lagărele de prizonieri ruşi şi în lagărele de exterminare. **În mai 1943, Hitler a decis să treacă la folosirea gazelor de nimicire în masă** *Tabun, Sarin, Soman,* dar serviciul de spionaj al armatei, Abwehr, condus de amiralul Canaris, l-a "informat" pe „Führer" că şi „aliaţii" ar dispune de aceste gaze de luptă. De teama represaliilor, Hitler a renunţat.

Adevărul este că **amiralul Canaris l-a dezinformat în mod premeditat pe Hitler.** Americanii şi ruşii au intrat în posesia acestei arme chimice apocaliptice numai după ce le-au capturat de la nemţi în 1945. **Fabrica I.G. Farben de la Dyhernfurt**, unde se produceau gazele Sarin, Tabun, Soman, **a căzut în mâinile ruşilor în perfectă stare de funcţionare.**

În a doua jumătate a anului **1944**, sub efectul psihologic al bombardamentelor germane asupra Londrei, cu rachetele V-1 şi V-2, **W. Churchill a vrut să treacă la utilizarea mijloacelor chimice de luptă clasice**, utilizate în primul război mondial, **împotriva oraşelor germane**, dar s-au opus americanii şi Statul Major General britanic. Lumea nu a dus niciodată lipsă de conducători nebuni...

Teribilele arme-rachetă

Primele rachete de tipul **V-1** au fost lansate împotriva Londrei în noaptea de **12-13 iunie 1944**, la o săptămână după debarcarea din Normandia.

---

* **N. edit.:** De origine iudaică, precum Goebbels, Himmler, Heydrich sau mentorii şi finanţatorii lui Hitler. Ideologul partidului nazist.

** **N. edit.:** Comisarii pot fi întâlniţi în vremea lui Lenin şi Stalin, în timpul Reich-ului dar şi...acum, la UE ! Mai mult, în perioada interbelică, România avea... comisari de poliţie.

Denumirea ne aminteşte de acei „comis", din Evul Mediu, din ţările româneşti...

Racheta V-1 era, de fapt, o „bombă zburătoare" cu profil de avion şi cu un motor reactiv. Evolua cu o viteză de peste **600 km/h** şi purta la bord o încărcătură explozivă de **o tonă**. După modelul rachetei germane V-1, americanii au realizat „**rachetele de croazieră**", în variantele terestră, aeriană şi navală, cu care au făcut adevărate ravagii în cele două războaie din Golful Persic (1990-1991 şi 2004) şi în războiul împotriva Serbiei (1999).

Asupra Marii Britanii au fost lansate **22.400 rachete *V-1***, din care 1.600 de la bordul unor avioane de bombardament.

Adevărata armă-rachetă s-a dovedit a fi **varianta *V-2***, cu o viteză de **3.200 km/h**, o altitudine de peste 80 km şi o rază de acţiune de peste **300 km. Racheta V-1** este cea care **a deschis era cosmică**, lucru pe care învingătorii în cel de-al doilea război mondial au refuzat să-l recunoască. În ultimele luni ale războiului, asupra Marii Britanii şi Belgiei au fost lansate 3.200 rachete V-2.

Autorul acestor fantastice realizări a fost tânărul savant german **Wernher von Braun***, născut în 1912, la Wirsitz. Avea doar **32 ani** când i-a deschis Omenirii drumul spre Cosmos. W. von Braun şi echipa lui de ingineri proiectanţi a constituit cea mai valoroasă „pradă de război" pentru armata americană din Germania, în anul 1945.

Programele spaţiale – creaţie germană

Toate programele spaţiale americane şi ruseşti poartă amprenta geniului creator al acestui german. Dacă nu l-au putut captura pe savant, **ruşii au pus în schimb mâna pe fabrica de rachete a acestuia de la Peenenmunde** (subterană), în perfectă stare de funcţionare şi cu câteva sute de rachete V-2 gata de lansare. Toate acestea au fost transportate în U.R.S.S. Odată cu fabrica au fost duşi în U.R.S.S. toţi inginerii, tehnicienii şi maiştrii de înaltă calificare pe care i-au putut identifica ruşii. Pe această bază, inginerul rus S.P.Korolev a construit **prima rachetă intercontinentală din lume.** Autorul motorului rachetă cu combustibil lichid a fost inginerul V.P. Gluşco, asistat de P.M. Isaev şi A.N. Piliughin.

După reunificarea Germaniei, survenită în octombrie **1990**, pusă la cale prin pactul Gorbaciov - Kohl, spre stupefacţia puterilor occidentale - S.U.A., Franţa, Marea Britanie -, care au fost luate prin surprindere, marele savant **Wernher von Braun a renunţat la cetăţenia americană şi s-a întors în patria-mamă.** Când a părăsit definitiv pământul american, declaraţiile lui W. Braun la adresa S.U.A. nu au fost deloc măgulitoare sau de recunoştintă. Dimpotrivă, cuvintele savantului au exprimat **profunde sentimente antiamericane.**

---

* **N. aut.:** W. von Braun, atât ca student la Politehnică, precum şi ca realizator al primelor sisteme de rachete din lume, l-a avut în permanenţă ca dascăl şi consilier pe **Herman Oberth**, cetăţean al României de naţionalitate germană, **născut la Mediaş**, unde există o „Casă Memorială" ce-i poartă numele.

Istoria a reținut și atitudinea savanților englezi față de primele informații cu privire la posibilitatea realizării de către Germania a „armei rachetă".

Încă din anul **1941**, ataşatul militar al Marii Britanii în Suedia a intrat în posesia unor date tehnico-ştiințifice din care rezultau **preocupările Germaniei în domeniul realizării unor mijloace de lovire cu propulsie reactivă.** W. Churchill a supus aceste informații Consiliul Ştiințific al Marii Britanii, condus de savantul Cherwell. După ce au studiat aceste date, cele mai înalte somități ale ştiinței şi tehnologiei britanice au ajuns la concluzia că totul nu este decât un „bluff". **Savanții britanici s-au dovedit incapabili să creadă că nemții ar putea produce ceva ce lor le era încă inabordabil.** Trufie tipică engleză. După ce le-au căzut miile de rachete germane în cap, probabil că s-au „convins" că alții pot fi mai inteligenți decât ei...

Germania putea întoarce soarta războiului... cu petrolul românesc !

Evoluând exclusiv în atmosferă, racheta V-1 era, în realitate, un avion cu reacție fără pilot. Primul avion cu reacție din lume (după **avionul cu reacție al lui Henri Coandă, din 1910,** care **nu a fost recunoscut**) pilotat, a fost avionul german „**Heinkel-178**", care a zburat în **august 1939**. Au mai existat şi alte modele, dar cele mai perfecționate şi capabile să îndeplinească misiuni de luptă au fost avioanele cu reacție „Messershmitt-262" şi „Ardo-234".

Avionul reactiv „**Messershmitt-262**" a fost introdus în luptă în **primăvara** anului **1944** şi a produs adevărate ravagii în aviația aliaților. **Nimic nu-i putea sta în cale.** Era însă prea târziu ca să mai poată schimba raportul de forțe. Superioritatea numerică în aviație a „aliaților" era zdrobitoare, iar **după ieşirea României din alianța cu Germania, aviația germană a ajuns „la pământ".** Avionul reactiv „**Ardo-234**" avea două motoare şi era destinat misiunilor de bombardament. Au fost construite **200** asemenea aparate. Viteza şi altitudinea pe care le realizau aceste avioane le făceau **invulnerabile** față de orice avion de vânătoare din arsenalul de război al Aliaților.*

Tehnica radar, care avea să revoluționeze întrebuințarea aviației, atât civile, cât şi militare, a fost **realizată, în paralel, atât de către germani, cât şi de către englezi.**

Stațiile radar germane au fost mai sofisticate şi mai performante. Germanii au comis însă enorma greşeală de a nu fi adaptat stațiile radar la bordul navelor de suprafață şi submarinelor care operau în Atlantic, lucru pe care englezii l-au făcut. Acesta a fost unul din motivele de bază pentru care Germania a pierdut, în final, războiul naval din Atlantic.

---

* **N. edit.:** Este recunoscut faptul că România a scurtat războiul cu 6 luni, o perioadă poate suficientă Germaniei, cu noile invenții (pe care le aştepta şi Antonescu !), să întoarcă soarta Marelui Conflict...

Aceeaşi greşeală au comis-o şi japonezii. Deşi dispuneau de tehnică radar, nu au adaptat-o la nevoile navelor de război, lucru pe care americanii l-au făcut. Aceasta explică, în cea mai mare parte, pierderea de către Japonia a mai tuturor bătăliilor navale cu S.U.A., după atacul prin surprindere de la Pearl Harbour, din 7 decembrie 1941. Flota japoneză lupta ca un boxer legat la ochi şi nu avea cum să câştige.

„Geniul american" venea din Germania...

Pătrunzând pe teritoriul Germaniei, **trupele ruseşti au capturat fabrica de avioane cu reacţie *„Ardo-234"*, iar trupele americane au pus stăpânire pe fabrica *„Messerschmitt".***

Tot ceea ce au realizat, atât americanii, cât şi ruşii, în materie de aviaţie militară cu reacţie, în anii Războiului Rece au avut ca bază de plecare realizările în acest domeniu ale Germaniei celui de-al treilea Reich.

„Aripa zburătoare" tip Delta cu reacţie, numită „Horten-V" a fost **realizată de către savanţii germani încă din anii 1943-1944.** Capturată de americani, aceasta a stat la baza realizării super-avionului ***„B-2"*** la un preţ de 2 miliarde dolari pe unitate. Savanţilor americani le-au trebuit mai mult de **30 ani** ca să valorifice această ingenioasă creaţie a geniului german.

Tehnologia *„Stealth"*, prin care un avion devine „invizibil" faţă de mijloacele radar a fost **tot o invenţie germană.*** Aceasta a fost capturată de englezi în anul 1945, dar savanţii din fabricile de avioane britanice s-au dovedit incapabili s-o poată materializa, fapt pentru care a fost vândută americanilor. După eforturi care au durat în jur de **40 ani**, americanii au realizat primele două avioane cu tehnologie „Stealth". Este vorba de avionul ***„F-117"*** şi avionul ***„B-2".*** Fiind extrem de costisitoare, tehnologia „Stealth" nu a putut fi abordată decât de către americani şi ruşi.

„Războiul fulger" şi arma atomică

Cea mai „revoluţionară" dar şi **cea mai monstruoasă consecinţă** a celui de-al doilea război mondial în domeniul ştiinţei şi tehnologiei a constituit-o **descoperirea puterii apocaliptice a atomului şi transformarea acestuia într-o armă împotriva Omenirii.**

Despre efectele bombelor atomice americane de la **Hiroshima** şi **Nagasaki** am vorbit într-un capitol anterior, aşa că ne vom rezuma doar la unele informaţii cu caracter istoric, utile celor dornici de cunoaştere.

Descoperirea posibilităţii realizării reacţiei în lanţ, prin bombardarea cu neutroni a atomilor de uraniu cu degajarea unei imense cantităţi de energie, aparţine chimistului german **Otto Hahn**, încă din anul **1938**.

---

* **N. edit.:** Pentru a impune teza de „popor ales" şi deci teamă globală, americanii au lăsat să „transpire" ideea că Stealth este un cadou de la extratereştrii cu care colaborează „pentru binele Omenirii"...

Otto Hahn, împreună cu un alt savant german, fizicianul **Wernher Heisenborg,** a continuat cercetările pentru a stabili cel mai bun material pentru reacția de fisiune continuă (în lanț), ce cantitate de substanță radioactivă era necesară (realizarea masei critice), cum ar putea fi ținută sub control reacția şi altele. Răspunsul la aceste întrebări l-a găsit savantul danez **Niels Bohr***, cu puțin înainte de începerea celui de-al doilea război mondial. **Nemții nu au găsit răspunsul la ultimele două întrebări.** Substanța cea mai potrivită s-a dovedit a fi Uraniul 235, un izotop al Uraniului 236. Separarea uraniului de restul elemenelor s-a dovedit a fi o problemă tehnologică extrem de dificilă. **Crezând că vor câştiga războiul în timp scurt, nemții nu s-au mai „încurcat" cu o armă ce necesita eforturi imense**, pe parcursul mai multor ani.

Ceauşescu pregătea bomba atomică ?

Nemții au descoperit rolul „apei grele" în modelarea fisiunii nucleare, dispunând şi de singura fabrică din lume de „apă grea". Este vorba de fabrica de la **Norsk Hydro** din **Norvegia**, țară ocupată de trupele germane în aprilie 1940. Această fabrică a fost însă **scoasă din funcțiune** printr-o serie de acte de sabotaj puse la cale de serviciul de spionaj al Marii Britanii şi prin bombardamente ale aviației engleze, în februarie, iulie şi noiembrie 1943. Între timp, **cu aportul savanților veniți din Europa, americanii au înălțat uriaşe instalații de producere a „apei grele".**

„Sângerosul" regim al „dictatorului" Nicolae Ceauşescu a lăsat moştenire României, **una dintre cele mai moderne fabrici de „apă grea" din lume** şi cu un produs de cea mai înaltă calitate. Mare minune că „democrații şi reformatorii" de după 1989 încă nu au distrus-o sau nu au dat-o pe te miri ce unor „investitori strategici străini". Au tot timpul s-o facă...

Arma atomică – creație a savanților evrei

Americanii au beneficiat de serviciile altor doi savanți germani. Este vorba de **Otto Frisch** şi **Rudolf Peierls***, care au determinat cum poate fi realizată o bombă atomică dintr-o cantitate determinată de Uraniu 235, apropiind cu mulți ani momentul realizării primei bombe atomice.

La recomandarea lui Sir Henry Tizard, **W. Churchill a înființat *„Comisia Ştiințifică Malud"***, însărcinată cu lansarea programului atomic al Marii Britanii. Temporar, probabil că savanții englezi au fost cei mai avansați în acest domeniu, dar **refuzul lor de a coopera încă de la început cu americanii**, care le-a făcut o invitație în acest sens în anul 1941, i-a făcut să rămână în urma acestora.

După intrarea S.U.A. în război, consilierul ştiințific al preşedintelui F.D. Roosevelt, împreună cu un grup de savanți, printre care **Albert Einstein*, Enrico Fermi, Niels Bohr*** ş.a. l-au informat pe acesta, la **9 martie 1942**, despre progresele făcute în domeniul cercetărilor nucleare,

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

convingându-l că, printr-un efort industrial major, arma atomică ar putea fi realizată până la sfârşitul anului 1944. Aceasta, dacă se va acţiona cât mai urgent posibil şi cu eforturi maxime. **La 17 iunie 1942, F.D. Roosevelt * a aprobat programul S.U.A. de realizare a bombei atomice.****

Cu un potenţial industrial uriaş, cu un teritoriu invulnerabil faţă de orice atac, cu aportul celor mai valoroşi savanţi ai Europei refugiaţi peste Ocean, **S.U.A. erau în cea mai favorabilă poziţie pentru a susţine un program de o asemenea anvergură.** Au fost înălţate construcţii industriale uriaşe, pentru obţinerea pe trei căi a Uraniului 235 simultan, precum şi a unei uzine de producerea plutoniului, despre care s-a aflat că putea fi utilizat la construirea bombei atomice. Astfel de instalaţii au fost construite la **Oak Ridge** în Tennessee, **Los Alamos** din New Mexico şi **Hanford** - Washington.Tot acolo se găsesc şi în anul 2005, dar la un nivel super-modern.

Marile Puteri şi puterea atomului

S.U.A. şi Marea Britanie au cooperat parţial la cercetările în domeniul nuclear, americanii fiind mereu obsedaţi de teama că *„englezii nu sunt în stare să păstreze secretul"* acestor extraordinare cercetări. Americanilor nici nu le trecea prin cap că **spionii ruşi erau deja adânc penetraţi în însăşi inima cercetărilor atomice ale S.U.A.**, după cum s-a demonstrat în anii postbelici.

Programul atomic american a fost încredinţat trupelor terestre ale S.U.A., iar cartierul general al programului a fost instalat în cartierul Manhattan din New York, de unde i s-a şi tras numele codificat de ***„Manhattan Project".*** Printre savanţii angajaţi în acest program, cel mai „secret" din câte au existat vreodată în lume, care au lucrat pentru ruşi s-au numărat **Klaus Fuchs***, german, descoperitorul metodei de separare a Uraniului 235 prin difuziune gazoasă, şi savanţii americani, soţ şi soţie, **Ethel şi Julius Rosenberg***, condamnaţi ulterior la moarte şi executaţi pe scaunul electric.

Japonia a început cercetările atomice încă din 1930, dar nici potenţialul ştiinţific şi nici cel tehnologic nu i-au permis decât rezolvarea unor probleme parţiale ale programului nuclear standard parcurs de S.U.A. şi U.R.S.S. În schimb, în anul 2005, Japonia, a doua putere economică a lumii, dispune de toate componentele necesare, pe care, dacă le asamblează, **poate deveni o mare putere nucleară, în cel mult 1-2 ani.** Japonia este o putere nucleară potenţială. Haosul general din lume ar putea apropia momentul transformării Japoniei într-o putere nucleară.

---

* **N. edit.:** De origine iudaică.

** **N. edit.:** Deşi a primit o ciudată vizită...extraterestră (intraterestră ?), în care a fost avertizat că va muri dacă aproba crearea bombei atomice !

O astfel de vizită a primit anterior şi regele Suediei, fiind „însărcinat" să-l avertizeze pe Roosevelt. Fapt realizat dar inutil iar Roosevelt a murit...

Planul „Uranus"

Savanții ruși „persecutați de sângerosul dictator I.V. Stalin" **erau, încă din 1930, la curent cu toate problemele științifice legate de programele nucleare ale vremii.**

Programul propriu-zis de fabricare a bombei atomice ruseşti a fost lansat de către I.V. Stalin în anul 1942, dar ruşii nu şi-au putut permite un ritm forțat, ca cel american, deoarece, în anul respectiv, Rusia Sovietică era ocupată de trupele germane până la Volga şi până în Caucaz.

Numele de *„Uranus"* dat planului de operații al marii „**Bătălii pentru Stalingrad**" a fost inspirat de **lansarea concomitentă a programului construirii bombei atomice ruseşti.** U.R.S.S. a fost întârziată în producerea bombei atomice, după cum arată istoricul G.L. Einberg, deoarece **purta, în proporție de 90% greul războiului cu Germania** celui de-al treilea Reich. Nevoile frontului aveau prioritate în raport cu orice programe de cercetări științifice. Aceasta a făcut ca prima bombă atomică rusească să fie detonată abia în **1949**.

Timp de patru ani, S.U.A. au deținut monopolul asupra acestei arme, situație pe care **au exploatat-o la maximum** pentru a se consolida ca lider absolut al lumii capitaliste şi pentru a lansa Războiul Rece şi acțiunile de subminare a fostei „lumi comuniste".

Un alt istoric, de data aceasta american, respectiv David Hollowey, profesor la Universitatea Yale, în cartea sa intitulată *„Uniunea Sovietică în cursa înarmărilor"*, apărută în 1983 şi reeditată în 1996, face şi mai multă lumină în acest domeniu. Profesorul american arată că, **la scurt timp după descoperirea reacției de fisiune la Berlin, în decembrie 1938, savanții ruşi din domeniul fizicii nucleare, în acelaşi timp cu colegii lor din S.U.A. şi Marea Britanie au înțeles imediat importanța colosală a acestei descoperiri din punct de vedere militar.** *

În 1939, la o prelegere în fața studenților săi, savantul rus Igor Tani afirma: *„Ştiți voi ce înseamnă această descoperire? Aceasta înseamnă că se poate construi o bombă ce ar putea rade de pe suprafața Pământului un oraş întreg, pe o rază de 10 km".*

Arma nimicitoare – obsesia Marilor Puteri

Centrul de cercetări nucleare ruseşti a fost realizat la **Leningrad** (Sankt Petersburg), sub conducerea academicianului **Igor Kurciatov.** Laboratoarele şi instalațiile pentru producerea plutoniului necesar producerii exploziei atomice au fost conduse de savantul **N.N. Semenov.**

Fisiunea nucleară a fost realizată de ruşi sub conducerea lui Igor Kurceatov în **aprilie 1939**, iar institutul condus de N.N.Semenov a demonstrat că se poate trece la experimentările pentru producerea reacției de fisiune în lanț, folosind Uraniul 235.

---

* **N. edit.:** Interesant, foarte interesant, este modul în care apar marile invenții în Istoria Omenirii ! Ca la un semnal şi exact când e nevoie, mai multe națiii sunt preocupate de radar, arma atomică, tancuri etc...

În **iunie 1942**, s-a constituit ***„Comisia pentru Uraniu"*** a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. Tot în acelaşi an au început construcţiile la instalaţiile producătoare de „apă grea", a ciclotronului, precum şi a celor de separare a izotopilor radioactivi.

În **1940**, printr-o scrisoare adresată guvernului U.R.S.S., **savantul N.N. Semenov informa asupra posibilităţii construirii unei bombe cu o putere distructivă imensă**, incomparabilă cu orice formă de explozibil existent în lume.

Problema a fost însă blocată de invazia germană din 21 iunie 1941 şi de efectele catastrofale ale acesteia asupra părţii apusene a U.R.S.S.

În **mai 1942**, de pe front, unde era locotenent de aviaţie, **G.N. Fliorov**, unul dintre cei mai străluciţi studenţi ai lui Kurciatov, **i-a scris personal lui I.V. Stalin,** atrăgându-i atenţia asupra necesităţii utilizării rapide a reacţiei de fisiune nucleară pentru construirea unei arme nimicitoare. Altfel, U.R.S.S., va fi depăşită de Germania şi S.U.A. **I.V. Stalin a fost sensibilizat de scrisoarea lui G.N. Fliorov,** ceea ce demonstrează că liderul de la Kremlin era un om abordabil şi nu un „balaur cu şapte capete" înghiţitor de oameni, cum l-a prezentat propaganda americană postbelică. În urma semnalului de alarmă tras de G.N. Fliorov, Stalin a făcut observaţii severe (fără a „tăia" capete) Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S., iar **din februarie 1943 programul nuclear rusesc a fost relansat în forţă.**

Programul nuclear sovietic

Preocupaţi de nevoile colosale ale frontului sovieto-german, Stalin şi savanţii ruşi ştiau că nu vor putea construi prima bombă atomică pentru a putea fi folosită împotriva Germaniei. Ruşii erau însă absolut siguri că în acest domeniu, după război, vor trebui să facă faţă concurenţei americane şi britanice.

Cu uriaşul său potenţial industrial şi tehnico-ştiinţific, cu imensele sale bogăţii şi teritoriul neafectat de război, S.U.A. au câştigat cursa atomică cu U.R.S.S. În următorii 45-50 ani, **americanii au câştigat toate „cursele" până la prăbuşirea U.R.S.S.**, survenită la 25 decembrie 1991. Se ştie însă că ulciorul nu merge de multe ori la apă. Într-o zi, roata istoriei se va întoarce...

În anul 1945, după explozia primei bombe atomice americane, preşedintele S.U.A., Harry Truman şi savanţii americani erau „convinşi" că ruşilor le vor trebui cel puţin **20 ani** pentru a fabrica prima bombă atomică, cu economia lor „primitivă".

La fel ca în S.U.A., programul nuclear rusesc, condus de academicianul Kurciatov, **a atacat simultan cele trei domenii fundamentale ce deschideau calea producerii bombei atomice,** respectiv:

- realizarea reacţiei în lanţ într-un reactor experimental, folosind uraniul natural;
- construirea de instalaţii pentru separarea izotopilor radioactivi;
- studierea folosirii, atât a Uraniului 235, cât şi a plutoniului, pentru fabricarea de bombe atomice.

La sfârşitul anului 1945,sute de savanți lucrau la programul nuclear rusesc.

În 1945, Kissinger pregătea războiul psihologic

În cursul anului 1945, au fost aduşi în U.R.S.S. şi savanți şi tehnicieni germani.

În acelaşi timp, **zeci de mii de specialişti militari şi civili germani** care l-au slujit pe Hitler, **în uniforme ale armatei americane, erau trecuți Oceanul Atlantic, de navele de transport ale S.U.A.** Aceştia au jucat un rol imens în dezvoltarea industriei aerospațiale americane.

În aceeaşi perioadă, **un numeros grup de specialişti germani din domeniul propagandei psihologice**, care au lucrat nemijlocit în celebrul minister condus de doctorul Joseph Goebbels, a fost **transportat în S.U.A. sub conducerea tânărului profesor Henry Kissinger** (evreu de origine). Aceştia **au pus bazele structurilor şi instituțiilor americane de „război psihologic" împotriva lumii comuniste** care au jucat un rol imens în subminarea permanentă şi sistematică a acestei lumi, până la prăbuşirea ei.

După „victoria" S.U.A. în Războiul Rece, industria americană de „război psihologic" nu numai că nu şi-a încetat sau redus activitatea, ci şi-a adâncit-o şi adaptat-o la noile condiții la scară globală. ***„Pericolul comunist",*** cu care propaganda psihologică americană a înfricoşat lumea timp de 45 ani a fost **înlocuit**, nu cu unul, ci **cu mult mai multe „pericole".**

Acum se vorbeşte de *„neo-imperialismul rusesc"*, de *„pericolul galben"*, de *„pericolul japonez"*, *„pericolul german"*, de *„ciocnirea civilizațiilor"*, dar mai ales de ***„pericolul terorismului internațional",*** **pe fondul căruia s-au şi declanşat războaiele de cucerire din ultimii ani.**

Războiul – „starea naturală" a SUA

Iată cum putem constata că **urmările celui de-al doilea război mondial ne influențează viața şi după 60 ani** de la terminarea lui. În acest interval de timp, **societatea americană** a făcut dovada că se degradează, se sufocă, pur şi simplu **se ruinează în condiții de pace. Starea „naturală"** a acestei societăți auto-intitulată „unica hiper-putere" mondială este **războiul.**

Revenind la programul nuclear rusesc, sursele istorice americane citate anterior arată că în **primăvara** anului **1945**, sub conducerea academicianului **Kurciatov**, a început construirea **primului reactor industrial pentru producerea plutoniului.**

Pe timpul istoricei conferințe de la **Potsdam** din perioada **17 iulie - 2 august 1945**, a şefilor de stat şi de guvern din U.R.S.S., S.U.A. şi Marea Britanie, prilej cu care s-au luat hotărâri cu privire la reglementarea situației postbelice în Europa, în special la statutul şi la frontierele Germaniei, s-a produs **prima explozie atomică americană**, dar şi ruşii aveau un program nuclear solid.

Zeci de ani la rând, o seamă de istorici, atât din vest, cât şi din est au susținut că, preşedintele S.U.A. Harry Truman, care a fost informat printr-o telegramă despre efectuarea cu succes a primei explozii atomice, nu i-ar fi spus nimic lui I.V. Stalin despre acest eveniment epocal care marca intrarea Omenirii în era atomică. Printre cei care au susținut acest lucru s-a numărat şi W. Churchill.

Casa Albă – condusă de... Stalin ?

Istoricul american David Holloway este singurul care spune adevărul. În cartea sa *„Uniunea Sovietică în cursa înarmărilor"* (pag. 25), acesta arată că, pe data de **24 iulie 1945**, **H. Truman** a avut o **întâlnire particulară cu I.V. Stalin**, prilej cu care **l-a informat**, spunând: *„Avem o armă nouă cu o putere de distrugere ieşită din comun".* Chiar din însemnările personale ale lui H. Truman rezultă că I.V. Stalin i-a răspuns: *„Mă bucur să aud acest lucru şi* ***sper să fie folosită cu succes împotriva Japoniei".****

Istoricul american ține să precizeze, în acelaşi timp, că **I.V. Stalin era absolut la curent cu toate succesele repurtate de americani în programul lor nuclear**, în special datorită informațiilor furnizate de savantul german **Klaus Fuchs**, care lucra chiar în „creierul" programului american de realizare a bombei atomice, *„Manhattan Project".*

Întors la Moscova după Conferința de la Potsdam, I.V. Stalin a ordonat intensificarea la maximum a programului nuclear rusesc, concomitent cu începerea producției de mijloace strategice purtătoare, mai ales a rachetelor. **Dacă americanii au câştigat cursa atomică, ruşii au câştigat cursa cosmică.**

De câte ori poate fi distrusă Terra ?

La **29 august 1949**, fosta U.R.S.S. a explodat prima bombă atomică pe bază de plutoniu. În anul **1951**, ruşii detonează prima bombă atomică pe bază de Uraniu 235, extras din minereul luat din România.

Iată cum, România, această țară balcanică, plasată în calea tuturor răutăților, i-a ajutat pe germani, cu petrol, ca să poarte „războiul fulger" împotriva Europei şi pe ruşi, cu uraniu, ca să aspire la dominația mondială cu arsenalul lor nuclear.

În **august 1953**, la cinci luni după moartea lui I.V. Stalin, **ruşii detonează prima bombă termonucleară (cu hidrogen), devansându-i pe americani cu câteva luni.** Aceştia se răzbună detonând, în **februarie 1954**, o bombă termonucleară de o putere monstruoasă de **15 megatone** (15.000.000 tone TNT). În **noiembrie 1955**, ruşii răspund provocării cu o bombă termonucleară de peste **20 de megatone.**

---

* **N. edit.:** Ulterior, americanii au justificat „alegerea" Japoniei cu...buna intenție ca aceasta să nu fie sovietizată, Armata Roşie fiind în ofensivă spre Tokio.

Constatăm, însă, că Stalin fie ştia planul stabilit deja, fie era cu adevărat... „tătucul popoarelor"...

În acest mod, prin voința politică a Washingtonului şi Moscovei, Omenirea a fost aruncată într-o **cursă monstruoasă a înarmărilor racheto-nucleare**, ce se putea încheia cu efecte apocaliptice, dacă Moscova nu ieşea din cursă.

În anul **1989**, când se pretinde că Războiul Rece ar fi încetat, S.U.A. şi U.R.S.S. dispuneau împreună de circa **50.000 de focoase nucleare şi termonucleare**, cu o putere totală de circa 13.000 megatone (adică **13 miliarde de tone** TNT). Cu aceste mijloace, viața pe Terra ar putea fi distrusă complet, de circa **15 ori.** Credem că ar fi suficient dacă ar fi distrusă o singură dată...

Aşa-zisele **tratate** dintre Moscova şi Washington, în urma cărora au fost anunțate **„reduceri" ale arsenalelor racheto-nucleare** din cele două țări, nu sunt altceva decât **minciuni sfruntate**, demagogie deşănțată, dezinformare crasă şi manipulare neruşinață a opiniei publice mondiale.

Americanii şi ruşii nu au distrus nici o componentă de luptă nucleară. Cele care se pretinde că au fost „reduse" au fost, în realitate, **depuse la conservare**. S-a redus, într-adevăr numărul de rachete purtătoare. Rachetele învechite, care aveau capacitatea de a transporta la obiectiv o singură încărcătură nucleară, au fost **înlocuite cu superrachete** capabile să transporte simultan 10-15 componente nucleare, ce pot fi dirijate independent, spre tot atâtea obiective. Normal că, în asemenea condiții, numărul de rachete purtătoare putea fi redus, iar opinia publică mondială putea fi prostită...

Capitolul XI

TERRA ÎN HAOS

Generalul Patton nu voia ruşi în Praga

În cei 60 ani care au trecut de la încheierea celui de-al doilea război mondial, **Omenirea a trecut prin cumplite momente de cumpănă, care puteau aprinde vâlvătăile unor noi conflagraţii globale.**

La începutul anului 1945, când armatele aliate se apropiau din toate direcţiile de inima Germaniei, Adolf Hitler îşi exprima public „convingerea" că întâlnirea dintre acestea se va transforma într-un conflict militar de proporţii. Evenimentele care au urmat întâlnirii de pe Elba, dintre trupele americane şi cele sovietice, au demonstrat că **Hitler nu era tocmai nebun în speranţele sale.**

Mult mai nebun s-a dovedit generalul american **George Patton**, comandantul Armatei a 3-a de tancuri, care a fost **pe muchie de cuţit în a materializa profeţia „Führerului". Aliniamentul râului Elba**, prelungit până la graniţa de sud a Germaniei, ca linie de despărţire între Armata Roşie şi trupele americano-britanice a fost **stabilit la Ialta** (4-12 februarie 1945) de către Stalin, Roosevelt şi Churchill. Întrucât în fâşia de acţiune a Armatei a 3-a de tancuri, comandată de G. Patton, trupele germane nu opuneau nici un fel de rezistenţă, aceasta a înaintat rapid, depăşind aliniamentul stabilit, îndreptându-se spre Cehoslovacia şi Praga.

Cu toate că ştia că Praga fusese ocupată de trupele ruseşti, **G. Patton i-a cerut aprobarea generalului D. Eisenhower**, comandantul suprem al Forţelor americano-britanice, **să intre cu armata sa la Praga, să-i dea afară de acolo pe *„bastarzii ruşi"*** şi să „salveze" acest frumos oraş de *„robia bolşevică"*. Evident că generalul Eisenhower nu putea aproba un asemenea act nebunesc, ordonându-i lui G. Patton să se retragă imediat la vest de aliniamentul Elbei. La rândul lor, ruşii au sesizat diversiunea generalului G. Patton, trimiţând în întâmpinarea armatei lui câteva grupări din teribilele tancuri ruseşti „T-34-85".

Patton – mai popular ca Eisenhower

Armata 3-a de tancuri americană s-a retras acolo unde-i era locul, dar bătăiosul general G. Patton nu s-a astâmpărat. **La toate întâlnirile dintre înalţii reprezentanţi ai armatelor aliate**, inclusiv la cele pur festive, de schimburi de decoraţii, de cunoaştere reciprocă, de marcare a unor evenimente istorice etc., **G. Patton se purta cu ostilitate.** Lucrurile au întrecut orice măsură când gândurile şi intenţiile generalului G. Patton au devenit publice, prin intermediul presei şi radioului. Exoticul general, care **umbla cu două pistoale la brâu şi, de regulă, în stare de ebrietate** era pur şi simplu vânat de jurnaliştii străini, dar mai ales

americani, fiind deliciul presei. Generalul G. Patton nu era lipsit de o anumită glorie militară, atât reală, cât şi teatrală, amplificată de mass-media.

El a condus trupele expediţionare americane în cadrul operaţiei „Torţa" de debarcare în Maroc, din anul 1942, precum şi în debarcarea din Sicilia, în 1943. În Normandia, în iunie 1944, a condus operaţia de debarcare a Armatei a 3-a de tancuri din eşalonul doi strategic şi a contribuit la succesul operaţiunilor militare din Franţa.

Un lucru este cert şi anume că **generalul G. Patton era mai popular în armata americană decât generalul D. Eisenhower.** Aceştia **se urau de moarte reciproc,** mai ales că Eisenhower i-o luase înainte lui Patton în grad şi funcţie, deşi era cu două promoţii mai tânăr. **Planeta devenise prea mică pentru cei doi rivali.** Românii au un proverb care glăsuieşte că *„fiecare pasăre, pe limba ei piere".* Aşa s-au petrecut lucrurile şi cu bătăiosul general G. Patton.

„Mai devreme sau mai târziu ne vom bate cu ei !"

La **15 septembrie 1945**, primind ordin din partea generalului D. Eisenhower să dezarmeze toate unităţile germane din zona lui de responsabilitate, mai ales Divizia 11 tancuri „SS" care era intactă, lucru solicitat şi de ruşi, G. Patton i-a răspuns obraznic, declarând de faţă cu toată lumea şi cu telefonul deschis: *„Să-i ia dracu pe aliaţii noştri ruşi ! **Mai devreme sau mai târziu, ne vom bate cu ei.** Eu cred că ne vom bate foarte curând, iar cel mai bine ar fi s-o facem chiar acum. Putem reînarma trupele germane şi, împreună cu acestea, **armata S.U.A. i-ar putea azvârli pe ruşi înapoi în Rusia în trei luni de zile**".* *

De la celălalt capăt al firului, Eisenhower i-a replicat: *„Taci din gură George, nebun ce eşti! Acest fir poate fi interceptat şi **ai putea provoca un război cu Rusia** prin declaraţiile tale necugetate".*

În loc să se domolească, generalul Patton i-a replicat: *„Treaba aceasta trebuie făcută chiar acum. Dacă tu eşti fricos şi ţi-e teamă să nu-ţi pierzi funcţia, lasă toate lucrurile pe seama mea. **În zece zile pot provoca suficiente incidente, din care să rezulte că ruşii sunt vinovaţi, după care să-i atacăm şi să-i dăm afară**".* **

Declaraţiile explozive ale generalului Patton au fost într-adevăr **interceptate** de către serviciul de spionaj militar sovietic şi **aduse la cunoştinţă lui I.V. Stalin, care, la rândul său, i le-a comunicat preşedintelui S.U.A., Harry Truman.** Soarta generalului G. Patton era pecetluită. Acesta a fost **destituit** din funcţia de comandant al Armatei a 3-a de tancuri şi din funcţia de guvernator al Bavariei. În locul lui a fost numit generalul Lucian Truscott, care a executat ordinele primite.

---

* **N. aut.:** Harry H. Semmes - *„Blood and Guts: Portret of Patton",* Editura Paperback Library, New York, 1964, pag. 270-286.

** **N. edit.:** Generalul Patton ştia ce vorbea ! SUA purtase toate războaiele de atunci după incidente provocate...Aceeaşi politică va fi folosită şi în cazul celor ulterioare (Coreea, Vietnam, Afganistan, Irak).

Generalul Patton – asasinat de Eisenhower şi Truman, la cererea lui Stalin !

Lucrurile nu s-au oprit însă aici. La **9 decembrie 1945**, în timp ce se îndrepta spre un parc de vânătoare, unde avea de gând să vâneze fazani, generalul de armată George Patton, în vârstă de 60 ani, **a suferit un „accident".** Călătorind pe şoseaua Frankfurt-Mannheim Speyer, la o curbă străjuită de copaci, **un camion a intrat în maşina generalului Patton**, un Mercedes deschis, avându-l la volan pe Henry Forrest, „şofer" din serviciul secret de pe lângă cartierul general al lui Eisenhower, pus special la dispoziţia acestuia. Harry H. Semmes, biograful lui Patton susţine că a fost vorba de un *„accident stupid de circulaţie",* în urma căruia generalul Patton şi-a pierdut viaţa.

În cartea sa intitulată *„The Algonquin Project",* apărută în anul 1974, la Editura Pyramid Books din New York, Frederick Nolan demonstrează că **generalul G. Patton a fost asasinat din ordinul generalului Eisenhower, cu asentimentul preşedintelui Truman.** În momentul impactului, care nu a fost atât de violent, Patton a fost **lovit în frunte cu un glonţ special din cauciuc, tras de la mică distanţă, care i-a rupt pur şi simplu gâtul.** A fost vorba de un asasin de profesie, iar arma cu glonţul de cauciuc a fost comandată special în Elveţia.

Pentru ca lucrurile să pară cât mai tulburi, **asasinarea lui Patton a fost pusă pe seama mafiei internaţionale cu care generalul american ar fi avut legături**, în acţiuni de sustragere a unor cantităţi de aur din Banca Germaniei celui de-al treilea Reich. Nici acest lucru nu trebuie exclus, ţinând cont de jaful asupra tezaurului naţional al Irakului în 2003.

Război rece în Europa, „cald" în restul Lumii...

Istoria a demonstrat însă că **generalul Patton era un "vizionar".** Germania a fost reconstruită, reînarmată şi a devenit vârful de lance al N.A.T.O. împotriva lumii comuniste. Patton a luat-o înaintea timpului şi a plătit cu viaţa.

La Ialta, Stalin şi Roosevelt conveniseră să-şi retragă armatele din Germania în următorii 2-3 ani. Armata rusă s-a retras în august 1994, iar armata S.U.A. se află în Germania şi Japonia şi după 60 ani de la încheierea celui de-al doilea război mondial. **În anul 2005 există militari americani în circa 140 de state străine.**

Între 1945-1989, S.U.A. au purtat cel mai lung război din istoria lor şi anume **„războiul rece".** Acesta s-a tradus prin **pace între S.U.A. şi U.R.S.S. şi în Europa şi** prin **războaie în restul lumii.** Concomitent, S.U.A. şi aliaţii lor au purtat un **război secret subversiv continuu şi necruţător** împotriva fostei lumi socialiste din Europa de Est, contribuind la prăbuşirea acesteia în 1989-1991.

Dispariția U.R.S.S. şi a Tratatului de la Varşovia în anul 1991 au condus la **ruperea echilibrului de forțe la scară globală** şi la aruncarea lumii într-o stare de **haos general.**

Expansionismul american aduce pericolul nuclear

Timp de 45 ani, Washingtonul a înşelat Omenirea, prezentând strategia S.U.A. ca fiind una „defensivă" în fața „expansionismului comunist". Această mască a căzut încă din **1990**, odată cu primul război din Golful Persic. De atunci şi până în anul **2005**, expansionismul militarist american nu a mai cunoscut opreliști, **provocând 48 de conflicte** şi angajări cu caracter militar. Cu toate că Omenirea, mai puțin sateliții apropiați ai Washingtonului, respinge hegemonia militară a S.U.A., liderii de la Casa Albă s-au cramponat de instituțiile şi practicile epocii Războiului Rece. **Expansionismul militarist unilateral al S.U.A. va accelera procesul de proliferare nucleară.** După Israel şi Coreea de Nord, „clubul nuclear" se va completa, într-un viitor nu prea îndepărtat, cu noi state posesoare de arme nucleare, precum Germania, Japonia, Brazilia, Argentina, Africa de Sud, Taiwan şi Coreea de Sud.

După eşecul total al încercărilor preşedintelui S.U.A., G.W. Bush, la reuniunile la nivel înalt de la Praga, din noiembrie 2002 şi de la Istanbul din iunie 2004, de a transforma N.A.T.O. într-un instrument al politicii militare expansioniste americane, **se pune problema desființării acestuia şi creării unei noi alianțe militare cu adevărat „globaliste", sub un puternic control al Washingtonului.**

„Închideți USA" !

Începând din anul 2003, specialiştii politico-militari din S.U.A. şi Marea Britanie au trecut la elaborarea unor **proiecte de construire a unei alianțe militare pe structurile N.A.T.O., cu filiale pe toate continentele, dar cu o nouă denumire.** Este sugerată denumirea de ***„Alianța pentru Pace"*** (A.P.).* Noua „Alianță pentru Pace" va fi deschisă tuturor statelor lumii, dar acestea vor fi împărțite în **două categorii:**

- categoria întâi sau **nucleul central** va fi constituit din S.U.A., Canada, Marea Britanie, Franța, Germania, Italia şi Spania.

Se poartă discuții, dar există şi rezerve, în legătură cu admiterea în acest „nucleu central" a Rusiei şi Turciei.

- **categoria a doua**, formată din restul statelor lumii de pe toate continentele.

Toate hotărârile cu privire la implicarea Alianței pentru Pace în acțiuni militare globale **vor fi decise numai de către statele din cate-**

---

* **N. aut.:** Robert Harvey - *„Global Disorder"*, Editura Constable, Londra, 2003, pag. 233-243.

goria întâi. În ceea ce priveşte acțiunile militare ale S.U.A., hotărârile vor fi luate exclusiv de către administrația de la Washington.

Iată dar că se caută un înlocuitor pentru N.A.T.O. Lichidarea acestuia fără un înlocuitor ar însemna prăbuşirea hegemoniei militare americane în lume. **Ce „păcat" că România a aderat la N.A.T.O. tocmai la spartul târgului...**

Omenirea va plăti scump prăbuşirea puterii militare a lumii socialiste din Europa de Est. Aceasta a ținut sub control timp de 45 ani militarismul şi expansionismul S.U.A.

Până la refacerea echilibrului de forțe la scară globală, până când militarismului expansionist american nu i se va aplica o „cămaşă de forță", lucru ce ar putea dura 20-30 ani, **lumea va fi bântuită de războaie de cucerire, inclusiv de pericolul unui război mondial nimicitor.**

Adolf Hitler şi Benito Mussolini

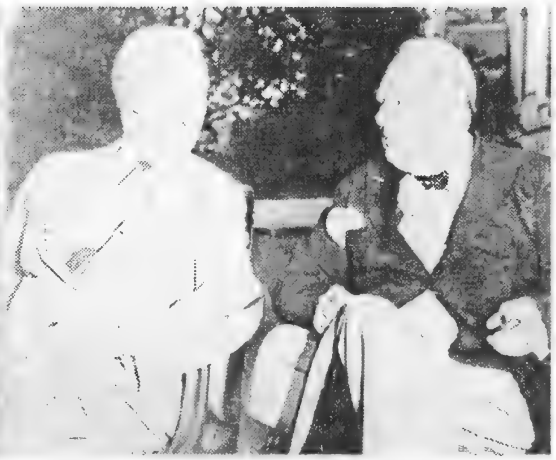

Frank Delano Roosevelt
şi Winston Churchill

Iosif Vissarionovici Stalin

Harry Solomon Truman

Anexa 2

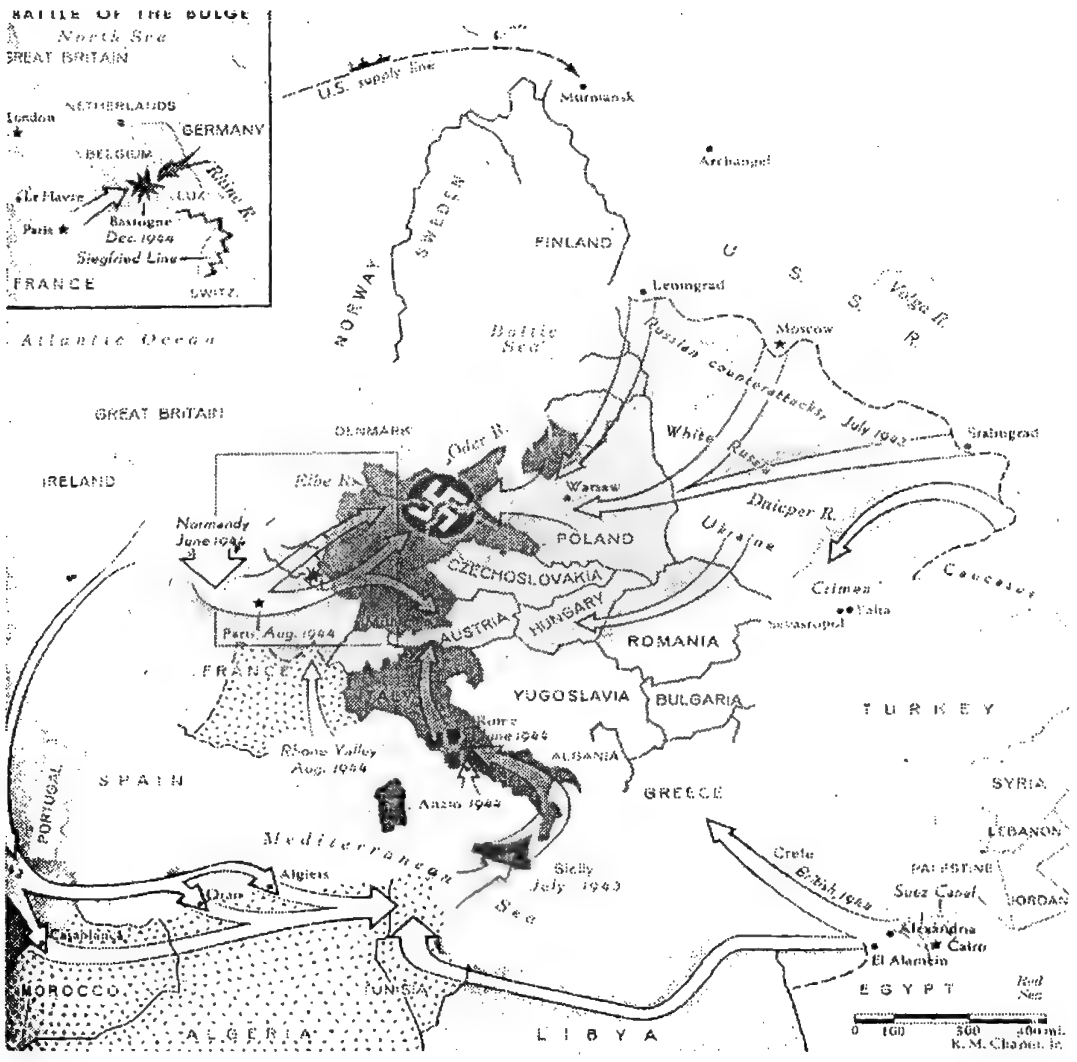

Al II-lea război mondial în Europa

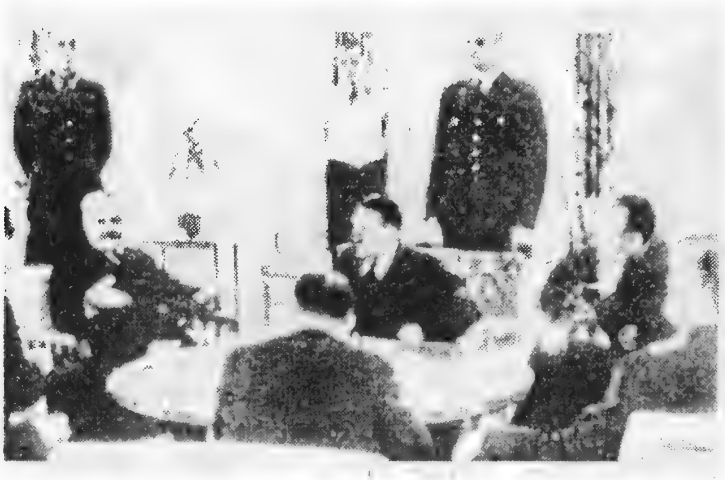

Întâlnirea Hitler-Molotov din 1940

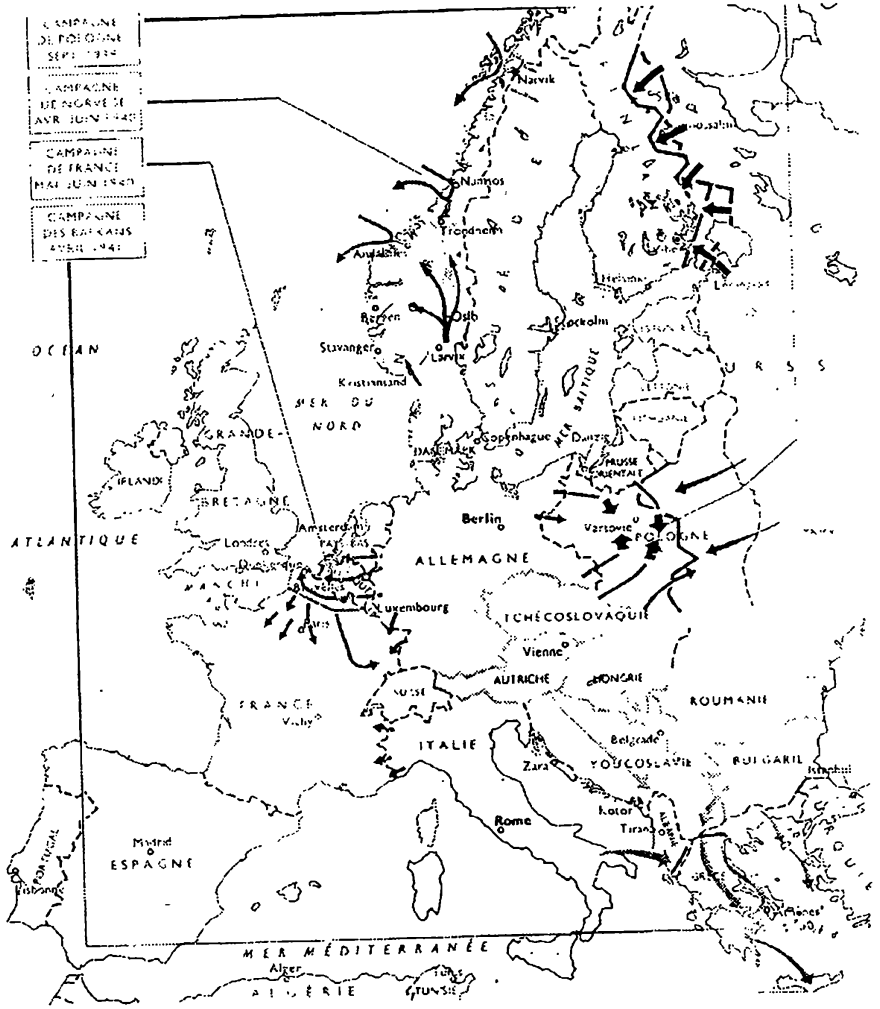

Campaniile militare din Europa (1939-1941)

Cucerirea Norvegiei (aprilie 1940)

Anexa 4

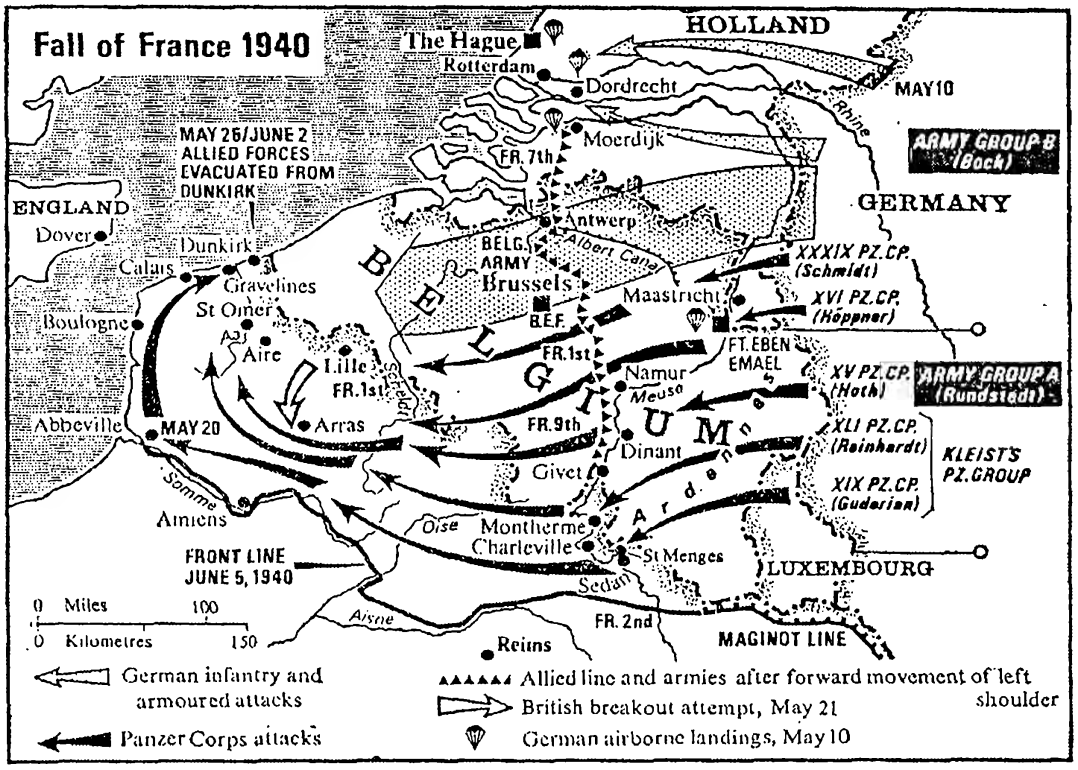

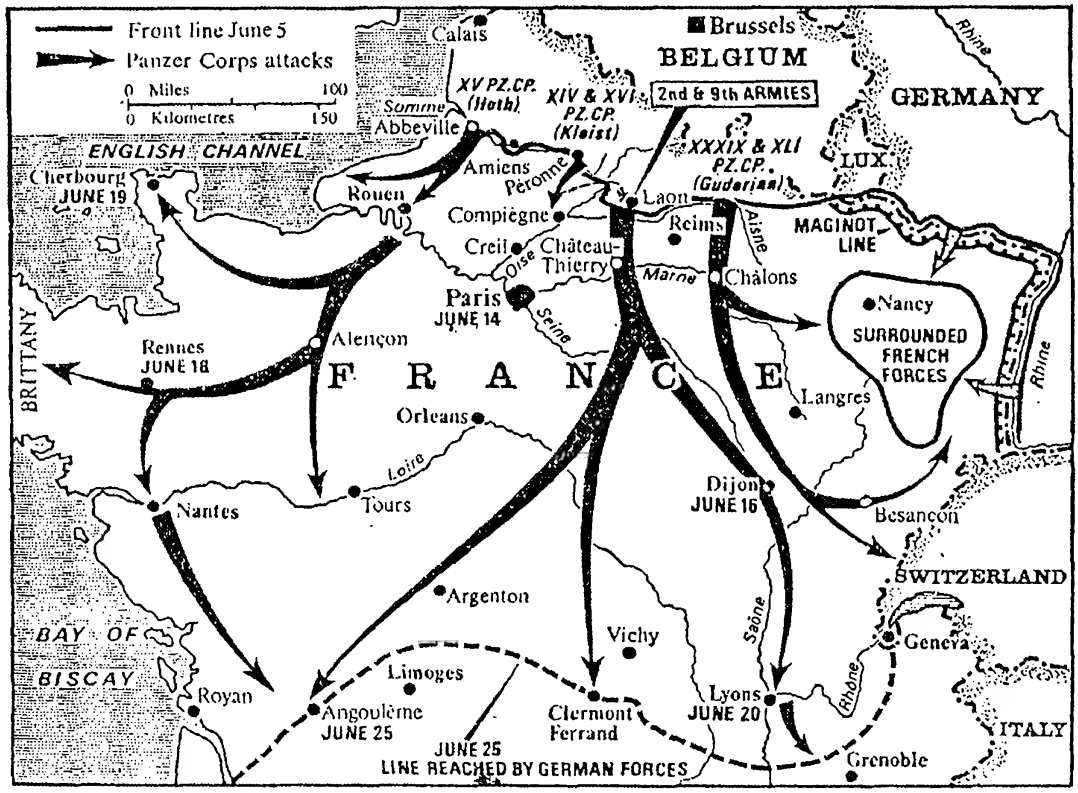

Căderea Franței în mai-iunie 1940

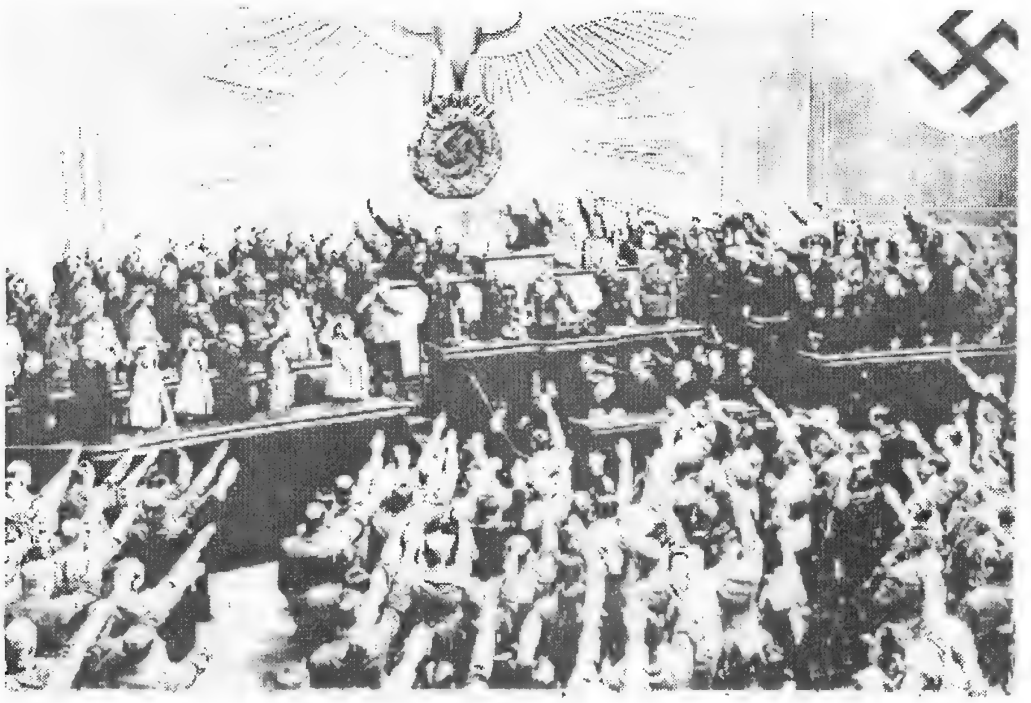

Anunțarea anexării Austriei (Anschlus)
în Reichstag (13.03.1938)

Jocurile Olimpice din 1936, în stil nazist

Anexa 6

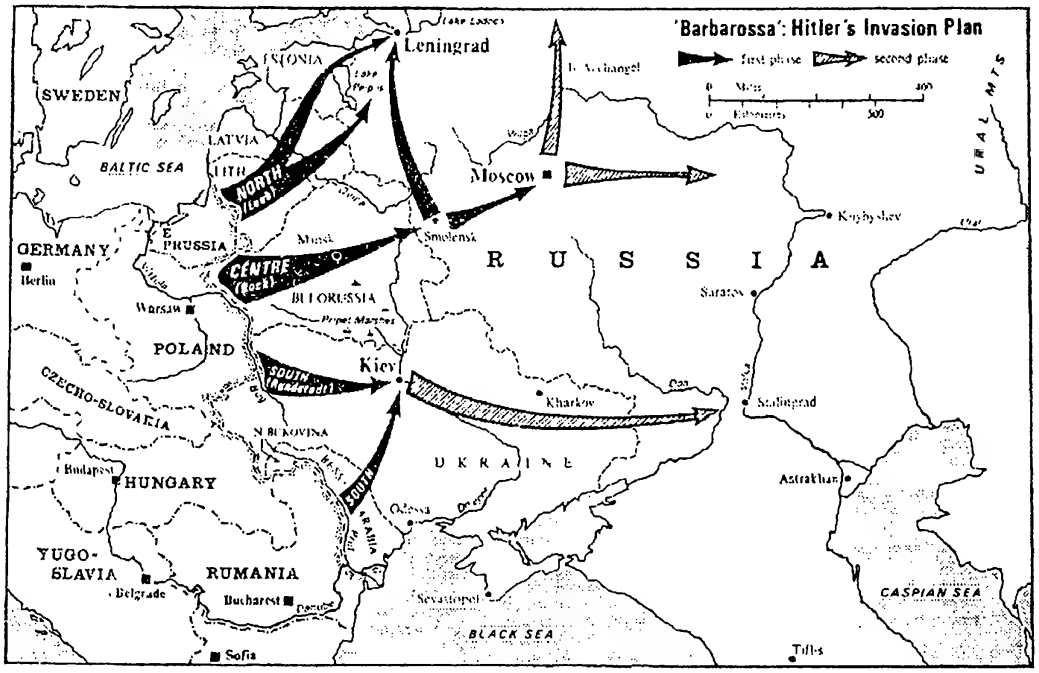

Planul de invazie „Barbarossa“, primul pas spre dezastrul nazist ...

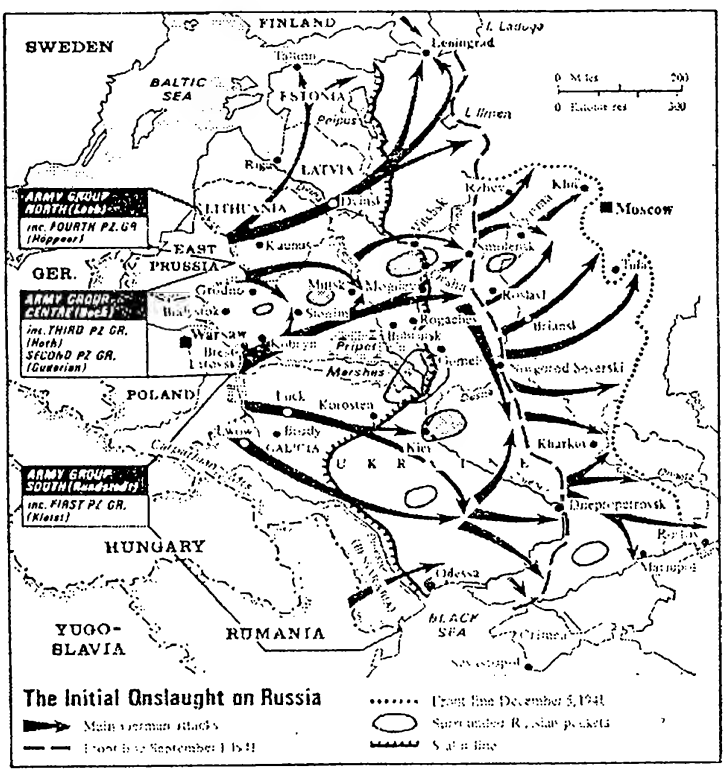

Prima fază a planului „Barbarossa“: ofensiva germană

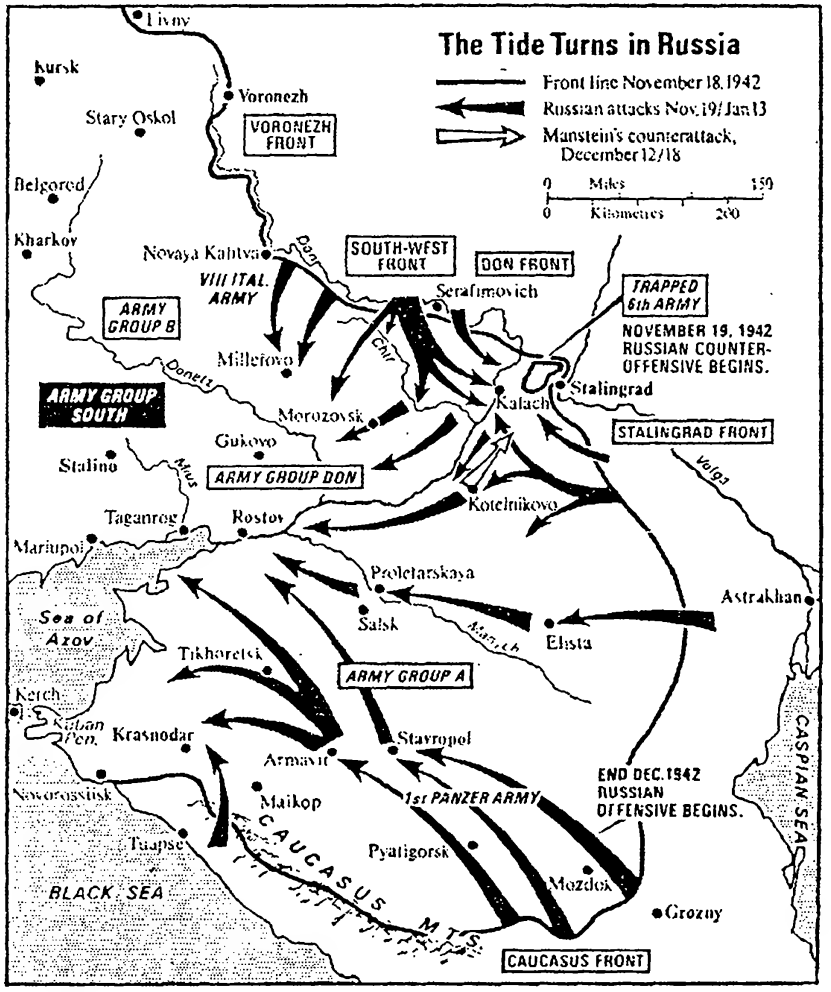

Bătălia pentru Stalingrad (nov. 1942 – ian. 1943)

Armata Roşie în ofensivă generală

Anexa 8

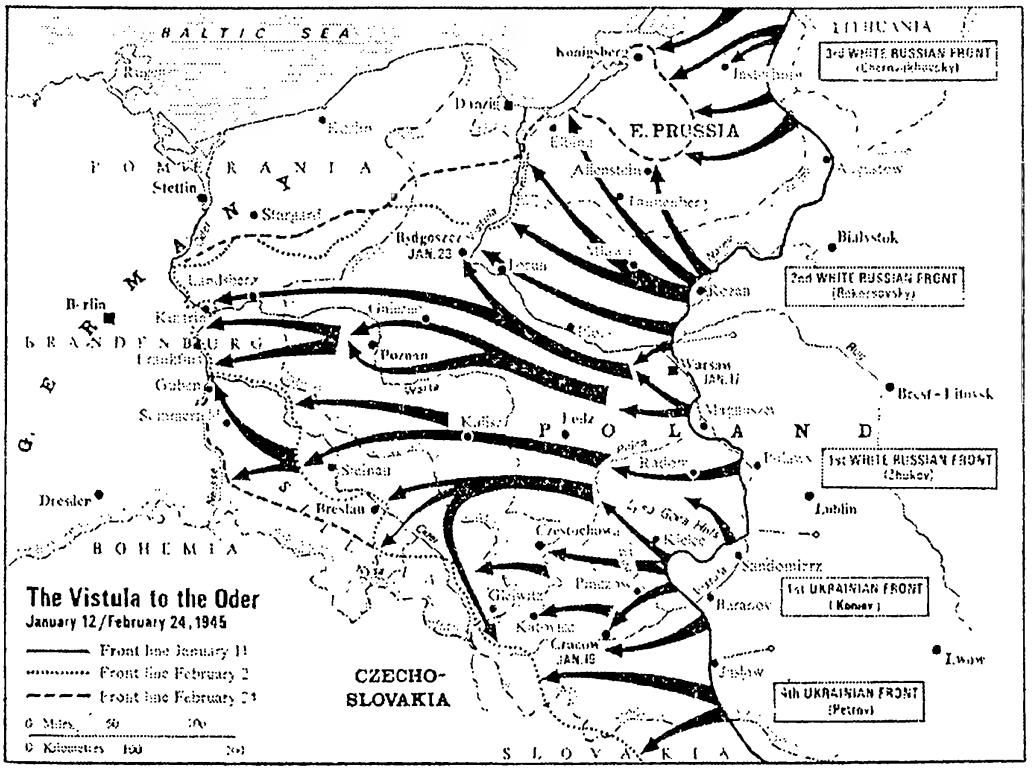

Armata Roşie – de la Vistula la Oder

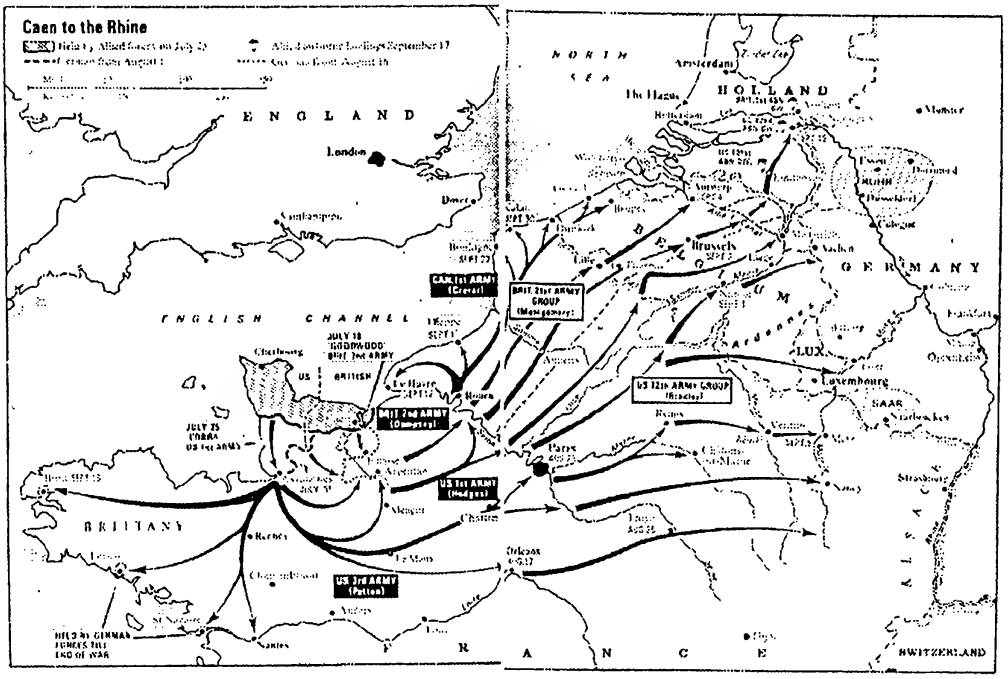

Ofensiva occidentală, împotriva Reich-ului deja înfrânt

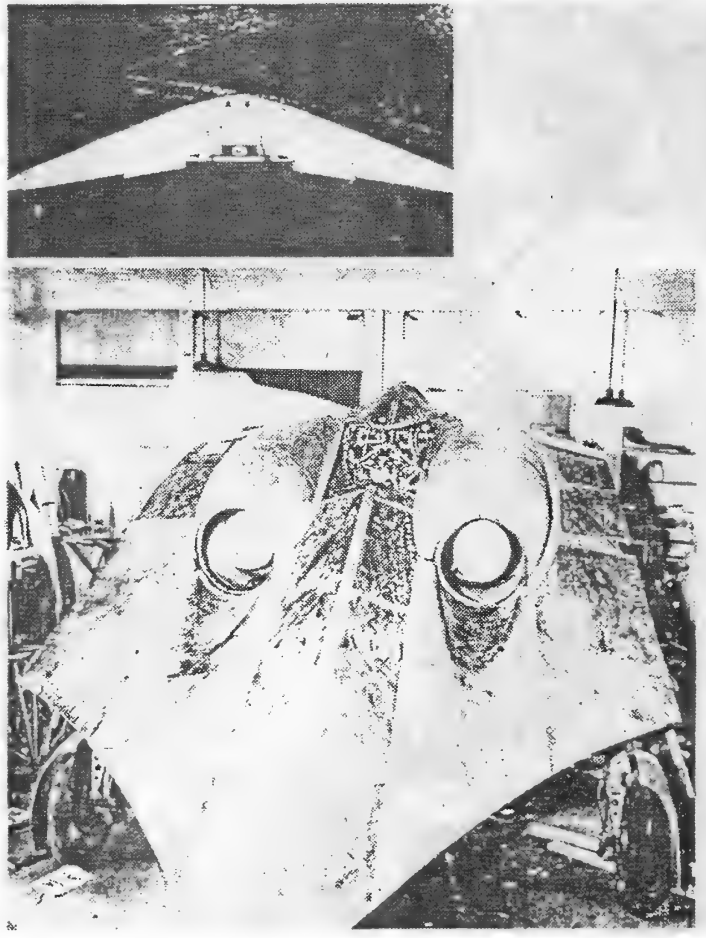

Super-avioane concepute de inginerii
lui Adolf Hitler, capturate de americani în 1945
şi puse în valoare după 40 ani de eforturi

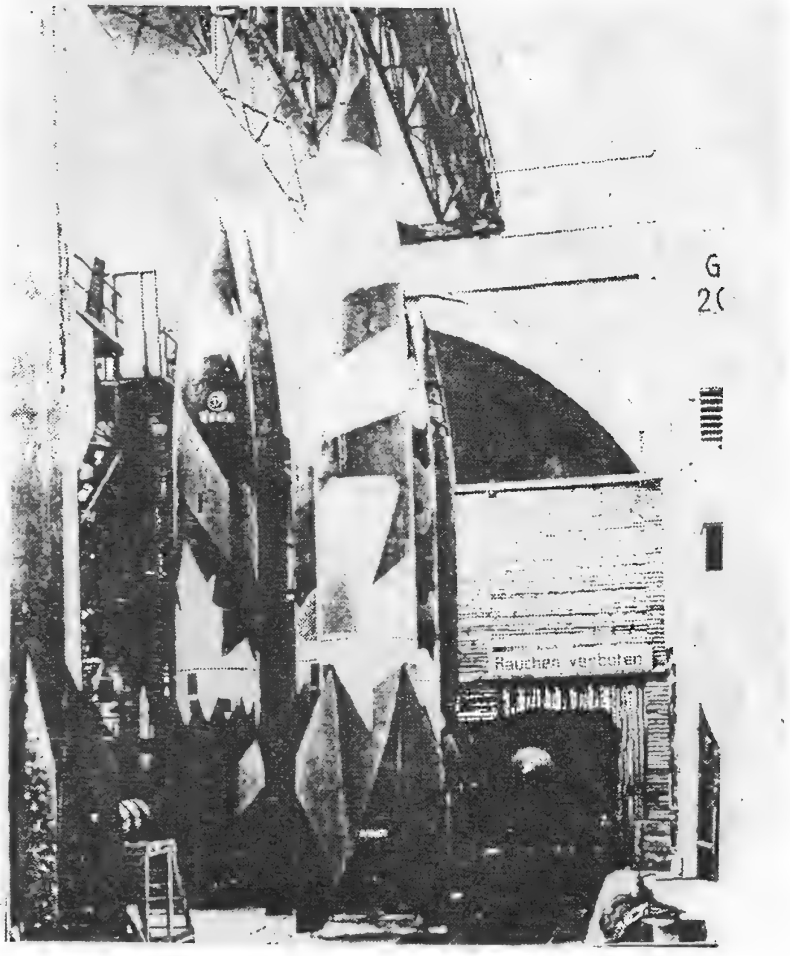

Racheta V-2 – creație a savantului german
W. von Braun, „mama“ tuturor sistemelor
de rachete din lume

Anexa 10

07.05.1945. Mareşalul Alfred Jodl semnează ... prima capitulare (pentru occidentali)

09.05.1945. Wilhelm Keitel semnează capitularea oficială

06.08.1945 - Hiroshima

09.08.1945 – Nagasaki

Hiroshima, după 06.08.1945, o amintire pentru pilotul de pe „Enola Gay“ ...

Anexa 12

Generalul George Patton

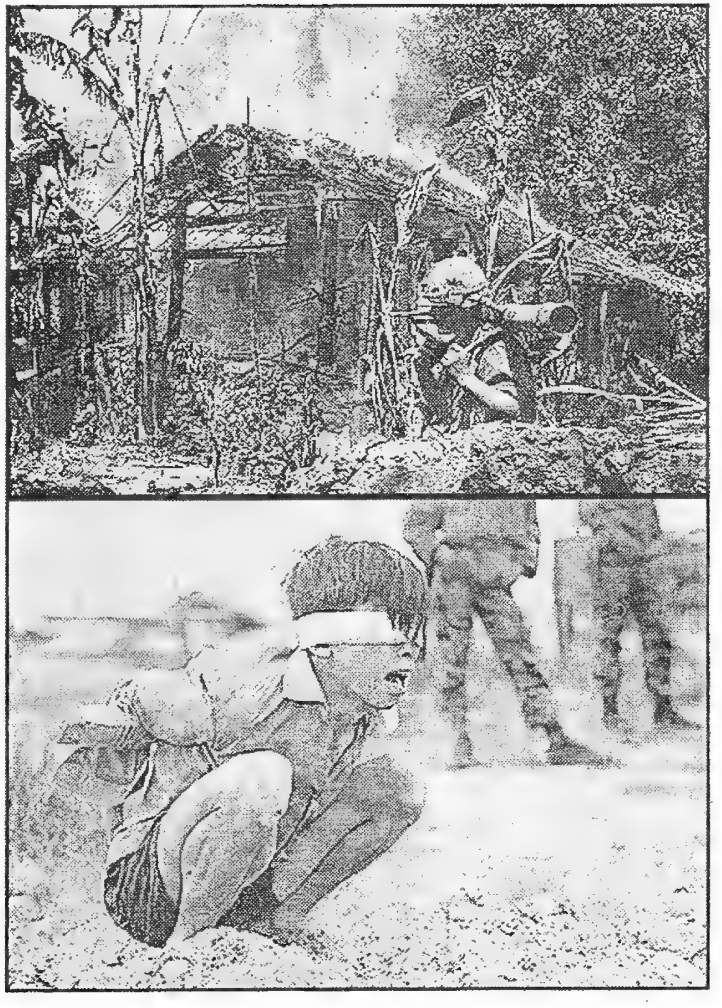

Vietnam: „Marea Democrație“ în plină acțiune ...

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

Constantin Kirițescu — *Istoria războiului pentru întregirea României, 1916-1918,* Editura Casei Şcoalelor, Buc.,1925

Mareşal Alexandru Averescu — *Notițe zilnice din război (1916-1918),* Ed. Cultura Națională, Bucureşti, 1935

Harry H. Semmes — *Portrait of Patton,* Ed. Paperback Library, New York,1964

William L. Shirer — *The Rise and Fall of the Third Reich. A History of Nazi Germany,* Ed. Fawcett Crest Book, New York, 1966

Richard C. Wade, Howard B. Wilder, Louise C. Wade — *A History of the United States,* Editura Noughton Mifflin Company, New York,1966

Field Marshal Viscount Montgomery of Alamein — *A History of Warfare,* Editura The World Publishing Company, New York,1968

B.H. Liddell Hart — *History of the Second World War,* Editura Pan Books, Londra, 1970

Frederick Nolan — *The Algonquin Project,* Editura Pyramid Books, New York, 1974

Christopher Chant, Ian Hogg — *Nuclear War in the 1980's?,* Editura Harper Row, New York,1983

David P. Barash — *The Arms Race and Nuclear War,* Editura Wadsworth Publishing Company, Belmont, California,1987

Paul Kennedy — *The Rise and Fall of the Great Powers,* Editura Fontana Press, Londra 1988

Geoffrey Perret — *A Cauntry Made by War,* Editura Random House, New York, 1989

William R. Keylor — *The Twentieth Century World,* Ed. Oxford University Press, New York, 1992

Zbigniew Brzezinski — *Out of Control,* Ed. Robert Stewart Book, New York, 1993

Col.Trevor N. Dupuy (U.S.Army) — *Future Wars,* Editura Warner Books, New York, 1993

Edward Pessen — *Losing our Souls. The American Experience in the Cold War,* Editura I.R. Dee, Chicago, 1993

Sear M. Lynn Jones, Steven E. Miller — *The Cold War and After,* Editura The Mit Press, Londra, 1994

Henry Kissinger — *Diplomacy,* Ed. Simon Schuster, New York, 1994

Janicegross Stein, Richard Ned Lebow — *We All Lost the Cold War,* Editura Princeton University Press, New Jersey, S.U.A.,1994

Gerhard L.Weinberg — *A World at Arms. A Global History of World War II,* Editura Cambridge University Press, New York, 1994

Nicolae Titulescu — *Politica externă a României,* Editura Enciclopedică, Bucureşti, 1994

Mark Axworthy, Cornel Scafeş, Cristian Crăciunescu — *Third Axis Fourth Ally. Romanian Armed Forces in the European War 1941-1945,* Editura Arms and Armour, Londra, 1995

Richard Gid Powers — *The History of American Anti-Comunism,* Editura The Free Press, New York, 1995

Robert Harvey — *Global Disorder,* Editura Constable, Londra, 2003.

CUPRINS

Cuvântul editorului 5
ÎNVĂȚĂMINTELE ROMÂNIEI PENTRU RĂZBOIUL III MONDIAL... 21
Europa serbează... hegemonia americană şi sovietică !... 21
România – de partea benefică a Istoriei 21
Federalizarea României – visul Budapestei 22
România – victima Rusiei 23
Tezaurul – un furt... garantat de Marile Puteri 23
După 72 ani, Rusia s-a răzbunat la Revoluție... 24
Unirea cu Basarabia – „pătată" de erori politice 25
Tezaurul trebuie „remis în mâinile poporului român" 26
Basarabia – „bomba cu explozie întârziată" 27
România Mare putea deveni o putere regională 28
Antisemit, regele Carol II făcea politică evreiască !... 29
Blestemul rusesc 30
Titulescu – patriot, mason, mare om politic şi vizionar 31
Pactul Ribbentrop-Molotov – salvarea U.R.S.S. ! 32
România a dezamăgit Rusia: n-a luptat 33
Modelul finlandez 33
Diktatul de la Viena – „modelul" de trădare pentru politicieni 34
În România, trădarea este cultivată ! 35
De la România Mare la...România pitică ! 35
Românii au scurtat războiul...şi au plătit ! 36
„Nu avem alternativă" – o laşitate politică 37
„Ulii" americani insistă pentru un război cu Rusia ! 38
România – partener sau... miel sacrificat ? 39
S.U.A. au pierdut Războiul Rece 39
I. SECOLUL XX – AMERICAN, SECOLUL XXI – AL DEZASTRULUI AMERICAN 41
Războinicii se... maschează 41
Legea creşterii şi descreşterii Marilor Puteri 41
Secolul XX n-a fost un „secol german"... 43
Imperiile – ca baloanele ! 43
Terra putea fi... planetă comunistă !? 44
Al II-lea război mondial – previzibil sau programat ? 45
Al III-lea război mondial a început deja ?! 46
Europa visa unirea, SUA îi pregătea falimentul... 47
„Seriozitatea" Marilor Puteri 48
Războiul – „continuarea politicii statului cu mijloace de forță" 48
„O națiune moare de îndată ce dezarmează" 49
Războiul... te ridică la Cer ! 50
Literații belicoşi şi generalul pacifist 50
Magnații americani... îl „antrenau" pe Hitler 51
Reich-ul şi arma sa capitală: petrolul românesc... 52
II. HITLER – PRIMUL CAVALER AL APOCALIPSEI 53
Jalnicul Schicklgruber 53
Învățăturile lui Hitler... pentru SUA 54
Hitler şi Stalin – „împrieteniți" de Occident 55
Admirând evreii, Hitler a devenit... antisemit ! 55
Clasica admirație față de... dictatori 56
Mareşalul I. Antonescu – îmblânzitorul lui Hitler 57
III. CHURCHILL – AL DOILEA CAVALER AL APOCALIPSEI 58
De la Prim Lord la prim-ministru 58
Anticomunistul care a predat România Rusiei 58

„Marele strateg" era... o calamitate !..... 59
„Paguba Churchill" nu voia un... „Over lord" 59
Churchill – cu evreii, Imperiul Britanic – cu paguba..... 60
În Parlament, Churchill era... Mutu 61
„Leul britanic" a murit odată cu Churchill 62
IV. ROOSEVELT – AL TREILEA CAVALER AL APOCALIPSEI 63
Omul care a paralizat Istoria Omenirii 63
Salvatorul capitalismului american 63
Clasa muncitoare merge în... comunism 64
Roosevelt l-a plagiat pe Stalin (cu îmbunătățiri) ! 65
Munca voluntară nu e comunistă..... 66
F.B.I. – „mama" Securității ! 66
„Generalul capitulare necondiționată"..... 67
Condiția catastrofală..... 67
Marele Mincinos 68
În pat cu dușmanul... 68
Englezii şi americanii – inventatorii lagărelor..... 69
România a salvat Germania şi Europa..... 70
Bomba atomică – „pomana" evreilor pentru Moscova 71
Munițiile lui Roosevelt – lichidate în...Irak..... 71
Eleonor Roosevelt – principalul spion..... 72
Serbat pentru că... şi-a bătut joc de stat ! 73
V. TRUMAN – AL PATRULEA CAVALER AL APOCALIPSEI..... 74
„Micul Napoleon" era... un subordonat devotat..... 74
KGB – mai informat ca vicepreşedintele SUA... 74
Hiroshima şi „Băieţaşul" ucigaş 75
Truman n-a avut mustrări de conştiință... 76
„Grăsanul" de la Nagasaki era... Churchill..... 76
„Doctrina Truman" era pentru Grecia..... 77
Planul Marshall – o diversiune pentru Europa 77
Rusia şi diversiunea Planului Marshall 78
Planul Marshall – finanța... comerțul S.U.A. 79
Generalii americani credeau în... Tratatul de la Varşovia..... 80
România şi Bulgaria – speră degeaba că „vin americanii"..... 81
Elba – ultima speranță a lui Hitler..... 81
N.A.T.O. – un tratat împotriva U.R.S.S..... 82
„Garanțiile NATO" – o poveste de adormit România... 82
„Alianța militară defensivă" – „viteazul" care atacă nedeclarat 83
Truman şi Stalin împărțeau Japonia..... 84
Curcanul chinezilor era... negru..... 85
Mintea de pe urmă a lui Truman..... 86
Eisenhower voia... un genocid al comuniştilor ! 87
S.U.A. nu ne-au iertat ! 88
Truman – Marele Arhitect al Războiului Rece 89
„Războiul Rece" a devenit „cald" în 11.09.01 ! 90
SUA şi... neocomunismul 90
Isteria anticomunistă şi... fascismul american 91
Lista lui McCarthy..... 92
FBI încuraja „molima națională"..... 93
Masonii şi Armata – intangibili ! 94
VI. STALIN – AL CINCILEA CAVALER AL APOCALIPSEI..... 95
Stalin – „epoca de oțel" a Rusiei..... 95
Mujicii – savanții Omenirii !? 96
SUA – cu sclavia, Rusia – cu glonțul... 97
„Modelul Stalin" – un unicat ?! 98

Erorile lui Stalin 98
Stalin a curățit... Armata Roşie... 99
...dar a salvat URSS 100
„Turnul Babel" şi „omul sovietic" 101
„Generalul Iarnă", salvatorul Moscovei 101
„Mama Rusia vă cheamă"... la Berlin 102
Cavalerii Apocalipsei se înțeleg de minune... 103
Comuniști sau... mafioți ? 103
După al XX-lea Congres, prafu' s-a ales ! 104
Asasinii națiunilor 105
„Lumea civilizată" şi crimele ei... „democratice" 106
SUA pot fi şi imperiu şi democrație ? 107
CIA, KGB, AVO şi războiul pentru Ardeal 107
Lecții de democrație cu embargo ? 108
„Lagărul socialist" – rezultate spectaculoase 109
Cel mai mare succes al CIA – realizat de... Mossad 110
Statul machiavelic 111
Lecția americană de democrație: sclavie şi masacre ! 112
Cine e mai... Hitler ? 112
Comunismul – un copil al capitalismului ! 113
Capitalismul – generator de războaie 114
VII. ISTORIA – ARMĂ POLITICĂ 115
„SUA au salvat Europa" – o imensă minciună ! 115
Războaiele mondiale puteau fi evitate 116
Globalizare prin... război ? 116
Şi pentru Hitler era sfântă... pacea lumii ! 117
Industria de război – „locomotiva" economiei SUA 118
Liga Națiunilor şi ONU s-au născut... paralizate 118
Negocierile Stalin - Hitler – supravegheate de SUA 119
România – salvarea leşilor 120
Umorul lui Carol al II-lea 120
VIII. NOUTĂȚI DE PE FRONTUL DE VEST 122
Războaiele lui Hitler – o imensă afacere ! 122
Kuweit – eliberat de... suveranitate 123
Dumnezeu voia război ?! 123
Ne predăm dar suntem învingători... 124
Ocupați pentru a... „nu-i supăra pe nemți" 124
Teutonii şi Cocoşul Galic 125
Războiul fulger 125
„Leii britanici" fugeau ca dezertorii 126
„Idiotul" de Churchill 127
Paris şi Micul Paris – „oraşe deschise" 127
„Cocoşul galic" – fără pene 128
Caporalul care a umilit Franța 128
„Leul de Mare" – o diversiune 129
IX. DRUMUL SPRE DEZASTRU 130
Un singur Glob şi mai multe sfere de influență 130
Ruşii vor... Marea Neagră 130
Planul „Otto" 131
Jugoslavia şi „recunoştința" Marilor Puteri 131
Armata Roşie da onorul unui... general nazist 132
Balcanii ca o trambulină 133
Adevăratul război apocaliptic 134
Pe acelaşi drum ca Napoleon 135
Pretențiile teritoriale au şi reflux 135

Dezastrul sovietic 136
Trezirea la realitate 137
SUA şi Marea Britanie se păstrau pentru... defilare 137
Tancurile americane – „sobe de prăjit yankei" 138
„Să te ferească Dumnezeu de curajul fricosului !" 139
Richard Sorge şi „orga lui Stalin" 139
Ia-l de pe mine că-l omor ! 140
„Ordinul Comisarilor" 141
Cea mai mare bătălie din istorie 141
Politicienii români dezarmează Armata ! 142
„Nu economisiţi muniţia" 143
Operaţia „Citadela" şi spionajul sovietic 143
Kursk – începutul sfârşitului 144
Naţiunile – mai importante ca Alianţele 145
Dezagregată, armata italiană a devenit... „cobeligerantă" 145
Debarcarea din Normandia – decisivă la... Hollywood 146
Petrolul românesc a scris Istoria 147
X. APOCALIPSA ŞI EUROPA 148
Eliberarea Parisului – altă poveste 148
„Când vă predaţi, veniţi cu bucătăriile !" 148
„Încotro este Berlinul ?" 149
S-a sinucis Hitler ? 150
„Franţa ce caută aici ?" 151
Războiul european – pentru prosperitatea SUA 151
Miracolul german 152
Hitler voia să mute ladul în Rusia ! 153
Holocaustul a fost general 153
Polonia – program de exterminare 154
La un pas de războiul chimic 155
Teribilele arme-rachetă 155
Programele spaţiale – creaţie germană 156
Germania putea întoarce soarta războiului cu petrolul românesc ! 157
„Geniul american" venea din Germania 158
„Războiul fulger" şi arma atomică 158
Ceauşescu pregătea bomba atomică ? 159
Arma atomică – creaţie a savanţilor evrei 159
Marile Puteri şi puterea atomului 160
Planul „Uranus" 161
Arma nimicitoare – obsesia Marilor Puteri 161
Programul nuclear sovietic 162
În 1945, Kissinger pregătea războiul psihologic 163
Războiul – „starea naturală" a SUA 163
Casa Albă – condusă de... Stalin ? 164
De câte ori poate fi distrusă Terra ? 164
XI. TERRA ÎN HAOS 166
Generalul Patton nu voia ruşi în Praga 166
Patton – mai popular ca Eisenhower 166
„Mai devreme sau mai târziu ne vom bate cu ei !" 167
Generalul Patton – asasinat de Eisenhower şi Truman, ... 168
la cererea lui Stalin ! 168
Război rece în Europa, „cald" în restul Lumii 168
Expansionismul american aduce pericolul nuclear 169
„Închideţi USA" ! 169
Bibliografie selectivă 1713

min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex.

	Titlul		Nr. exemplare
1-2.	CRAIOVA MAXIMA / Momente de antologie* - vol. I, II		40.000 lei _____
3.	Secretele lui Pavel Coruț*		50.000 lei _____
4.	Războiul parapsihologic împotriva României*		50.000 lei _____
5.	Marile Mistere ale Piramidei Oculte*		50.000 lei _____
6.	Ghidul spionului român*		50.000 lei _____
7.	Teroriştii printre noi*		50.000 lei _____
8.	Spionajul total în acțiune*		50.000 lei _____
9.	CIA contra KGB		60.000 lei _____
10.	Revanşa Daciei		60.000 lei _____
11.	Atlanții din Carpați*		60.000 lei _____
12.	Democrația hienelor / Spionaj, sânge şi teroare*		60.000 lei _____
13.	Spionaj şi diversiune		60.000 lei _____
14.	RAMANIA - Paradisul regăsit		60.000 lei _____
15-17.	SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați - vol. II*, III, IV	X	60.000 lei _____
18-19.	SECRETELE TERREI / Istoria începe în Carpați - vol. I, V	X	70.000 lei _____
20-21.	Conspirația Satanei - Ținta România - vol. I, II	X	70.000 lei _____
22.	Conspirația Satanei - Ținta România - vol. III*		60.000 lei _____
23.	Adevăruri explozive		60.000 lei _____
24-25.	Adevăruri explozive - vol. II, III	X	70.000 lei _____
26.	Armele secrete ale zeului Wotan		70.000 lei _____
27.	Serviciile secrete şi parapsihologia		60.000 lei _____
28.	Serviciile secrete şi parapsihologia - vol. II		70.000 lei _____

**** Titluri în curs de epuizare***

Prețurile nu conțin TVA

vezi verso

min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex.

	Titlul		Nr. exemplare	
29.	Spionajul şi Puterea		70.000 lei	
30.	Războaiele secrete		70.000 lei	
31.	Spionaj şi sex		70.000 lei	
32.	Revenirea Zeilor		70.000 lei	
33.	Scrierea secretă		70.000 lei	
34-35.	Experimentul Terra - vol. I*, II	X	60.000 lei	
36.	Experimentul Terra - vol. III		80.000 lei	
37.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. I		60.000 lei	
38-41.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. II, III, IV, V	X	70.000 lei	
42.	Dacia Preistorică (N. Densuşianu) - vol. VI		80.000 lei	
43.	Culisele României		70.000 lei	
44.	Culisele României (Secretele Securităţii) - vol. II		80.000 lei	
45.	Dacia contra Antichrist		80.000 lei	
46.	Noua Apocalipsă		80.000 lei	
47.	Istoria secretă a Omenirii		80.000 lei	
48.	Oculta Mondială		80.000 lei	
49.	Războaiele secrete - vol.II		80.000 lei	
50.	Conspiraţia psihotronică		80.000 lei	
51.	Extraterestrul român		80.000 lei	
52.	Scrierea secretă - vol. II		80.000 lei	
53.	Apocalipsa ţi România		80.000 lei	

Preţurile nu conţin TVA ***vezi verso***

20% REDUCERE min. 3 ex.

TITLURI COMANDATE:

peste 20 ex. 30% REDUCERE

	Titlul	Nr. exemplare
54.	**Medicina sacră**	**90.000 lei** _____
55.	**Marile Enigme**	**90.000 lei** _____
56.	**Extratereştrii în România**	**90.000 lei** _____
57.	**Cavalerii Apocalipsei**	**90.000 lei** _____
58.	**Oculta Mondială - vol. II**	**90.000 lei** _____
59.	**Dacia contra Antichrist - vol. II**	**90.000 lei** _____

Comandă minimă – 3 exemplare

Destinatar:
Editura "OBIECTIV"
Tel./fax: 0251/418.943; 0351/402.390;
Mobil: 0744.708.957
OP. 8, CP. 812; cod 200.940
Craiova - judeţul Dolj
Web: www. edituraobiectiv.ro
E-mail: edituraobiectiv@rdslink.ro

Expeditor _____
Strada _____ Nr. _____
Bl. _____ Sc. _____ Et. _____ Ap. _____
Judeţ / Sector _____
Cod nou _____ Localitatea _____
Tel.: _____/_____

C A

TALON DE COMANDĂ

Plata ramburs / Taxele poştale se suportă de editură

Comenzile se onorează doar cu noul cod poştal şi numărul de telefon !

Preţurile nu conţin TVA

CONTRACT
Editura OBIECTIV - cititor

Subsemnatul _____ ,
din localitatea _____ , cod nou _____ , județul/sectorul _____, str. _____, nr. _____, bl. _____, sc. _____ , et. _____ , ap. _____ , tel. _____ , act identitate seria _____, nr. _____, emis de Poliția _____, la data de _____,

Doresc a primi, cu prioritate, la adresa de mai sus, cu plata ramburs, taxele poştale suportate de editură şi o reducere de 30%, câte 1 (un) exemplar din toate titlurile noi ale Editurii Obiectiv, apărute în 2005 şi 2006 (mai şi noiembrie).

Comenzile suplimentare contractului vor fi taxate conform condițiilor din talon.

Neprimirea / returnarea unui colet îmi va anula, automat, dreptul de a primi sau comanda lucrările Editurii OBIECTIV.

Editura OBIECTIV se obligă să respecte condițiile de mai sus.

Data, Semnătura cititorului,

SECRETE ÎN OBIECTIV

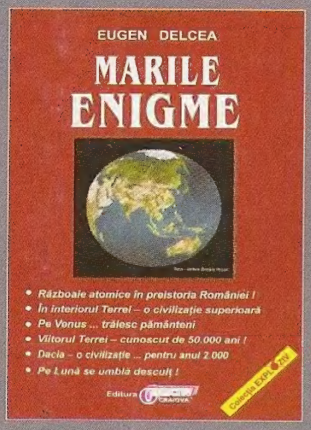

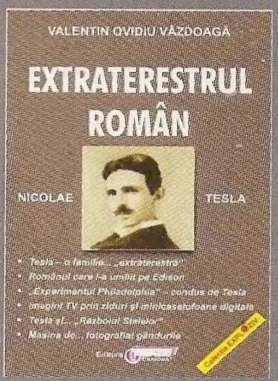

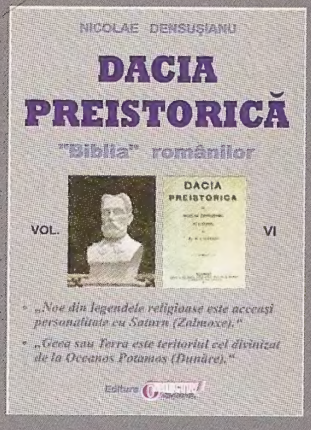

ADEVĂRUL EXPLOZIV !

ISBN: 973-7974-19-0

Preț: 2 75 .00 (TVA inclus)

SBN: 973-7974-19-0